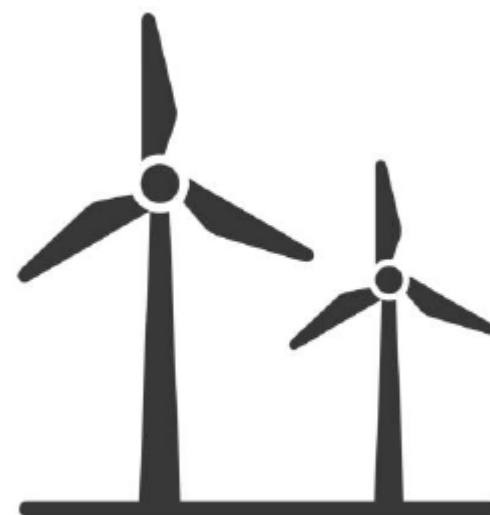

ÚZEMÍ ZCELA NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ VTE

Kód	Jev	Zóna
AV1	Biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3 odst. 1, § 5, § 48, § 50 Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 14, § 16 a Příloha č. 3		
Definice jevu		
<p>Biotop zvláště chráněných druhů velkých savců vybraných druhů (rys ostrovid, medvěd hnědý, vlk obecný a los evropský) je vymezený v rozsahu nutném pro zachování jejich existence na území ČR. Vymezení je založeno na recentních datech o výskytu těchto druhů, prostorové habitatové analýze a terénní kontrole fragmentace v krajině. Jedinci těchto druhů mají specifické nároky na svůj biotop, obývají totiž velmi rozsáhlá území a k jejich biologii patří pohyb krajinou na velké vzdálenosti.</p> <p>Klasifikace jevu:</p> <p>Jádrová území – oblasti, které svojí rozlohou a biotopovými charakteristikami umožňují rozmnožování vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. Minimální rozloha jádrových území proto vychází z údajů o velikosti domovských okrsků předmětných druhů, měla by činit minimálně 300 km² (pokud jedno jádrové území tvoří funkční celek se sousedním územím, může se jejich plocha sčítat). Součástí jádrových území nejsou zastavěná území (zastavěné území je z plochy jádrových území vyjmuto i v případech, kdy měřítko zpracování neumožňuje zastavěné území graficky vyčlenit). S ohledem na svoji rozlohu zahrnují jádrová území jak plochy přírodního charakteru, tak i zemědělsky využívanou krajinu,</p> <p>Migrační koridory – propojují oblasti vhodné pro rozmnožování (jádrová území) tak, aby umožnily migrační spojení, a to v minimální míře, která ještě zajistí dlouhodobé přežití populací vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců; migrační koridory nelze považovat za biotop ve smyslu § 3 odst. 1 písm. k) zákona o ochraně přírody a krajiny.</p> <p>Kritická místa – místa, která jsou součástí migračních koridorů nebo jádrových území, kde je zároveň průchodnost významně omezena nebo kde hrozí, že k omezení průchodnosti může v blízké budoucnosti dojít. V případě jádrových území jsou kritická místa vymezena tam, kde hrozí ztráta konektivity uvnitř jádrového území. Negativní zásah do kritického místa může znamenat přerušování celého dílčího úseku migračního koridoru nebo významné omezení funkčnosti jádrového území.</p>		
Komentář		
<p>Ochrana druhů je podle zákona o ochraně přírody a krajiny zajištěna v několika rovinách. První úroveň je obecná ochrana dle § 5 odst. 1 a to tak, že všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchycem, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek ochrany je orgán ochrany přírody oprávněn zakázat nebo omezit rušivou činnost stanovením závazných podmínek.</p> <p>Druhou úrovní je ochrana zvláště chráněných druhů vyhlášených dle § 48 zákona o ochraně přírody a krajiny. Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů je zakázáno mj. ničit, poškozovat nebo jinak rušit ve vývoji a chráněné je rovněž jejich biotop. Jsou chráněni nejen samotní jedinci zvláště chráněných druhů ve všech svých vývojových stádiích a jimi užívaná přirozená i umělá sídla, ale také jejich biotop.</p>		

Touto formou je zajištěna ochrana biotopů populací zvláště chráněných druhů i v plochách, kde není biotop dostatečně chráněn formou zvláště chráněného území či jinou formou územní ochrany přírody. Cílem je udržení rozsahu a kvality biotopu a tak zajištění dlouhodobé existence předmětných druhů organismů na území ČR. Základem zákonné ochrany všech částí biotopu zvláště chráněných druhů je zamezit škodlivým zásahům, které by mohly narušit celistvost biotopu, omezit možnosti rozmnožování předmětných druhů na území ČR a tím v důsledku ohrozit jejich populaci na území ČR.

Vymezení biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců je specifickým limitem ochrany přírody. Pro vymezení tohoto biotopu lze využít datovou vrstvu biotopu zvláště chráněných druhů velkých savců (vlk, medvěd, rys, los) spravovanou AOPK ČR, která je výsledkem projektu *Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR (AOPK ČR, 2019)*.

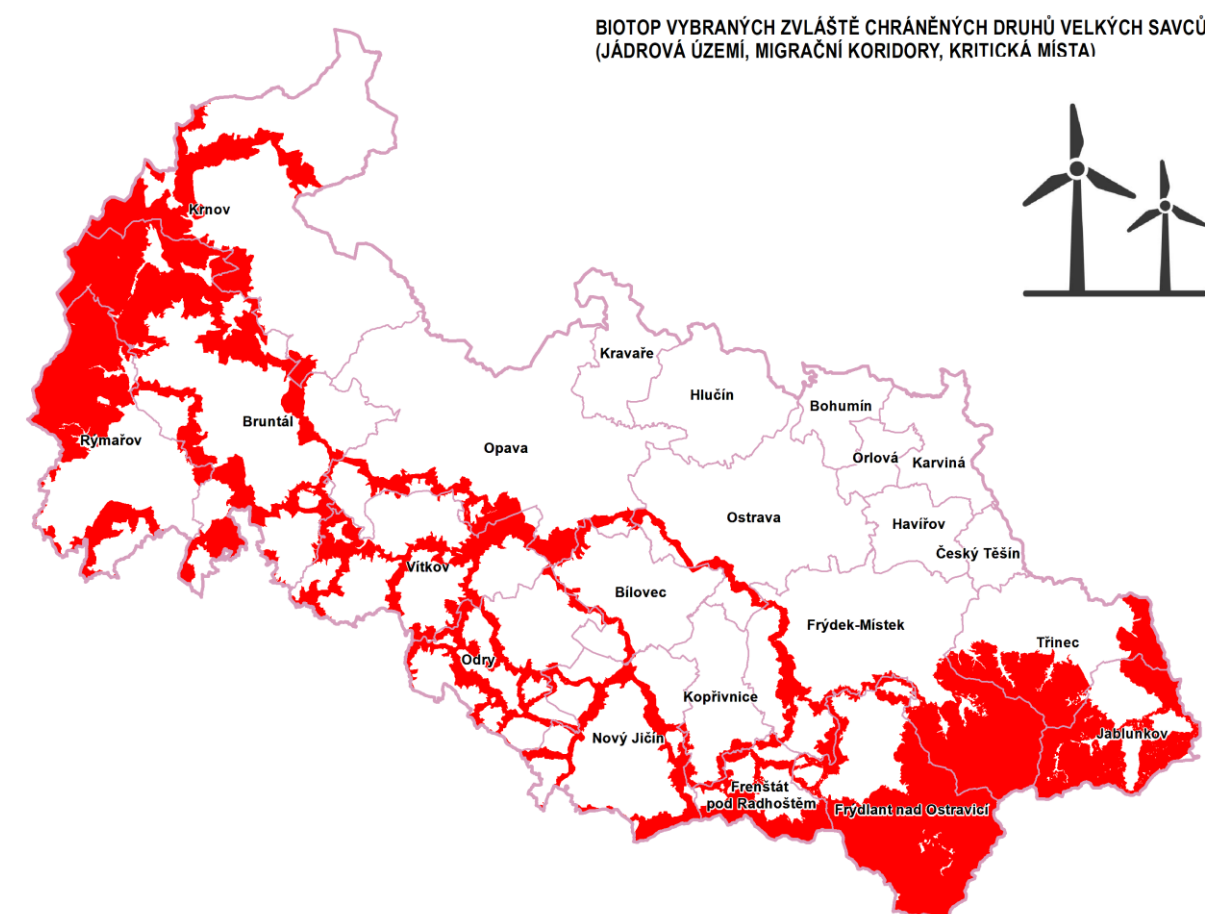
Vymezený biotop zvláště chráněných druhů velkých savců představuje minimální rozsah biotopu, který ještě může zajistit přežití populace těchto druhů. Situováním VTE do těchto biotopů může dojít zejména k fragmentaci biotopů a rušení velkých savců provozem VTE.

Případné antropogenní zásahy do těchto území umístěním VTE jsou z hlediska druhové ochrany a přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů velkých savců vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AV2	Lokality soustavy NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti)	A
Právní předpis		
Směrnice Rady č. 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3, § 45a až § 45i Příslušná nařízení vlády o stanovení národního seznamu podle § 45a odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
Lokality soustavy NATURA 2000 se člení na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Evropsky významná lokalita (dále též „EVL“) je jedním typem chráněných území v rámci soustavy NATURA 2000, kterou tvoří celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat typy evropských stanovišť a stanoviště evropsky významných druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit. Ptačí oblasti (dále též „PO“) představuje území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území ČR a stanovených právními předpisy Evropských společenství, které stanoví vláda nařízením. Cílem ochrany je zajištění přežití těchto druhů ptáků a rozmnožování v jejich areálu rozšíření.		
Komentář		
Jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost EVL nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Proto ten, kdo zamýšlí uskutečnit takový záměr, je povinen nejprve návrh záměru předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku dle §45i zákona o ochraně přírody a krajiny, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost EVL či PO. Záměr jako takový se může přímo dotýkat území zařazených do EVL či PO nebo tato území může svojí existencí ovlivnit, aniž by s nimi byl v přímém kontaktu, těmito územími přímo procházel. Posouzení míry ovlivnění těchto území je v případě nevykloučení možného negativního vlivu EVL/PO předmětem odborného posouzení postupem podle zákona č. 114/1992 Sb., a zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Nevykloučí-li výsledek tohoto posouzení významný negativní vliv záměru na předmět ochrany nebo celistvost EVL nebo ptačí oblasti, musí se zpracovat varianty řešení, jejichž cílem je významný negativní vliv vyloučit, nebo v případě, že vyloučení není možné, alespoň vlivy zmírnit; tyto varianty musí být také předmětem tohoto posouzení. Orgán, který je příslušný ke schválení daného záměru, jej může schválit, jen pokud na základě stanoviska, případně závěru zjišťovacího řízení, podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí takový záměr nebude mít významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, anebo za dalších podmínek stanovených v zákoně o ochraně přírody a krajiny. Pokud posouzení prokáže významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost EVL či PO a neexistuje variantní řešení bez významného negativního vlivu, je možné schválit jen variantu s nejmenším možným významným negativním vlivem, a to pouze z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a až po		

uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění celkové soudržnosti soustavy EVL a PO.

Pokud by závěr posouzení zkonstatoval významný negativní vliv na lokalitu s prioritními typy stanovišť nebo prioritními druhy, je možné záměr schválit jen z důvodů týkajících se veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo příznivých důsledků nesporného významu pro životní prostředí. Jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu mohou být důvodem ke schválení jen v souladu se stanoviskem Evropské komise.

Samotná existence EVL či PO sice nepředstavuje *a priori* nemožnost realizace záměru VTE, avšak zodpovězení otázky přípustnosti nebo nepřípustnosti realizace VTE závisí na zpracování a projednání odborného posouzení dle §45i a na stanovisku příslušného orgánu ochrany přírody k tomuto posouzení tak, jak je popsáno výše. Jedním ze základních kritérií při návrhu jakéhokoliv záměru do území lokalit NATURA 2000 je co nejmenší konflikt (střet) takového záměru s tímto územím, ideálně se lokalitám NATURA 2000 zcela vyhnout a pokud možno ani tato území existencí VTE neovlivnit.

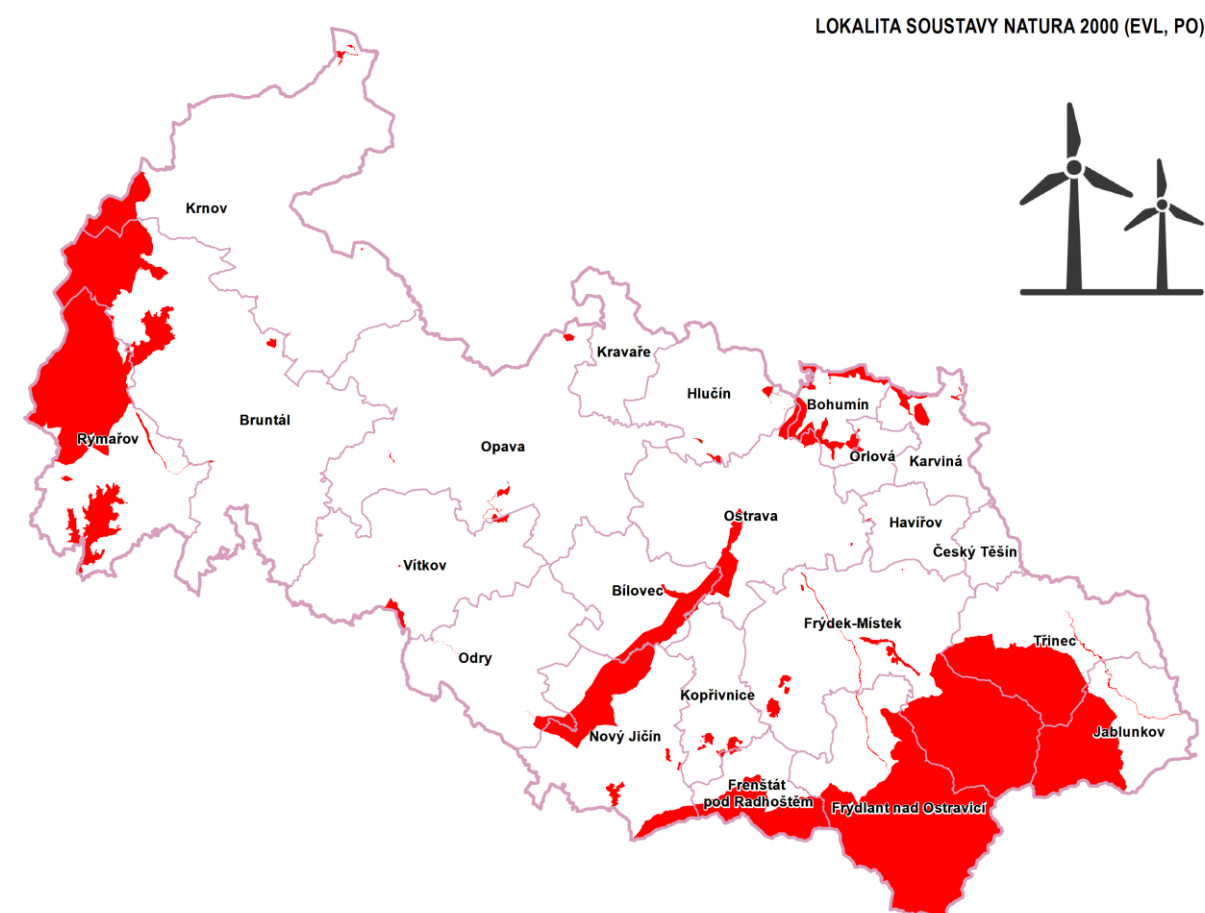
Obecně lze konstatovat, že případná výstavba VTE je problematická zejména na území ptačích oblastí, kde je vyšší riziko případné kolize ptáků s VTE či riziko fragmentace území PO. Naopak spíše nižší riziko střetů VTE s předměty ochrany a celistvostí lze očekávat u těch EVL, kde jsou předmětem ochrany typy přírodních stanovišť či evropsky významné druhy rostlin a nelétaví, resp. drobní živočichové.

Případné antropogenní zásahy do těchto území umístěním VTE jsou z hlediska ochrany stanovišť a chráněných druhů vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AV3	Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 48, § 50, § 54, § 56, § 57. Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů § 14, § 15, § 16 a Příloha č. 2 a 3.		
Definice jevu		
Druhy rostlin a živočichů, které jsou ohrožené nebo vzácné, vědecky či kulturně velmi významné, lze vyhlásit za zvláště chráněné. Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů se dle stupně jejich ohrožení člení na: a) kriticky ohrožené, b) silně ohrožené, c) ohrožené.		
Komentář		
<p>Ochrana druhů je podle zákona o ochraně přírody a krajiny zajištěna v několika rovinách. První úroveň je obecná ochrana dle § 5 odst. 1 a to tak, že všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchytom, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek ochrany je orgán ochrany přírody oprávněn zakázat nebo omezit rušivou činnost stanovením závazných podmínek.</p> <p>Druhou úrovní je ochrana zvláště chráněných druhů vyhlášených dle § 48 zákona o ochraně přírody a krajiny. Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů je zakázáno mj. ničit, poškozovat nebo jinak rušit ve vývoji a chráněn je rovněž jejich biotop. Jsou chráněni nejen samotní jedinci zvláště chráněných druhů ve všech svých vývojových stádiích a jimi užívaná přirozená i umělá sídla, ale také jejich biotop.</p> <p>Kritéria výběru zvláště chráněných druhů byla schválena Ministerstvem životního prostředí a takto stanovená kritéria splnilo cca 125 druhů rostlin, 37 druhů bezobratlých a 50 druhů obratlovců.</p> <p>Základem ochrany zvláště chráněných rostlin je komplexní ochrana jejich stanovišť a bezprostředního okolí. Bezprostředním okolím rostliny se rozumí takový prostor, který vytváří základní podmínky pro její existenci a do něhož nelze zasahovat, aniž by rostlina na tento zásah nereagovala. Základem ochrany živočichů je komplexní ochrana jejich stanovišť.</p> <p>Důvodem limitování je ochrana biotopů populací zvláště chráněných druhů i v plochách, kde není biotop dostatečně chráněn formou zvláště chráněného území či jinou formou územní ochrany přírody. Cílem je udržení rozsahu a kvality biotopu a tak zajištění dlouhodobé existence předmětných druhů organismů na území ČR. Základem zákonné ochrany všech částí biotopu zvláště chráněných druhů je zamezit škodlivým zásahům, které by mohly narušit celistvost biotopu, omezit možnosti rozmnožování předmětných druhů na území ČR a tím v důsledku ohrozit jejich populaci na území ČR.</p> <p>Většina lokalit výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů je v rámci Moravskoslezského kraje v plošném překryvu se zvláště chráněnými územími či lokalitami soustavy NATURA 2000.</p>		

Umístěním VTE do lokalit výskytu zvláště chráněných druhů organismů může dojít zejména k fragmentaci jejich biotopů, narušení přirozených biotopů druhů samotnou výstavbou (disturbance, antropofytizace apod.), případně k rušení či jinému ovlivnění (např. kolize) citlivých druhů živočichů provozem VTE.

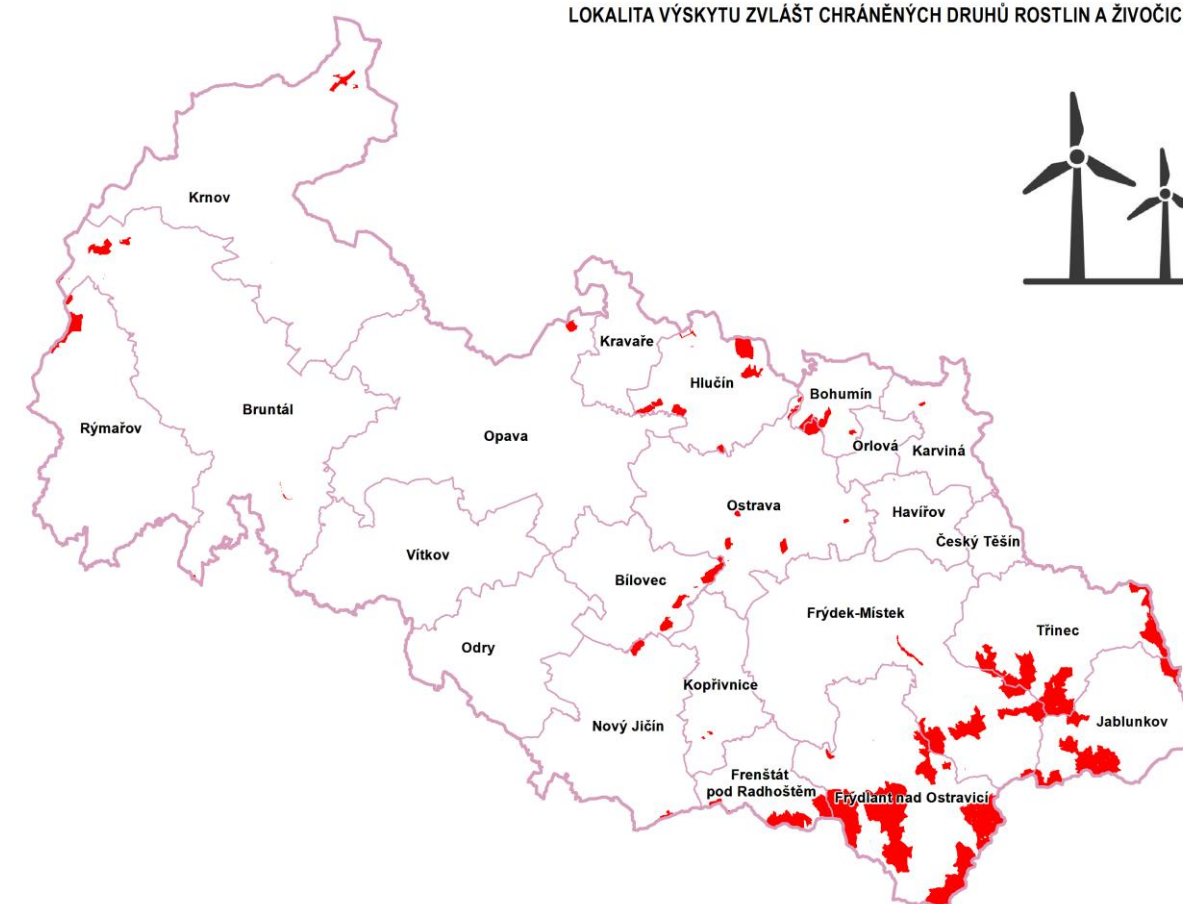
Případné antropogenní zásahy do těchto území umístěním VTE jsou z hlediska biodiverzity, druhové ochrany a přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

LOKALITA VÝSKYTU ZVLÁŠT CHRÁNĚNÝCH DRUHŮ ROSTLIN A ŽIVOČICHŮ

Kód	Jev	Zóna
AV4	Maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 14, § 28 až § 37 a § 42		
Definice jevu		
<p>Zvláště chráněná území jsou obecně území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná. Mezi maloplošná zvláště chráněná území patří přírodní památky (PP) a rezervace (PR), národní přírodní památky (NPR) a rezervace (NPP), které vyhláší příslušný orgán ochrany přírody a stanoví přitom jejich bližší ochranné podmínky.</p> <p>Národní přírodní rezervace představuje území mimořádných přírodních hodnot, kde jsou na přirozený reliéf s typickou geologickou stavbou vázány ekosystémy významné a jedinečné v národním či mezinárodním měřítku. Využívání národní přírodní rezervace je možné jen v případě, že se jí uchová či zlepší dosavadní stav přírodního prostředí. Národní přírodní rezervace představují nejpřísněji chráněná území v ČR, jejichž ochrana směřuje k podpoře fungování ekosystémů v jejich vzájemných vazbách. Mají většinou národní – mezinárodní význam.</p> <p>Přírodní rezervace představuje menší území soustředěných přírodních hodnot se zastoupením ekosystémů typických a významných pro příslušnou geografickou oblast. Přírodní rezervace jsou území obdobného charakteru jako národní přírodní rezervace, ovšem významné především v lokálním, regionálním či nadregionálním měřítku.</p> <p>Národní přírodní památka je přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště nerostů nebo vzácných či ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s národním nebo mezinárodním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk.</p> <p>Přírodní památka je přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště vzácných nerostů nebo ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s regionálním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk.</p> <p>Podle § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. je-li třeba zabezpečit výše uvedená zvláště chráněná území před rušivými vlivy z okolí, může být pro ně vyhlášeno ochranné pásmo, ve kterém lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody. Ochranné pásmo vyhláší orgán, který zvláště chráněné území vyhlásil. Pokud se ochranné pásmo národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace nebo přírodní památky nevyhlásí, je jí území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území. Orgán ochrany přírody může při vyhlášení zvláště chráněného území stanovit, že se zvláště chráněné území vyhláší bez ochranného pásma.</p>		
Komentář		
<p>Omezení výstavby VTE ve zvláště chráněných územích je dáno zákonem o ochraně přírody a krajiny.</p> <p>Dle § 29 zákona o ochraně přírody a krajiny je na celém území národních přírodních rezervací mimo jiné zakázáno povolovat a umísťovat jakékoliv stavby. Případné umístění VTE v NPR je tak ze zákona vyloučeno.</p> <p>Dle § 34 zákona o ochraně přírody a krajiny je na celém území přírodních rezervací mimo jiné zakázáno povolovat a umísťovat nové stavby. Případné umístění VTE v PR je tak ze zákona vyloučeno.</p>		

Dle § 35 zákona o ochraně přírody a krajiny změny či poškození národních přírodních památek či jejich hospodářské využívání, pokud by tím hrozilo jejich poškození, je zakázáno. V těchto územích jsou prováděna opatření na podporu zachování a zlepšení stavu předmětu ochrany. Případné umístění VTE v NPP (tj. hospodářské využívání, které může dané území poškodit) je obecně v rozporu s posláním tohoto typu zvláště chráněného území.

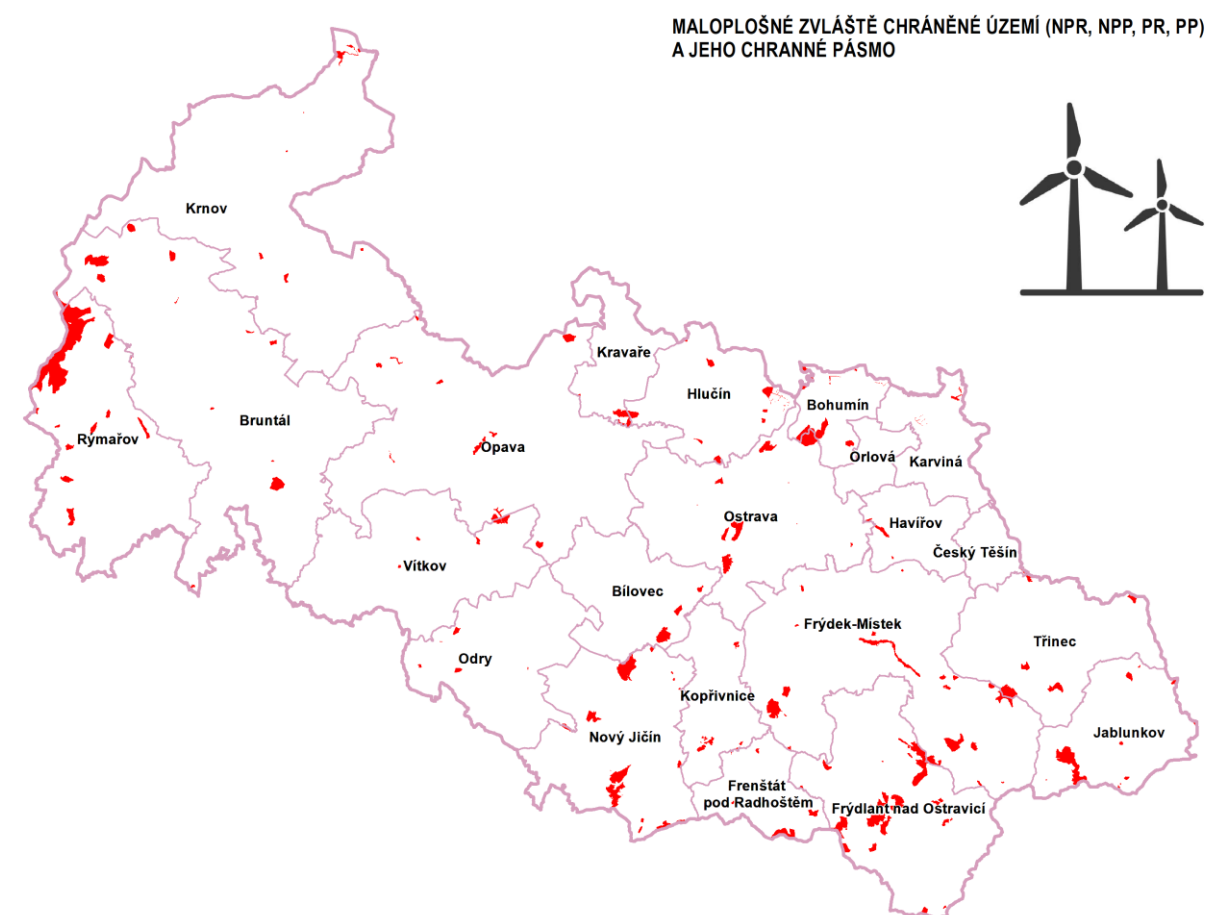
Dle § 36 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou zakázány změna nebo poškození přírodní památky nebo její hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození. V těchto územích jsou prováděna opatření na podporu zachování a zlepšení stavu předmětu ochrany. Případné umístění VTE v PP (tj. hospodářské využívání, které může dané území poškodit) je v rozporu s posláním tohoto typu zvláště chráněného území.

Umístěním VTE do prostoru maloplošných ZCHÚ může konkrétně dojít k záboru či jinému negativnímu ovlivnění biotopu předmětu ochrany (např. disturbance, ruderalizace, synantropizace, nástup invazních druhů), fragmentaci ZCHÚ, kolizím citlivých předmětů ochrany (např. letounů, ptáků) s VTE apod.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AV5	Pozemky určené k plnění funkce lesa (PUPFL)	A
Právní předpis		
Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 6, § 7, § 8, § 9, § 13, § 14, § 15		
Definice jevu		
<p>Lesy se rozumí lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa, (dále též „PUPFL“). Lesy se člení podle převažujících funkcí do tří kategorií, a to na lesy ochranné, lesy zvláštního určení a lesy hospodářské.</p> <p>Dle § 7 lesního zákona se do kategorie lesů ochranných zařazují lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích (sutě, kamenná moře, prudké svahy, strže, nestabilizované náplavy a písky, rašeliniště, odvaly a výsypky apod.), vysokohorské lesy pod hranicí stromové vegetace chránící níže položené lesy a lesy na exponovaných hřebenech a lesy v klečovém lesním vegetačním stupni.</p> <p>Lesy ochranné plní mimoprodukční funkci lesa.</p> <p>Dle § 8 lesního zákona se do kategorie lesů zvláštního určení zařazují lesy, které nejsou lesy ochrannými a nacházejí se v pásmech hygienické ochrany vodních zdrojů I. stupně, v ochranných pásmech zdrojů přírodních léčivých a stolních minerálních vod a na území národních parků a národních přírodních rezervací.</p> <p>Do kategorie lesů zvláštního určení lze dále zařadit lesy, u kterých veřejný zájem na zlepšení a ochraně životního prostředí nebo jiný oprávněný zájem na plnění mimoprodukčních funkcí lesa je nadřazen funkcím produkčním. Jde o lesy v prvních zónách chráněných krajinných oblastí a lesy v přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a přírodních památkách, lesy lázeňské, příměstské a další lesy se zvýšenou rekreační funkcí. Dále to mohou být lesy sloužící lesnickému výzkumu a lesnické výuce, lesy se zvýšenou funkcí půdoochrannou, vodochrannou, klimatickou nebo krajinnotvornou, lesy potřebné pro zachování biologické různorodosti, lesy v uznaných oborách a v samostatných bažantnicích a jiné, u nichž jiný důležitý veřejný zájem vyžaduje odlišný způsob hospodaření.</p> <p>Lesy hospodářské jsou lesy, které nejsou zařazeny v kategorii lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. Jedná se o tzv. zbytkovou kategorii lesů.</p>		
Komentář		
<p>Lesy tvoří přirozený ekologický potenciál krajiny. Většina lesních porostů ČR jsou lesy hospodářské, lesy zvláštního určení tvoří cca 37 % z celkové výměry a lesy ochranné jsou zastoupeny cca 3 %.</p> <p>Lesy ochranné stabilizují půdu (chrání ji před erozí, sesuvy, lavinami či bahnotokem), vysokohorské lesy mají ochranný vliv na níže položené hospodářsky využívané plochy (např. hospodářské lesy).</p> <p>Lesy zvláštního určení plní především určité společenské poslání, ať už je to ochrana životního prostředí, zdroje pitné vody nebo rekreace, v důsledku čehož je potlačeno plnění jiných, zejména produkčních funkcí lesa.</p> <p>Lesy hospodářské kromě ekostabilizační funkce plní funkci produkční (dřevní hmota).</p> <p>Dle § 14 odst. 1 lesního zákona jsou projektanti nebo pořizovatelé územně plánovací dokumentace a zpracovatelé dokumentací staveb povinni dbát zachování lesa a řídit se přitom ustanoveními tohoto zákona. Jsou povinni navrhnout a zdůvodnit taková řešení, která jsou z hlediska zachování lesa, ochrany životního prostředí a ostatních celospolečenských zájmů nejvhodnější. Přitom jsou povinni provést vyhodnocení</p>		

předpokládaných důsledků navrhovaného řešení, navrhnout alternativní řešení, způsob následné rekultivace a uspořádání území po dokončení stavby.

Dále se dle § 15 odst. 1 lesního zákona rozlišují 2 formy dotčení PUPFL (obě mohou být trvalá nebo dočasná):

- odnětí, což představuje uvolnění těchto pozemků pro jiné využití,
- omezení, které představuje omezení využívání PUPFL, kdy na dotčených pozemcích nemohou být plněny některé funkce lesa v obvyklém rozsahu.

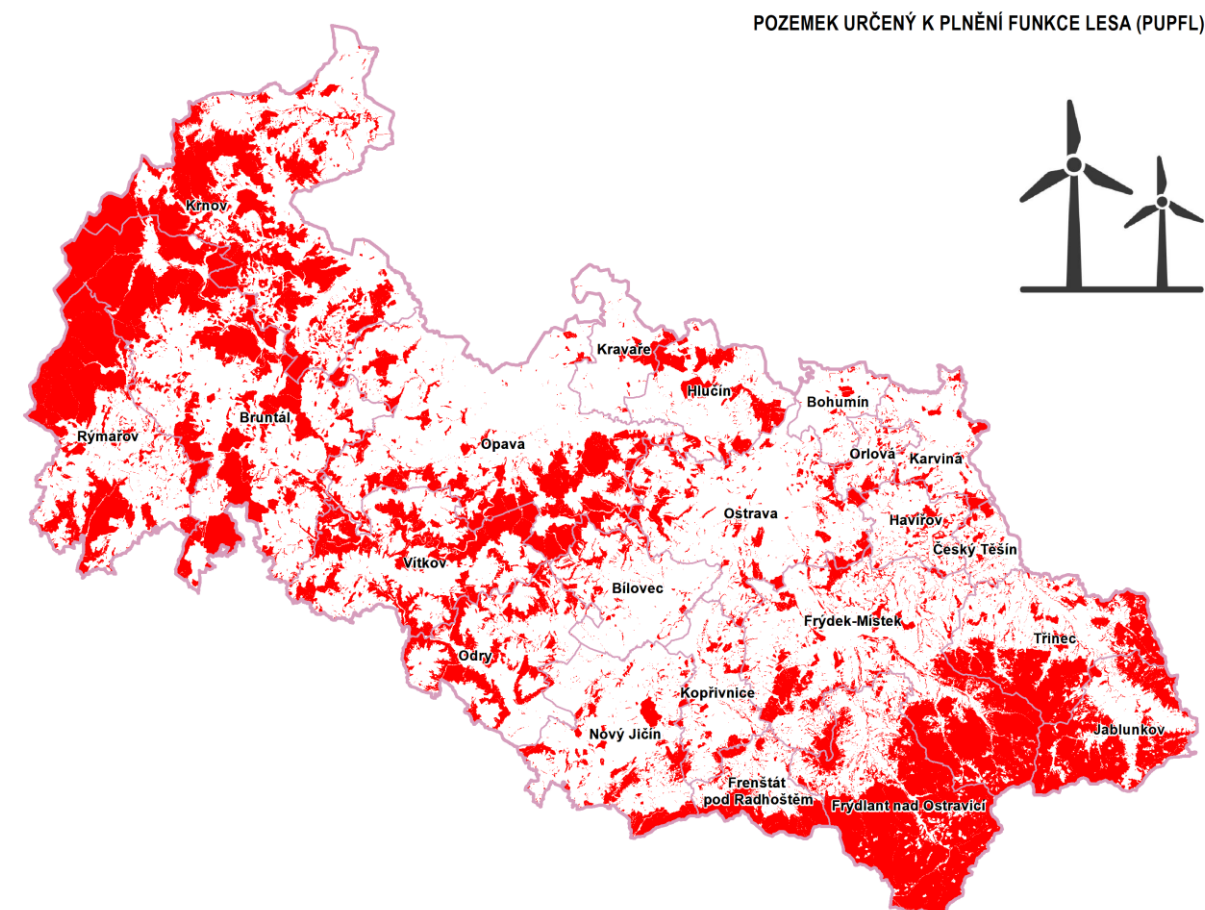
Přestože metodický návod MŽP i zadání územní studie navrhuje zařazení lesů (jako významných krajinných prvků) do žluté zóny, je v rámci územní studie navrženo jejich zařazení do červené zóny. Vzhledem k funkci, významnosti a specifickým stanovištním podmínkám lesů ochranných a lesů zvláštního určení nelze zásah do těchto kategorií lesa kompenzovat zalesněním jiné části území nedotčeného stavbou, jako tomu je u lesů hospodářských. Avšak u lesů hospodářských nelze opomíjet jejich celospolečenský význam a ekostabilizační funkci.

Případné antropogenní zásahy do lesních porostů spojené s potřebou jejich mýcení za účelem možného umístění VTE jsou vysoce nežádoucí. Využívání trvale nezalesněných enkláv, které jsou součástí PUPFL, lze považovat za méně rizikové, pakliže nedojde k zásadnímu narušení nejbližších lesních porostů porostů či jejich jiné funkce z pohledu ochrany přírody (např. ÚSES).

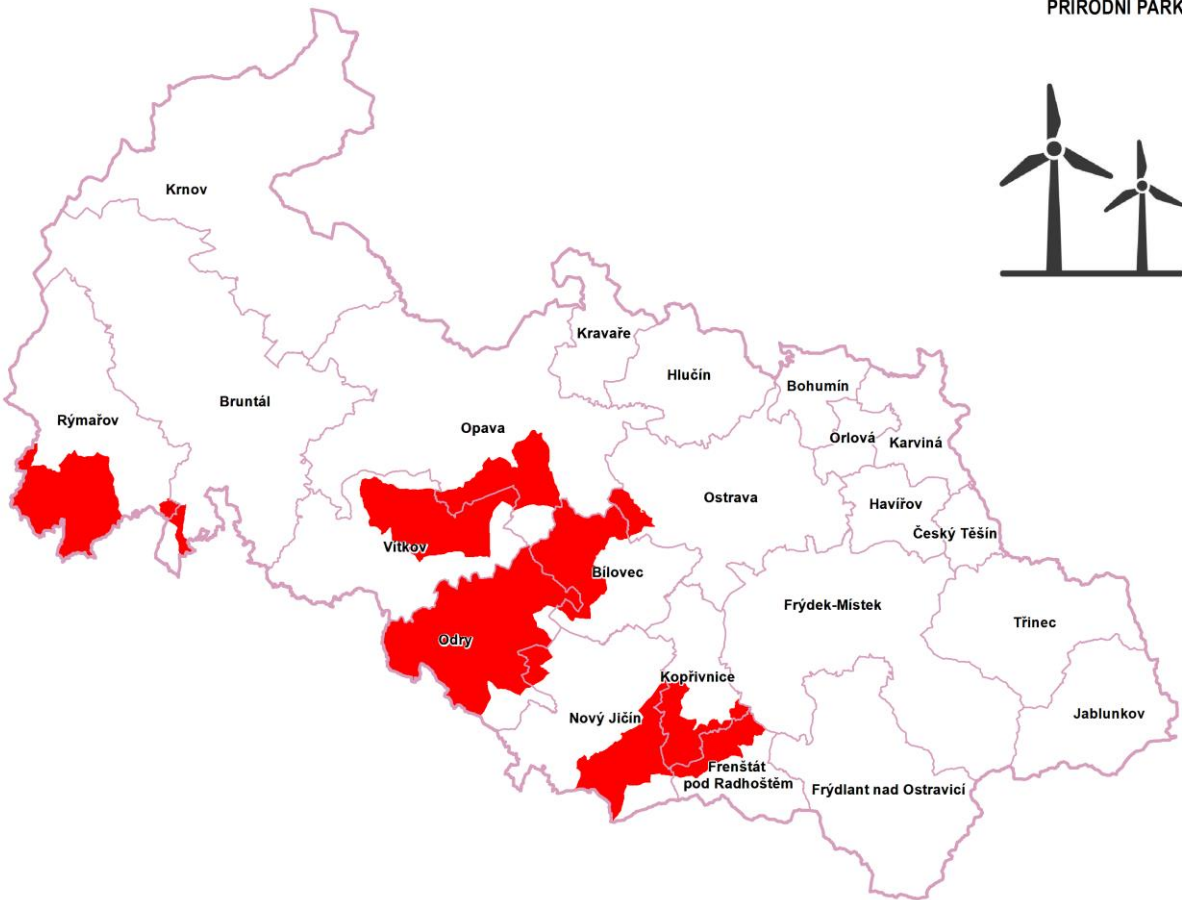
--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ŽLUTÁ ZÓNA (jako významný krajinný prvek)

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ŽLUTÁ ZÓNA (jako významný krajinný prvek)

PŘÍRODNÍ PARK

Kód	Jev	Zóna
AV6	Přírodní parky	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 12		
Definice jevu		
<p>K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který nemá statut ochrany zvláště chráněného území, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.</p> <p>Příslušným orgánem, který vyhláší přírodní park, je podle § 77a odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny kraj, a tato území jsou vyhlášována formou nařízení kraje.</p>		
Komentář		
<p>Plošná, zvýšená ochrana krajiny a její rázovitosti je zákonem o ochraně přírody a krajiny přímo stanovena zřízením institutu přírodních parků. Na těchto územích je ochrana krajinného rázu hlavní prioritou.</p> <p>Krajinný ráz je dle § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.</p> <p>K umístování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Případné umístění VTE v přírodním parku je však v přímém rozporu s posláním tohoto typu území a vysoce nežádoucí.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA</p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA</p>		

Kód	Jev	Zóna
AV7	Územní systém ekologické stability (ÚSES) – NRBC, RBC	A
Právní předpis		
Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 36, § 43		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3, § 4, § 59, § 68, § 76, § 77a, § 78, § 78a, § 79		
Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 1 až § 6		
METODIKA VYMEZOVÁNÍ ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY: Metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (Ministerstvo životního prostředí, 2017)		
Metodická pomůcka pro vyjasnění kompetencí v problematice územních systémů ekologické stability (Věstník Ministerstva životního prostředí, ROČNÍK XXII – SRPEN 2012 – ČÁSTKA 8)		
Definice jevu		
Územní systém ekologické stability krajiny (dále též "ÚSES") je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Dle významu se rozlišuje místní, regionální a nadregionální ÚSES.		
Ochrana ÚSES je dle zákona o ochraně přírody a krajiny povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ a jeho vytváření je veřejným zájmem. Cílem ÚSES je zejména: vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní, krajinu, zachování či znovuoobnovení přirozeného genofondu krajiny a zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity).		
Skladebné části ÚSES tvoří biocentra a biokoridory. Biocentra představují biotopy nebo centra biotopů v krajině, které svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému.		
ÚSES je vymezován na nadregionální, regionální a lokální úrovni. Pro účely této studie jsou s ohledem na míru podrobnosti sledovány pouze úrovně nadregionální a regionální.		
Komentář		
Plochy, které jsou územně plánovací dokumentací vymezeny jako součást skladebných částí ÚSES, smějí být využívány pouze tak, aby nedošlo ke snížení jejich ekologické stability, resp. tak, aby ekologická stabilita byla zachována, případně zvyšována. Za nepřijatelné je v takových plochách zpravidla považováno zejména umístování staveb.		
Tuto problematiku upřesňuje Ministerstvo životního prostředí v rámci <i>Metodické pomůcky pro vyjasnění kompetencí v problematice územních systémů ekologické stability</i> (Věstník Ministerstva životního prostředí, ROČNÍK XXII – SRPEN 2012, ČÁSTKA 8). V této metodické příručce MŽP definovalo zásady vymezování a upřesňování ÚSES. Dle těchto zásad plochy určené pro umístění biocentra musí být chráněny před změnou využití území, která by snížila dosažený stupeň ekologické stability, a před umístováním záměrů (zejména staveb), které jsou v rozporu s hlavní funkcí těchto ploch, tedy funkcí přírodní. V rámci doporučených		

podmínek využití je jako nepřijatelné využití stanoveno v biocentrech umístovat nové stavby, včetně staveb sloužících pro výrobu energie.

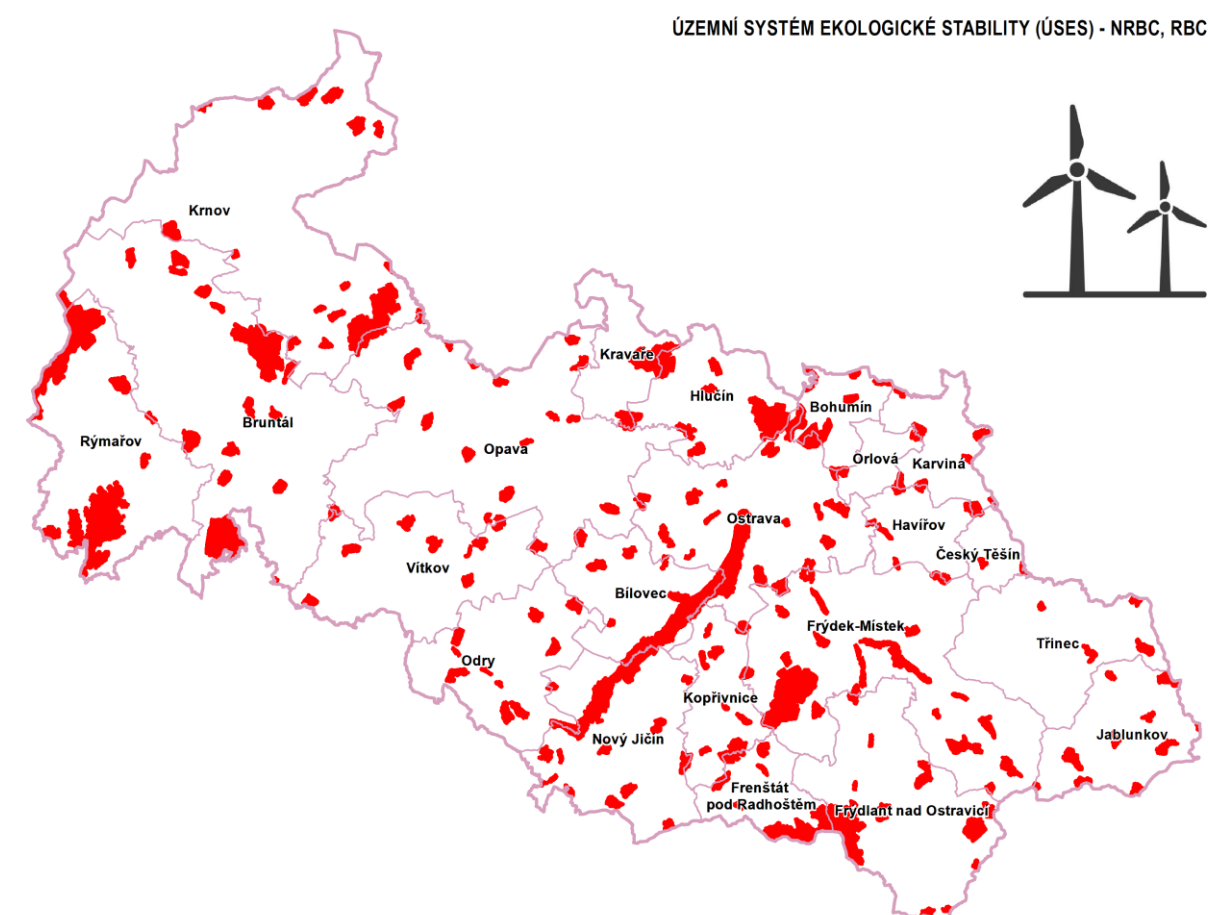
Biocentra jako území plošného charakteru vázaná zpravidla na specifické stanovištní podmínky umožňují dlouhodobou existenci řady druhů organismů. Případné umístění VTE v biocentru může ve významné míře ovlivňovat jeho funkčnost a celistvost a je tak v přímém rozporu s posláním tohoto typu území a vysoce nežádoucí.

NRBC a RBC jsou vymezena v ZÚR MSK. Pokud jsou tyto skladebné prvky zpřesněny v územních plánech dotčených obcí, jsou pro další posuzování relevantní tyto zpřesněné prvky.

--

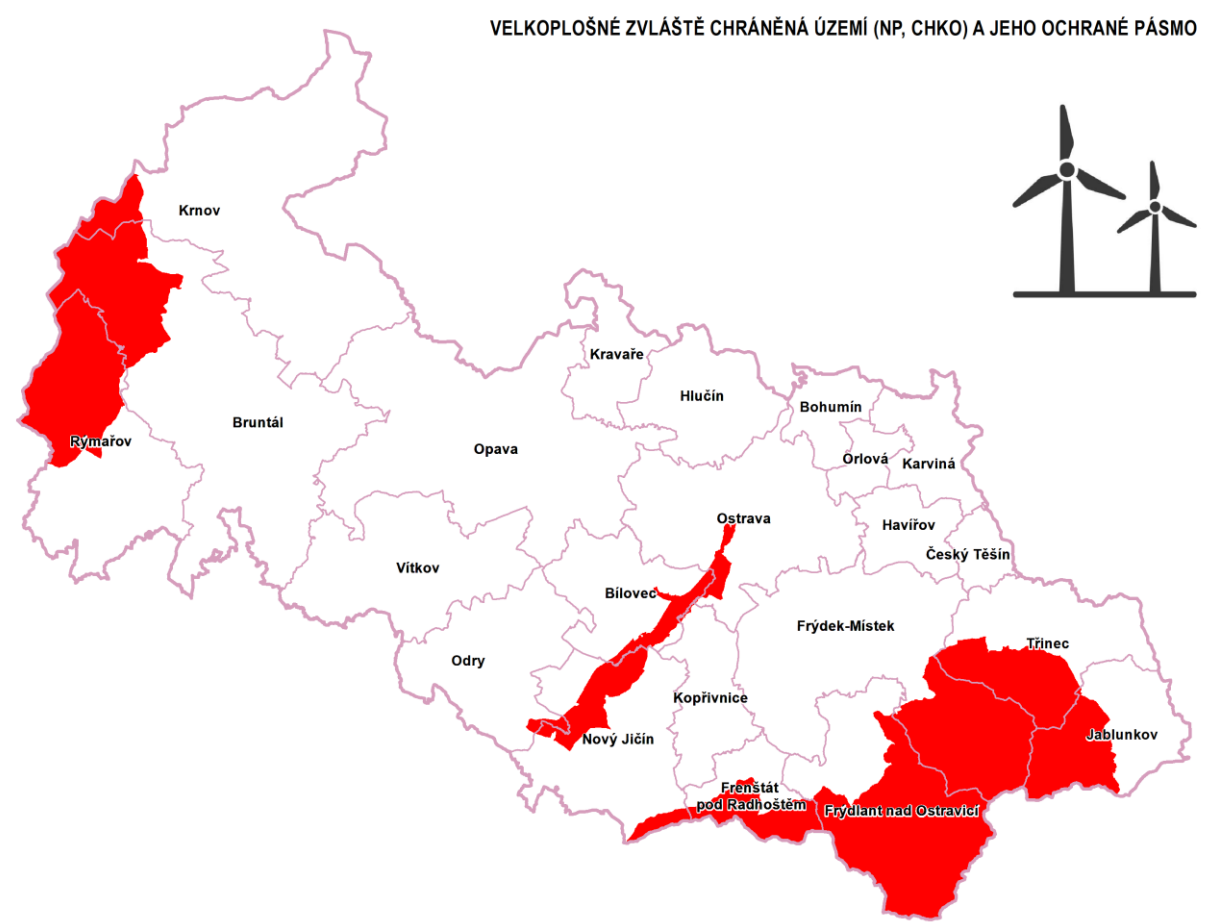
KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AV8	Velkoplošná zvláště chráněná území (NP, CHKO) a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 14 až 27, § 37 a § 42		
Definice jevu		
<p>Zvláště chráněná území jsou obecně území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná. Mezi velkoplošná zvláště chráněná území patří národní parky a chráněné krajinné oblasti.</p> <p><i>Pozn.: Na území Moravskoslezského kraje se v současné době nenachází žádný národní park, a proto není tato kategorie zvláště chráněných území dále komentována.</i></p> <p>Chráněné krajinné oblasti jsou rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení.</p> <p>Hospodářské využívání těchto území se provádí podle zón odstupňované ochrany tak, aby se udržoval a zlepšoval jejich přírodní stav a byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce těchto území. Rekreační využití je přípustné, pokud nepoškozuje přírodní hodnoty chráněných krajinných oblastí.</p> <p>Chráněné krajinné oblasti, jejich poslání a bližší ochranné podmínky vyhlašuje vláda republiky nařízením. K bližšímu určení způsobu ochrany přírody chráněných krajinných oblastí se vymezují zpravidla 4, nejméně však 3 zóny odstupňované ochrany přírody; první zóna má nejpřísnější režim ochrany. Podrobnější režim zón ochrany přírody chráněných krajinných oblastí upravuje právní předpis, kterým se chráněná krajinná oblast vyhlašuje.</p>		
Komentář		
<p>Dle § 26 zákona o ochraně přírody a krajiny je na celém území chráněných krajinných oblastí zakázáno měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany chráněné krajinné oblasti.</p> <p>Plošná, zvýšená ochrana krajiny a její rázovitosti je zákonem o ochraně přírody a krajiny přímo stanovena zřízením institutu přírodních parků, nepřímo pak i chráněných krajinných oblastí, kde na těchto územích je ochrana krajinného rázu jednou z hlavních priorit. Krajinný ráz je dle § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.</p> <p>Dle § 26 zákona o ochraně přírody a krajiny je na území první zóny chráněné krajinné oblasti zakázáno umísťovat a povolovat nové stavby. Případné umístění VTE v I. zóně je tak ze zákona vyloučeno.</p> <p>Případné umístění VTE také v ostatních zónách (II., III., IV.) chráněných krajinných oblastí je v přímém rozporu s posláním tohoto typu zvláště chráněného území a vysoce nežádoucí.</p> <p>Umístěním VTE do prostoru velkoplošných ZCHÚ může zároveň dojít k záboru či jinému negativnímu ovlivnění biotopu předmětů ochrany (např. disturbance, ruderalizace, synatropizace, nástup invazních druhů), fragmentaci ZCHÚ, kolizím citlivých předmětů ochrany (např. letounů, ptáků) s VTE apod.</p> <p>--</p>		

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA
 KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AV9	Záplavová území a jejich aktivní zóny	A
Právní předpis		
Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 66 a § 67		
Vyhláška č. 252/2013 Sb., o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy, § 28		
Vyhláška č. 79/2018 Sb., o způsobu a rozsahu zpracování návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentace		
Definice jevu		
Záplavová území jsou administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou. Jejich rozsah stanoví na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad. Záplavová území se stanovují formou opatření obecné povahy.		
V zastavěných územích, v zastavitelných plochách podle územně plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích, vymezuje vodoprávní úřad na návrh správce vodního toku aktivní zónu záplavového území podle nebezpečnosti povodňových průtoků. Návrhová záplavová čára návrhové povodně s periodicitou 5, 20 a 100 (výskyt povodně, který je dosažen nebo překročen průměrně jedenkrát za 5, 20 a 100 let) se odvozuje z nejvyšší hladiny vody v jednotlivých profilech vodního toku při návrhové povodni, přičemž její nadmořské výšky jsou stanoveny hydraulickým výpočtem.		
Komentář		
V aktivní zóně záplavových území se podle § 67 vodního zákona nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů.		
V aktivní zóně je dále zakázáno těžit nerosty a zeminu způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod a provádět terénní úpravy zhoršující odtok povrchových vod, skladovat odplavitelný materiál, látky a předměty, zřizovat oplocení, živé ploty a jiné podobné překážky a zřizovat tábory, kempy a jiná dočasná ubytovací zařízení.		
Případné umístění VTE v aktivní zóně záplavových území je tak ze zákona vyloučeno.		
Každý, kdo hodlá umístit, provést, změnit nebo odstranit stavbu nebo zařízení anebo provádět jiné činnosti, pokud takový záměr může ovlivnit vodní poměry, energetický potenciál, jakost nebo množství povrchových nebo podzemních vod, musí prokázat, že je tento záměr z hlediska zájmů chráněných podle vodního zákona možný, popřípadě za jakých podmínek. Ke stavbám, zařízením nebo činnostem v záplavových územích, v korytech vodních toků, na pozemcích s takovými pozemky sousedícími, které mohou ovlivnit vodní poměry, je pak třeba souhlas příslušného vodoprávního úřadu.		
Ochrana záplavových území před zastavěním je zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního		

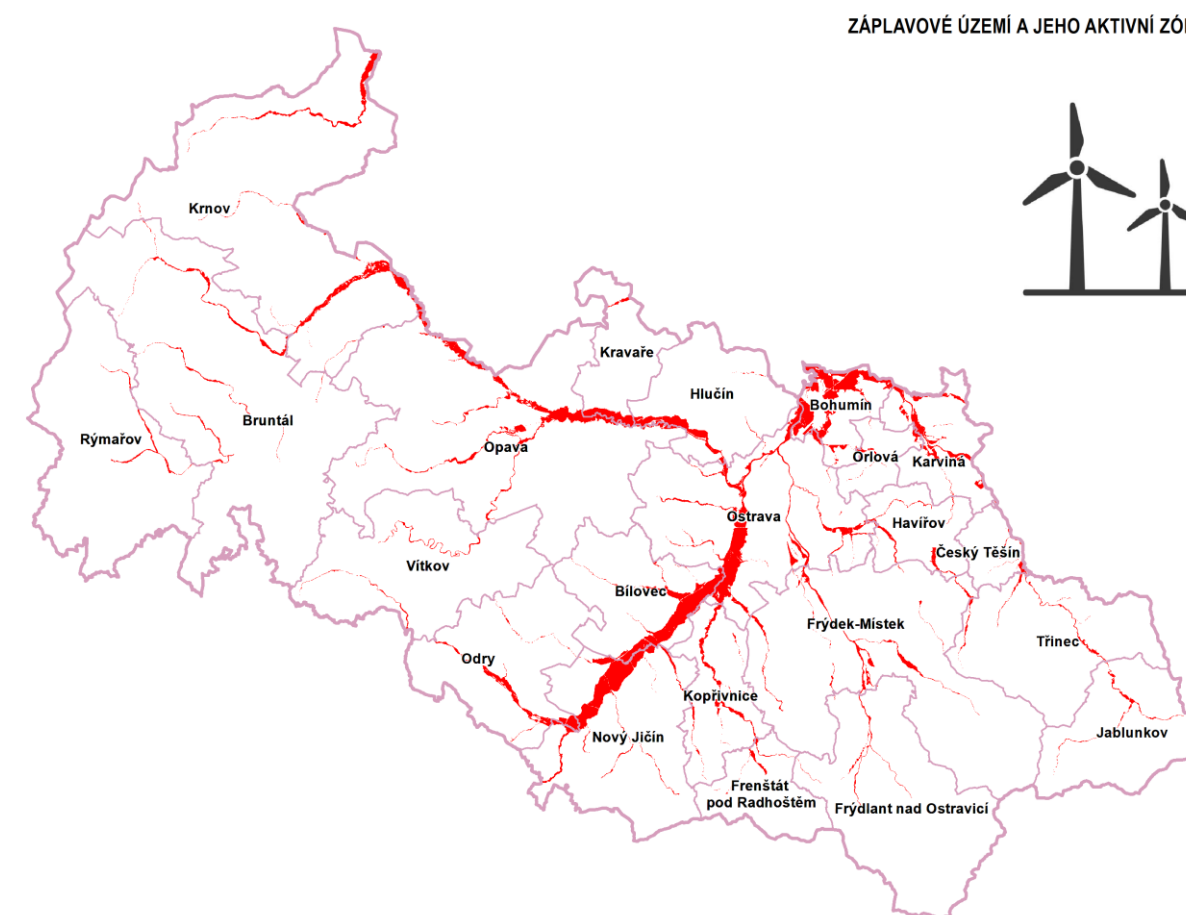
plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (26): „Vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umísťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvláště odůvodněných případech. Vymezovat a chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.“.

Případné umístění VTE v záplavových území je vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: jev není součástí klasifikace

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: jev není součástí klasifikace

Kód	Jev	Zóna
AV10	Nemovité národní kulturní památky a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 3, § 4, § 7, § 17, § 32 odst. 2 písm. c) Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
<p>Za kulturní památky podle zákona č. 20/1987 Sb., jsou prohlašovány nemovité a movité věci, popřípadě jejich soubory, které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické a které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.</p> <p>Kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje vláda ČR nařízením za národní kulturní památky a stanoví podmínky jejich ochrany.</p> <p>Nemovitými národními kulturními památkami jsou ve většině případů hrady a zámky, kostely či kláštery, nebo památky lidové architektury, ale mohou jimi být i stavby dopravní nebo průmyslové nebo významné pomníky a památníky. Jsou to takové kulturní památky, které svou hodnotou přesahují regionální význam, dokumentují nejdůležitější etapy historie, kultury a vývoje civilizace.</p> <p>Vyžaduje-li to ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, je za účelem ochrany nemovité kulturní památky či nemovité národní kulturní památky vymezováno její ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.</p>		
Komentář		
<p>Nemovité národní kulturní památky jsou nejhodnotnější a nenahraditelná díla, jejichž zachování je v zájmu celé společnosti. Proto jsou ze zákona chráněny systémem státní památkové péče. Jsou nejvýznamnějším segmentem památkového fondu, kterému je přiznán nejvyšší hodnotový status.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně jeho vnějšího obrazu, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejího bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na nemovitou národní kulturní památku a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.</p> <p>Ochrana kulturních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivity. Jejich ochrana by měla být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby byly zachovány</p>		

její stěžejní kulturní, přírodní a užitné hodnoty.“.

Nemovité národní kulturní památky lze s ohledem na jejich jedinečnost a nejvyšší hodnotu jak z pohledu historického, společenského tak kulturního, považovat za stěžejní kulturní hodnoty, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění VTE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

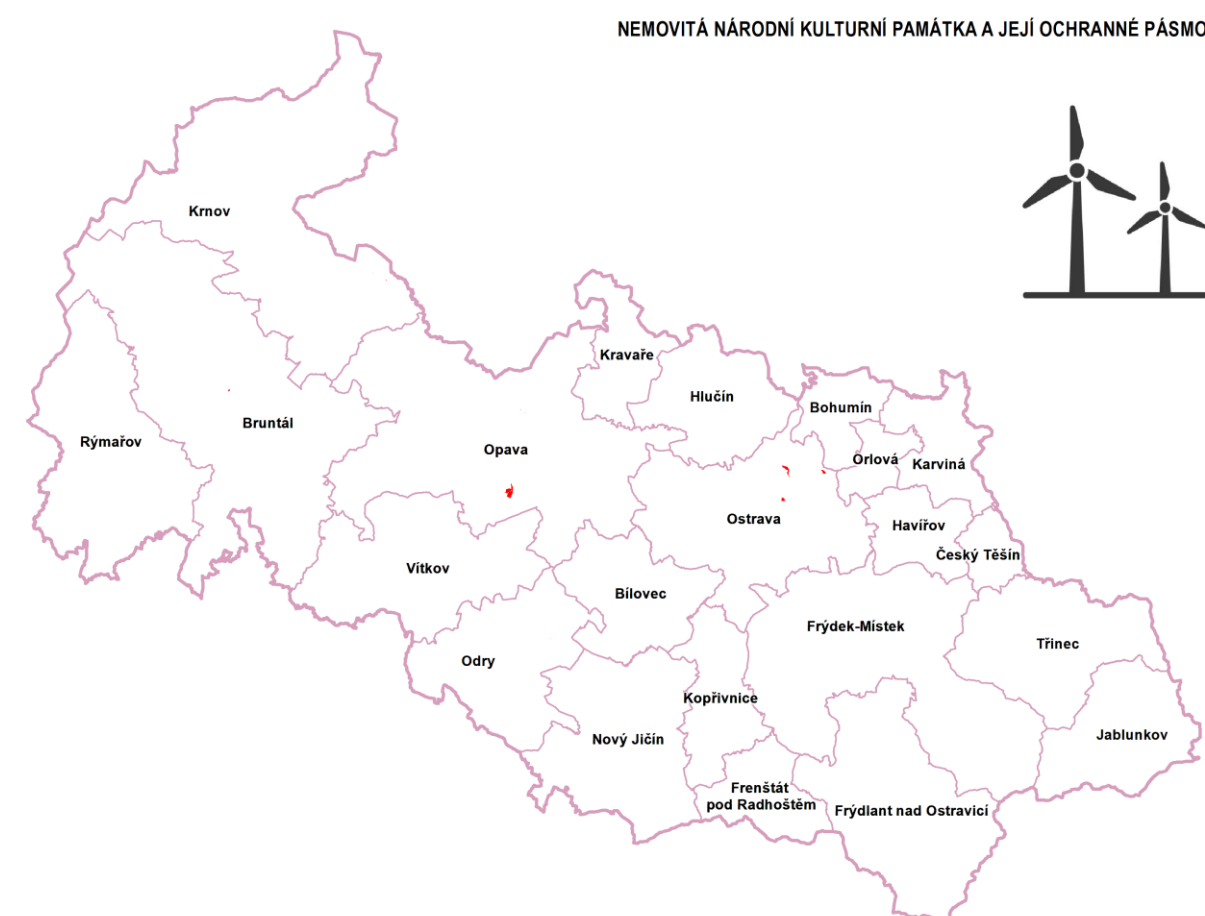
S ohledem na měřítko územní studie nejsou součástí tohoto jevu nemovité kulturní památky, tj. bez statutu „národní“. Těchto památek se na území Moravskoslezského kraje nachází dle Památkového katalogu Národního památkového ústavu cca 2000 a jejich využití je pro účely územní studie nereálné. Těmto nemovitým kulturním památkám a jejich potenciálnímu dotčení v důsledku umístění VTE je potřeba se věnovat individuálně při navazující územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru.

Národní kulturní památky jakožto hodnoty z hlediska ochrany krajinného rázu jsou rovněž součástí evaluačních kritérií (KR6).

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AV11	Památkové rezervace (MPR, VPR) a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 5, § 7 § 17, § 32, odst. 2, písm. c) Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
<p>Památkovou rezervací je území, jehož charakter a prostředí určuje soubor nemovitých kulturních památek, popřípadě archeologických nálezů. Taková území vláda České republiky nařízením prohlásí jako celek za památkovou rezervaci a stanoví podmínky pro zabezpečení její ochrany. Tyto podmínky se mohou v potřebném rozsahu vztahovat i na nemovitosti na území památkové rezervace, které nejsou kulturními památkami.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území pak slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové rezervace, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto jsou na území ochranného pásma regulovány stavební činnosti a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou rezervaci.</p> <p>Jde-li o ochranu památkové rezervace a jejího prostředí, vymezí obecní úřad obce s rozšířenou působností ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.</p> <p>Památkové rezervace mohou být městské, vesnické a archeologické. (Pozn.: Na území Moravskoslezského kraje se v současné době nenachází žádná archeologická památková rezervace, a proto není tato kategorie dále komentována.)</p>		
Komentář		
<p>Hodnotná a cenná mohou být celá města a vesnice, historická centra sídel nebo některé čtvrti, specifické třeba svým vývojem nebo typem architektury nebo i svébytná krajina, ať už komponovaná, zpravidla s řadou architektonicky cenných staveb, nebo „pouze“ krajina svědčící o formách staletými ověřeného obhospodařování či využívání. Cílem ochrany těchto území pak je zachování jejich celkového obrazu, měřítko jejich zástavby a také jejich historického charakteru. Důraz je proto kladen na uchování urbanistické struktury i památkových hodnot zástavby.</p> <p>Památkové rezervace jsou nejcennější uceleně dochovaná území s řadou kulturních památek, která u nás můžeme najít. V těchto územích platí mimo jiné i zvýšené požadavky i na udržení výškové hladiny nebo uchování architektonických dominant. Status památkové rezervace chrání kvalitní historickou architekturu, ale i podobu související zástavby. Velmi důležité je rovněž zachování panoramatu s hlavními dominantami.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové rezervace, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou rezervaci a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.</p>		

Ochrana kulturních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivity. Jejich ochrana by měla být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby byly zachovány její stěžejní kulturní, přírodní a užitné hodnoty.“

Památkové rezervace lze s ohledem na jejich jedinečnost a vysokou hodnotu jak z pohledu historického, společenského tak kulturního, považovat za jedny ze stěžejních kulturních hodnot, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění VTE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

Památkové rezervace jakožto hodnoty z hlediska ochrany krajinného rázu jsou rovněž součástí evaluačních kritérií (KR5).

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AV12	Památkové zóny a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 6, § 7 § 17, § 32, odst. 2, písm. c) Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
<p>Památkovou zónou je území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty. Taková území Ministerstvo kultury prohlásí opatřením obecné povahy za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany. Podrobnosti o prohlašování památkových zón stanoví obecně závazný právní předpis.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové zóny, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto jsou na území ochranného pásma regulovány stavební činnosti a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou zónu. Jde-li o ochranu památkové zóny a jejího prostředí, vymezí obecní úřad obce s rozšířenou působností ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.</p> <p>Památkové zóny mohou být městské, vesnické a krajinné. <i>(Pozn.: Na území Moravskoslezského kraje se v současné době nenachází žádná krajinná památková zóna, a proto není tato kategorie dále komentována.)</i></p>		
Komentář		
<p>Památkové zóny mívají většinou dobře dochovaný půdorys a obvykle i hmotovou skladbu zástavby, ovšem jejich architektonický obraz nemusí být tak ucelený, jako je tomu v památkových rezervacích. Stojí v nich totiž méně kulturních památek a některé části zóny mohly být v minulosti narušeny nějakým rozsáhlejším rušivým zásahem. Zahrnutí takových částí do území památkové zóny umožňuje podílet se na jejich regeneraci.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové zóny, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou zónu a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.</p> <p>Ochrana kulturních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivity. Jejich ochrana by měla být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby byly zachovány její stěžejní kulturní, přírodní a užitné hodnoty.“</p>		

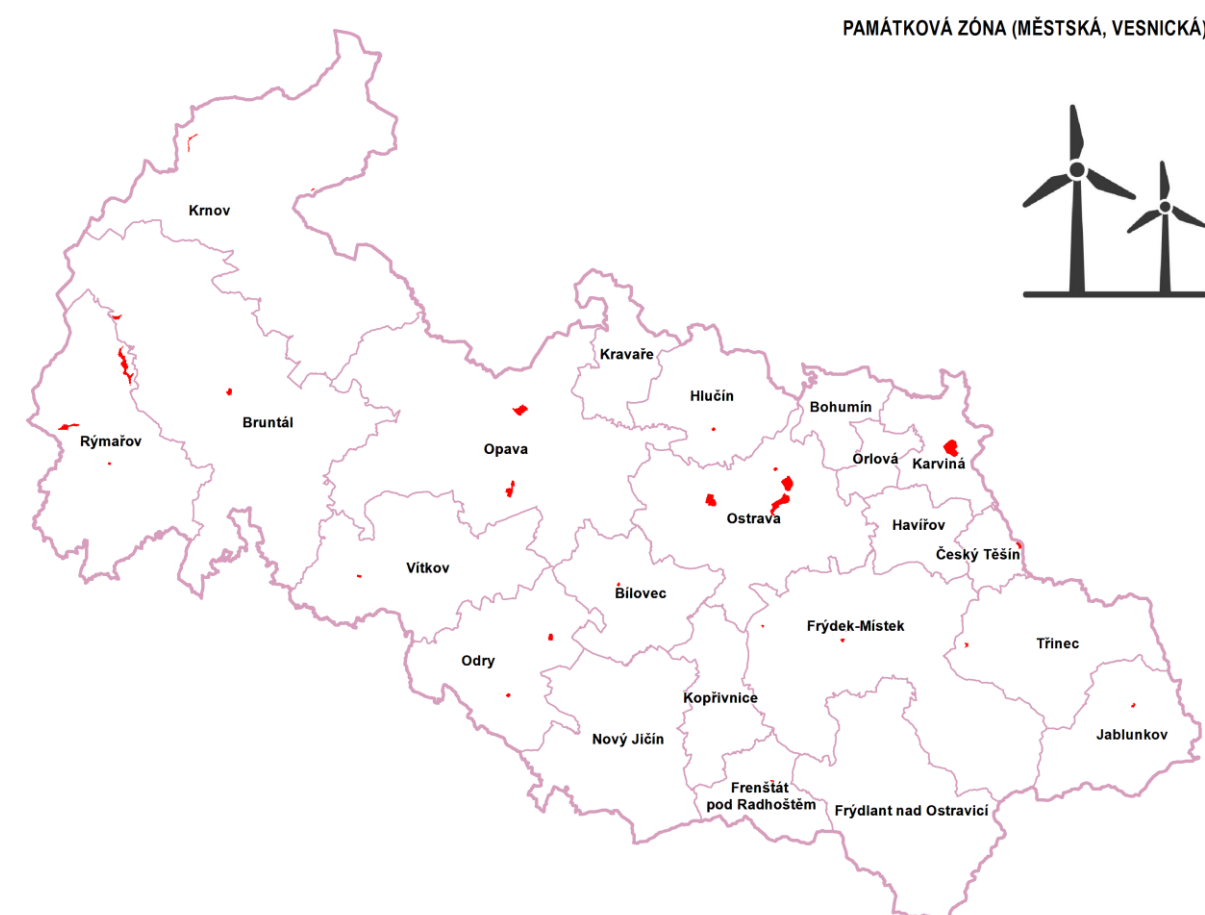
Památkové zóny lze s ohledem na jejich jedinečnost a vysokou hodnotu jak z pohledu historického, společenského tak kulturního, považovat za jedny ze stěžejních kulturních hodnot, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění VTE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

Památkové zóny jakožto hodnoty z hlediska ochrany krajinného rázu jsou rovněž součástí evaluačních kritérií (KR5).

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AV13	Elektronická komunikační zařízení a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 100 až § 104		
Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 175		
Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
Elektronické komunikační zařízení je technické zařízení pro vysílání, přenos, směrování, spojování nebo příjem signálů prostřednictvím elektromagnetických vln.		
Síť elektronických komunikací tvoří přenosové systémy, které umožňují přenos signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně družicových sítí, pevných sítí okruhově nebo paketově komutovaných včetně internetu, mobilních sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace.		
Radioreléové spoje (trasy) jsou přímočaré linie potřebné pro přenos signálu mezi místy jeho přenosu.		
Pro zajištění bezpečného provozu komunikačních vedení, rádiových zařízení a rádiových směrových spojů se zřizují ochranná pásma. Parametry ochranných pásem, rozsah omezení a podmínky ochrany stanoví na návrh vlastníka příslušného zařízení/vedení/spojů příslušný stavební úřad v rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma.		
Komentář		
Jev AV13 je tvořen souborem jevů, v nichž je umístování nadzemních výškových staveb vysoce rizikové z důvodu možného rušení jejich provozu, degradace signálu a snížení příjmových podmínek. Provozem VTE totiž může docházet k rušení příjmu elektromagnetickým stíněním a odrazy. Jedná se o ochranná pásma objektů na elektronických komunikačních zařízeních (vysílače, přijímače), ochranná pásma komunikačních vedení, ochranná pásma rádiového zařízení a rádiového směrového spoje (liniové paprsky), území vymezená Ministerstvem obrany nebo Ministerstvem vnitra lze v zájmu zajišťování obrany a bezpečnosti státu (např. neveřejná vedení). Poskytovateli dat o území pro jev A15 jsou zejména České Radiokomunikace, CETIN, Řízení letového provozu ČR, s.p., T-Mobile, Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra (NAKIT – Národní agentura pro komunikační a informační technologie).		
Funkčnost vysílacího zařízení, přijímacího zařízení a s nimi souvisejících radioreléových spojů předpokládá trasu (signálu) bez překážek, z čehož vyplývá omezení výšky staveb, druh použití konstrukčních materiálů nadzemních částí staveb (např. i dočasné použití jeřábů), které převyšují okolní zástavbu. Na základě těchto technických daností jsou směrové radioreléové spoje zařízeními vyžadujícími zvláštní ochranu. Ve své přenosové funkci jsou prostorově vysoce důležité a mají nadmístní význam.		
Dle § 100 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích se rušením provozu rozumí elektromagnetické rušení, které zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje provoz elektronického komunikačního zařízení, sítě elektronických komunikací, popřípadě poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování		

radiokomunikačních služeb.

Dle § 100 odst. 9 zákona o elektronických komunikacích se za rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb považuje i rušení způsobené elektromagnetickým stíněním nebo odrazy elektromagnetických vln stavbami nebo činnostmi souvisejícími s prováděním stavby.

Český telekomunikační úřad (ČTÚ) zjišťuje zdroje rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb. V případě zjištění zdroje rušení postupuje Úřad obdobně podle § 114 o elektronických komunikacích. V odůvodněných případech ČTÚ vydá předběžné opatření k okamžitému odstavení zdroje rušení bez předchozí výzvy.

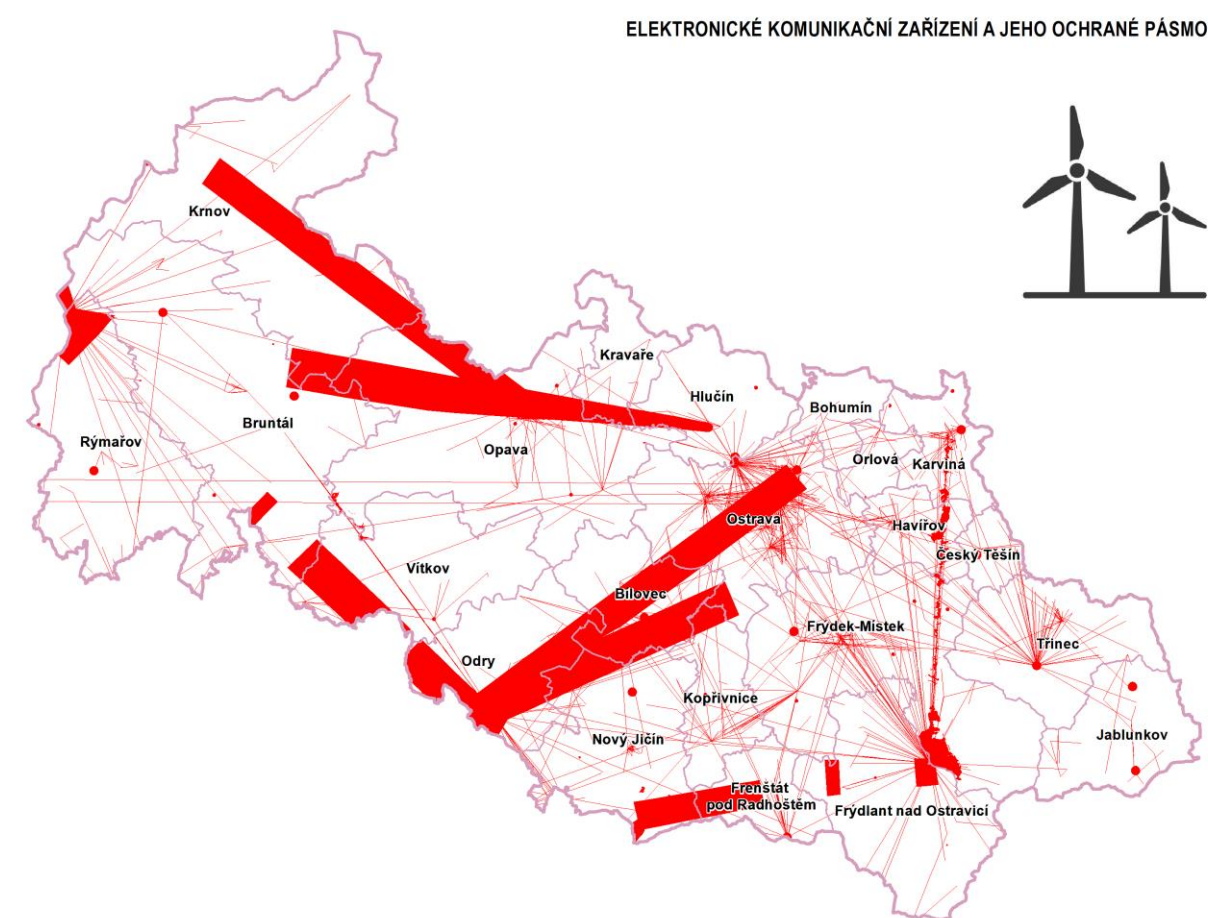
Jev AV13 je tvořen souborem jevů, které lze souhrnně označit za civilizační hodnoty s vysokou vnitřní celospolečenskou hodnotou, včetně hodnoty bezpečnostní (vybrané jevy představují zájmová území Ministerstvem obrany). Ochrana civilizačních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „*Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. (...)*“.

Případné umístění VTE v ochranných pásmech komunikačních vedení, rádiových zařízení a rádiových směrových spojů je vysoce nežádoucí a zároveň rizikové.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

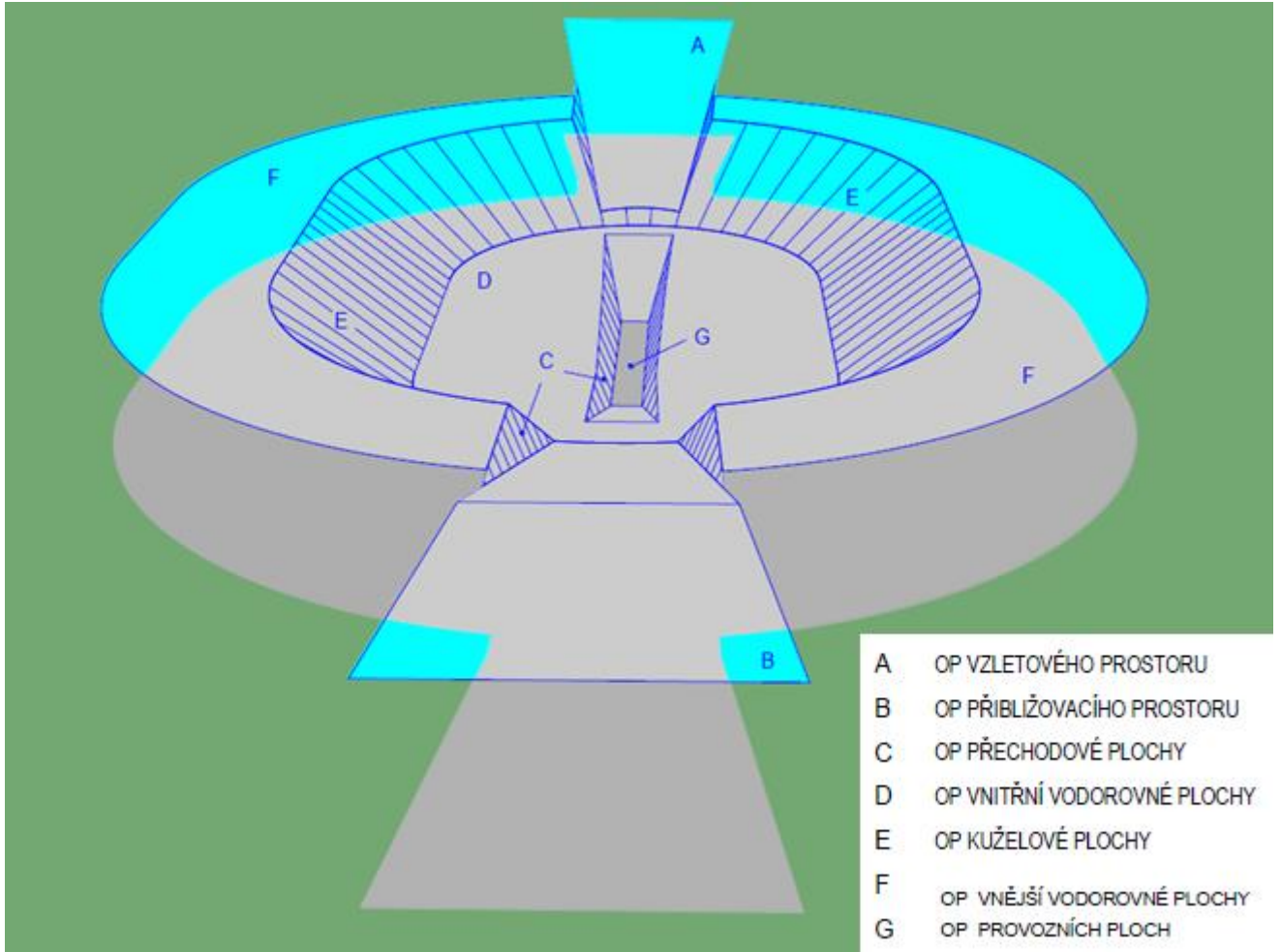
KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

Kód	Jev	Zóna
AV14	Letecké stavby a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 24, § 25, § 36, § 37, § 40 až § 42. Letecký předpis letiště L14, ve znění pozdějších změn a oprav (Úřad pro civilní letectví, uveřejněno pod č. j. 641/2009-220-SP/4)		
Definice jevu		
Leteckými stavbami jsou dráhy ke vzletům a přistávání letadel bez zřetele na její stavebně technické provedení, dráhy a plochy určené k pohybům a stáním letadel souvisejícím s jejich vzlety a přistáváním bez zřetele na jejich stavebně technické provedení a stavby sloužící k zajištění leteckého provozu. Letiště je územně vymezená a vhodným způsobem upravená plocha včetně souboru leteckých staveb a zařízení letiště, trvale určená ke vzletům a přistáváním letadel a k pohybům letadel s tím souvisejícím. Letiště se dělí dle vybavení, provozních podmínek a základního určení na letiště na vnitrostátní a mezinárodní a podle okruhu uživatelů a charakteru letiště na letiště civilní a vojenská. Kolem leteckých staveb se zřizují ochranná pásma. Ochranné pásmo zřizuje Úřad pro civilní letectví opatřením obecné povahy, kterým se stanoví parametry ochranného pásma a jednotlivá opatření k ochraně leteckých staveb. Ochranná pásma leteckých staveb se dělí na ochranná pásma letišť a ochranná pásma leteckých zabezpečovacích zařízení.		
Ochranná pásma letišť	Ochranná pásma leteckých zabezpečovacích zařízení	
a) se zákazem staveb, b) s výškovým omezením staveb, c) k ochraně před nebezpečnými a klamavými světly, d) se zákazem laserových zařízení, e) s omezením staveb vzdušných vedení vysokého napětí a velmi vysokého napětí, f) hluková, g) ornitologická.	a) radiolokačních zařízení, b) navigačních zařízení, c) komunikačních zařízení, d) zařízení pro leteckou meteorologickou službu, e) zařízení pro leteckou informační službu, f) světelných a rádiových návěstidel, g) podzemních leteckých staveb.	
Komentář		
V ochranných pásmech leteckých staveb lze podle § 40 zákona o civilním letectví zřizovat zařízení a provádět činnosti jen se souhlasem Úřadu pro civilní letectví. Tento úřad souhlas udělí v takovém případě, nebude-li zařízení nebo činnost bránit leteckému provozu ani ohrožovat jeho bezpečnost a nepůjde-li o objekt vyžadující ochranu před hlukem. Bližší specifikace jednotlivých druhů ochranných pásem jsou stanoveny v leteckém předpisu letiště L14. Jev zahrnuje ochranná pásma letišť se zákazem staveb a ochranná pásma letišť s výškovým omezením staveb. Tato ochranná pásma jsou ve vztahu k umístění VTE nejrelevantnější.		

Dle leteckého předpisu letiště L14 je v ochranném pásmu se zákazem staveb zejména zakázáno trvale nebo dočasně zřizovat jakékoliv pozemní stavby (budovy, zdi, ploty, komíny, stožáry), vzdušná vedení VN nebo VVN, komunikace apod., s výjimkou staveb sloužících leteckému provozu.

Dle leteckého předpisu letiště L14 je v ochranném pásmu s výškovým omezením staveb omezena realizace výškových staveb z důvodu zajištění ochrany letového provozu. V ochranném pásmu s výškovým omezením není dovoleno zřizovat takové stavby nebo zařízení, nebo vysazovat porosty a umísťovat předměty, které by přesahovaly výšku určenou překážkovými rovinami ochranných pásem. Pro účely posouzení jsou leteckým předpisem dále stanovena (specifická) ochranná pásma s výškovým omezením staveb (viz obr. níže).

Obrázek 1: Ochranná pásma letiště s výškovým omezením staveb (pro přístrojovou ranvej)

Ochranné pásmo vnitřní vodorovné plochy (D) má výšku 45 m nad průměrnou nadmořskou výškou provozních ploch letiště.

Ochranné pásmo kuželové plochy (E) je plocha stoupající od okraje ochranného pásma vnitřní vodorovné plochy ve sklonu 5 % až do dosažení stanovené výšky nad vnitřní vodorovnou plochou v závislosti na typu ranveje, max. však 100 m. V součtu tak maximální výška ochranného pásma kuželové plochy (E) může dosáhnout až 145 m.

S ohledem na zajištění bezpečnosti letového provozu, zejména bezpečné vzlety a přistání letadel, je případné umístění VTE v ochranných pásmech letišť s výškovým omezením staveb je vysoce nežádoucí a zároveň rizikové.

Součástí jevu jsou i zájmová území ministerstva obrany, která nejsou součástí jevů AV16 (např. ochranné pásmo letiště Libavá).

--

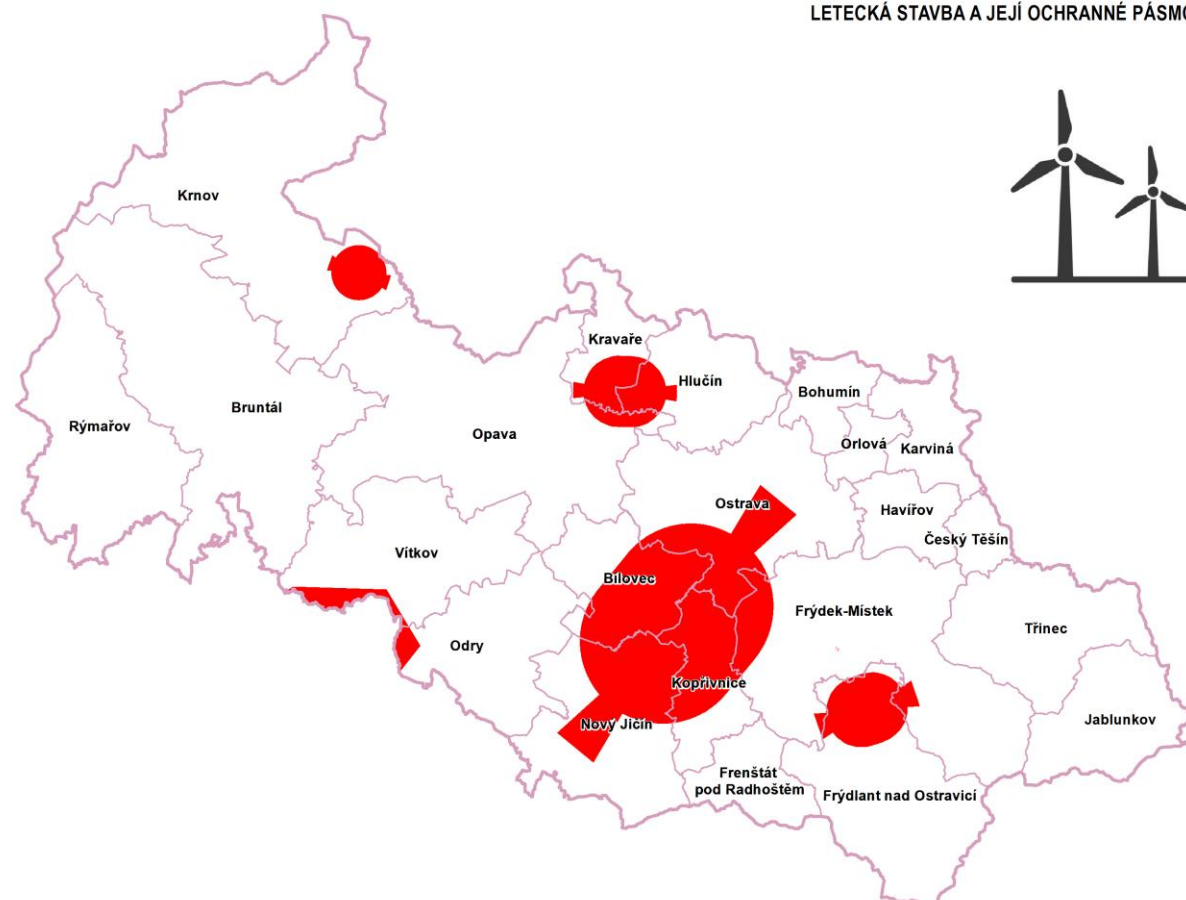
KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

Pozn.: Dle § 41 zákona o civilním letectví je nutný souhlas Úřadu pro civilní letectví a Ministerstva obrany (v případě vojenského letiště) také k umístění staveb a zařízení **mimo ochranná pásma**, jestliže jde o:

- a) stavby nebo zařízení vysoké 75 m a více nad terémem,
- b) stavby nebo zařízení vysoké 30 m a více na přirozených nebo umělých vyvýšeninách, které vyčnívají 75 m a výše nad okolní krajinu,
- c) zařízení, která mohou ohrozit bezpečnost letového provozu nebo rušit funkci leteckých palubních přístrojů a leteckých zabezpečovacích zařízení, zejména zařízení průmyslových závodů, vedení vysokého napětí a velmi vysokého napětí, energetická zařízení, **větrné elektrárny** a vysílací stanice.

LETECKÁ STAVBA A JEJÍ OCHRANNÉ PÁSMO

Kód	Jev	Zóna
AV15	Nadzemní vedení elektrizační soustavy (> 52 kV)	A
Právní předpis		
Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 46		
Definice jevu		
<p>Elektrizační soustavou se rozumí vzájemně propojený soubor zařízení pro výrobu, přenos, transformaci a distribuci elektřiny, včetně elektrických přípojek, přímých vedení, a systémy měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky.</p> <p>Elektrizační vedení jsou provozována na vybraných napěťových hladinách (0,4/0,23 kV, 1,5 kV, 3 kV, 6 kV, 10 kV, 22 kV, 25 kV, 35 kV, 110 kV, 220 kV, 400 kV).</p>		
Komentář		
<p>Nadzemní vedení elektrizační soustavy je primárně chráněno ochranným pásmem. Ochranným pásmem zařízení elektrizační soustavy je prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob. Ochranné pásmo nadzemního vedení je souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení, která činí od krajního vodiče vedení na obě jeho strany 1 – 30 m v závislosti na napěťové hladině příslušného vedení.</p> <p>Specifické podmínky pro umístování VTE v blízkosti nadzemních vedení elektrizační soustavy provozovaných na napěťové hladině vyšší než 52 kV jsou stanoveny v § 46 energetického zákona.</p> <p>Dle § 46 odst. 14 energetického zákona vzdálenost mezi nejbližším vodičem nadzemního vedení o napětí vyšším než 52 kV a koncem listu rotoru větrné elektrárny v nejbližší vzdálenosti od vedení musí být v případě, že</p> <ol style="list-style-type: none"> na vedení není realizováno opatření proti kmitání vodičů nejméně trojnásobkem průměru rotoru, na vedení je realizováno opatření proti kmitání vodičů nejméně rovnající se průměru rotoru nebo výšce větrné elektrárny. <p>Vzhledem ke skutečnosti, že výška stožárů běžně přesahuje 100 m, pak může v okolí nadzemních vedení elektrizační soustavy vzniknout až několika set metrový „koridor“, v němž s přihlédnutím k citovanému § 46 odst. 14 energetického zákona nelze VTE situovat.</p> <p>Dle § 46 odst. 15 energetického zákona pak vzdálenost mezi oplocením elektrické stanice o napětí vyšším než 52 kV a koncem listu rotoru větrné elektrárny v nejbližší vzdálenosti od vedení za bezvětrí musí být minimálně rovna výšce větrné elektrárny.</p> <p>Vzhledem k tomu, že výška VTE není unifikována, nelze jednoznačně stanovit plošný rozsah jevu AV15. Ten se bude vždy odvíjet od typu nadzemního vedení elektrizační soustavy a výškových parametrů VTE. Potenciální dotčení a ohrožení bezpečnosti a provozuschopnosti nadzemních vedení elektrizační soustavy (> 52 kV) je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru.</p> <p>--</p>		

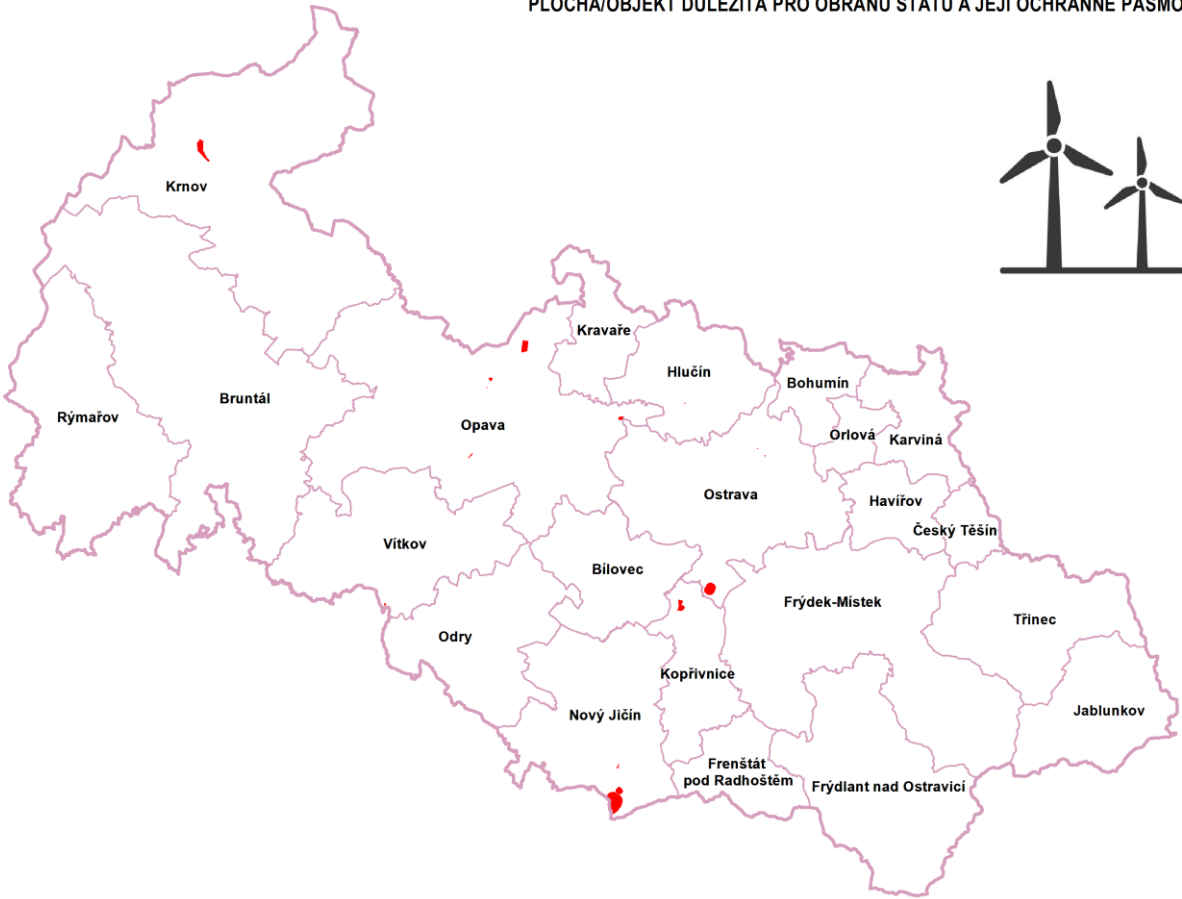
KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

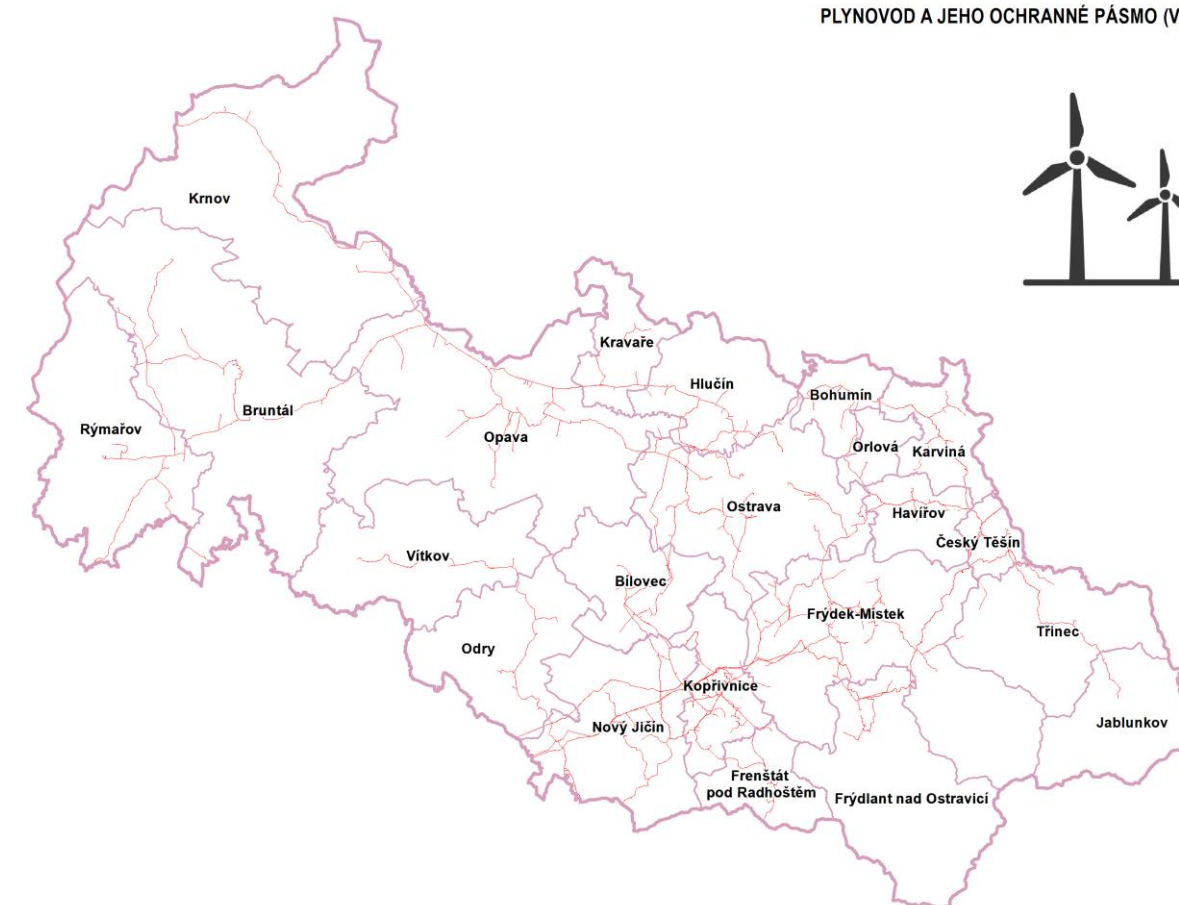
KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

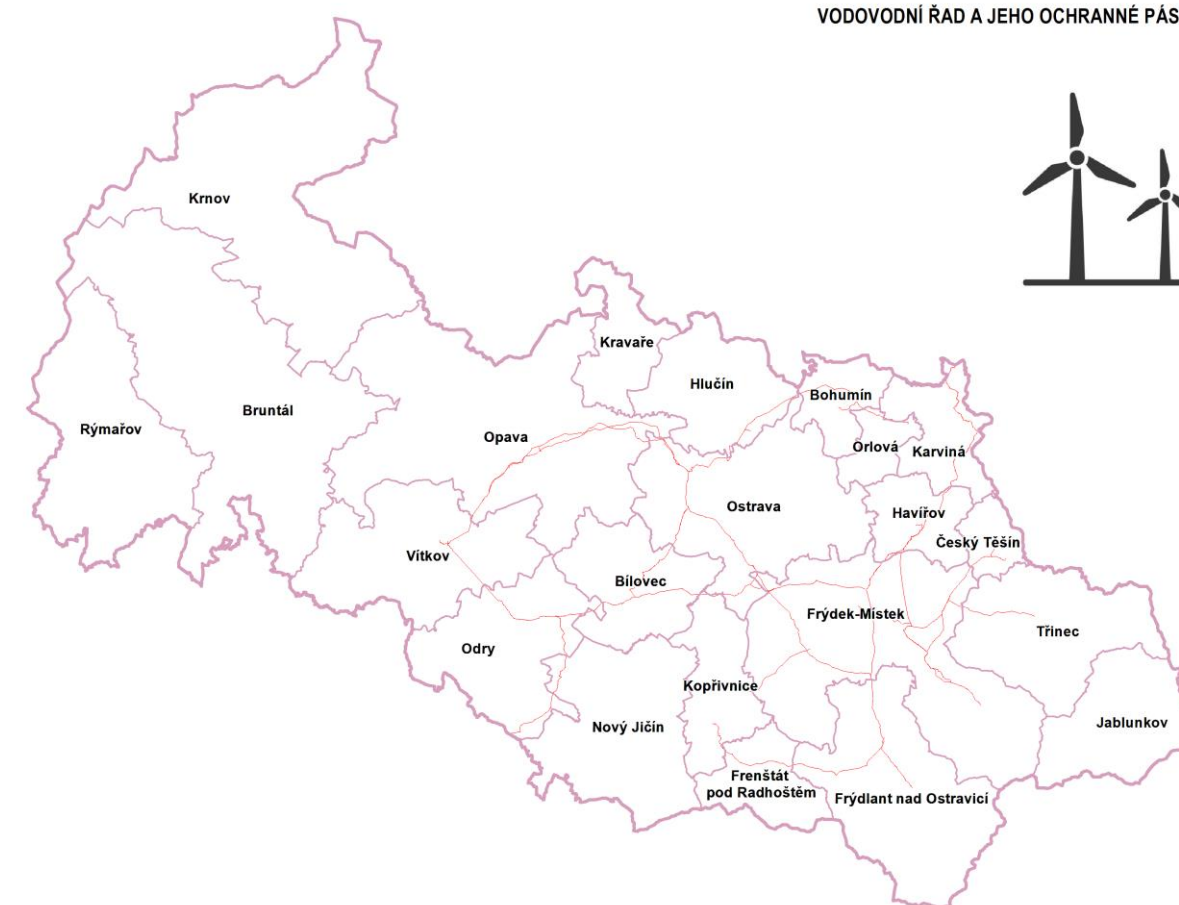
Kód	Jev	Zóna
AV16	Plochy a objekty důležité pro obranu státu a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, § 6, § 29 a § 44 Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 175		
Definice jevu		
Obrana státu je souhrn opatření k zajištění svrchovanosti, územní celistvosti, principů demokracie a právního státu, ochrany života obyvatel a jejich majetku před vnějším napadením. Obrana státu zahrnuje výstavbu účinného systému obrany státu, přípravu a použití odpovídajících sil a prostředků a účast v kolektivním obranném systému. O hranici ochranného pásma rozhoduje Ministerstvo obrany.		
Komentář		
V zájmovém území vymezeném Ministerstvem obrany lze v zájmu zajišťování obrany státu umístit a povolit stavbu jen na základě závazného stanoviska Ministerstva obrany, které je zároveň dotčeným orgánem při projednávání územně plánovacích dokumentací řešící tato vymezená území. Jev AV16 je tvořen souborem jevů, které lze souhrnně označit za civilizační hodnoty s vysokou vnitřní celospolečenskou hodnotou, zejména hodnotou bezpečnostní. Ochrana civilizačních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. (...)“. Případné umístění VTE v ochranných pásmech plochy a objektů důležitých pro obranu státu je vysoce nežádoucí a zároveň rizikové. -- KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i> KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i>		

PLOCHA/OBJEKT DŮLEŽITÁ PRO OBRANU STÁTU A JEJÍ OCHRANNÉ PÁSMO

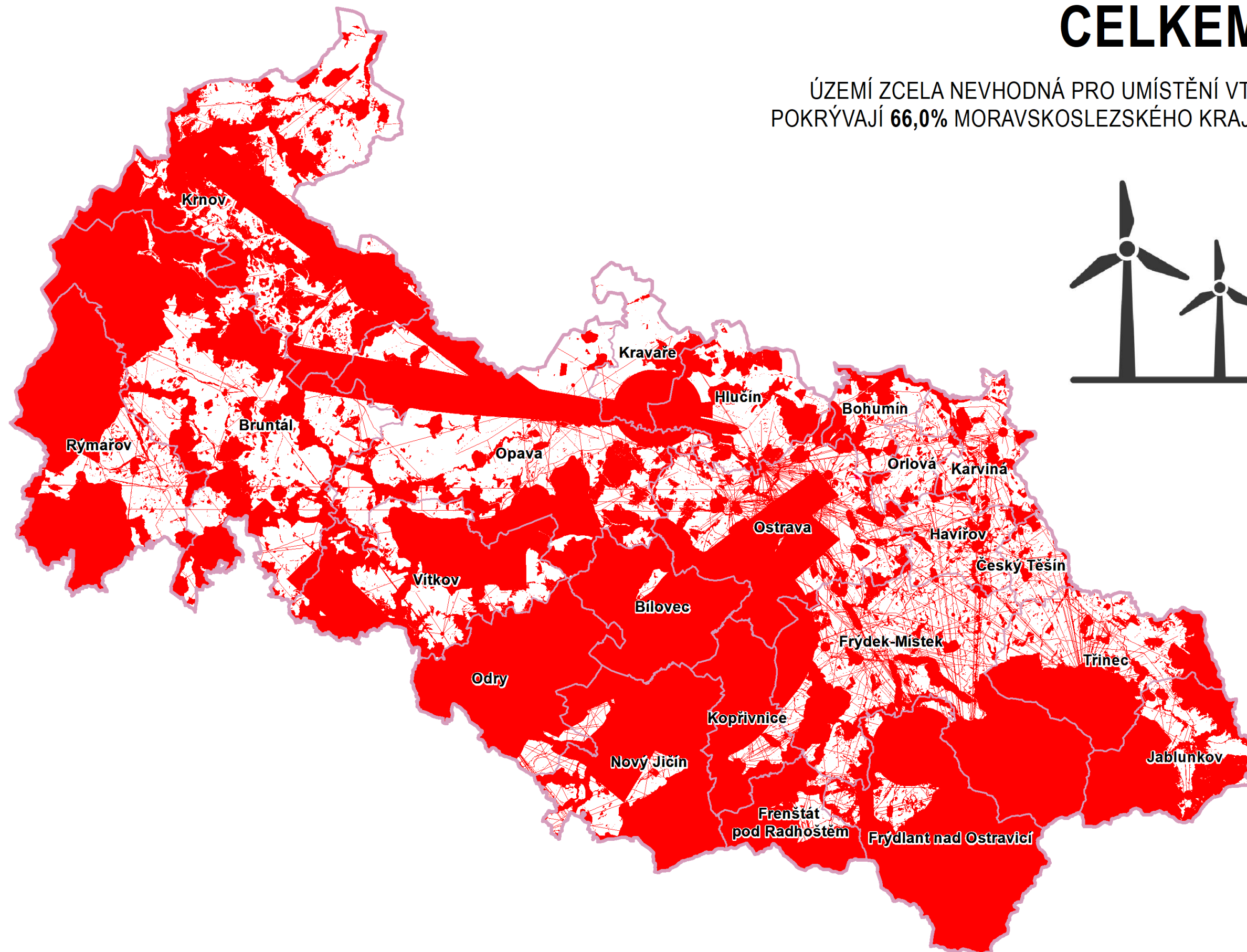
Kód	Jev	Zóna
AV17	Plynovody a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 46		
Definice jevu		
Plynovod je zařízení k potrubní dopravě plynu zejména přepravní a distribuční soustavou.		
Komentář		
<p>Plynovody jsou chráněny ochrannými pásmy k zajištění jejich bezpečného a spolehlivého provozu. Ochranným pásmem se rozumí souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti od půdorysu plynárenského zařízení měřeno kolmo na jeho obrys, který činí 1 – 4 m v závislosti na tlakové úrovni, ve které je plynovod provozován. V ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.</p> <p>S ohledem na měřítko územní studie jsou v níže uvedeném schématu i výkresu 1.3.A. <i>Koordinální výkres území zcela nevhodných k umístění VTE</i> znázorněny pouze plynovody vysokotlaké (VTL), které tvoří přepravní soustavu. Při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru je však potřeba individuálně posuzovat každý záměr VTE i ve vztahu k plynovodům distribuční soustavy v nižších tlakových úrovních a jejich ochranným pásmům, resp. ostatním plynárenským zařízením, s cílem zachovat jejich bezpečnost a provozuschopnost.</p> <p>Při územní koordinaci těchto dvou typů staveb (ev. záměrů) je právě potřeba primárně sledovat spolehlivý a bezpečný provoz přepravní a distribuční soustavy, zejména zajistit možnost volného přístupu k potrubí za účelem správy, údržby či řešení havárií. Z těchto důvodů je vysoce nežádoucí umísťovat VTE do prostoru ochranného pásma přepravní či distribuční soustavy.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

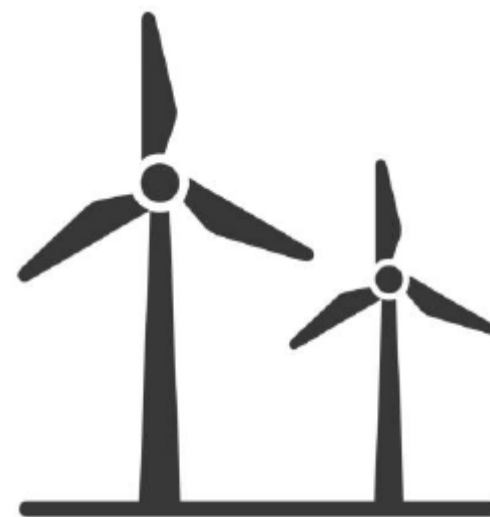
Kód	Jev	Zóna
AV18	Vodovodní řady a kanalizační stoky a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 23		
Definice jevu		
Vodovodní řad je úsek vodovodního potrubí včetně stavební části objektů určený k plnění určité funkce v systému dopravy vody. Kanalizační stoka je úsek kanalizačního potrubí včetně stavební části objektů určený k plnění určité funkce v systému dopravy (odpadní) vody.		
Komentář		
<p>K bezprostřední ochraně vodovodních řadů a kanalizačních stok před poškozením se vymezují ochranná pásma vodovodních řadů a kanalizačních stok. Ochrannými pásmy se rozumí prostor v bezprostřední blízkosti vodovodních řadů a kanalizačních stok určený k zajištění jejich provozuschopnosti.</p> <p>Ochranná pásma jsou vymezena vodorovnou vzdáleností od vnějšího líce stěny potrubí nebo kanalizační stoky na každou stranu 1,5 – 3,5 m v závislosti na průměru příslušného potrubí.</p> <p>Při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru je potřeba individuálně posuzovat každý záměr VTE ve vztahu k vodovodním řadům a kanalizačním stokám s cílem zachovat jejich bezpečnost a provozuschopnost, zejména zajistit možnost volného přístupu k potrubí za účelem správy, údržby či řešení havárií soustavy. Zvýšenou pozornost je potřeba věnovat přiváděcím (dálkovým) řadům, které napájejí vodárenské soustavy ze zdrojů a úpraven vody, propojují vodojemy a nemají přímou vazbu na spotřební objekty. To samé analogicky platí pro dálkové páteřní kanalizační sběrače.</p> <p>Z těchto důvodů je vysoce nežádoucí umísťovat VTE do prostoru ochranného pásma vodovodních řadů a kanalizačních stok.</p> <p>S ohledem na měřítko územní studie a dostupnost dat poskytovaných v rámci ÚAP MSK jsou v níže uvedeném schématu i výkresu 1.3.A. <i>Koordinální výkres území zcela nevhodných k umístění VTE</i> znázorněny pouze přiváděcí (dálkové) vodovodní řady.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

CELKEM

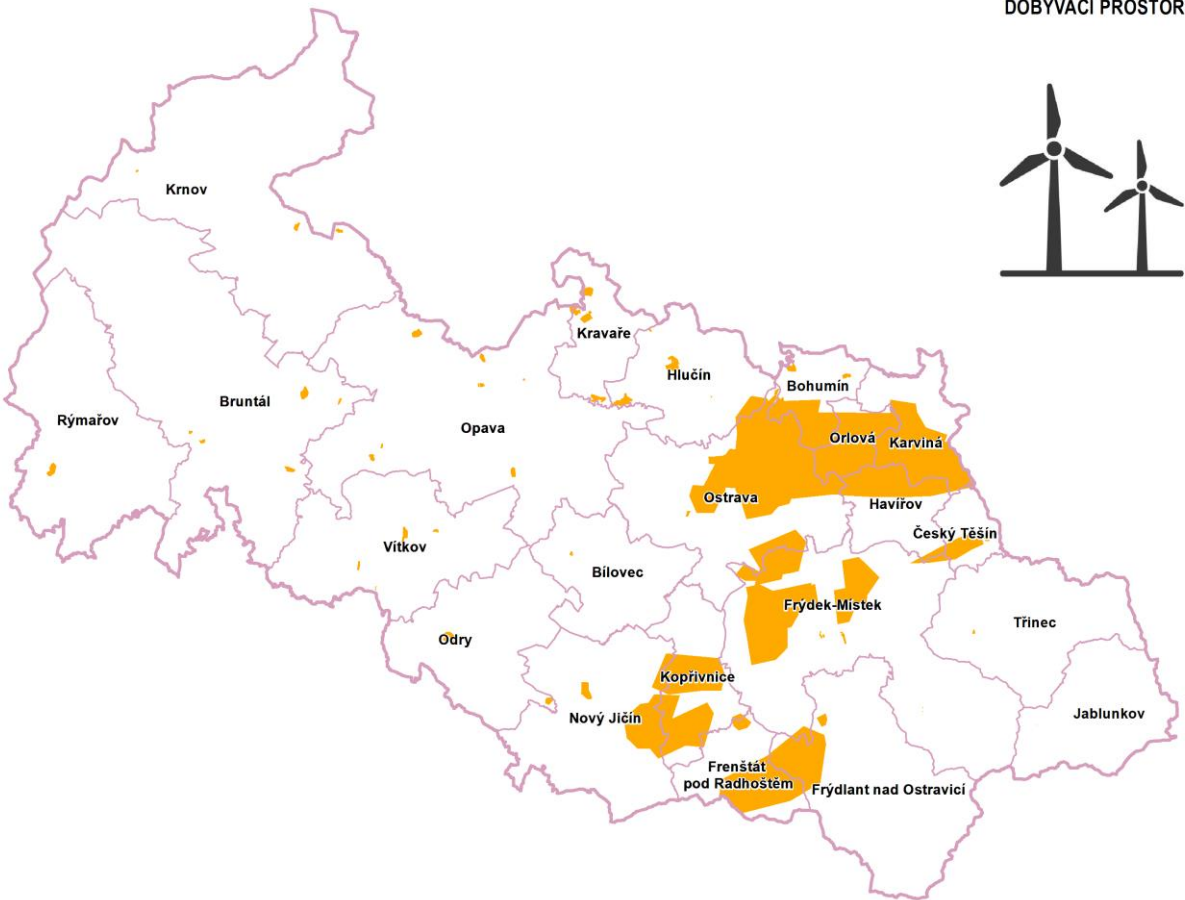
ÚZEMÍ ZCELA NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ VTE
POKRÝVAJÍ **66,0%** MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

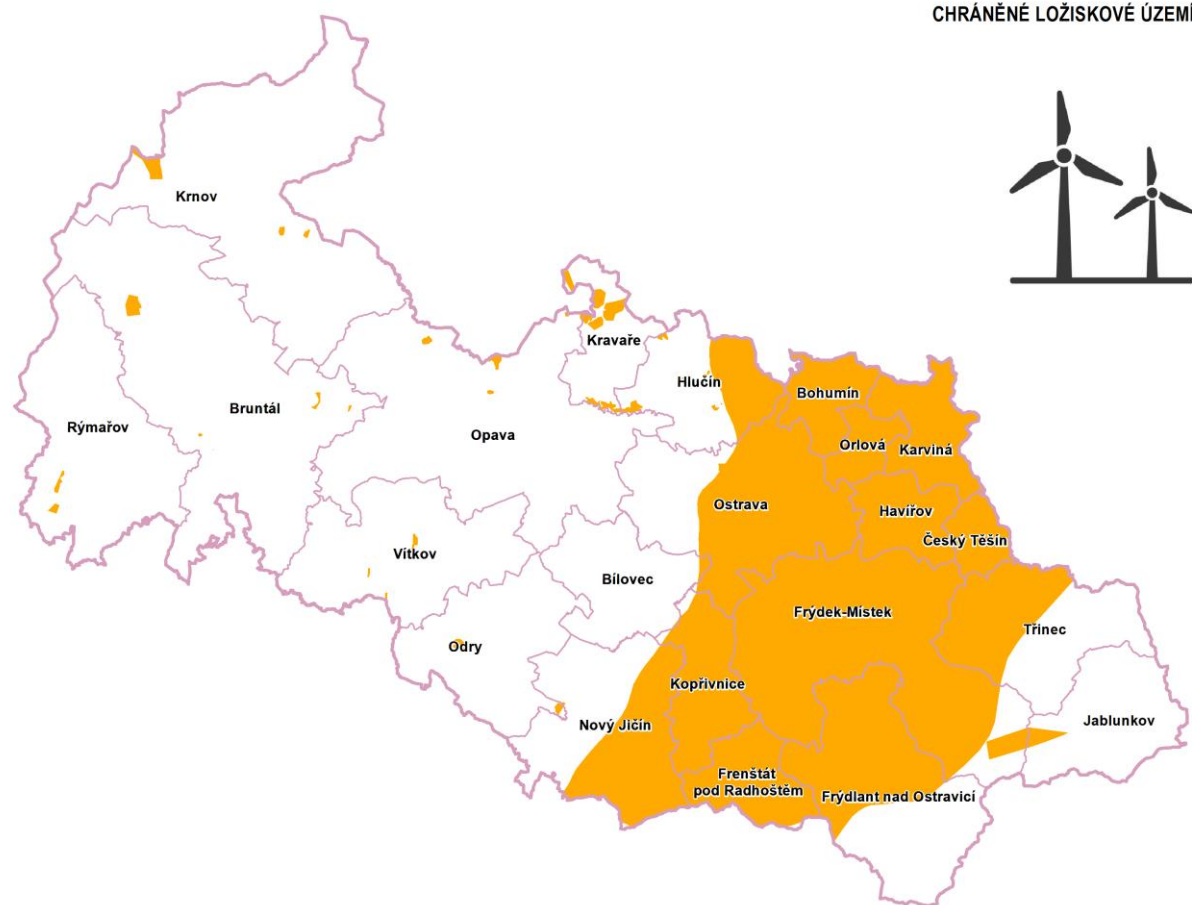
ÚZEMÍ SPÍŠE NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ VTE

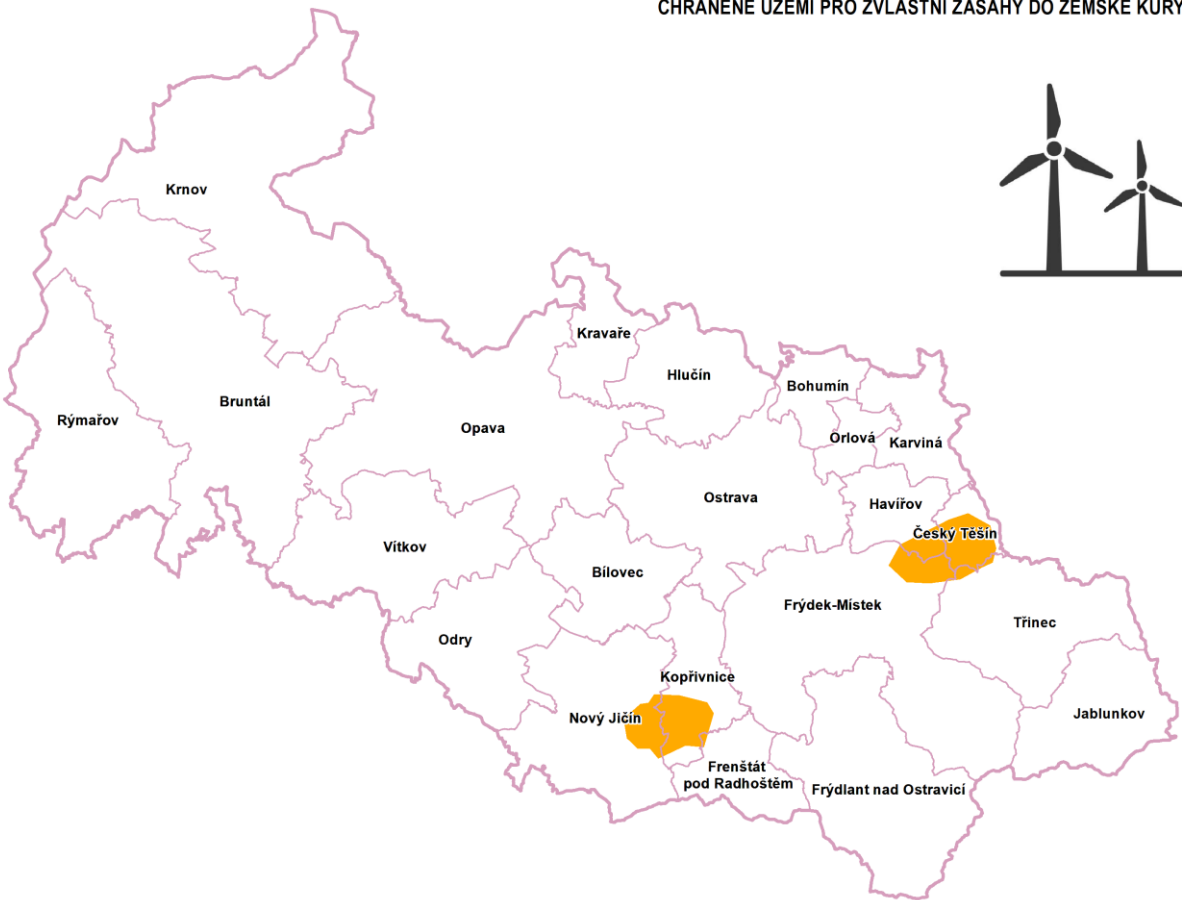
DOBÝVACÍ PROSTOR

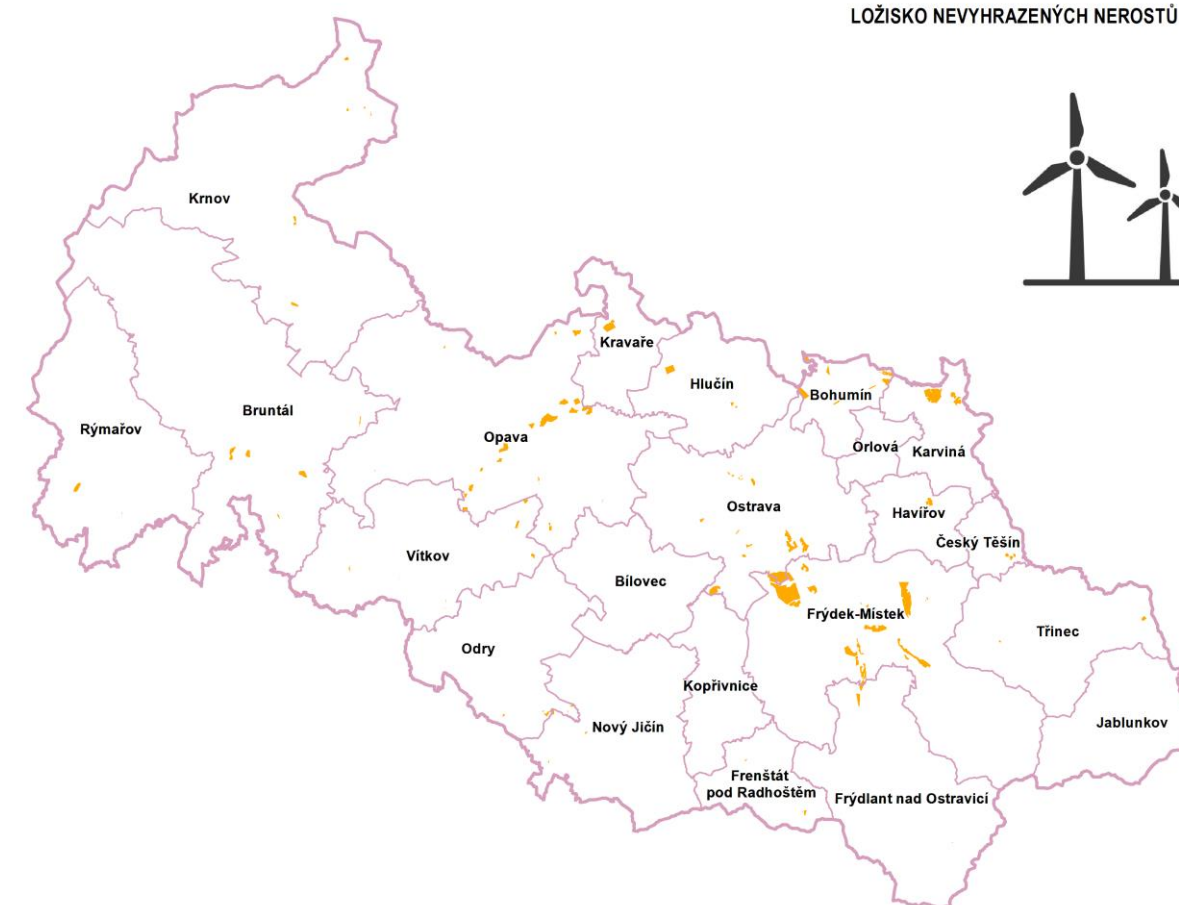
Kód	Jev	Zóna
BV1	Dobývací prostory	B
Právní předpis		
<p>Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 25 až § 27, § 29 a § 43a.</p> <p>Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, § 13 a § 17.</p> <p>Vyhláška č. 172/1992 Sb., o dobývacích prostorech.</p>		
Definice jevu		
<p>Dobývací prostor se stanoví na základě výsledků průzkumu ložiska podle rozsahu, uložení, tvaru a mocnosti výhradního ložiska se zřetelem na jeho zásoby a úložní poměry tak, aby ložisko mohlo být hospodárně vydobyto.</p> <p>Dobývací prostor může zahrnovat jedno nebo více výhradních ložisek nebo, je-li to vzhledem k rozsahu ložiska účelné, jen část výhradního ložiska.</p> <p>Dobývací prostor se stanoví pro dobývání výhradního ložiska určitého nerostu nebo skupiny nerostů. Současně se stanoví, které nerosty výhradního ložiska budou dočasně ukládány.</p> <p>Dobývací prostor může být vymezen i hloubkově.</p> <p>Stanovením dobývacího prostoru vzniká oprávnění k dobývání výhradního ložiska. Zahájit dobývání výhradního ložiska ve stanoveném dobývacím prostoru může však organizace až po vydání povolení obvodním báňským úřadem.</p>		
Komentář		
<p>Vymezení dobývacího prostoru pro dobývání ložisek vyhrazených nerostů nebo skupiny nerostů má zásadní vliv na zastavitelnost tohoto území, ale i na samotné využití území. Stanovením dobývacího prostoru je rozhodnuto o specifickém využití daného území a jakékoliv jiné využití, které nesouvisí s dobýváním, je zde výrazně omezeno. Teprve po zrušení stanoveného dobývacího prostoru například v důsledku ukončení těžby, je možné toto území plnohodnotně využít jiným způsobem.</p> <p>Možnost využití dobývacího prostoru pro účely jiné než pro těžbu a související činnosti musí být striktně vázána na konkrétní stav dobývacího prostoru. V místě, kde jsou zásoby nerostů, pro které byl dobývací prostor stanoven, již vytěženy a nedosahují sem seismické vlivy odstřelů nebo jiné závažné vlivy těžby, lze možné umístění VTE považovat za legitimní znovuvyužití těchto území, nedojde-li tím k zásadnímu narušení plánovaných či již založených rekultivačních procesů</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

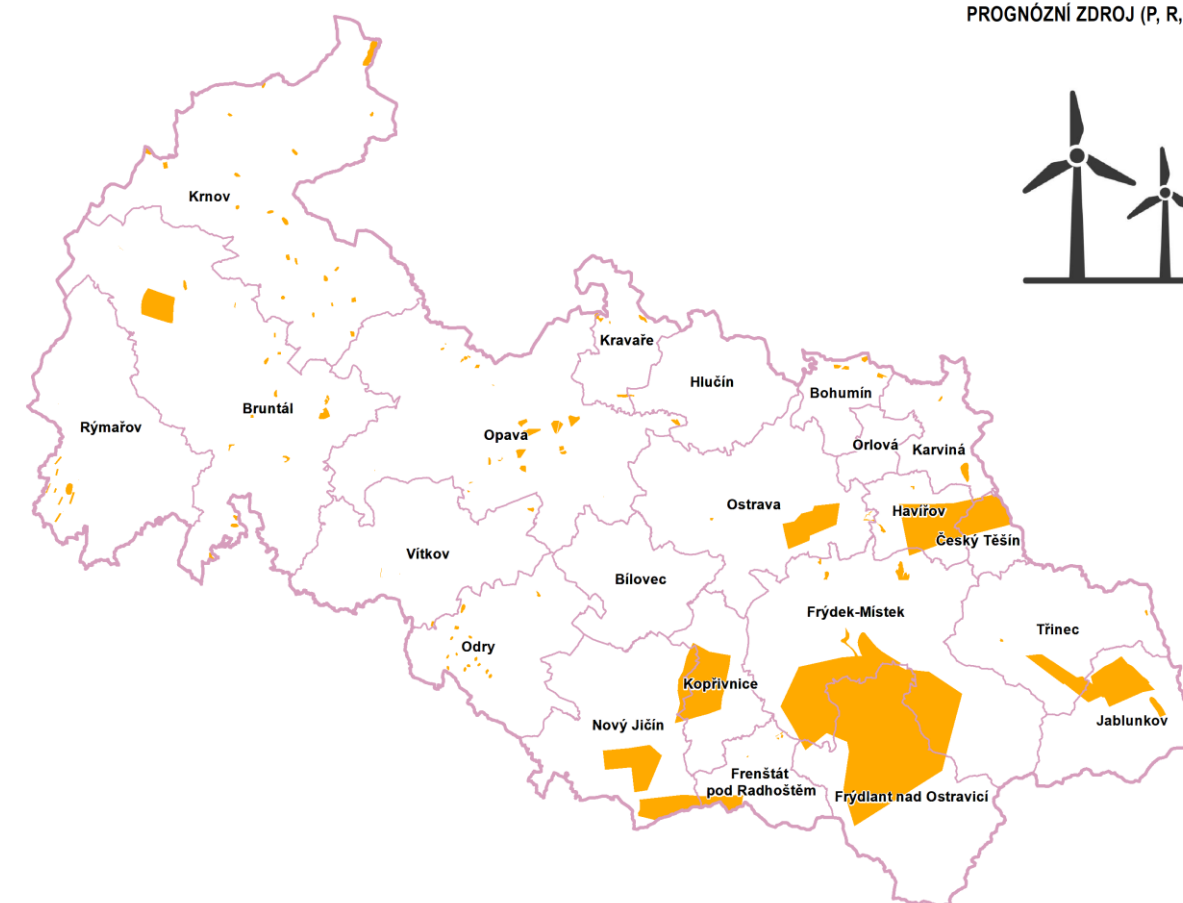
Kód	Jev	Zóna
BV2	Chráněná ložisková území	B
Právní předpis		
Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 16 až § 19, s přihlédnutím k §43a Vyhláška č. 364/1992 Sb., o chráněných ložiskových územích, § 3		
Definice jevu		
<p>Ochrana výhradního ložiska proti znemožnění nebo ztížení jeho dobývání se zajišťuje stanovením chráněných ložiskových území (dále též „CHLÚ,“) přičemž stanovení těchto území provádí Ministerstvo životního prostředí. Chráněné ložiskové území zahrnuje území, na kterém stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, by mohly znemožnit nebo ztížit dobývání výhradního ložiska.</p> <p>V podmínkách ochrany ložiska, uvedených v příslušném rozhodnutí o chráněném ložiskovém území, se stanoví zejména zákaz, omezení nebo způsob zřizování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, které nesouvisí s dobýváním ložiska a které by mohly znemožnit nebo ztížit jeho dobývání, s přihlédnutím k požadavkům dotčených orgánů státní správy.</p>		
Komentář		
<p>Omezení některých činností v chráněném ložiskovém území je upraveno v § 18 horního zákona. V zájmu ochrany nerostného bohatství lze v chráněném ložiskovém území zřizovat stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, jen na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu podle horního zákona. Jestliže je nezbytné v zákonem chráněném obecném zájmu umístit stavbu nebo zařízení nesouvisící s dobýváním výhradního ložiska v chráněném ložiskovém území, je třeba dbát, aby se narušilo co nejméně využití nerostného bohatství. Znemožnit nebo ztížit dobývání výhradních ložisek nerostů uvedených v § 3 odst. 1 písm. a) až d) horního zákona je možno jen ve zvlášť odůvodněných případech, jde-li o mimořádně důležitou stavbu nebo zařízení nebo bude-li stavbou nebo zařízením ztíženo nebo znemožněno dobývání jen malého množství zásob výhradního ložiska.</p> <p>Analogicky je upraveno umístování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území v § 19 horního zákona. Umístění staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, které nesouvisí s dobýváním, může povolit příslušný orgán podle zvláštních právních předpisů jen na základě závazného stanoviska orgánu kraje v přenesené působnosti, vydaného po projednání s obvodním báňským úřadem, který navrhne podmínky pro umístění, popřípadě provedení stavby nebo zařízení.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

Kód	Jev	Zóna
BV3	Chráněná území pro zvláštní zásahy do zemské kůry	B
Právní předpis		
Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 17 až § 18, § 34 Vyhláška č. 364/1992 Sb., o chráněných ložiskových územích, § 6		
Definice jevu		
<p>Zvláštními zásahy do zemské kůry se podle horního zákona rozumí zřizování, provoz, zajištění a likvidace zařízení pro</p> <ul style="list-style-type: none"> a) uskladňování plynů nebo kapalin v přírodních horninových strukturách a v podzemních prostorech (podzemní zásobníky plynů a kapalin), b) ukládání radioaktivních a jiných odpadů v podzemních prostorech, c) průmyslové využívání tepelné energie zemské kůry s výjimkou tepelné energie vody vyvedené na povrch, d) ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur. <p>Chráněné území stanoví Ministerstvo životního prostředí po projednání s orgánem kraje v přenesené působnosti, a to rozhodnutím vydaným v součinnosti s Ministerstvem průmyslu a obchodu, příslušným obvodním báňským úřadem a po dohodě s orgánem územního plánování a stavebním úřadem.</p>		
Komentář		
<p>V zájmu ochrany zařízení zvláštních zásahů do zemské kůry se nesmějí v chráněném území zřizovat stavby nebo zařízení, které nesouvisí s provozem zařízení pro zvláštní zásahy do zemské kůry, pokud k tomu nebyl dán souhlas podle zákona.</p> <p>Příslušné údaje zpřístupňuje Česká geologická služba v rámci výkonu státní geologické služby.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

Kód	Jev	Zóna
BV4	Ložiska nevyhrazených nerostů (D)	B
Právní předpis		
Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 4 až § 7, § 15 a § 29.		
Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.		
Vyhláška č. 497/1992 Sb., o evidenci zásob výhradních ložisek nerostů.		
Vyhláška č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
Ložisko nerostů je přírodní nahromadění nerostů, jakož i základka v hlubinném dole, opuštěný odval, výsypka nebo odkaliště, které vznikly hornickou činností a obsahují nerosty.		
Ložiska se dělí na ložiska vyhrazených nerostů a nevyhrazených nerostů.		
Ložiska vyhrazených nerostů (výhradní ložiska) tvoří nerostné bohatství ve smyslu § 5 horního zákona a jsou ve vlastnictví ČR. Ložiska nevyhrazených nerostů jsou součástí pozemku a jsou zpravidla v soukromém vlastnictví. V případě nevyhrazených nerostů se jedná se zejména o ložiska stavebních surovin (stavební kámen, písky, štěrkopísky, cihlářské suroviny atd.). Ložiska nevyhrazených nerostů, o nichž bylo rozhodnuto příslušnými orgány státní správy, že jsou vhodná pro potřeby a rozvoj národního hospodářství, se považují nadále za výhradní ložiska.		
Komentář		
Ochrana ložisek nevyhrazených nerostů není horním zákonem explicitně stanovena, nicméně i tato území je nezbytné považovat za významné, nepřemístitelné a neobnovitelné zdroje nerostů. Umístění staveb nebo zařízení nesouvisící s potenciálním budoucím ložiska či zdroje lze považovat obecně za nevhodné. Potenciální dotčení těchto území v důsledku umístění VTE je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a při navazujících řízeních. Umístění VTE v plochách ložisek nevyhrazených nerostů je možno povolit s přihlédnutím ke konkrétnímu stavu ložiska zejména v místech, kde jsou zásoby těženého nerostu již vytěženy, nebo je jejich těžba z jakéhokoliv důvodu znemožněna, případně je časový horizont těžby v dané části ložiska natolik vzdálen, že by bylo z ekonomických důvodů možné zde umístit časově omezenou stavbu VTE.		
--		
KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i>		
KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i>		

Kód	Jev	Zóna
BV5	Prognózní zdroje (P, R, Q)	B
Právní předpis		
Vyhláška č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
Prognózní zdroje nerostných surovin jsou dosud blíže neověřené a na základě znalostí o geologické stavbě území a analogii s existujícími ložisky nerostů předpokládáné nahromadění nerostu, u něhož je zjištěnými geologickými poznatky odůvodněn předpoklad ověření zásob ložiska nerostu a jeho budoucí využití. Za prognózní zdroje nerostných surovin jsou obecně považovány akumulace nerostných surovin, které jsou prozkoumány méně podrobně, než aby se daly označit jako ložiska s vyhledanými zásobami.		
Komentář		
<p>Ochrana prognózních zdrojů není horním zákonem explicitně stanovena, nicméně i tato území je nezbytné považovat za významné, nepřemístitelné a neobnovitelné zdroje nerostů. Umístění staveb nebo zařízení nesouvisejících s potenciálním budoucím využitím ložiska či zdroje lze považovat obecně za nevhodné. Potenciální dotčení těchto území v důsledku umístění VTE je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujících řízeních o povolení takového záměru.</p> <p>V plochách prognózních zdrojů je možno povolit umístění staveb VTE na časově omezenou dobu nepřesahující pravděpodobný časový horizont využití ložiska, je-li možno ho odhadnout.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

Kód	Jev	Zóna
BV6	Územní systém ekologické stability – NRBK, RBK	B
Právní předpis		
<p>Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 36, § 43.</p> <p>Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3, § 4, § 59, § 68, § 76, § 77a, § 78, § 78a, § 79.</p> <p>Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 1 až § 6.</p> <p>Metodika vymezení územního systému ekologické stability, Metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020, březen 2017.</p> <p>Metodická pomůcka pro vyjasnění kompetencí v problematice územních systémů ekologické stability (Věstník Ministerstva životního prostředí, ROČNÍK XXII – SRPEN 2012 – ČÁSTKA 8)</p>		
Definice jevu		
<p>Územní systém ekologické stability krajiny (dále též "ÚSES") je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Dle významu se rozlišuje místní, regionální a nadregionální ÚSES.</p> <p>Ochrana ÚSES je dle zákona o ochraně přírody a krajiny povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ a jeho vytváření je veřejným zájmem. Cílem ÚSES je zejména: vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní, krajinu, zachování či znovuoobnovení přirozeného genofondu krajiny a zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity).</p> <p>Skladebné části ÚSES tvoří biocentra a biokoridory. Biokoridory jsou liniová území, která neumožňují rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňují jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.</p> <p>ÚSES je vymežován na nadregionální, regionální a lokální úrovni. Pro účely této studie jsou s ohledem na míru její podrobnosti sledovány pouze úrovně nadregionální a regionální.</p>		
Komentář		
<p>Plochy, které jsou územně plánovací dokumentací vymezeny jako součást skladebných částí ÚSES, smějí být využívány pouze tak, aby nedošlo ke snížení jejich ekologické stability, resp. tak, aby ekologická stabilita byla zachována, případně zvyšována. Za nepřipustné je v takových plochách zpravidla považováno zejména umístování staveb.</p> <p>Ministerstvo životního prostředí v rámci <i>Metodické pomůcky pro vyjasnění kompetencí v problematice územních systémů ekologické stability (Věstník Ministerstva životního prostředí, ROČNÍK XXII – SRPEN 2012 – ČÁSTKA 8)</i> definovalo zásady vymezení a upřesňování ÚSES. Dle těchto zásad plochy určené pro biokoridory musí být chráněny především z hlediska zachování jejich průchodnosti. Je možné do nich pouze umísťovat dopravní a technickou infrastrukturu, která nezpůsobí jejich přerušení (případně zajistí průchodnost jiným opatřením). V rámci doporučených podmínek využití je jako nepřipustné využití stanoveno v biokoridorech umístování nových staveb, kromě staveb dopravní a technické infrastruktury, které ale musí být vždy</p>		

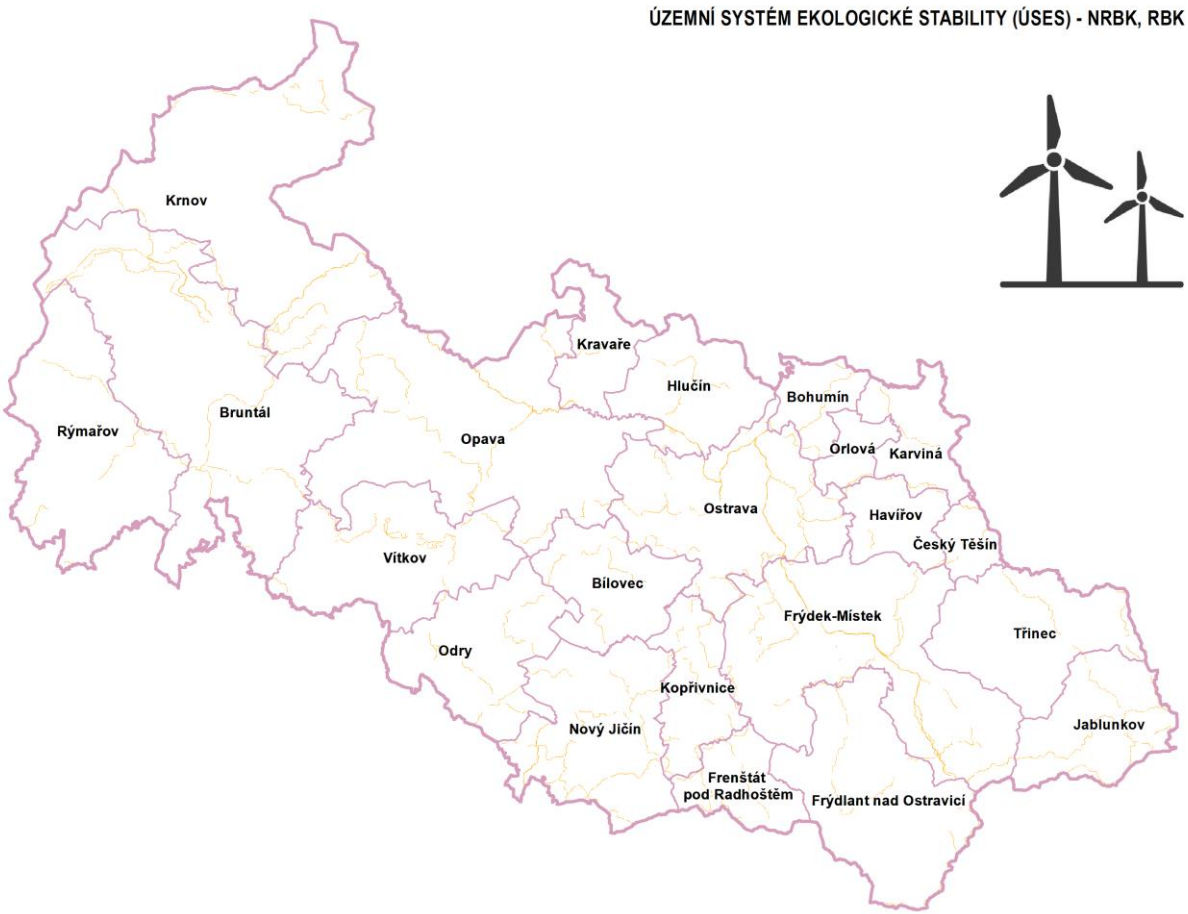
zprůchodněny, neprůchodného oplocení či ohrazení.

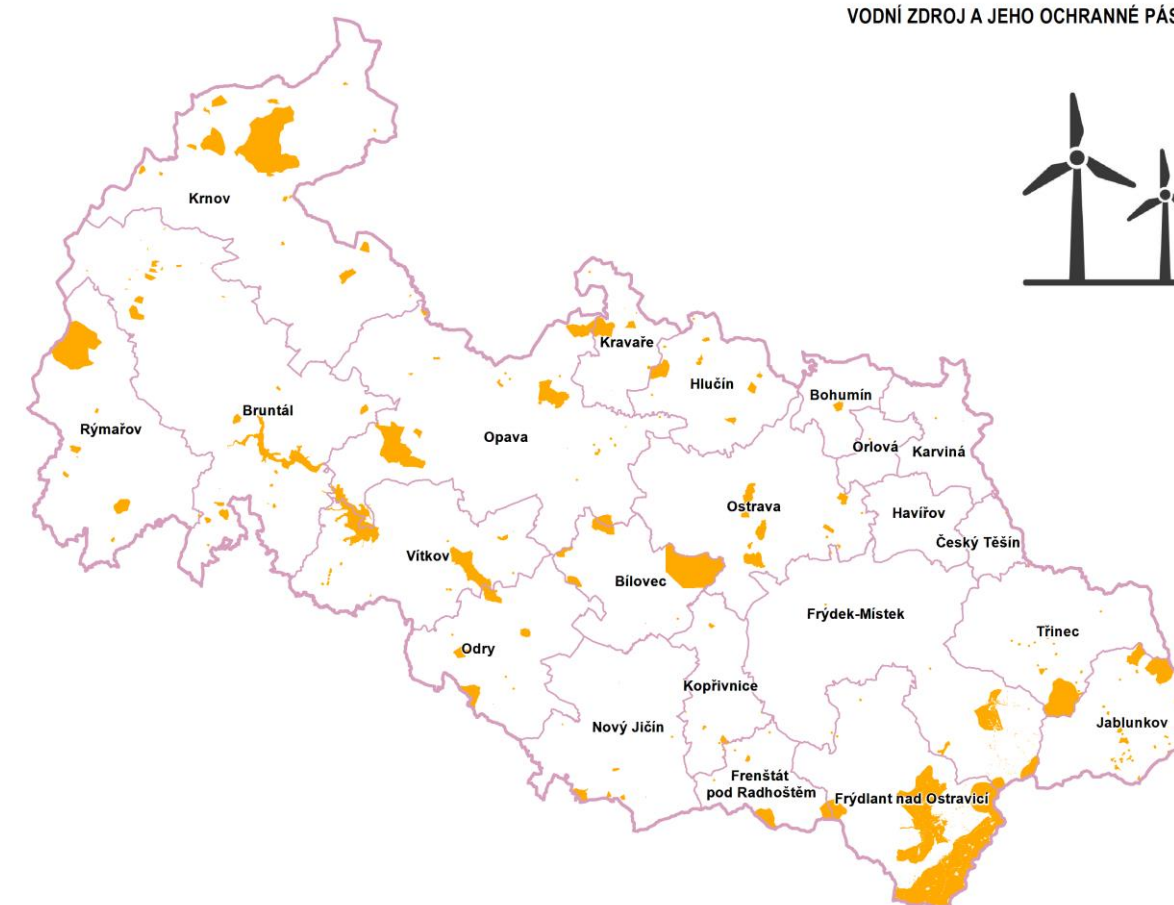
S přihlédnutím ke skutečnosti, že VTE nejsou v území zpravidla oploceny a z hlediska plošného záboru je lze považovat za bodové prvky, je případné umístění VTE v biokoridoru méně konfliktní než jejich situování v biocentru, přestože nelze opomíjet negativní vlivy plynoucí ze zásahu do biokoridorů spojených zejména s dílčím záborom a jinými změnami biotopů (např. disturbance, ruderalizace, synantropizace) či rušením volně žijících migrujících živočichů.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ŽLUTÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ŽLUTÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
BV7	Vodní zdroje a jejich ochranná pásma	B
Právní předpis		
Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 30 Vyhláška č. 137/1999 Sb., kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů		
Definice jevu		
<p>Vodním zdrojem jsou povrchové nebo podzemní vody, které jsou využívány nebo které mohou být využívány pro uspokojení potřeb člověka, zejména pro pitné účely.</p> <p>K ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou s průměrným odběrem více než 10 000 m³ za rok a zdrojů podzemní vody pro výrobu balené kojenecké vody nebo pramenité vody stanoví vodoprávní úřad ochranná pásma opatřením obecné povahy. Vyžadují-li to závažné okolnosti, může vodoprávní úřad stanovit ochranná pásma i pro vodní zdroje s nižší kapacitou.</p>		
Komentář		
<p>Pro účely územní studie se za vodní zdroje považují povrchové nebo podzemní vody, které jsou využívány pro pitné účely.</p> <p>Ochranná pásma vodních zdrojů a omezující činnosti v těchto územích za účelem ochrany vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti příslušných zdrojů jsou stanoveny v § 30 vodního zákona.</p> <p>Dle § 30 odst. 8 vodního zákona je v ochranném pásmu I. a II. stupně zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, jejichž rozsah je vymezen v opatření obecné povahy o stanovení nebo změně ochranného pásma.</p> <p>V opatření obecné povahy o stanovení nebo změně ochranného pásma vodního zdroje vodoprávní úřad zejména stanoví, které činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje nelze v tomto pásmu provádět, popřípadě způsob a dobu omezení užívání pozemků a staveb v tomto pásmu ležících.</p> <p>V případě VTE nelze opomíjet potenciální negativní vlivy plynoucí zejména ze zakládání stavby VTE (stožárů) a s tím spojené možné narušení hydrologického režimu, zejména v případě podzemních vod (např. snížení hladiny podzemní vody, změny distribuce a proudění podzemní vody, zejména pokud je vyžadováno odvodnění pro stavbu základů). Stupeň rizika je částečně závislý na citlivosti místních receptorů.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

Kód	Jev	Zóna
BV8	Výhradní ložiska (B)	B
Právní předpis		
<p>Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 4 až § 7, § 15 a § 29.</p> <p>Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Vyhláška č. 497/1992 Sb., o evidenci zásob výhradních ložisek nerostů.</p> <p>Vyhláška č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění pozdějších předpisů</p>		
Definice jevu		
<p>Ložisko nerostů je přírodní nahromadění nerostů, jakož i základka v hlubinném dole, opuštěný odval, výsypka nebo odkaliště, které vznikly hornickou činností a obsahují nerosty.</p> <p>Ložiska se dělí na ložiska vyhrazených nerostů a nevyhrazených nerostů.</p> <p>Ložiska vyhrazených nerostů (výhradní ložiska) tvoří nerostné bohatství ve smyslu § 5 horního zákona a jsou ve vlastnictví ČR. Na základě výsledků průzkumu ložiska se stanovuje dobývací prostor podle rozsahu, uložení, tvaru a mocnosti výhradního ložiska se zřetelem na jeho zásoby a úložní poměry tak, aby ložisko mohlo být hospodárně vydobyto.</p>		
Komentář		
<p>Ochranu výhradního ložiska proti znemožnění nebo ztížení jeho dobývání se zajišťuje vymezením chráněného ložiskového území a dobývacího prostoru. Chráněné ložiskové zahrnuje území, na kterém by stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, mohly znemožnit nebo ztížit dobývání výhradního ložiska.</p> <p>Omezení některých činností v chráněném ložiskovém území je upraveno v § 18 horního zákona. V zájmu ochrany nerostného bohatství lze v chráněném ložiskovém území zřizovat stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, jen na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu podle horního zákona. Jestliže je nezbytné v zákonem chráněném obecném zájmu umístit stavbu nebo zařízení nesouvisící s dobýváním výhradního ložiska v chráněném ložiskovém území, je třeba dbát, aby se narušilo co nejméně využití nerostného bohatství. Znemožnit nebo ztížit dobývání výhradních ložisek nerostů uvedených v § 3 odst. 1 písm. a) až d) horního zákona je možno jen ve zvlášť odůvodněných případech, jde-li o mimořádně důležitou stavbu nebo zařízení nebo bude-li stavbou nebo zařízením ztíženo nebo znemožněno dobývání jen malého množství zásob výhradního ložiska.</p> <p>Analogicky je upraveno umístování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území v § 19 horního zákona. Umístění staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, které nesouvisí s dobýváním, může povolit příslušný orgán podle zvláštních právních předpisů jen na základě závazného stanoviska orgánu kraje v přenesené působnosti, vydaného po projednání s obvodním báňským úřadem, který navrhne podmínky pro umístění, popřípadě provedení stavby nebo zařízení.</p> <p>Vymezení dobývacího prostoru pro dobývání ložisek vyhrazených nerostů nebo skupiny nerostů má zásadní vliv na zastavitelnost tohoto území, ale i na samotné využití území. Stanovením dobývacího prostoru je rozhodnuto o specifickém využití daného území a jakékoliv jiné využití, které nesouvisí s dobýváním, je zde výrazně omezeno. Teprve po zrušení stanoveného dobývacího prostoru například v důsledku ukončení těžby,</p>		

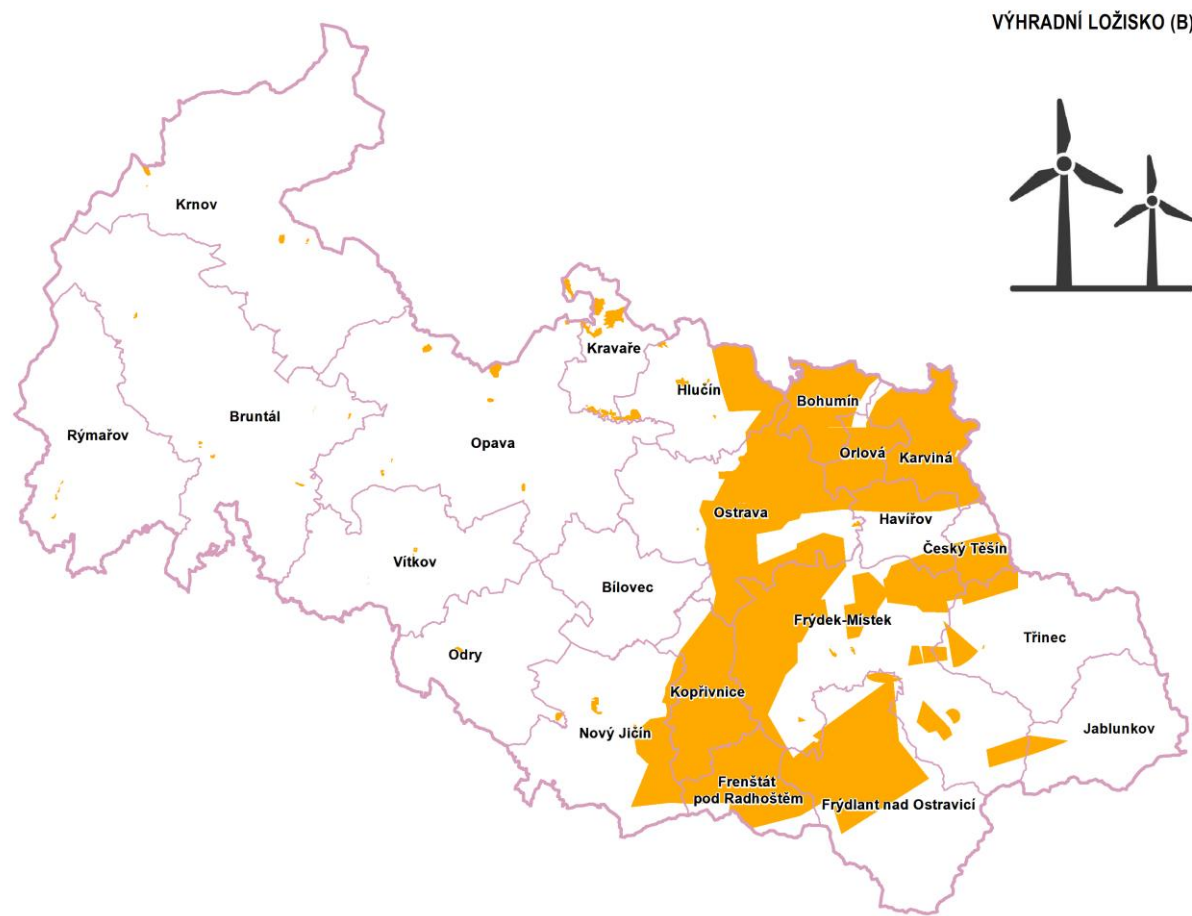
je možné toto území plnohodnotně využít jiným způsobem.

Možnost využití dobývacího prostoru pro účely jiné než pro těžbu a související činnosti musí být striktně vázána na konkrétní stav dobývacího prostoru. V místě, kde jsou zásoby nerostů, pro které byl dobývací prostor stanoven, již vytěženy a nedosahují sem seismické vlivy odstřelů nebo jiné závažné vlivy těžby, lze možné umístění VTE považovat za legitimní znovuvyužití těchto území, nedojde-li tím k zásadnímu narušení plánovaných či již založených rekultivačních procesů.

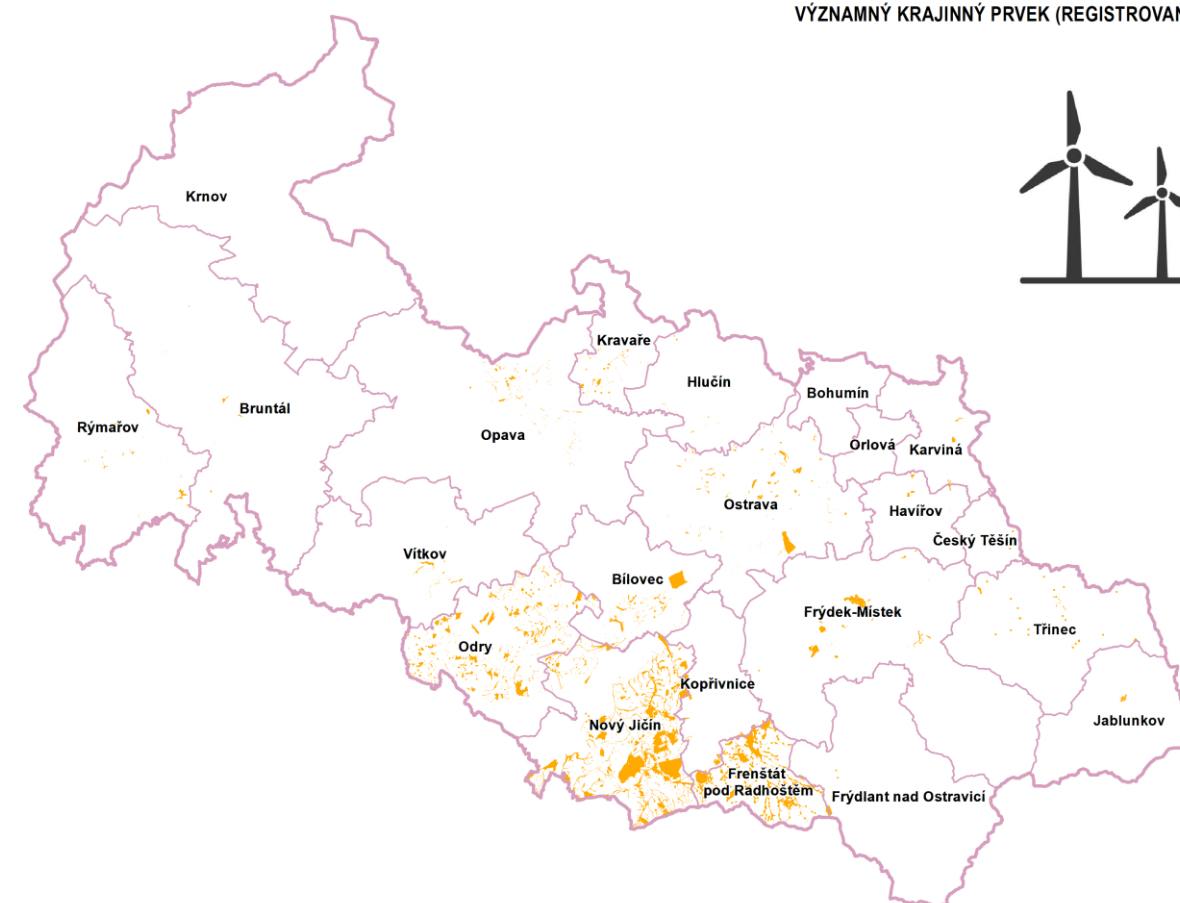
--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

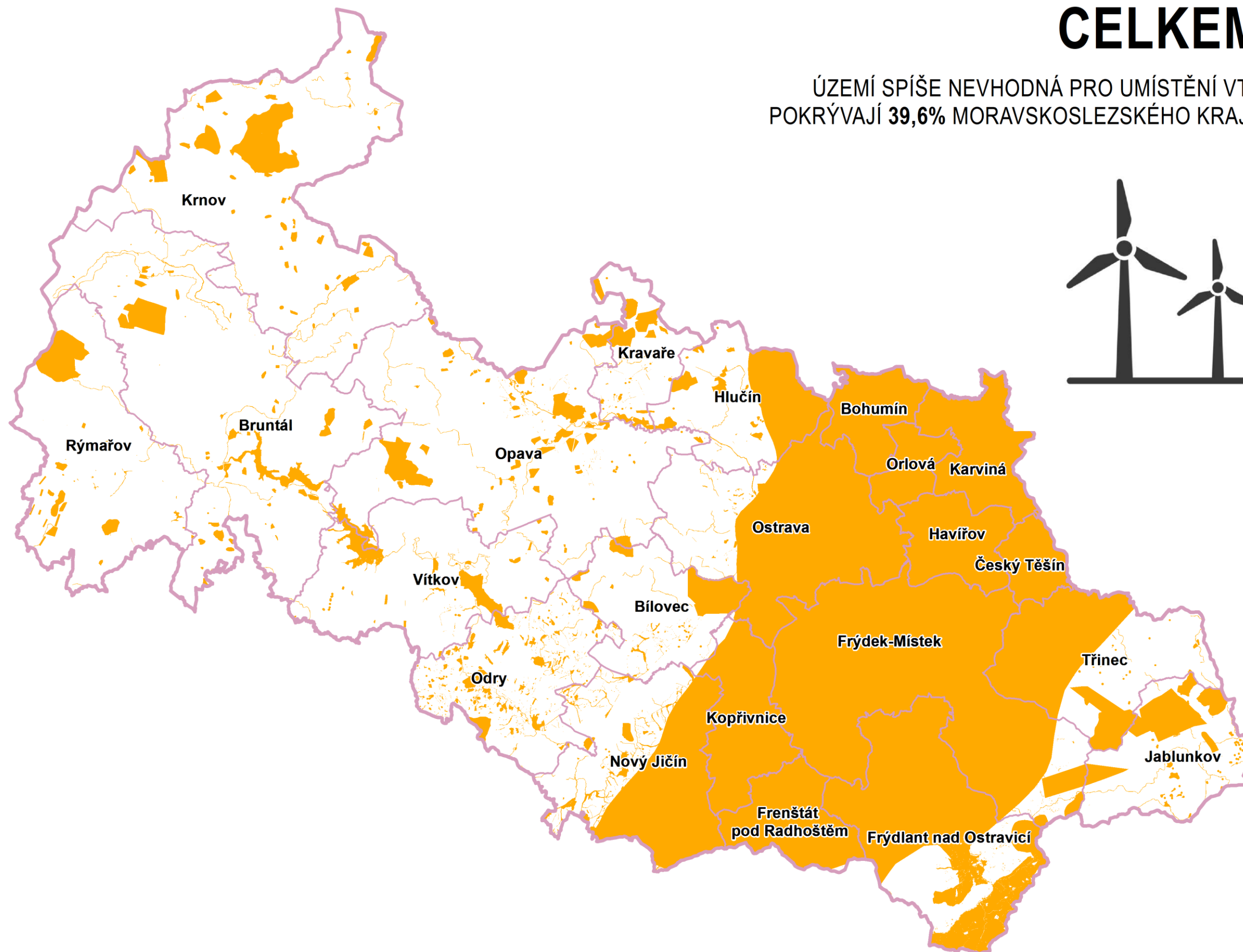
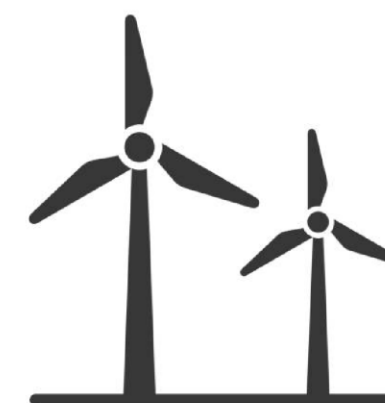
VÝZNAMNÝ KRAJINNÝ PRVEK (REGISTROVANÝ)

Kód	Jev	Zóna
BV9	Významné krajinné prvky (registrované)	B
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3, § 4 a § 6 Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 7		
Definice jevu		
<p>Významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy (tzv. významné krajinné prvky ze zákona).</p> <p>Významnými krajinnými prvky jsou dále jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 zákona o ochraně přírody a krajiny orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek (tzv. významné krajinné prvky registrované), zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků.</p>		
Komentář		
<p>Pro účely předložené územní studie jsou do jevu BV9 zařazeny pouze registrované významné krajinné prvky. Vybrané významné krajinné prvky „ze zákona“ (tj. dle §3 zákona o ochraně přírody a krajiny) jsou řešeny prostřednictvím samostatných sledovaných jevů (např. lesy). Řada významných krajinných prvků ze zákona nemá konkrétní územní průmět a nejsou součástí databáze územně analytických podkladů (např. údolní nivy, rašeliniště, jezera); jejich potenciální dotčení v důsledku umístění VTE je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru.</p> <p>Významné krajinné prvky jsou podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k jejich poškození nebo zničení nebo k ohrožení či oslabení jejich ekologicko-stabilizační funkce, je třeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umístování staveb (tj. včetně VTE), pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů.</p> <p>Konkrétně může vést umístění VTE do prostoru registrovaných VKP zejména k záboru části stávajících biotopů na území VKP, výrazným změnám charakteru biotopů (např. ruderalizace, synantropizace), fragmentaci VKP aj.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ŽLUTÁ ZÓNA</p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ŽLUTÁ ZÓNA</p>		

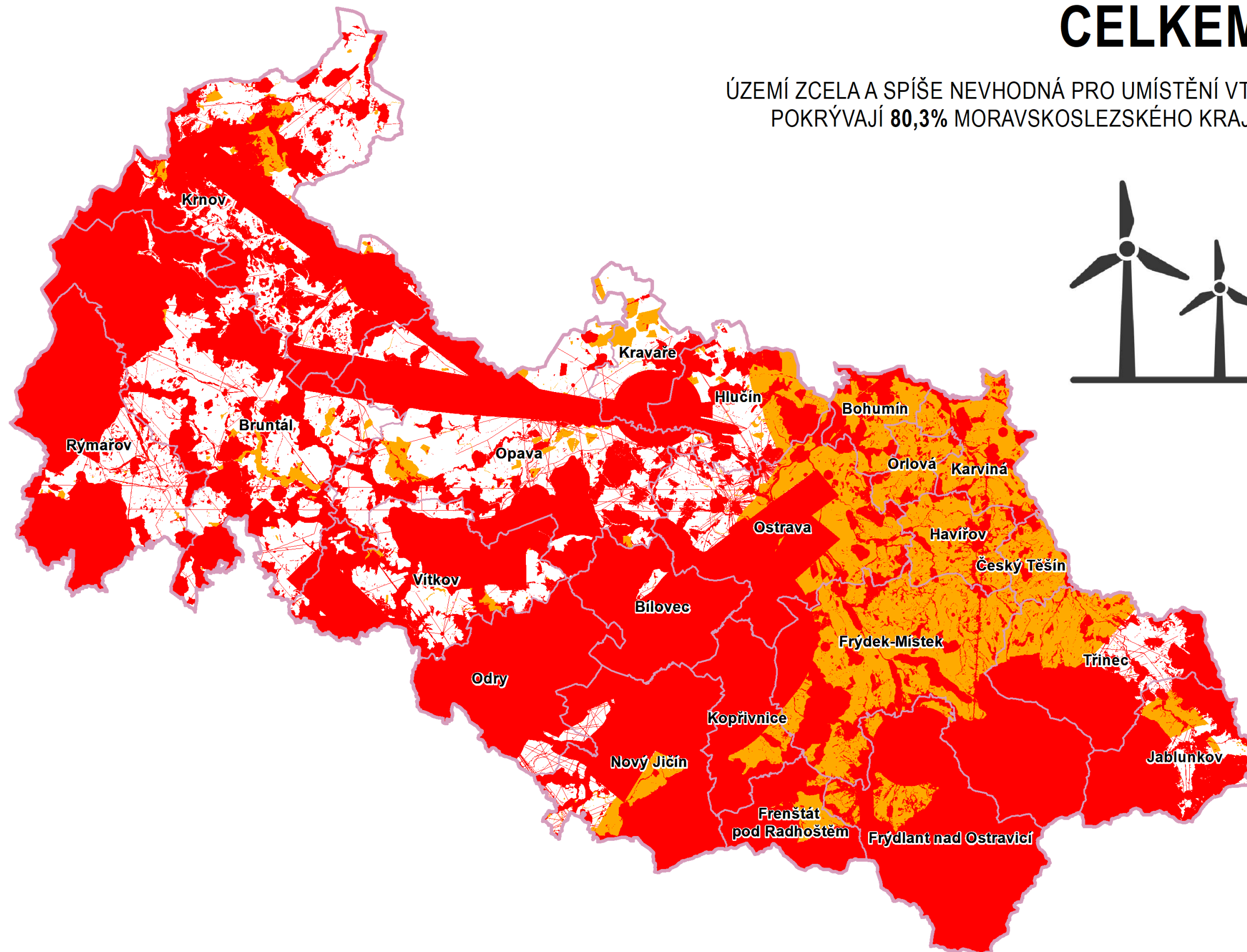
CELKEM

ÚZEMÍ SPÍŠE NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ VTE
POKRÝVAJÍ 39,6% MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

CELKEM

ÚZEMÍ ZCELA A SPÍŠE NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ VTE
POKRÝVAJÍ **80,3%** MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

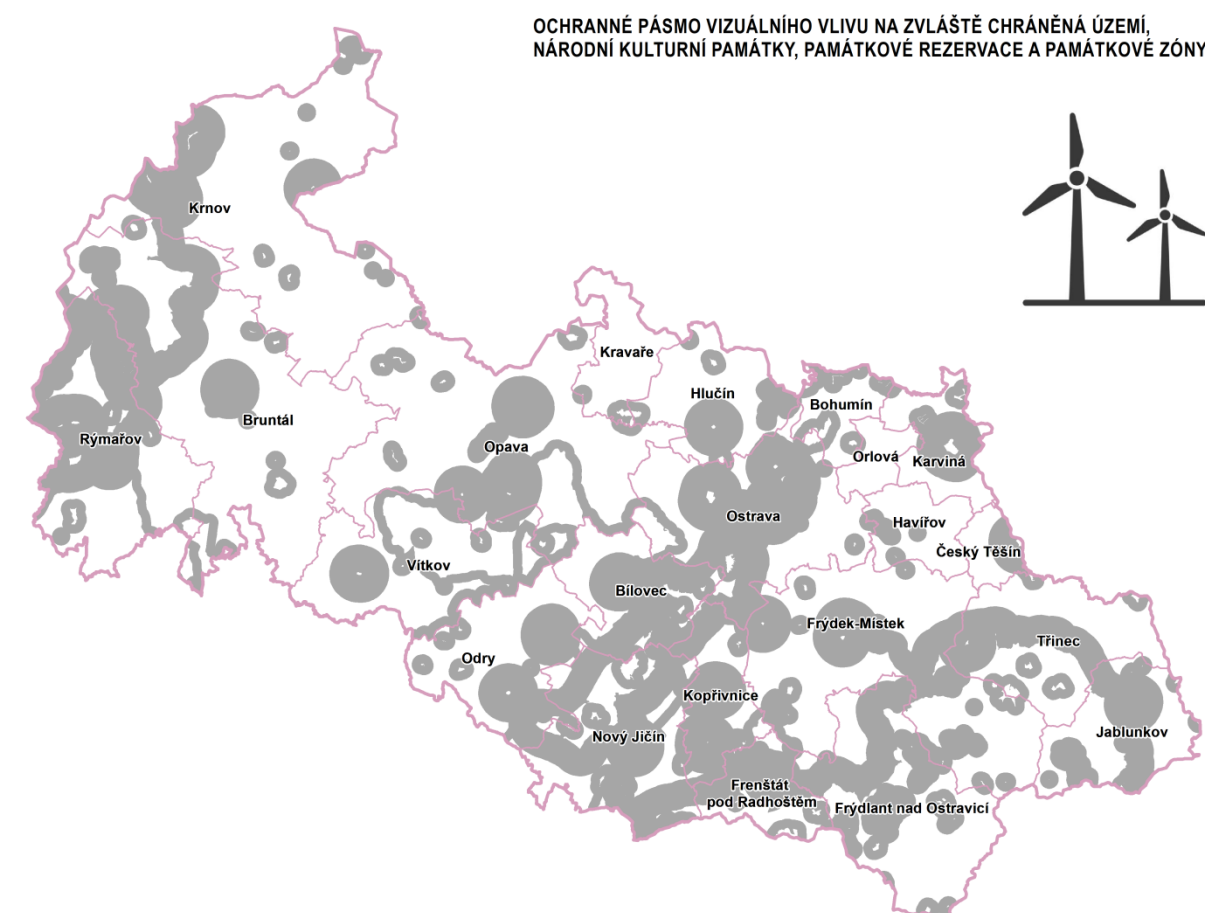

NEZAŘAZENÉ JEVY

Kód	Jev	Zóna	
XV1	Ochranné pásmo vizuálního vlivu na zvláště chráněná území, národní kulturní památky, památkové rezervace a památkové zóny		X
Právní předpis / zdrojový dokument			
Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (Ministerstvo životního prostředí, aktualizace 2018) – dále jen „metodický návod MŽP“.			
Definice jevu			
Ochranné pásmo tvoří plochy, na nichž bude předpokládána stavba VTE viditelná z území zvláště chráněného území či z území památkově chráněných a kulturních památek a může tak negativně ovlivnit krajinný ráz uvnitř těchto území. Dle metodického návodu MŽP se tato ochranná pásma vymezují ve vzdálenosti od hranice jednotlivých území v rozsahu 1 – 3 km.			
Komentář			
Okrajové části zvláště chráněných území (zejména velkoplošných), ale též národní kulturní památky, památkové rezervace a památkové zóny se vizuálně uplatňují i mimo své hranice. Z tohoto důvodu se ve vazbě na hranice těchto jevů zavádí tzv. ochranné pásmo vizuálního vlivu. Uvedené ochranné pásmo je definováno v metodickém návodu MŽP. Vzdálenost VTE od 0 do 3 km je označena jako pásmo tzv. silné viditelnosti, tj. prostor bezprostředního působení stavby, ve kterém se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně. V tomto pásmu bude VTE působit svou velikostí, zdůrazněnou točivým efektem vrtulí jako dominanta krajiny. V konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou, kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení VTE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání VTE ještě zesiluje popsání působení. Hlavním východiskem pro posouzení ovlivnění krajiny a krajinného rázu jsou však vždy konkrétní parametry VTE a morfologie terénu. Ochranná pásma vizuálního vlivu ve vzdálenosti od hranice jednotlivých území v rozsahu 1 – 3 km (viz metodický návod MŽP) tak mají pouze orientační charakter.			
<i>Tabulka 1: Ochranné pásmo vizuálního vlivu záměru na chráněná území dle metodického návodu MŽP</i>			
Kategorie chráněných území	Vzdálenost pro hodnocení vizuálního vlivu [km]		
	VTE	FVE	
NP a CHKO	3	1	
NPR, NPP, PR, PP	1	0,5	
Přírodní park	1	1	
Památkově chráněné území	3	1	
Národní kulturní památka	1	0,5	

Dle metodického návodu MŽP je ve fázi znalosti konkrétního záměru VTE nezbytné provést analýzu jeho viditelnosti a vizuálního vlivu. Každý takový záměr je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru.

Kód	Jev	Zóna
XV2	Územní významná pro ochranu netopýrů	X
Právní předpis / zdrojový dokument		
<p>Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (Ministerstvo životního prostředí, aktualizace 2018) – dále jen „metodický návod MŽP“</p> <p>Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 50</p> <p>Metodika monitoringu a sběru dat k určení významných migračních koridorů ptáků a létajících savců na úrovni ČR (Česká společnost pro ochranu netopýrů, 2016)</p>		
Definice jevu		
Lokality výskytu společenstev netopýrů vyžadujících zvýšenou pozornost zejména ve vztahu k VTE; tahové cesty.		
Komentář		
<p>Metodický návod MŽP stanovuje jako území nevhodná pro umístování VTE tzv. území významná pro ochranu netopýrů s tím, že jsou-li známy významnější lokality výskytu společenstev netopýrů zranitelných umístěním VTE, bude vyhodnoceno možné ohrožení těchto lokalit, resp. druhů umístěním a provozem VTE. K vyhodnocení je nutný odborný průzkum, který zjistí případný výskyt netopýrů a určí možnou míru jejich dotčení a vhodné podmínky pro jejich ochranu. Pro účely hodnocení je možno využít <i>Metodiku monitoringu a sběru dat k určení významných migračních koridorů ptáků a létajících savců na úrovni ČR (Česká společnost pro ochranu netopýrů, 2016)</i>. Metodika je vhodným nástrojem preventivní ochrany migračních koridorů letounů na našem území před takovým rozvojem v území, který by mohl negativně ovlivnit populace těchto skupin druhů, zejména narušením konektivity krajiny, která je z hlediska jejich životaschopnosti klíčová.</p> <p>Ochrana netopýrů je zákonem zajišťována zejména prostřednictvím základních podmínek ochrany zvláště chráněných živočichů dle § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny. Daný jev není součástí databáze územně analytických podkladů. Ochrana netopýrů je dále zajištěna jejich územní ochranou v rámci sítě ZCHÚ a EVL (Natura 2000) – zimoviště či letní kolonie netopýrů</p> <p>V rámci výše citované metodiky byly zpracovány mapové výstupy pro celé území ČR. Součástí těchto výstupů (viz mapová služba) jsou 4 vrstvy, které lze považovat za klíčové indikátory při hodnocení lokalit výskytu společenstev netopýrů potenciálně zranitelných umístěním VTE:</p> <ul style="list-style-type: none"> ↳ <i>Nedoporučená výstavba – velikost okruhu, ve kterém je doporučen zákaz výstavby větrných elektráren, velikost okruhu závisí na počtu přítomných jedinců a významu úkrytu.</i> ↳ <i>Jarní omezení provozu – znázorněny jarní migrační směry netopýrů; je zde doporučeno časové omezení provozu větrných elektráren. Od poloviny dubna do poloviny června by měly být VTE vyřazeny z nočního provozu, tj. v době od západu do východu slunce.</i> ↳ <i>Letní omezení provozu – znázorněno propojení 2 významných úkrytů, mezi nimiž jsou známy přelety. Je zde doporučeno časové omezení provozu VTE. Od konce května do konce června by měly být VTE vyřazeny z nočního provozu, tj. v době od západu do východu slunce.</i> ↳ <i>Podzimní omezení provozu – znázorněny podzimní migrační směry netopýrů; je zde doporučeno časové omezení provozu větrných elektráren. Od konce července do poloviny října by měly být VTE vyřazeny z nočního provozu, tj. v době od západu do východu slunce</i> 		

Mapová služba je volně dostupná zde:

<https://gis.nature.cz/arcgis/rest/services/AplikovanaOchrana/NetopyriVsVetElektrarny/MapServer>

Jelikož území významné pro ochranu netopýrů není explicitně definováno zákonem a stejně tak není zákonem omezeno využívání takto stanovených území, je tento jev pro účely územní studie evidován jako jev nezařazený. Tím však není snižován význam a důležitost sledování tohoto jevu. Naopak cílem územní studie je na tento jev poukázat a jasně deklarovat potřebu jeho zohlednění při umístění VTE. Pokud totiž existují místa a koridory, do kterých je výrazně soustředěna migrace netopýrů, pak je z ochrannářského hlediska velmi důležité je identifikovat a pokusit se o jejich ochranu, protože např. umístění VTE do letového koridoru by znamenalo značné ohrožení proletujících netopýrů. VTE v krajině představuje významnou tahovou bariérou pro řadu letounů, kdy v souvislosti s kolizemi s VTE dochází k jejich zvýšené mortalitě, a to zejména v období podzimních přeletů, kdy netopýři vykazují největší prostorovou aktivitu. Tato se projevuje jejich výskytem i v oblastech a územích, kde se v ostatních částech roku nevyskytují.

Z modelovaných mapových výstupů, které jsou součástí uvedené metodiky, lze odhadnout území, odkud je známa přeletová nebo migrační aktivita letounů. Pokud jsou v místě zájmové lokality pro umístění VTE a v jejím těsném okolí zobrazeny migrační koridory, je nezbytné věnovat migrační problematice zvýšenou pozornost. Je vhodné ke konkrétnímu záměru zajistit odborný posudek orientovaný na stanovení významu lokality pro přelety letounů.

Potenciální dotčení území významných pro ochranu netopýrů v důsledku umístění VTE je tak vždy potřeba posuzovat **individuálně** při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru, včetně případného hodnocení dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

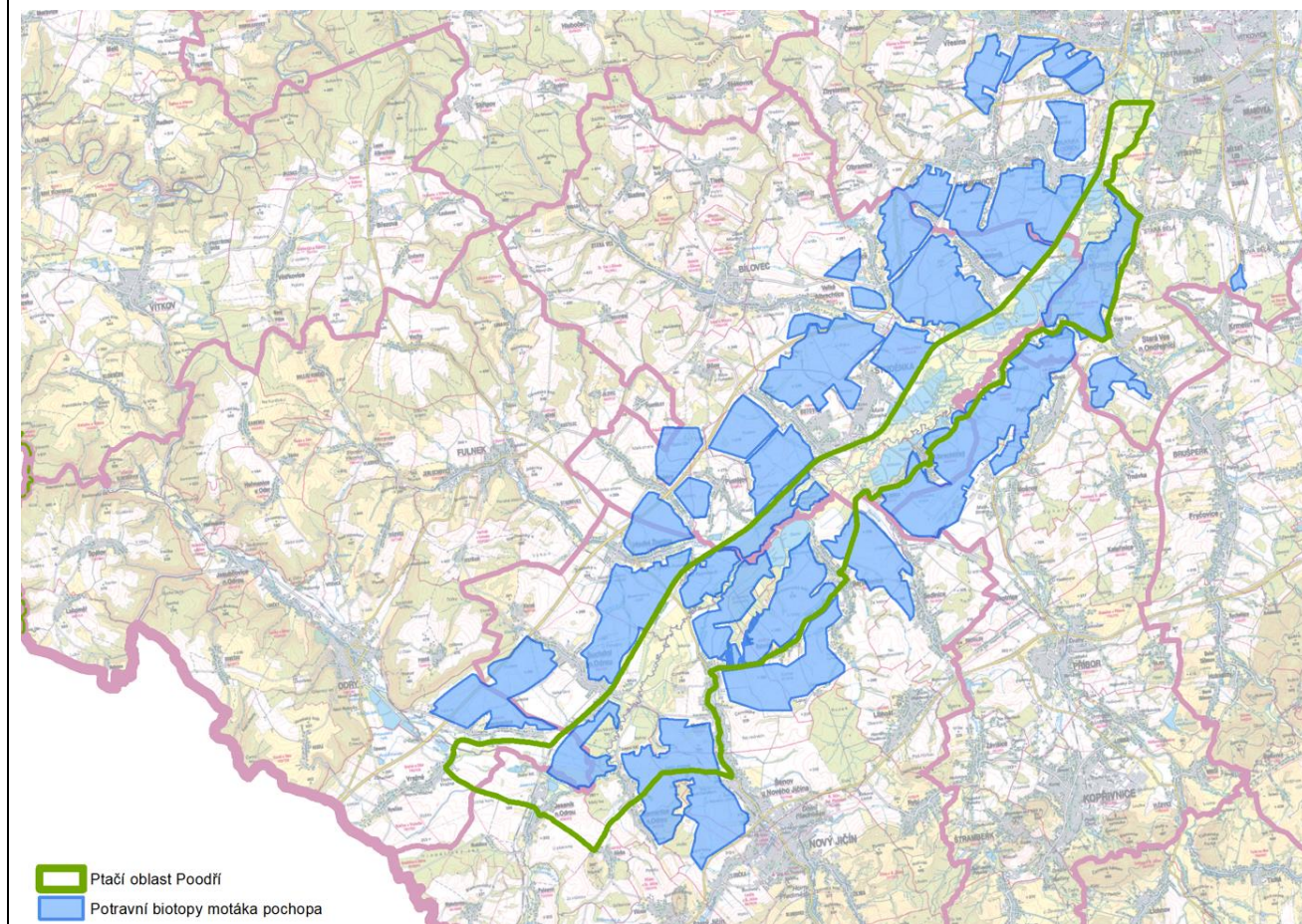

Kód	Jev	Zóna
XV3	Potravní biotopy motáka pochopa	X
Právní předpis / zdrojový dokument		
<p>Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (Ministerstvo životního prostředí, aktualizace 2018) – dále jen „metodický návod MŽP“</p> <p>Němečková I. & Mrlík V. (2008): Podmínky zachování lokální populace motáka pochopa (<i>Circus aeruginosus</i>) v ptačí oblasti Poodří a analýza faktorů ovlivňujících její stabilitu. – Ms., 2008, 56 pp. (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR & Slezská ornitologická společnost, pobočka ČSO, Ostrava).</p> <p>Slezská ornitologická společnost (2013): Studie vlivů lidských aktivit v potravní zóně pochopa na populaci hnízdící v Ptačí oblasti Poodří. – Ms., 4. 11. 2013, 62 pp. (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR & Slezská ornitologická společnost, pobočka ČSO, Ostrava).</p> <p>Banaš M. (2020): Posouzení vlivu koncepce: „Aktualizace č. 3 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje“ na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.</p>		
Definice jevu		
Stanoviště, které přednostně splňuje potravní nároky pro ptačí druh motáka pochopa (<i>Circus aeruginosus</i>), který je předmětem ochrany ptačí oblasti Poodří (kód: CZ0811020).		
Komentář		
<p>Metodický návod MŽP stanovuje jako území nevhodná pro umístování VTE tzv. území významná pro ochranu ptáků s tím, že v případě zjištění významných lokalit z hlediska ochrany ptačích druhů musí být provedeno vyhodnocení možného ohrožení těchto lokalit, resp. druhů umístěním a provozem VTE. Uvažovány jsou významné lokality ptačích druhů, a to jak z hlediska hnízdění, tak z hlediska jejich potravních nároků. Pro účely hodnocení je možno využít <i>Metodiku monitoringu a sběru dat k určení významných migračních koridorů ptáků a létajících savců na úrovni ČR (Česká společnost pro ochranu netopýrů, 2016)</i>. Samotné realizaci záměru VTE musí vždy předcházet provedení odborného průzkumu lokality.</p> <p>Na rozdíl od tzv. území významných pro ochranu netopýrů (viz výše) však nebyly v rámci citované metodiky zpracovány mapové výstupy tahových cest ptáků (migračních koridorů), které by bylo možné využít pro účely této územní studie. Potenciální dotčení tahových cest ptáků v důsledku umístění VTE je tak vždy potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru, včetně případného hodnocení dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.</p> <p>Pro dílčí naplnění jevu dle metodického návodu MŽP byla provedena analýza relevantních podkladů ve vztahu k územím významným pro ochranu ptáků na území Moravskoslezského kraje pro jejich možné zohlednění v územní studii. Na základě konzultací se zástupci AOPK ČR – Správy CHKO Poodří bylo přistoupeno k identifikaci jevu „potravní biotopy motáka pochopa“.</p> <p>Jelikož potravní biotop motáka pochopa není explicitně definován zákonem a stejně tak není zákonem omezeno využívání těchto území (biotopů), je tento jev pro účely územní studie evidován jako jev nezařazený. Tím však není snižován význam tohoto jevu, zejména ve vztahu k CHKO Poodří a ptačí oblasti Poodří. Naopak cílem územní studie je na tento jev poukázat a jasně deklarovat potřebu jeho zohlednění při umístění VTE. Pokud totiž existují místa, která plní významnou funkci z hlediska potravních nároků chráněných druhů ptáků, pak je z ochrannářského hlediska velmi důležité je identifikovat a pokusit se o jejich ochranu. VTE v krajině</p>		

představuje významnou tahovou bariérou pro řadu ptáků a v případě situování do potravního biotopu též významný rušivý element.

Moták pochop (*Circus aeruginosus*) je předmětem ochrany ptačí oblasti Poodří (kód: CZ0811020). Zatímco jeho nároky na hnízdění jsou uspokojovány zpravidla na území ptačí oblasti, potravní nároky jsou saturovány primárně mimo území ptačí oblasti (viz obrázek níže).

Potenciální potravní biotopy motáka pochopa byly podrobně zmapovány v odborných studiích (Němečková & Mrlík, 2008; Slezská ornitologická společnost, 2013). Vymezené potravní biotopy byly revidovány a aktualizovány na základě provedené expertízy v rámci *Posouzení vlivu koncepce: „Aktualizace č. 3 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje“ na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (Banaš, 2020)*. Takto vymezené a aktualizované potravní biotopy motáka pochopa jsou využity pro účely této územní studie a identifikovány jako jev X3 pro VTE.

Obrázek 2: Potravní biotopy motáka pochopa ve vztahu k ptačí oblasti Poodří (Němečková & Mrlík, 2008; Slezská ornitologická společnost, 2013; Banaš, 2020)

Moták pochop je druhem s vyššími prostorovými nároky na hnízdní biotop, potravní základnu i míru rušivých vlivů. Hnízdí na zemi a pro hnízdění u nás vyhledává nejčastěji dostatečně rozlehlé klidové plochy v prostředí s mělkými stojatými vodami a bohatým porostem rákosu obecného (*Phragmites australis*), méně často orobince *Typha sp.* V ČR jsou takové plochy většinou zastoupeny ve větších rybníčných oblastech. Motáci loví v otevřeném terénu v okolí hnízdiště i ve větších vzdálenostech. Je obvyklé, že z hnízdiště v mokřadech zaletují i na vzdálenější pole lovit hraboše. V ptačí oblasti Poodří je moták pochop hnízděním vázán zejména na podmačené porosty rákosin. Potravu loví v otevřené krajině v okolí svého hnízdiště, především na travnatých plochách a polních monokulturách s dostatkem potravy, při lovu mění strategii s ohledem na aktuální stav populace hlodavců. Motáci z ptačí oblasti Poodří zalétávají nejčastěji lovit do nezaplavovaných území na pole s porosty obilnin, na louky o něco méně často, samci přitom zaletují lovit dále než samice. Průměrná doletová vzdálenost samců činí dle dřívější studie z Poodří 3 km od hnízda (Slezská ornitologická společnost, 2013).

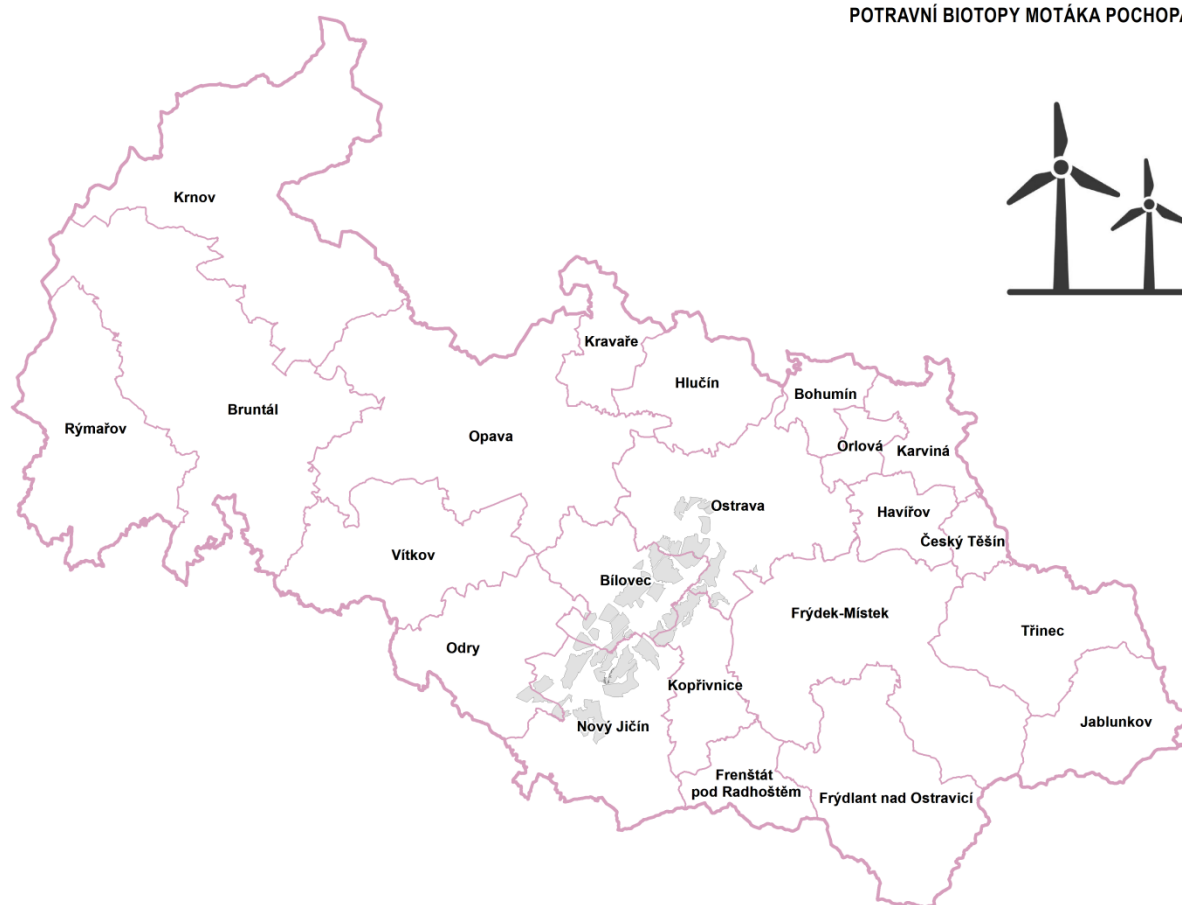
Reálná doletová vzdálenost motáka pochopa z hnízd činí ve světle dalších studií (např. Glutz et al. 1971, Missbach 1972, Hilden et Kalinainen 1966) i zkušeností s chováním tohoto druhu z Bohumínska, Karvinska a Poodří cca 5 km.

Obecně mezi hlavní ohrožující faktory pro tento druh náleží v současnosti úbytek vhodných stanovišť v době hnízdění, rušivé vlivy v teritoriích hnízdících párů, odstřel jedinců v hnízdních oblastech, v místech tahu i na zimovištích. Poněvadž má tento středně velký druh dravce vyšší prostorové nároky na areál výskytu při hnízdění, jako značně problematický se v prostoru ptačí oblasti Poodří a v navazujícím okolí ukazuje rostoucí tlak na zábor zemědělského půdního fondu (zábor biotopu), který působí oslabování trofických možností pro populaci. Konkrétně se jedná o výstavbu průmyslových zón, frekventovaných komunikací, rozsáhlých ploch určených pro bydlení apod., jež druhotně produkují tzv. prázdné potravní zóny. Na takto fragmentovaných plochách neumí motáci dobře uplatnit své lovecké taktiky (Němečková & Mrlík, 2008).

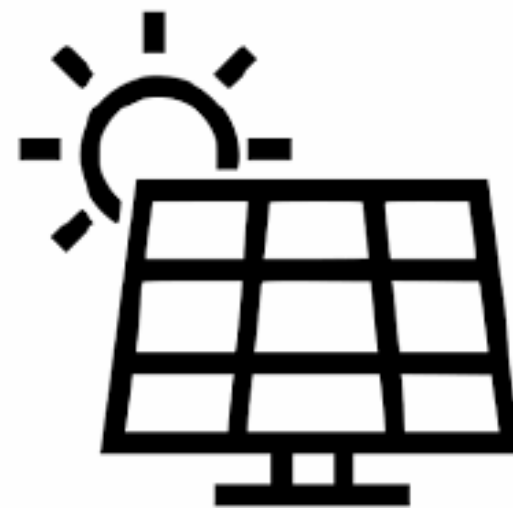
Cílem územní studie je poukázat na skutečnost, že v případě situování záměru VTE do území nemůže být řešen pouze přímý prostorový průmět navrhovaných jevů s plochami lokalit soustavy NATURA 2000, v tomto případě s ptačí oblastí, ale pozornost musí být věnována i těm jevům situovaným v blízkosti hranic evropsky významných lokalit a ptačích oblastí, které mohou generovat možné negativní ovlivnění předmětů ochrany či celistvosti těchto lokalit. V případě zamýšleného umístění VTE v rámci potravních biotopů motáka je při hodnocení potřeba věnovat zvýšenou pozornost možnému rušení a rozsahu potenciální fragmentace těchto potravních biotopů, která může pro motáka znamenat snížení jeho atraktivity pro lov. Důležité je také zaměřit se na posouzení míry rizika kolize motáka pochopa, jakožto většího druhu ptáků, s VTE.

Potenciální dotčení potravních biotopů významných pro motáka pochopa v důsledku umístění VTE je tak vždy potřeba posuzovat **individuálně** při posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru, včetně případného hodnocení dle §45i, § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

POTRAVNÍ BIOTOPY MOTÁKA POCHOPA

ÚZEMÍ ZCELA NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ FVE

Kód	Jev	Zóna
AF1	Biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců (jádrová území, migrační koridory, kritická místa)	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3 odst. 1, § 5, § 48, § 50 Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 14, § 16 a Příloha č. 3		
Definice jevu		
<p>Biotop zvláště chráněných druhů velkých savců vybraných druhů (rys ostrovid, medvěd hnědý, vlk obecný a los evropský) je vymezený v rozsahu nutném pro zachování jejich existence na území ČR. Vymezení je založeno na recentních datech o výskytu těchto druhů, prostorové habitatové analýze a terénní kontrole fragmentace v krajině. Jedinci těchto druhů mají specifické nároky na svůj biotop, obývají totiž velmi rozsáhlá území a k jejich biologii patří pohyb krajinou na velké vzdálenosti.</p> <p>Klasifikace jevu:</p> <p>Jádrová území – oblasti, které svojí rozlohou a biotopovými charakteristikami umožňují rozmnožování vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců. Minimální rozloha jádrových území proto vychází z údajů o velikosti domovských okrsků předmětných druhů, měla by činit minimálně 300 km² (pokud jedno jádrové území tvoří funkční celek se sousedním územím, může se jejich plocha sčítat). Součástí jádrových území nejsou zastavěná území (zastavěné území je z plochy jádrových území vyjmuto i v případech, kdy měřítko zpracování neumožňuje zastavěné území graficky vyčlenit). S ohledem na svoji rozlohu zahrnují jádrová území jak plochy přírodního charakteru, tak i zemědělsky využívanou krajinu,</p> <p>Migrační koridory – propojují oblasti vhodné pro rozmnožování (jádrová území) tak, aby umožnily migrační spojení, a to v minimální míře, která ještě zajistí dlouhodobé přežití populací vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců; migrační koridory nelze považovat za biotop ve smyslu § 3 odst. 1 písm. k) zákona o ochraně přírody a krajiny.</p> <p>Kritická místa – místa, která jsou součástí migračních koridorů nebo jádrových území, kde je zároveň průchodnost významně omezena nebo kde hrozí, že k omezení průchodnosti může v blízké budoucnosti dojít. V případě jádrových území jsou kritická místa vymezena tam, kde hrozí ztráta konektivity uvnitř jádrového území. Negativní zásah do kritického místa může znamenat přerušení celého dílčího úseku migračního koridoru nebo významné omezení funkčnosti jádrového území.</p>		
Komentář		
<p>Ochrana druhů je podle zákona o ochraně přírody a krajiny zajištěna v několika rovinách. První úroveň je obecná ochrana dle § 5 odst. 1 a to tak, že všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchycem, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek ochrany je orgán ochrany přírody oprávněn zakázat nebo omezit rušivou činnost stanovením závazných podmínek.</p> <p>Druhou úrovní je ochrana zvláště chráněných druhů vyhlášených dle § 48 zákona o ochraně přírody a krajiny. Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů je zakázáno mj. ničit, poškozovat nebo jinak rušit ve vývoji a chráněn je rovněž jejich biotop. Jsou chráněni nejen samotní jedinci zvláště chráněných druhů ve všech svých</p>		

vývojových stádiích a jimi užívaná přirozená i umělá sídla, ale také jejich biotop.

Touto formou je zajištěna ochrana biotopů populací zvláště chráněných druhů i v plochách, kde není biotop dostatečně chráněn formou zvláště chráněného území či jinou formou územní ochrany přírody. Cílem je udržení rozsahu a kvality biotopu a tak zajištění dlouhodobé existence předmětných druhů organismů na území ČR. Základem zákonné ochrany všech částí biotopu zvláště chráněných druhů je zamezit škodlivým zásahům, které by mohly narušit celistvost biotopu, omezit možnosti rozmnožování předmětných druhů na území ČR a tím v důsledku ohrožit jejich populaci na území ČR.

Vymezení biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců je specifickým limitem ochrany přírody. Pro vymezení tohoto biotopu lze využít datovou vrstvu biotopu zvláště chráněných druhů velkých savců (vlk, medvěd, rys, los) spravovanou AOPK ČR, která je výsledkem projektu: „Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR“ (AOPK ČR 2019). Vymezený biotop zvláště chráněných druhů velkých savců představuje minimální rozsah biotopu, který ještě může zajistit přežití populace těchto druhů.

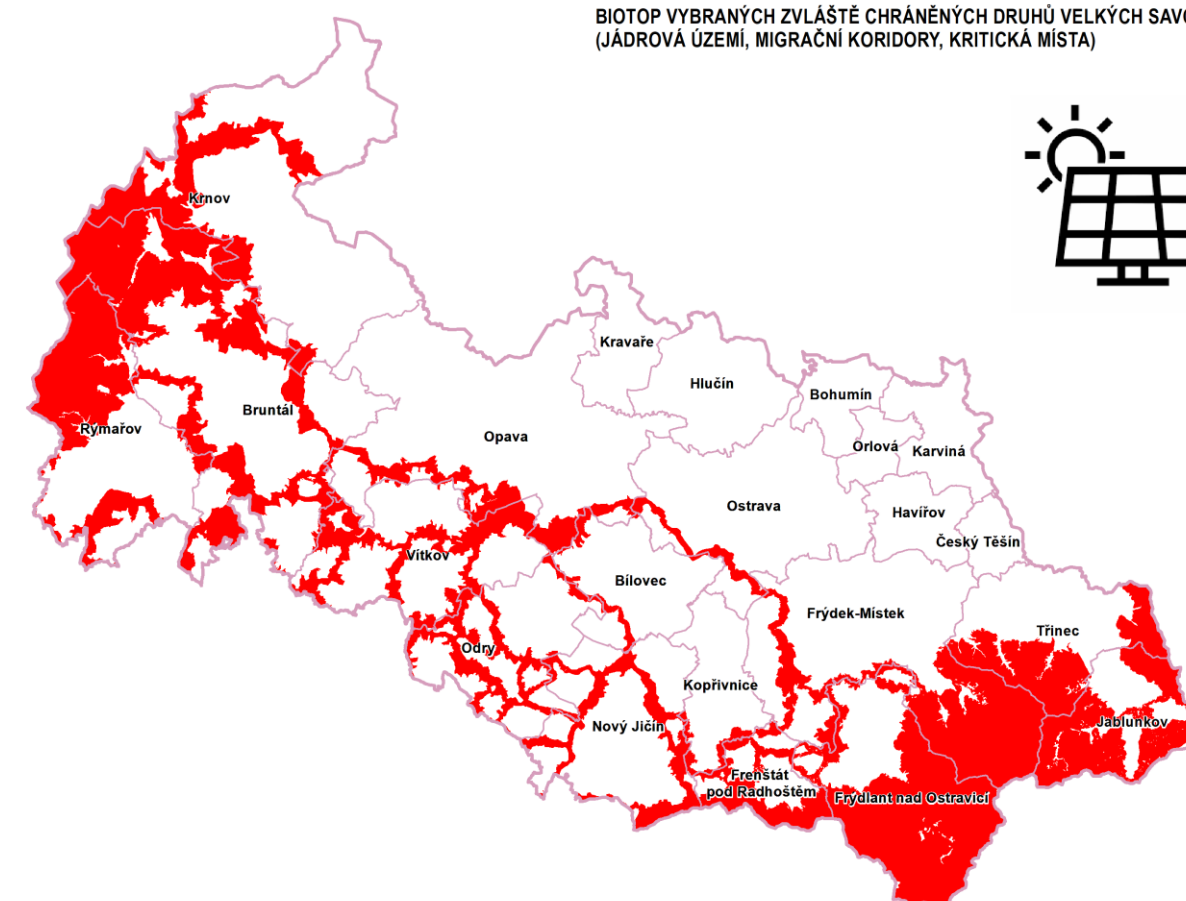
V případě FVE (na rozdíl od VTE) sice fakticky nedochází k rušení živočichů hlukem z provozu, avšak oplocení areálu elektrárny vždy představuje výraznou migrační bariéru v území, v jejímž důsledku by mohlo dojít k zásadnímu narušení prostupnosti migračních koridorů, resp. jejich plošnému záboru, včetně jádrových území. Případné antropogenní zásahy do těchto území umístěním FVE jsou z hlediska druhové ochrany a přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů velkých savců vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

BIOTOP VYBRANÝCH ZVLÁŠTĚ CHRÁNĚNÝCH DRUHŮ VELKÝCH SAVCŮ
(JÁDROVÁ ÚZEMÍ, MIGRAČNÍ KORIDORY, KRITICKÁ MÍSTA)

Kód	Jev	Zóna
AF2	Lokality soustavy NATURA 2000 (evropsky významné lokality, ptačí oblasti)	A
Právní předpis		
Směrnice Rady č. 92/43/EHS, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3, § 45a až § 45i Příslušná nařízení vlády o stanovení národního seznamu podle § 45a odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
Lokality soustavy NATURA 2000 se člení na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Evropsky významná lokalita (dále též „EVL“) je jedním typem chráněných území v rámci soustavy NATURA 2000, kterou tvoří celistvá evropská soustava území se stanoveným stupněm ochrany, která umožňuje zachovat typy evropských stanovišť a stanoviště evropsky významných druhů v jejich přirozeném areálu rozšíření ve stavu příznivém z hlediska ochrany nebo popřípadě umožní tento stav obnovit. Ptačí oblasti (dále též „PO“) představuje území nejvhodnější pro ochranu z hlediska výskytu, stavu a početnosti populací těch druhů ptáků vyskytujících se na území ČR a stanovených právními předpisy Evropských společenství, které stanoví vláda nařízením. Cílem ochrany je zajištění přežití těchto druhů ptáků a rozmnožování v jejich areálu rozšíření.		
Komentář		
Jakýkoliv záměr, který může samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost EVL nebo ptačí oblasti, podléhá hodnocení jeho důsledků na toto území a stav jeho ochrany. Proto ten, kdo zamýšlí uskutečnit takový záměr, je povinen nejprve návrh záměru předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku dle §45i zákona o ochraně přírody a krajiny, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost EVL či PO. Záměr jako takový se může přímo dotýkat území zařazených do EVL či PO nebo tato území může svojí existencí ovlivnit, aniž by s nimi byl v přímém kontaktu, těmito územími přímo procházel. Posouzení míry ovlivnění těchto území je v případě nevyločení možného negativního vlivu EVL/PO předmětem odborného posouzení postupem podle zákona č. 114/1992 Sb., a zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Nevyločí-li výsledek tohoto posouzení významný negativní vliv záměru na předmět ochrany nebo celistvost EVL nebo ptačí oblasti, musí se zpracovat varianty řešení, jejichž cílem je významný negativní vliv vyloučit, nebo v případě, že vyloučení není možné, alespoň vlivy zmírnit; tyto varianty musí být také předmětem tohoto posouzení. Orgán, který je příslušný ke schválení daného záměru, jej může schválit, jen pokud na základě stanoviska, případně závěru zjišťovacího řízení, podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí takový záměr nebude mít významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, anebo za dalších podmínek stanovených v zákoně o ochraně přírody a krajiny. Pokud posouzení prokáže významný negativní vliv na předmět ochrany nebo celistvost EVL či PO a neexistuje variantní řešení bez významného negativního vlivu, je možné schválit jen variantu s nejmenším možným významným negativním vlivem, a to pouze z naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu a až po		

uložení kompenzačních opatření nezbytných pro zajištění celkové soudržnosti soustavy EVL a PO.

Pokud by závěr posouzení zkonstatoval významný negativní vliv na lokalitu s prioritními typy stanovišť nebo prioritními druhy, je možné záměr schválit jen z důvodů týkajících se veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo příznivých důsledků nesporného významu pro životní prostředí. Jiné naléhavé důvody převažujícího veřejného zájmu mohou být důvodem ke schválení jen v souladu se stanoviskem Evropské komise.

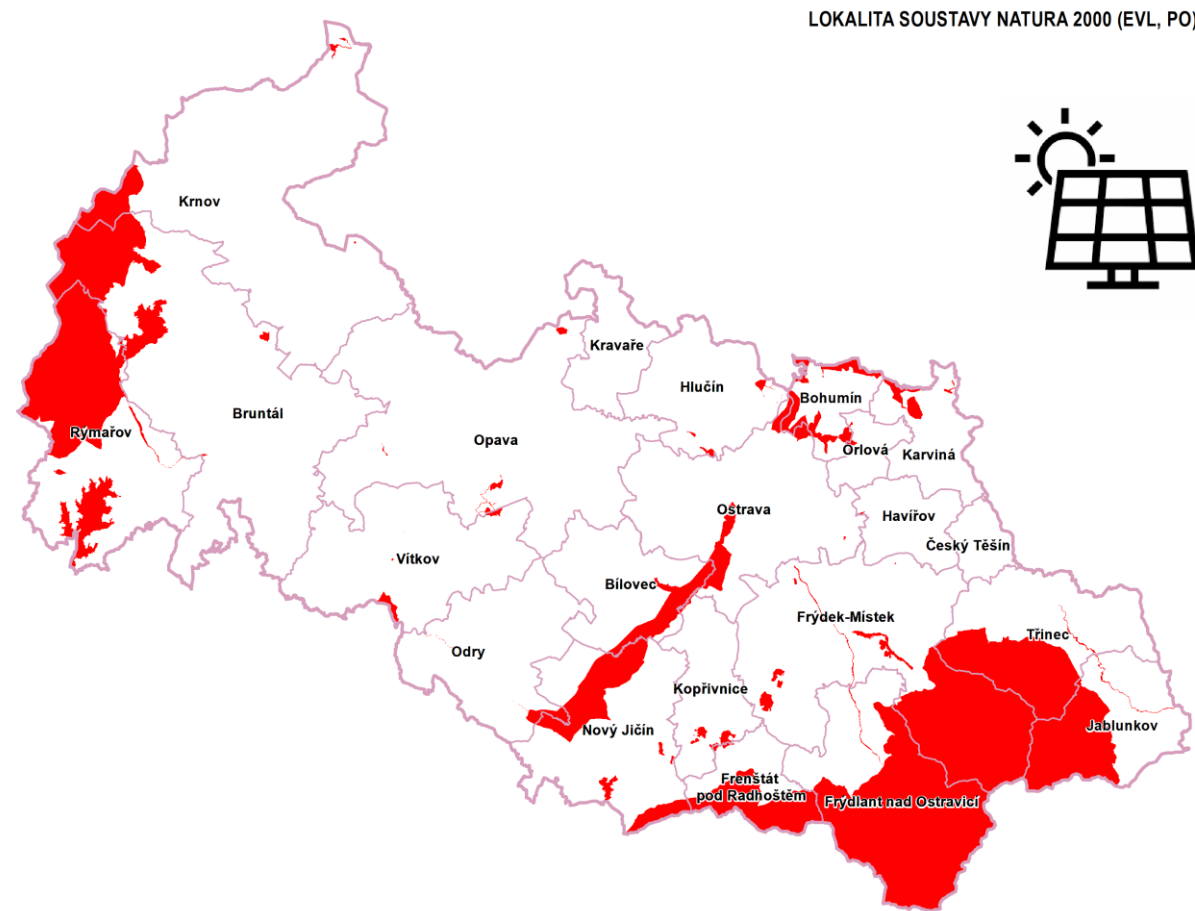
Samotná existence EVL či PO sice nepředstavuje *a priori* nemožnost realizace záměru FVE, avšak zodpovězení otázky přípustnosti nebo nepřípustnosti realizace FVE závisí na zpracování a projednání odborného posouzení dle §45i a na stanovisku příslušného orgánu ochrany přírody k tomuto posouzení tak, jak je popsáno výše. Jedním ze základních kritérií při návrhu jakéhokoliv záměru do území lokalit Natura 2000 je co nejmenší konflikt (střet) takového záměru s tímto územím, ideálně se lokalitám Natura 2000 zcela vyhnout a pokud možno ani tato území existencí FVE neovlivnit.

Umístěním FVE do území lokalit Natura 2000 může konkrétně dojít zejména k záboru – zastavění části biotopů předmětů ochrany (PO i EVL) a významné fragmentaci biotopů.

Případné antropogenní zásahy do těchto území umístěním FVE jsou z hlediska ochrany stanovišť a chráněných druhů vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA
KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AF3	Lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 48, § 50, § 54, § 56, § 57. Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů § 14, § 15, § 16 a Příloha č. 2 a 3.		
Definice jevu		
Druhy rostlin a živočichů, které jsou ohrožené nebo vzácné, vědecky či kulturně velmi významné, lze vyhlásit za zvláště chráněné. Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů se dle stupně jejich ohrožení člení na: a) kriticky ohrožené, b) silně ohrožené, c) ohrožené.		
Komentář		
<p>Ochrana druhů je podle zákona o ochraně přírody a krajiny zajištěna v několika rovinách. První úroveň je obecná ochrana dle § 5 odst. 1 a to tak, že všechny druhy rostlin a živočichů jsou chráněny před zničením, poškozováním, sběrem či odchytom, který vede nebo by mohl vést k ohrožení těchto druhů na bytí nebo k jejich degeneraci, k narušení rozmnožovacích schopností druhů, zániku populace druhů nebo zničení ekosystému, jehož jsou součástí. Při porušení těchto podmínek ochrany je orgán ochrany přírody oprávněn zakázat nebo omezit rušivou činnost stanovením závazných podmínek.</p> <p>Druhou úrovní je ochrana zvláště chráněných druhů vyhlášených dle § 48 zákona o ochraně přírody a krajiny. Zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů je zakázáno mj. ničit, poškozovat nebo jinak rušit ve vývoji a chráněn je rovněž jejich biotop. Jsou chráněni nejen samotní jedinci zvláště chráněných druhů ve všech svých vývojových stádiích a jimi užívaná přirozená i umělá sídla, ale také jejich biotop.</p> <p>Kritéria výběru zvláště chráněných druhů byla schválena Ministerstvem životního prostředí a takto stanovená kritéria splnilo cca 125 druhů rostlin, 37 druhů bezobratlých a 50 druhů obratlovců.</p> <p>Základem ochrany zvláště chráněných rostlin je komplexní ochrana jejich stanovišť a bezprostředního okolí. Bezprostředním okolím rostliny se rozumí takový prostor, který vytváří základní podmínky pro její existenci a do něhož nelze zasahovat, aniž by rostlina na tento zásah nereagovala. Základem ochrany živočichů je komplexní ochrana jejich stanovišť.</p> <p>Důvodem limitování je ochrana biotopů populací zvláště chráněných druhů i v plochách, kde není biotop dostatečně chráněn formou zvláště chráněného území či jinou formou územní ochrany přírody. Cílem je udržení rozsahu a kvality biotopu a tak zajištění dlouhodobé existence předmětných druhů organismů na území ČR. Základem zákonné ochrany všech částí biotopu zvláště chráněných druhů je zamezit škodlivým zásahům, které by mohly narušit celistvost biotopu, omezit možnosti rozmnožování předmětných druhů na území ČR a tím v důsledku ohrozit jejich populaci na území ČR.</p> <p>Většina lokalit výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů je v rámci Moravskoslezského kraje v plošném překryvu se zvláště chráněnými územími či lokalitami soustavy NATURA 2000.</p>		

Umístěním FVE do lokalit výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů může konkrétně dojít zejména k záboru – zastavení části biotopů těchto druhů a významné fragmentaci jejich biotopů.

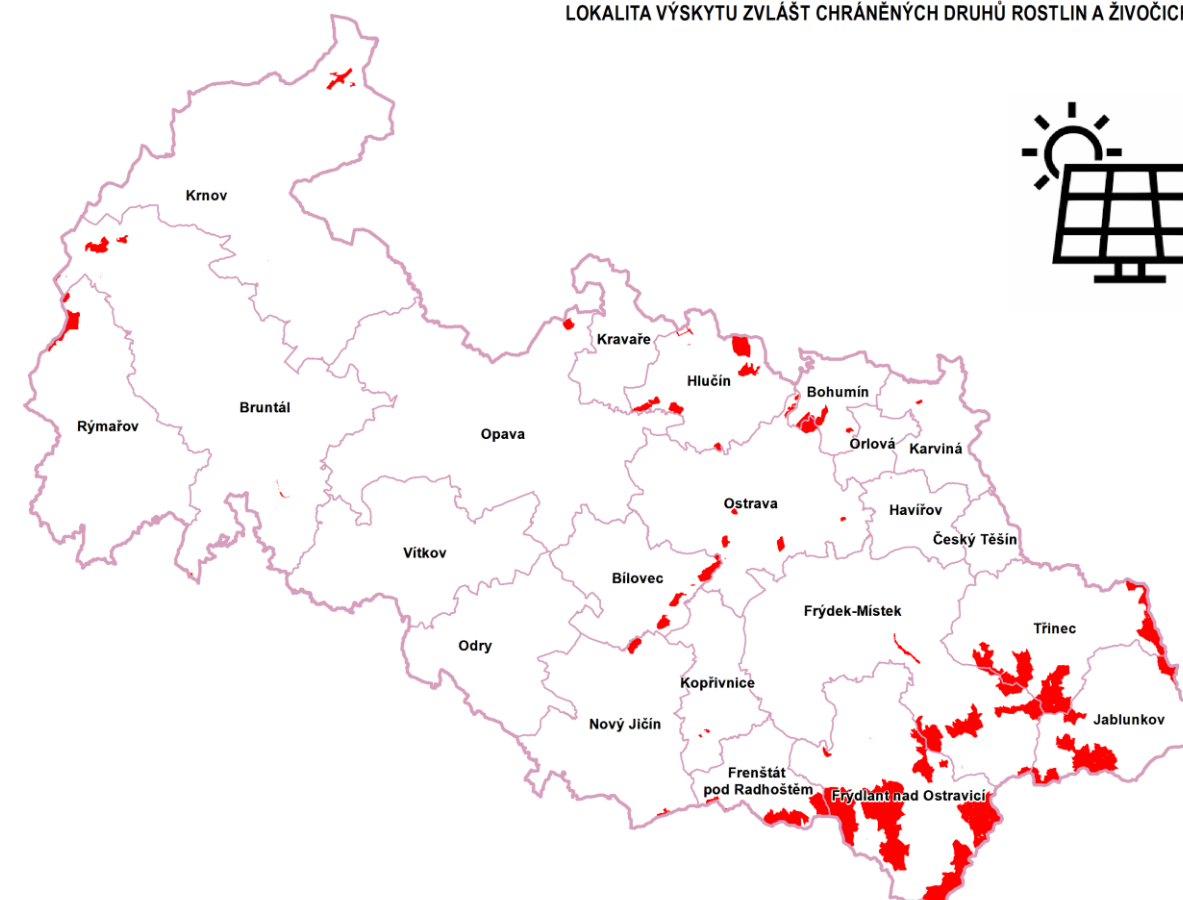
Případné antropogenní zásahy do těchto území umístěním FVE jsou z hlediska biodiverzity, druhové ochrany a přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

LOKALITA VÝSKYTU ZVLÁŠT CHRÁNĚNÝCH DRUHŮ ROSTLIN A ŽIVOČICHŮ

Kód	Jev	Zóna
AF4	Maloplošná zvláště chráněná území (NPR, NPP, PR, PP) a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 14, § 28 až § 37 a § 42		
Definice jevu		
<p>Zvláště chráněná území jsou obecně území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná. Mezi maloplošná zvláště chráněná území patří přírodní památky (PP) a rezervace (PR), národní přírodní památky (NPR) a rezervace (NPR), které vyhláší příslušný orgán ochrany přírody a stanoví přitom jejich bližší ochranné podmínky.</p> <p>Národní přírodní rezervace představuje území mimořádných přírodních hodnot, kde jsou na přirozený reliéf s typickou geologickou stavbou vázány ekosystémy významné a jedinečné v národním či mezinárodním měřítku. Využívání národní přírodní rezervace je možné jen v případě, že se jím uchová či zlepší dosavadní stav přírodního prostředí. Národní přírodní rezervace představují nejpřísněji chráněná území v ČR, jejich ochrana směřuje k podpoře fungování ekosystémů v jejich vzájemných vazbách. Mají většinou národní – mezinárodní význam.</p> <p>Přírodní rezervace představuje menší území soustředěných přírodních hodnot se zastoupením ekosystémů typických a významných pro příslušnou geografickou oblast. Přírodní rezervace jsou území obdobného charakteru jako národní přírodní rezervace, ovšem významné především v lokálním, regionálním či nadregionálním měřítku.</p> <p>Národní přírodní památka je přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště nerostů nebo vzácných či ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s národním nebo mezinárodním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk.</p> <p>Přírodní památka je přírodní útvar menší rozlohy, zejména geologický či geomorfologický útvar, naleziště vzácných nerostů nebo ohrožených druhů ve fragmentech ekosystémů, s regionálním ekologickým, vědeckým či estetickým významem, a to i takový, který vedle přírody formoval svou činností člověk.</p> <p>Podle § 37 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. je-li třeba zabezpečit výše uvedená zvláště chráněná území před rušivými vlivy z okolí, může být pro ně vyhlášeno ochranné pásmo, ve kterém lze vymezit činnosti a zásahy, které jsou vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody. Ochranné pásmo vyhláší orgán, který zvláště chráněná území vyhlásil. Pokud se ochranné pásmo národní přírodní rezervace, národní přírodní památky, přírodní rezervace nebo přírodní památky nevyhlásí, je jím území do vzdálenosti 50 m od hranic zvláště chráněného území. Orgán ochrany přírody může při vyhlášení zvláště chráněného území stanovit, že se zvláště chráněné území vyhláší bez ochranného pásma.</p>		
Komentář		
<p>Omezení výstavby FVE ve zvláště chráněných územích je dáno zákonem o ochraně přírody a krajiny.</p> <p>Dle § 29 zákona o ochraně přírody a krajiny je na celém území národních přírodních rezervací mimo jiné zakázáno povolovat a umísťovat jakékoliv stavby. Případné umístění FVE v NPR je tak ze zákona vyloučeno.</p> <p>Dle § 34 zákona o ochraně přírody a krajiny je na celém území přírodních rezervací mimo jiné zakázáno povolovat a umísťovat nové stavby. Případné umístění FVE v PR je tak ze zákona vyloučeno.</p>		

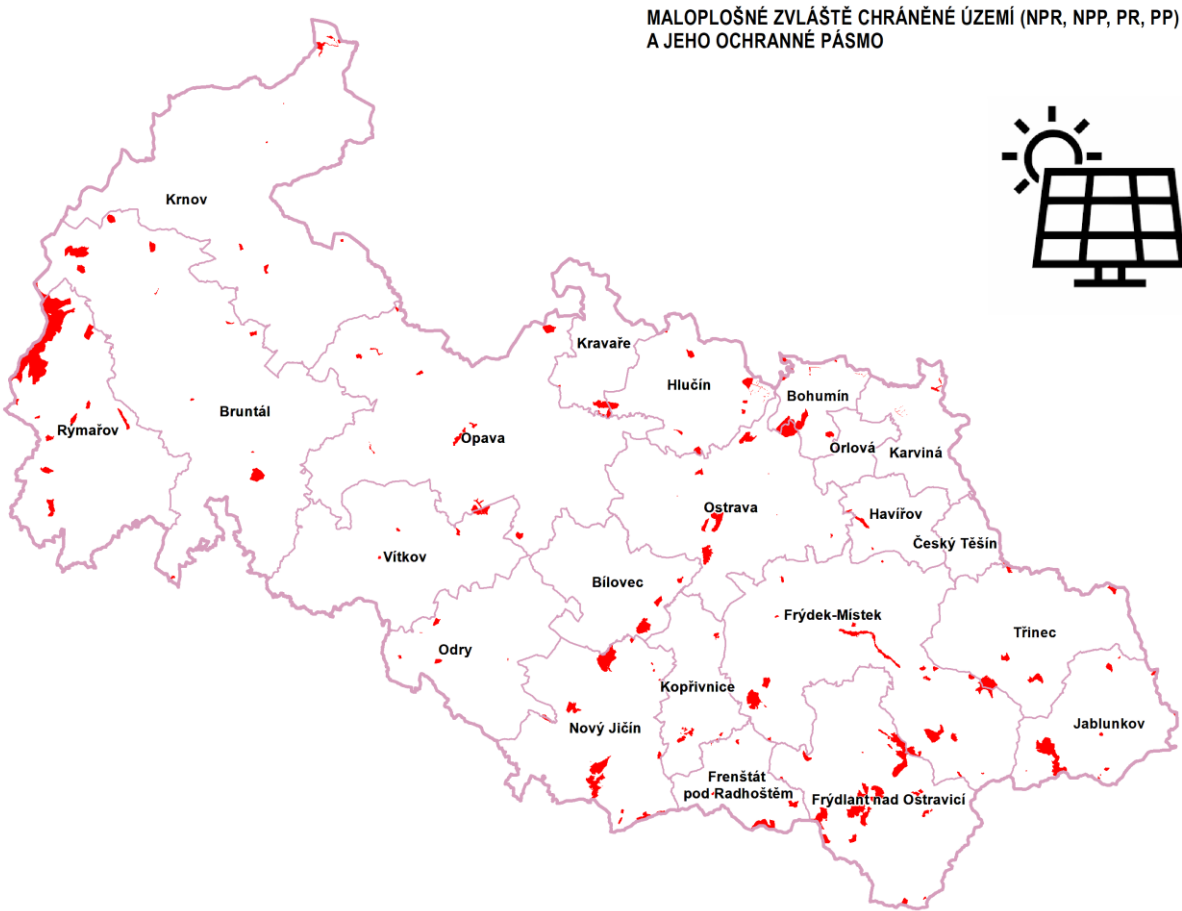
Dle § 35 zákona o ochraně přírody a krajiny změny či poškozování národních přírodních památek či jejich hospodářské využívání, pokud by tím hrozilo jejich poškození, je zakázáno. V těchto územích jsou prováděna opatření na podporu zachování a zlepšení stavu předmětu ochrany. Případné umístění FVE v NPP (tj. hospodářské využívání, které může dané území poškodit) je obecně v rozporu s posláním tohoto typu zvláště chráněného území.

Dle § 36 zákona o ochraně přírody a krajiny jsou zakázány změna nebo poškozování přírodní památky nebo její hospodářské využívání vedoucí k jejímu poškození. V těchto územích jsou prováděna opatření na podporu zachování a zlepšení stavu předmětu ochrany. Případné umístění FVE v PP (tj. hospodářské využívání, které může dané území poškodit) je v rozporu s posláním tohoto typu zvláště chráněného území. Umístěním FVE do maloplošných zvláště chráněných území může konkrétně dojít zejména k záboru – zastavení části biotopů předmětů ochrany a významné fragmentaci biotopů i celých chráněných území.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AF5	Pozemky určené k plnění funkce lesa (PUPFL)	A
Právní předpis		
Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 6, § 7, § 8, § 9, § 13, § 14, § 15		
Definice jevu		
<p>Lesy se rozumí lesní porosty s jejich prostředím a pozemky určené k plnění funkcí lesa, (dále též „PUPFL“). Lesy se člení podle převažujících funkcí do tří kategorií, a to na lesy ochranné, lesy zvláštního určení a lesy hospodářské.</p> <p>Dle § 7 lesního zákona se do kategorie lesů ochranných zařazují lesy na mimořádně nepříznivých stanovištích (sutě, kamenná moře, prudké svahy, strže, nestabilizované náplavy a písky, rašeliniště, odvaly a výsypky apod.), vysokohorské lesy pod hranicí stromové vegetace chránící níže položené lesy a lesy na exponovaných hřebenech a lesy v klečovém lesním vegetačním stupni.</p> <p>Lesy ochranné plní mimoprodukční funkci lesa.</p> <p>Dle § 8 lesního zákona se do kategorie lesů zvláštního určení zařazují lesy, které nejsou lesy ochrannými a nacházejí se v pásmech hygienické ochrany vodních zdrojů I. stupně, v ochranných pásmech zdrojů přírodních léčivých a stolních minerálních vod a na území národních parků a národních přírodních rezervací.</p> <p>Do kategorie lesů zvláštního určení lze dále zařadit lesy, u kterých veřejný zájem na zlepšení a ochraně životního prostředí nebo jiný oprávněný zájem na plnění mimoprodukčních funkcí lesa je nadřazen funkcím produkčním. Jde o lesy v prvních zónách chráněných krajinných oblastí a lesy v přírodních rezervacích, národních přírodních památkách a přírodních památkách, lesy lázeňské, příměstské a další lesy se zvýšenou rekreační funkcí. Dále to mohou být lesy sloužící lesnickému výzkumu a lesnické výuce, lesy se zvýšenou funkcí půdoochrannou, vodochrannou, klimatickou nebo krajinnotvornou, lesy potřebné pro zachování biologické různorodosti, lesy v uznaných oborách a v samostatných bažantnicích a jiné, u nichž jiný důležitý veřejný zájem vyžaduje odlišný způsob hospodaření.</p> <p>Lesy hospodářské jsou lesy, které nejsou zařazeny v kategorii lesů ochranných nebo lesů zvláštního určení. Jedná se o tzv. zbytkovou kategorii lesů.</p>		
Komentář		
<p>Lesy tvoří přirozený ekologický potenciál krajiny. Většina lesních porostů ČR jsou lesy hospodářské, lesy zvláštního určení tvoří cca 37 % z celkové výměry a lesy ochranné jsou zastoupeny cca 3 %.</p> <p>Lesy ochranné stabilizují půdu (chrání ji před erozí, sesuvy, lavinami či bahnotokem), vysokohorské lesy mají ochranný vliv na níže položené hospodářsky využívané plochy (např. hospodářské lesy).</p> <p>Lesy zvláštního určení plní především určité společenské poslání, ať už je to ochrana životního prostředí, zdroje pitné vody nebo rekreace, v důsledku čehož je potlačeno plnění jiných, zejména produkčních funkcí lesa.</p> <p>Lesy hospodářské kromě ekostabilizační funkce plní funkci produkční (dřevní hmota).</p> <p>Dle § 14 odst. 1 lesního zákona jsou projektanti nebo pořizovatelé územně plánovací dokumentace a zpracovatelé dokumentací staveb povinni dbát zachování lesa a řídit se přitom ustanoveními tohoto zákona. Jsou povinni navrhnout a zdůvodnit taková řešení, která jsou z hlediska zachování lesa, ochrany životního prostředí a ostatních celospolečenských zájmů nejvhodnější. Přitom jsou povinni provést vyhodnocení</p>		

předpokládaných důsledků navrhovaného řešení, navrhnout alternativní řešení, způsob následné rekultivace a uspořádání území po dokončení stavby.

Dále se dle § 15 odst. 1 lesního zákona rozlišují 2 formy dotčení PUPFL:

- odnětí, což představuje uvolnění těchto pozemků pro jiné využití,
- omezení, které představuje omezení využívání PUPFL, kdy na dotčených pozemcích nemohou být plněny některé funkce lesa v obvyklém rozsahu.

Obě tato dotčení mohou být trvalá nebo dočasná.

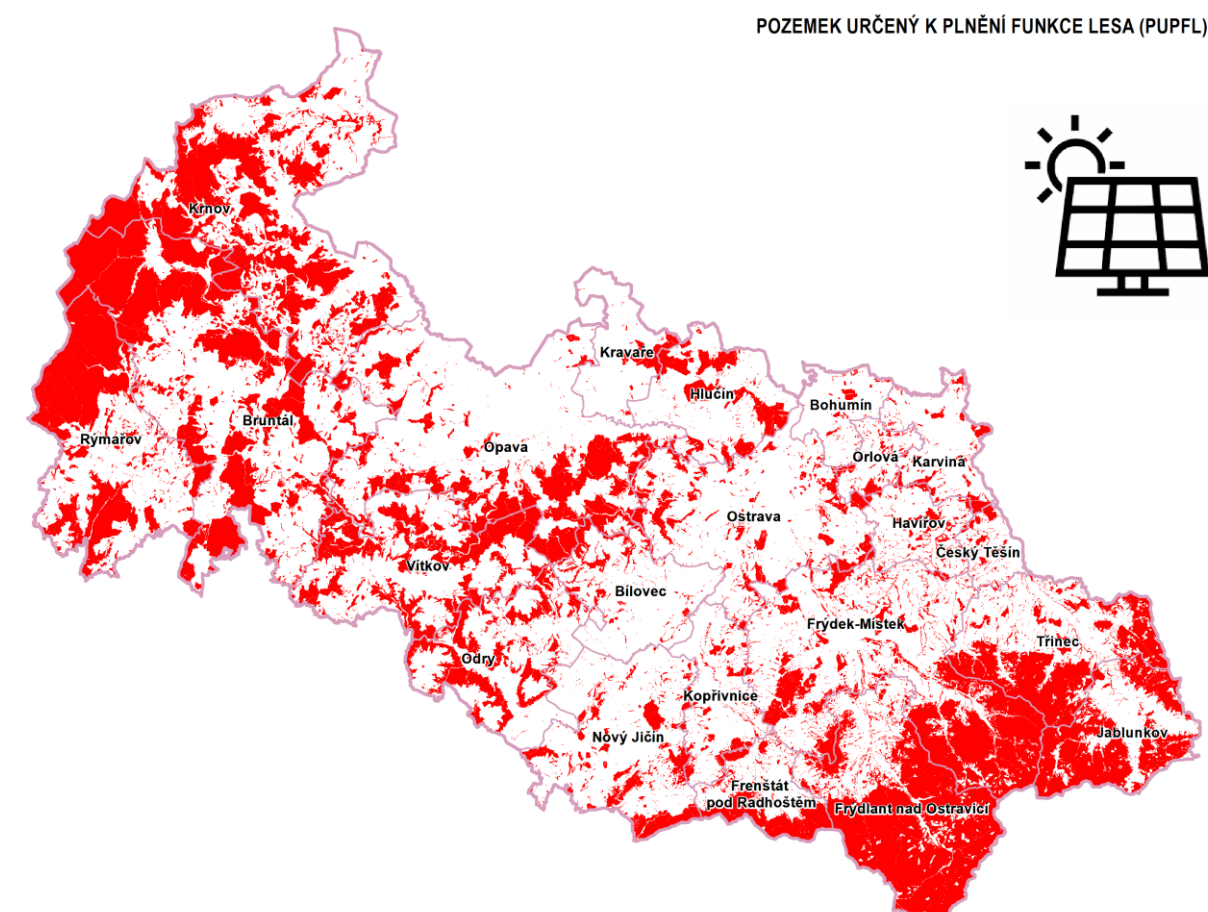
Vzhledem k funkci, významnosti a specifickým stanovištním podmínkám lesů ochranných a lesů zvláštního určení nelze zásah do těchto kategorií lesa kompenzovat zalesněním jiné části území nedotčeného stavbou, jako tomu je u lesů hospodářských. Avšak u lesů hospodářských nelze opomíjet jejich celospolečenský význam a ekostabilizační funkci.

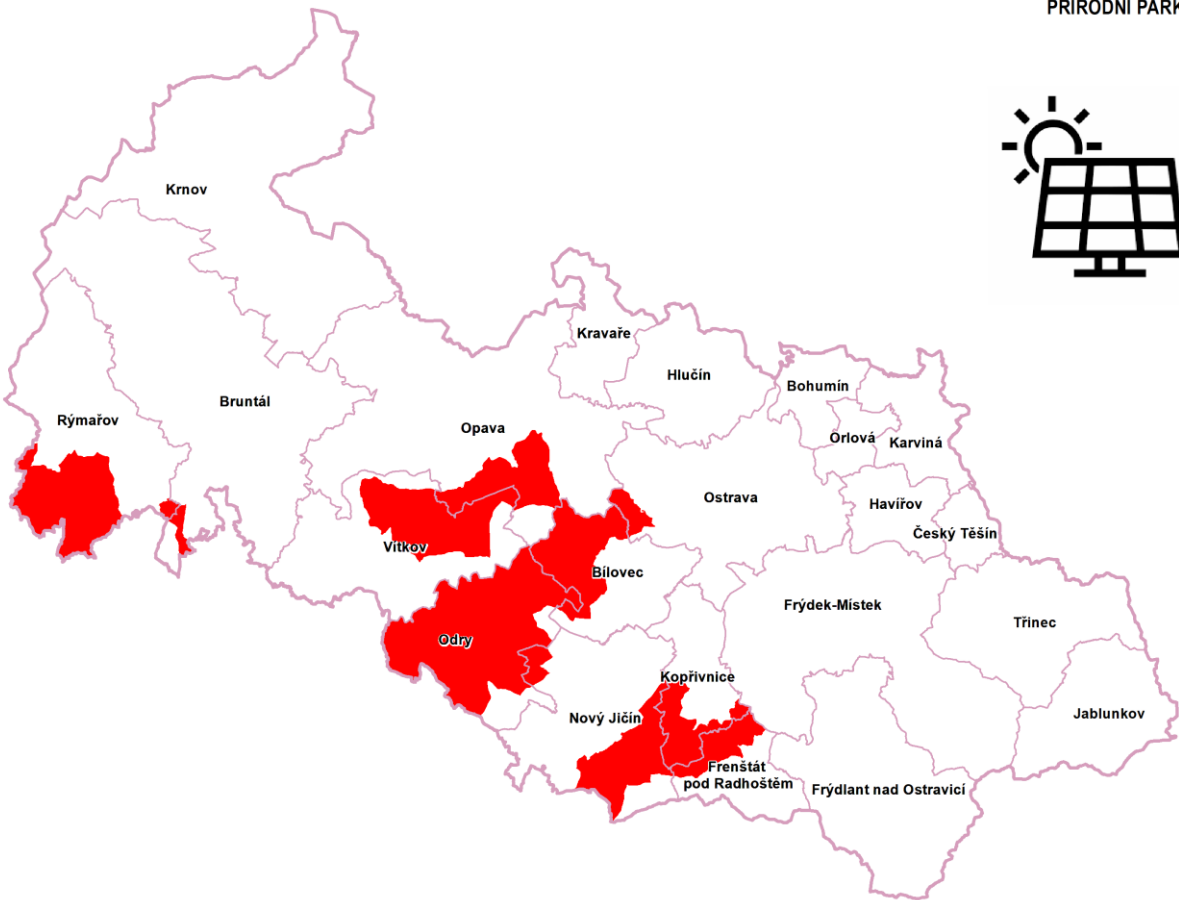
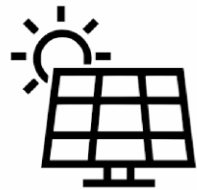
Případné antropogenní zásahy do lesních porostů spojené s potřebou jejich mýcení za účelem možného umístění FVE jsou vysoce nežádoucí. Využívání trvale nezalesněných enkláv, které jsou součástí PUPFL, lze považovat za méně rizikové, pakliže nedojde k zásadnímu narušení nejbližších lesních porostů či jejich jiné funkce z pohledu ochrany přírody (např. ÚSES).

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ŽLUTÁ ZÓNA (jako významný krajinný prvek)

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ŽLUTÁ ZÓNA (jako významný krajinný prvek)

Kód	Jev	Zóna
AF6	Přírodní parky	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 12		
Definice jevu		
<p>K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami, který nemá statut ochrany zvláště chráněného území, může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným právním předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo rušení stavu tohoto území.</p> <p>Příslušným orgánem, který vyhláší přírodní park, je podle § 77a odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny kraj, a tato území jsou vyhlásována formou nařízení kraje.</p>		
Komentář		
<p>Plošná, zvýšená ochrana krajiny a její rázovitosti je zákonem o ochraně přírody a krajiny přímo stanovena zřízením institutu přírodních parků. Na těchto územích je ochrana krajinného rázu hlavní prioritou.</p> <p>Krajinný ráz je dle § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny chráněn před činnostmi snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.</p> <p>K umístování a povolování staveb, jakož i jiným činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody. Případné umístění FVE v přírodním parku je však v přímém rozporu s posláním tohoto typu území a vysoce nežádoucí.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA</p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA</p>		

Kód	Jev	Zóna
AF7	Územní systém ekologické stability – NRBC, RBC, NRBK, RBK	A
Právní předpis		
<p>Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 36, § 43</p> <p>Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3, § 4, § 59, § 68, § 76, § 77a, § 78, § 78a, § 79</p> <p>Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 1 až § 6</p> <p>METODIKA VYMEZOVÁNÍ ÚZEMNÍHO SYSTÉMU EKOLOGICKÉ STABILITY: Metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (Ministerstvo životního prostředí, 2017)</p> <p>Metodická pomůcka pro vyjasnění kompetencí v problematice územních systémů ekologické stability (Věstník Ministerstva životního prostředí, ROČNÍK XXII – SRPEN 2012 – ČÁSTKA 8)</p>		
Definice jevu		
<p>Územní systém ekologické stability krajiny (dále též "ÚSES") je vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Dle významu se rozlišuje místní, regionální a nadregionální ÚSES.</p> <p>Ochrana ÚSES je dle zákona o ochraně přírody a krajiny povinností všech vlastníků a uživatelů pozemků tvořících jeho základ a jeho vytváření je veřejným zájmem. Cílem ÚSES je zejména: vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní, krajinu, zachování či znovuoobnovení přirozeného genofondu krajiny a zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity).</p> <p>Skladebné části ÚSES tvoří biocentra a biokoridory. Biocentra představují biotopy nebo centra biotopů v krajině, které svým stavem a velikostí umožňuje trvalou existenci přirozeného či pozměněného, avšak přírodě blízkého ekosystému. Biokoridory jsou liniová území, která neumožňují rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňují jejich migraci mezi biocentra a tím vytváří z oddělených biocenter síť.</p> <p>ÚSES je vymezován na nadregionální, regionální a lokální úrovni. Pro účely této studie jsou s ohledem na míru podrobnosti sledovány pouze úrovně nadregionální a regionální.</p>		
Komentář		
<p>Plochy, které jsou územně plánovací dokumentací vymezeny jako součást skladebných částí ÚSES, smějí být využívány pouze tak, aby nedošlo ke snížení jejich ekologické stability, resp. tak, aby ekologická stabilita byla zachována, případně zvyšována. Za nepřijatelné je v takových plochách zpravidla považováno zejména umísťování staveb.</p> <p>Tuto problematiku upřesňuje Ministerstvo životního prostředí v rámci <i>Metodické pomůcky pro vyjasnění kompetencí v problematice územních systémů ekologické stability</i> (Věstník Ministerstva životního prostředí, ROČNÍK XXII – SRPEN 2012 – ČÁSTKA 8). V této metodické příručce MŽP definovalo zásady vymezování a upřesňování ÚSES. Dle těchto zásad plochy určené pro umístění biocentra musí být chráněny před změnou využití území, která by snížila dosažený stupeň ekologické stability, a před umísťováním záměrů (zejména</p>		

staveb), které jsou v rozporu s hlavní funkcí těchto ploch, tedy funkcí přírodní. V rámci doporučených podmínek využití je jako nepřijatelné využití stanoveno v biocentrech umísťovat nových staveb, včetně staveb sloužících pro výrobu energie. Dále dle těchto zásad plochy určené pro biokoridory musí být chráněny především z hlediska zachování jejich průchodnosti. Je možné do nich pouze umísťovat dopravní a technickou infrastrukturu, která nezpůsobí jejich přerušování (případně zajistí průchodnost jiným opatřením). V rámci doporučených podmínek využití je jako nepřijatelné využití stanoveno v biokoridorech umísťování nových staveb, kromě staveb dopravní a technické infrastruktury, které ale musí být vždy zprůchodněny, neprůchodného oplocení či ohrazení.

V případě FVE (na rozdíl od VTE) sice fakticky nedochází k rušení živočichů hlukem z provozu, avšak oplocení areálu elektrárny představuje vždy výraznou migrační bariéru v území, v jejímž důsledku by mohlo dojít k zásadnímu narušení migrační prostupnosti biokoridorů, resp. plošnému záboru biocenter. Případné umístění FVE v rámci biocenter či biokoridorů je vysoce nežádoucí a v přímém rozporu s posláním tohoto typu území.

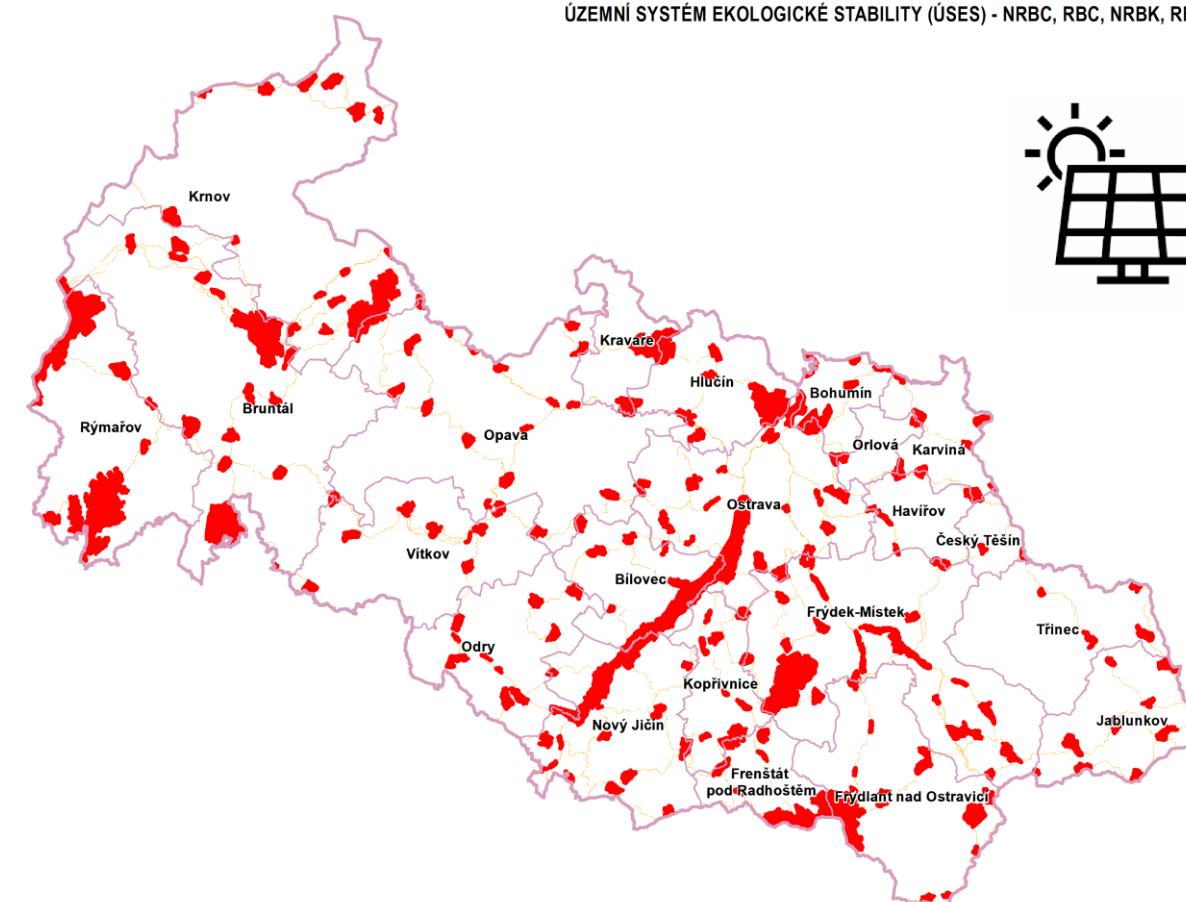
NRBC a RBC jsou vymezena v ZÚR MSK. Pokud jsou tyto skladebné prvky zpřesněny v územních plánech dotčených obcí, jsou pro další posuzování relevantní tyto zpřesněné prvky.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

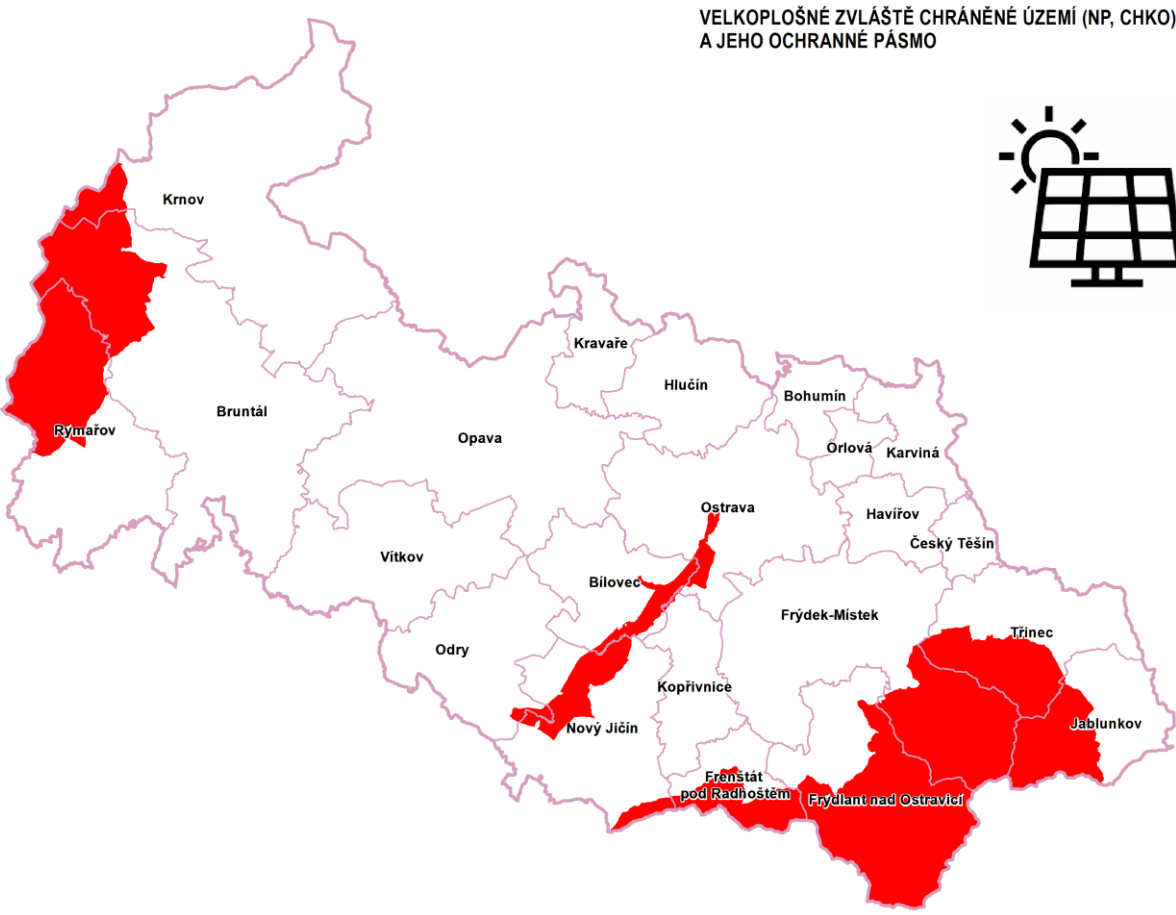
KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

ÚZEMNÍ SYSTÉM EKOLOGICKÉ STABILITY (ÚSES) - NRBC, RBC, NRBK, RBK

Kód	Jev	Zóna
AF8	Velkoplošná zvláště chráněná území a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 14 až 27, § 37 a § 42		
Definice jevu		
<p>Zvláště chráněná území jsou obecně území přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná. Mezi velkoplošná zvláště chráněná území patří národní parky a chráněné krajinné oblasti. <i>(Pozn.: Na území Moravskoslezského kraje se nenachází žádný národní park, a proto není tato kategorie zvláště chráněných území dále komentována.)</i></p> <p>Chráněné krajinné oblasti jsou rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení.</p> <p>Hospodářské využívání těchto území se provádí podle zón odstupňované ochrany tak, aby se udržoval a zlepšoval jejich přírodní stav a byly zachovány a vytvářeny optimální ekologické funkce těchto území. Rekreační využití je přípustné, pokud nepoškozuje přírodní hodnoty chráněných krajinných oblastí.</p> <p>Chráněné krajinné oblasti, jejich poslání a bližší ochranné podmínky vyhláší vláda republiky nařízením. K bližšímu určení způsobu ochrany přírody chráněných krajinných oblastí se vymezují zpravidla 4, nejméně však 3 zóny odstupňované ochrany přírody; první zóna má nejpřísnější režim ochrany. Podrobnější režim zón ochrany přírody chráněných krajinných oblastí upravuje právní předpis, kterým se chráněná krajinná oblast vyhláší.</p>		
Komentář		
<p>Dle § 26 zákona o ochraně přírody a krajiny je na celém území chráněných krajinných oblastí zakázáno měnit dochované přírodní prostředí v rozporu s bližšími podmínkami ochrany chráněné krajinné oblasti.</p> <p>Plošná, zvýšená ochrana krajiny a její rázovitosti je zákonem o ochraně přírody a krajiny přímo stanovena zřízením institutu přírodních parků, nepřímo pak i chráněných krajinných oblastí, kde na těchto územích je ochrana krajinného rázu jednou z hlavních priorit. Krajinný ráz je dle § 12 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umísťování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině.</p> <p>Dle § 26 zákona o ochraně přírody a krajiny je na území první zóny chráněné krajinné oblasti zakázáno umísťovat a povolovat nové stavby. Případné umístění FVE v I. zóně je tak ze zákona vyloučeno.</p> <p>Případné umístění FVE také v ostatních zónách (II., III., IV.) chráněných krajinných oblastí je v přímém rozporu s posláním tohoto typu zvláště chráněného území a vysoce nežádoucí.</p> <p>Umístěním FVE do velkoplošných zvláště chráněných území může konkrétně dojít zejména k záboru – zastavění části biotopů předmětů ochrany a významné fragmentaci biotopů v dotčených chráněných územích.</p> <p>--</p>		
KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA		

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AF9	Záplavová území a jejich aktivní zóny	A
Právní předpis		
Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 66 a § 67 Vyhláška č. 252/2013 Sb., o rozsahu údajů v evidencích stavu povrchových a podzemních vod a o způsobu zpracování, ukládání a předávání těchto údajů do informačních systémů veřejné správy, § 28 Vyhláška č. 79/2018 Sb., o způsobu a rozsahu zpracovávání návrhu a stanovování záplavových území a jejich dokumentace		
Definice jevu		
Záplavová území jsou administrativně určená území, která mohou být při výskytu přirozené povodně zaplavena vodou. Jejich rozsah stanoví na návrh správce vodního toku vodoprávní úřad. Záplavová území se stanovují formou opatření obecné povahy. V zastavěných územích, v zastavitelných plochách podle územně plánovací dokumentace, případně podle potřeby v dalších územích, vymezuje vodoprávní úřad na návrh správce vodního toku aktivní zónu záplavového území podle nebezpečnosti povodňových průtoků. Návrhová záplavová čára návrhové povodně s periodicitou 5, 20 a 100 (výskyt povodně, který je dosažen nebo překročen průměrně jedenkrát za 5, 20 a 100 let) se odvozuje z nejvyšší hladiny vody v jednotlivých profilech vodního toku při návrhové povodni, přičemž její nadmořské výšky jsou stanoveny hydraulickým výpočtem.		
Komentář		
V aktivní zóně záplavových území se podle § 67 vodního zákona nesmí umísťovat, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů. V aktivní zóně je dále zakázáno těžit nerosty a zeminu způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod a provádět terénní úpravy zhoršující odtok povrchových vod, skladovat odplavitelný materiál, látky a předměty, zřizovat oplocení, živé ploty a jiné podobné překážky a zřizovat tábory, kempy a jiná dočasná ubytovací zařízení. Případné umístění FVE v aktivní zóně záplavových území je tak ze zákona vyloučeno. Každý, kdo hodlá umístit, provést, změnit nebo odstranit stavbu nebo zařízení anebo provádět jiné činnosti, pokud takový záměr může ovlivnit vodní poměry, energetický potenciál, jakost nebo množství povrchových nebo podzemních vod, musí prokázat, že je tento záměr z hlediska zájmů chráněných podle tohoto zákona možný, popřípadě za jakých podmínek. Ke stavbám, zařízením nebo činnostem v záplavových územích, v korytech vodních toků, na pozemcích s takovými pozemky sousedícími, které mohou ovlivnit vodní poměry, je pak třeba souhlas příslušného vodoprávního úřadu. Ochrana záplavových území před zastavěním je zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního		

plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (26): „Vymezovat zastavitelné plochy v záplavových územích a umísťovat do nich veřejnou infrastrukturu jen ve zcela výjimečných a zvláště odůvodněných případech. Vymezovat a chránit zastavitelné plochy pro přemístění zástavby z území s vysokou mírou rizika vzniku povodňových škod.“.

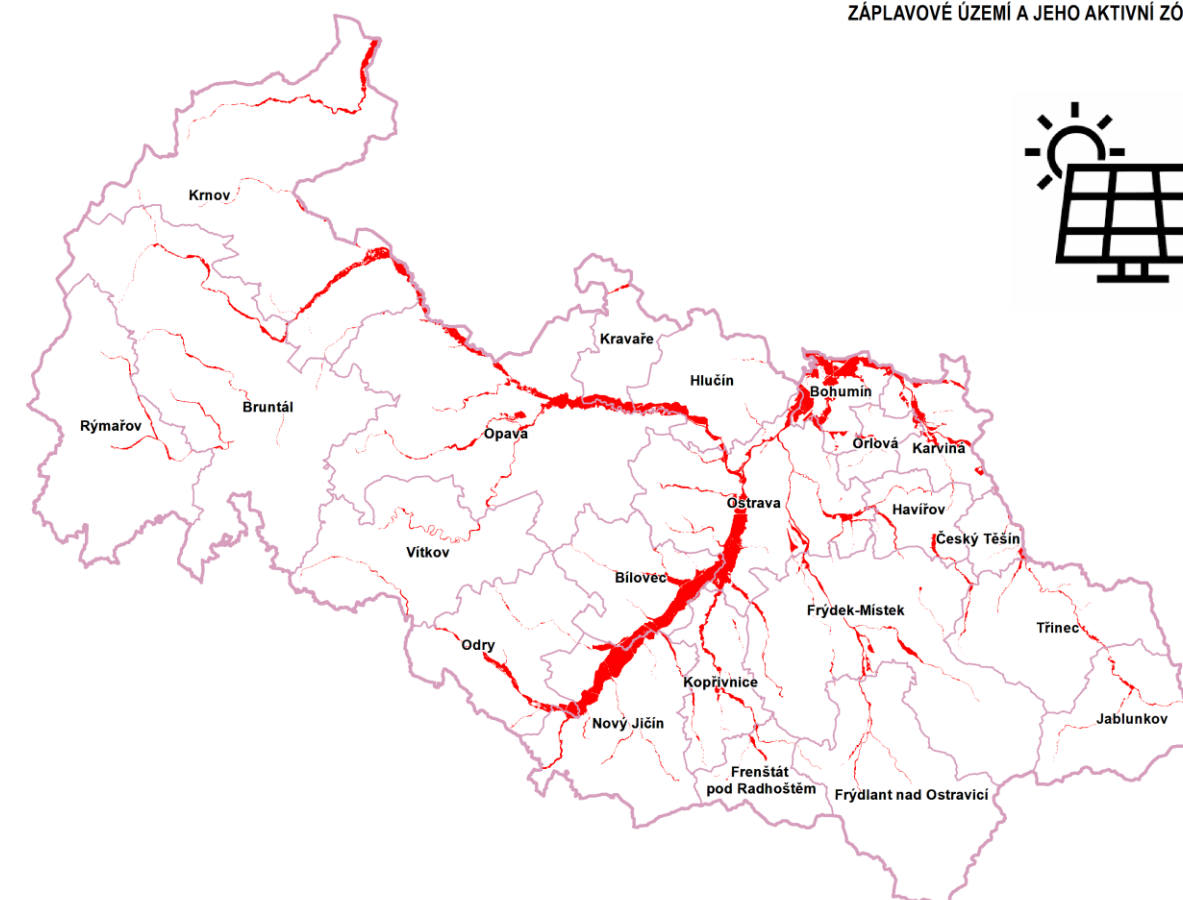
Případné umístění FVE v záplavových území je vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

ZÁPLAVOVÉ ÚZEMÍ A JEHO AKTIVNÍ ZÓNY

Kód	Jev	Zóna
AF10	Zemědělský půdní fond (I. a II. třída ochrany)	A
Právní předpis		
<p>Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, § 1, § 4, § 5</p> <p>Vyhláška č. 227/2018 Sb., o charakteristice bonitovaných půdně ekologických jednotek a postupu pro jejich vedení a aktualizaci, § 1, § 2, § 3</p> <p>Vyhláška č. 48/2011 Sb., o stanovení tříd ochrany, ve znění vyhlášky č. 150/2013 Sb</p> <p>Vyhláška č. 271/2019 Sb., o stanovení postupů k zajištění ochrany zemědělského půdního fondu</p>		
Definice jevu		
<p>Zemědělský půdní fond (dále též „ZPF“) je základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a je jednou z hlavních složek životního prostředí. Ochrana zemědělského půdního fondu, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí.</p> <p>ZPF tvoří pozemky zemědělsky obhospodařované, to je orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty a půda, která byla a má být nadále zemědělsky obhospodařována, ale dočasně obdělávána není (dále jen „zemědělská půda“).</p> <p>Do ZPF náleží též rybníky s chovem ryb nebo vodní drůbeže a nezemědělská půda potřebná k zajišťování zemědělské výroby, jako polní cesty, pozemky se zařízením důležitým pro polní závlahy, závlahové vodní nádrže, odvodňovací příkopy, hráze sloužící k ochraně před zamokřením nebo zátopou, technická protierozní opatření apod.</p> <p>Zemědělská půda se podle kvality rozděluje do 5 tříd ochrany ZPF, které se stanovují pomocí bonitovaných půdně ekologických jednotek. I. a II. třída ochrany ZPF představuje ochranu nejvyšší a dotčení těchto tříd je omezeno zákonem.</p>		
Komentář		
<p>Jev AF10 zahrnuje půdy I. a II. třídy ochrany ZPF, jakožto půdy s nejvyšší produkční schopností a tzv. bonitně nejcennější. Pro tyto třídy ochrany je zákonem stanoven zvláštní režim ochrany. Dle § 4 odst. 3 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu lze zemědělskou půdu I. a II. třídy ochrany ZPF odejmout pouze v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad veřejným zájmem ochrany ZPF.</p> <p>Aby ochrana ZPF byla při územně plánovací činnosti, prováděné podle zvláštních předpisů, zajištěna, jsou pořizovatelé a projektanti územně plánovací dokumentace a územně plánovacích podkladů dle § 5 odst. 1 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu povinni řídit se zásadami této ochrany (viz § 4 cit. zákona). Dále jsou povinni navrhnout a zdůvodnit takové řešení, které je z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů nejvýhodnější. Přitom musí vyhodnotit předpokládané důsledky navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond, a to zpravidla ve srovnání s jiným možným řešením.</p> <p>Umístění FVE na zemědělské půdě představuje zábor ZPF. Obecnou snahou při územně plánovací činnosti, resp. při zpracování dokumentací staveb, je minimalizovat zábory půdního fondu (ZPF, PUPFL). Z tohoto důvodu má tento limit využití území své specifické postavení i v rámci územně plánovacích dokumentací, kde nedílnou součástí každé takové dokumentace je vyhodnocení záborů půdního fondu (v případě zásad</p>		

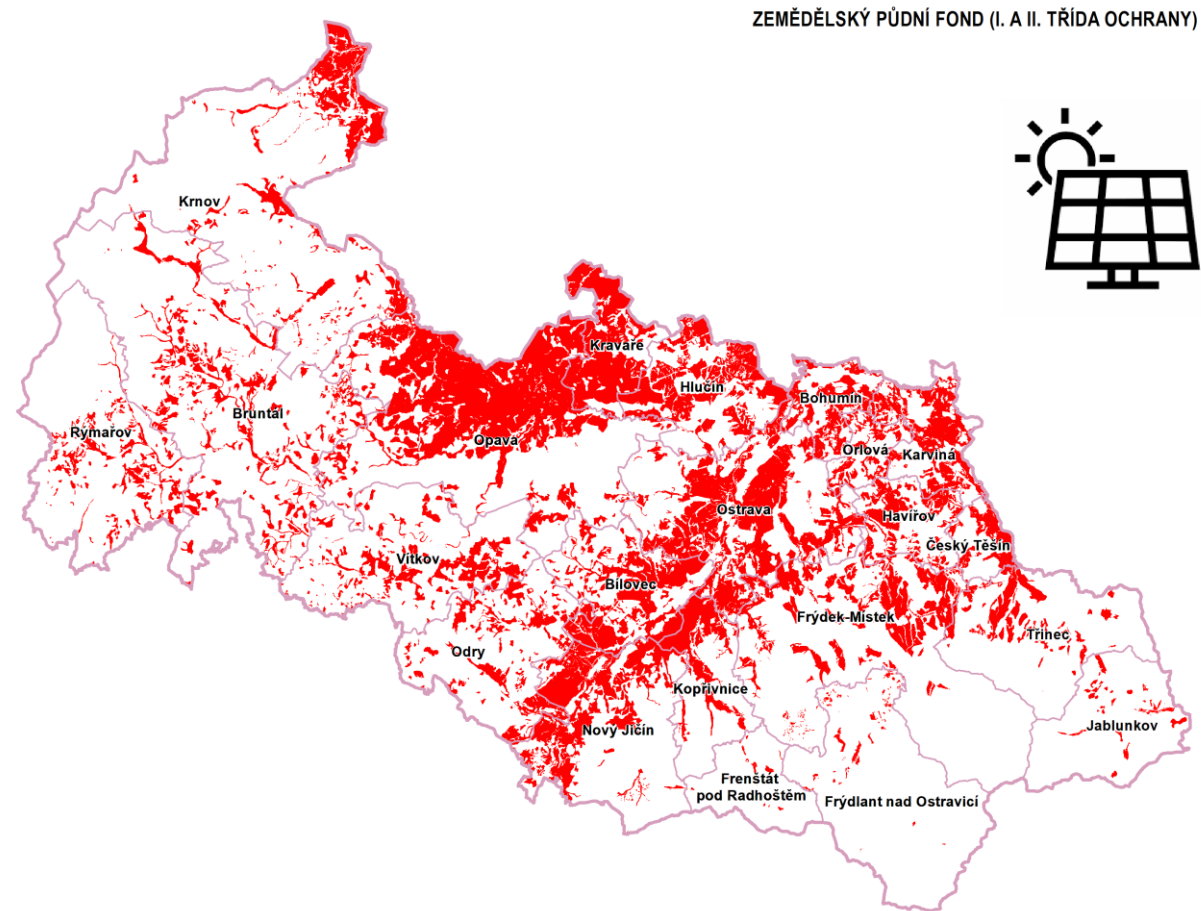
územního rozvoje – kvalifikovaný odhad záborů půdního fondu pro plochy a koridory republikového a nadmístního významu, v případě územních a regulačních plánů – vyhodnocení předpokládaných důsledků navrhovaného řešení na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkce lesa).

Případné umístění FVE v na půdách nejvyšší, tj. I. a II. třídy ochrany ZPF je vysoce nežádoucí.

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

Kód	Jev	Zóna
AF11	Nemovité národní kulturní památky a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 3, § 4, § 7, § 17, § 32 odst. 2 písm. c) Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
<p>Za kulturní památky podle zákona č. 20/1987 Sb., jsou prohlašovány nemovité a movité věci, popřípadě jejich soubory, které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické a které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.</p> <p>Kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje vláda ČR nařízením za národní kulturní památky a stanoví podmínky jejich ochrany.</p> <p>Nemovitými národními kulturními památkami jsou ve většině případů hrady a zámky, kostely či kláštery, nebo památky lidové architektury, ale mohou jimi být i stavby dopravní nebo průmyslové nebo významné pomníky a památníky. Jsou to takové kulturní památky, které svou hodnotou přesahují regionální význam, dokumentují nejdůležitější etapy historie, kultury a vývoje civilizace.</p> <p>Vyžaduje-li to ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, je za účelem ochrany nemovité kulturní památky či nemovité národní kulturní památky vymezováno její ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.</p>		
Komentář		
<p>Nemovité národní kulturní památky jsou nejhodnotnější a nenahraditelná díla, jejichž zachování je v zájmu celé společnosti. Proto jsou ze zákona chráněny systémem státní památkové péče. Jsou nejvýznamnějším segmentem památkového fondu, kterému je přiznán nejvyšší hodnotový status.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně jeho vnějšího obrazu, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejího bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na nemovitou národní kulturní památku a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.</p> <p>Ochrana kulturních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivity. Jejich ochrana by měla být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby byly zachovány</p>		

její stěžejní kulturní, přírodní a užitné hodnoty.“

Nemovité národní kulturní památky lze s ohledem na jejich jedinečnost a nejvyšší hodnotu jak z pohledu historického, společenského tak kulturního, považovat za stěžejní kulturní hodnoty, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění FVE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

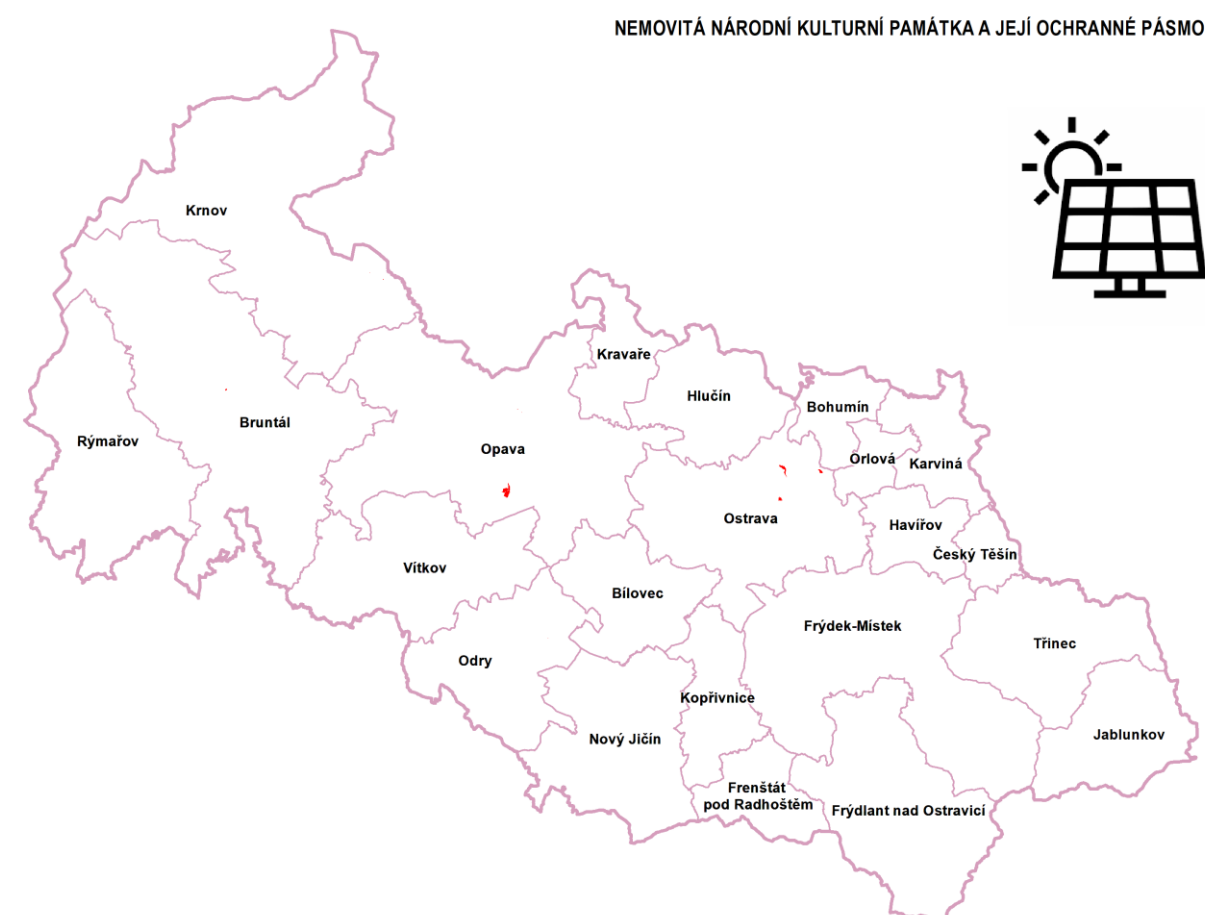
S ohledem na měřítko územní studie nejsou součástí jevu AF11 nemovité kulturní památky, tj. bez statutu „národní“. Těchto památek se na území Moravskoslezského kraje nachází dle Památkového katalogu Národního památkového ústavu cca 2000 a jejich využití je pro účely územní studie nereálné. Těmto nemovitým kulturním památkám a jejich potenciální dotčení v důsledku umístění FVE je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru.

Národní kulturní památky jakožto hodnoty z hlediska ochrany krajinného rázu jsou rovněž součástí evaluačních kritérií (KR6).

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AF12	Památkové rezervace (MPR, VPR) a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 5, § 7 § 17, § 32, odst. 2, písm. c) Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
<p>Památkovou rezervací je území, jehož charakter a prostředí určuje soubor nemovitých kulturních památek, popřípadě archeologických nálezů. Taková území vláda České republiky nařízením prohlásí jako celek za památkovou rezervaci a stanoví podmínky pro zabezpečení její ochrany. Tyto podmínky se mohou v potřebném rozsahu vztahovat i na nemovitosti na území památkové rezervace, které nejsou kulturními památkami.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území pak slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové rezervace, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto jsou na území ochranného pásma regulovány stavební činnosti a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou rezervaci.</p> <p>Jde-li o ochranu památkové rezervace a jejího prostředí, vymezí obecní úřad obce s rozšířenou působností ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.</p> <p>Památkové rezervace mohou být městské, vesnické a archeologické. (Pozn.: Na území Moravskoslezského kraje se v současné době nenachází žádná archeologická památková rezervace, a proto není tato kategorie dále komentována.)</p>		
Komentář		
<p>Hodnotná a cenná mohou být celá města a vesnice, historická centra sídel nebo některé čtvrti, specifické třeba svým vývojem nebo typem architektury nebo i svébytná krajina, ať už komponovaná, zpravidla s řadou architektonicky cenných staveb, nebo „pouze“ krajina svědčící o formách staletými ověřeného obhospodařování či využívání. Cílem ochrany těchto území pak je zachování jejich celkového obrazu, měřítko jejich zástavby a také jejich historického charakteru. Důraz je proto kladen na uchování urbanistické struktury i památkových hodnot zástavby.</p> <p>Památkové rezervace jsou nejcennější uceleně dochovaná území s řadou kulturních památek, která u nás můžeme najít. V těchto územích platí mimo jiné i zvýšené požadavky i na udržení výškové hladiny nebo uchování architektonických dominant. Status památkové rezervace chrání kvalitní historickou architekturu, ale i podobu související zástavby. Velmi důležité je rovněž zachování panoramatu s hlavními dominantami.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové rezervace, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou rezervaci a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.</p>		

Ochrana kulturních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivity. Jejich ochrana by měla být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby byly zachovány její stěžejní kulturní, přírodní a užitné hodnoty.“

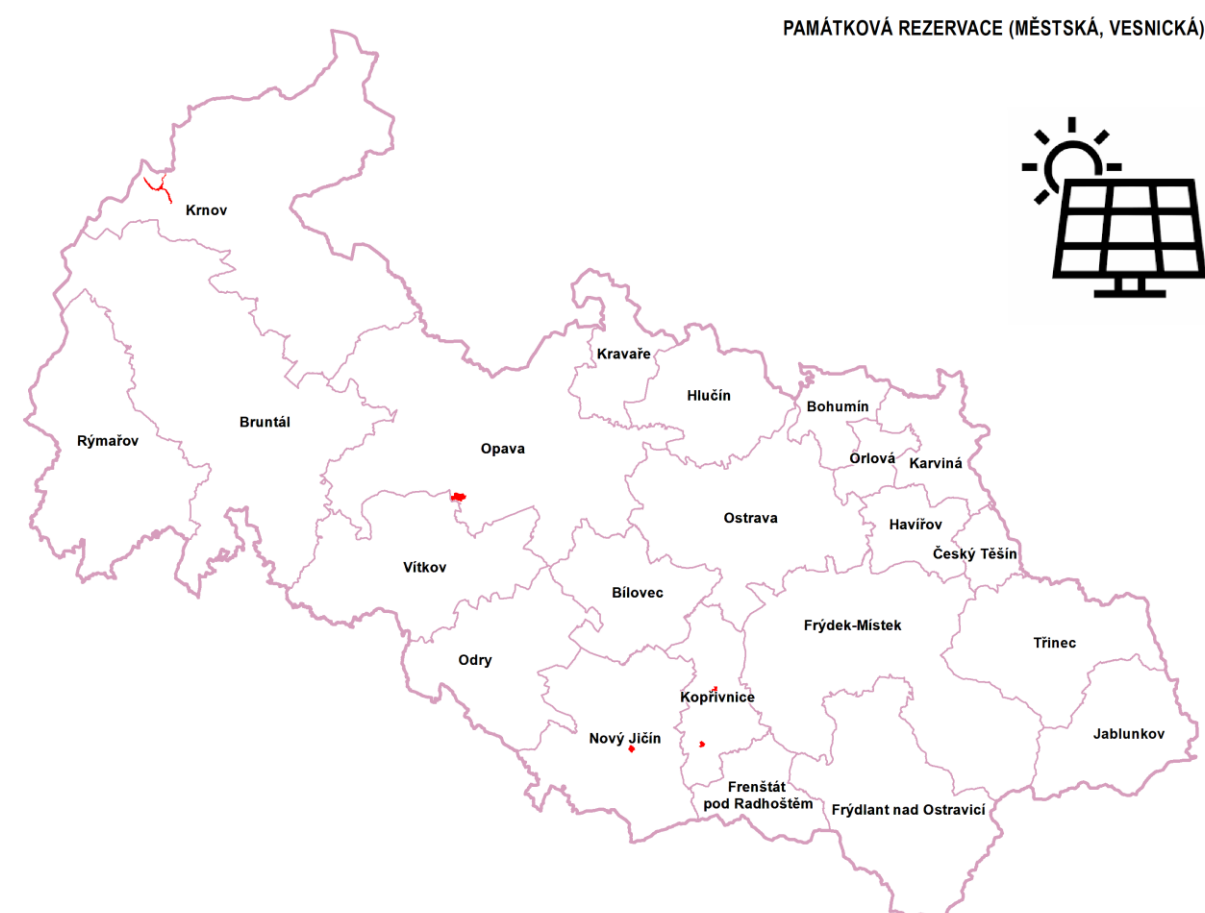
Památkové rezervace lze s ohledem na jejich jedinečnost a vysokou hodnotu jak z pohledu historického, společenského tak kulturního, považovat za jedny ze stěžejních kulturních hodnot, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění FVE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

Památkové rezervace jakožto hodnoty z hlediska ochrany krajinného rázu jsou rovněž součástí evaluačních kritérií (KR5).

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

Kód	Jev	Zóna
AF13	Památkové zóny (MPZ, VPZ) a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 6, § 7 § 17, § 32, odst. 2, písm. c)		
Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
<p>Památkovou zónou je území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty. Taková území Ministerstvo kultury prohlásí opatřením obecné povahy za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany. Podrobnosti o prohlašování památkových zón stanoví obecně závazný právní předpis.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové zóny, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto jsou na území ochranného pásma regulovány stavební činnosti a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou zónu. Jde-li o ochranu památkové zóny a jejího prostředí, vymezí obecní úřad obce s rozšířenou působností ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.</p> <p>Památkové zóny mohou být městské, vesnické a krajinné. <i>(Pozn.: Na území Moravskoslezského kraje se v současné době nenachází žádná krajinná památková zóna, a proto není tato kategorie dále komentována.)</i></p>		
Komentář		
<p>Památkové zóny mívají většinou dobře dochovaný půdorys a obvykle i hmotovou skladbu zástavby, ovšem jejich architektonický obraz nemusí být tak ucelený, jako je tomu v památkových rezervacích. Stojí v nich totiž méně kulturních památek a některé části zóny mohly být v minulosti narušeny nějakým rozsáhlejším rušivým zásahem. Zahrnutí takových částí do území památkové zóny umožňuje podílet se na jejich regeneraci.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové zóny, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou zónu a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.</p> <p>Ochrana kulturních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivity. Jejich ochrana by měla být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby byly zachovány její stěžejní kulturní, přírodní a užitné hodnoty.“</p>		

Památkové zóny lze s ohledem na jejich jedinečnost a vysokou hodnotu jak z pohledu historického, společenského tak kulturního, považovat za jedny ze stěžejních kulturních hodnot, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění FVE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

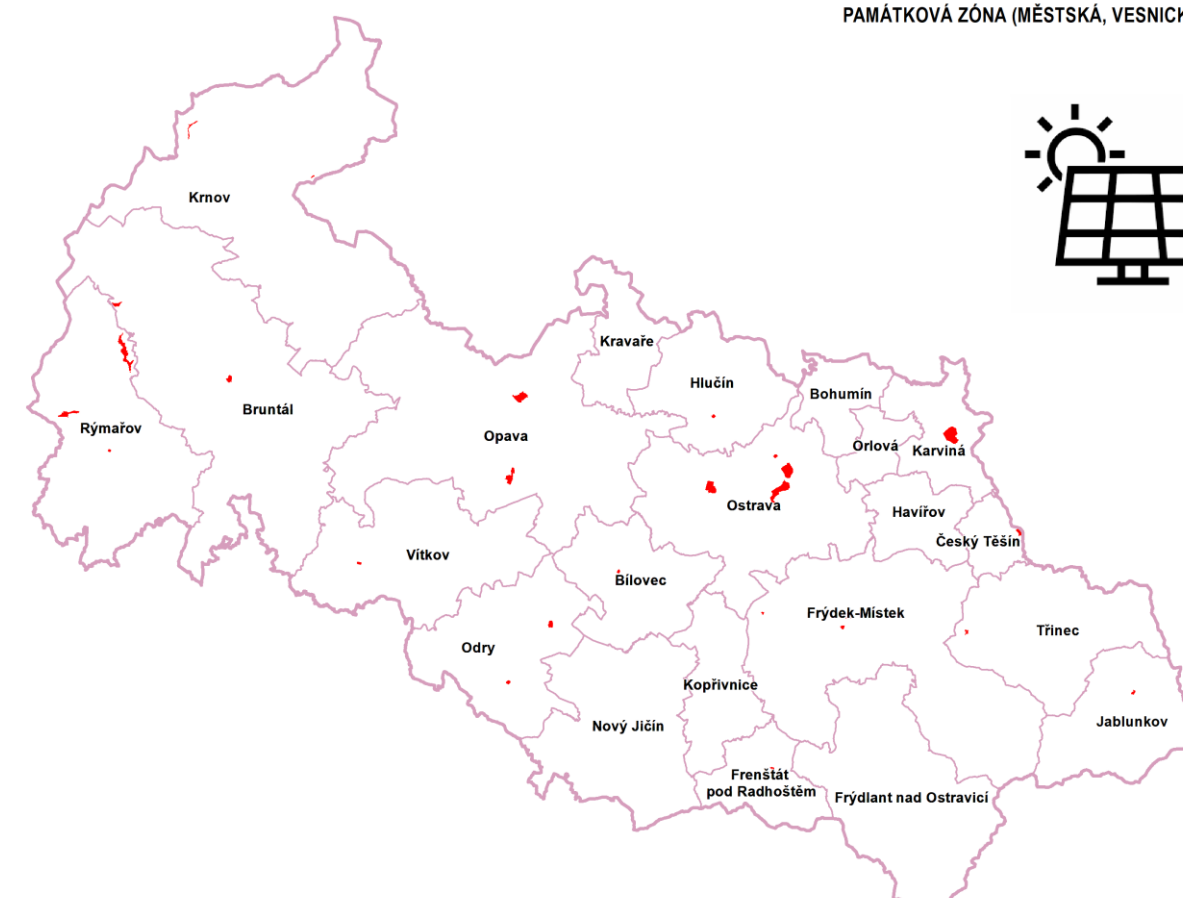
Památkové zóny jakožto hodnoty z hlediska ochrany krajinného rázu jsou rovněž součástí evaluačních kritérií (KR5).

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ČERVENÁ ZÓNA

KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ČERVENÁ ZÓNA

PAMÁTKOVÁ ZÓNA (MĚSTSKÁ, VESNICKÁ)

Kód	Jev	Zóna
AF14	Nadzemní vedení elektrizační soustavy (> 52 kV)	A
Právní předpis		
Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 46		
Definice jevu		
Elektrizační soustavou se rozumí vzájemně propojený soubor zařízení pro výrobu, přenos, transformaci a distribuci elektřiny, včetně elektrických přípojek, přímých vedení, a systémy měřicí, ochranné, řídicí, zabezpečovací, informační a telekomunikační techniky.		
Elektrizační vedení jsou provozována na vybraných napěťových hladinách (0,4/0,23 kV, 1,5 kV, 3 kV, 6 kV, 10 kV, 22 kV, 25 kV, 35 kV, 110 kV, 220 kV, 400 kV).		
Komentář		
Nadzemní vedení elektrizační soustavy je primárně chráněno ochranným pásmem. Ochranným pásmem zařízení elektrizační soustavy je prostor v bezprostřední blízkosti tohoto zařízení určený k zajištění jeho spolehlivého provozu a k ochraně života, zdraví a majetku osob. Ochranné pásmo nadzemního vedení je souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými po obou stranách vedení ve vodorovné vzdálenosti měřené kolmo na vedení, která činí od krajního vodiče vedení na obě jeho strany 1 – 30 m v závislosti na napěťové hladině příslušného vedení.		
		
Obrázek 3: Ukázka prostorové koordinace vedení ZVN 400 kV a FVE a respektování ochranného pásma (Jihomoravský kraj, Sokolnice)		

Specifické podmínky pro umístování FVE v blízkosti nadzemních vedení elektrizační soustavy provozovaných na napěťové hladině vyšší než 52 kV nejsou (na rozdíl od VTE) upraveny energetickým zákonem. Při územní koordinaci těchto dvou typů staveb (ev. záměrů) je však potřeba primárně sledovat spolehlivý a bezpečný provoz elektrizační soustavy, možnost volného přístupu k jednotlivým stožárovým místům za účelem správy a údržby soustavy a zároveň předcházet situacím, kdy by mohlo např. v důsledku pádu vodičů, námrazy či jiné havárie na elektrizační soustavě dojít k ohrožení majetku (FVE).

Limitujícím faktorem je také skutečnost, že např. blízkostí zařízení ZVN se může snižovat účinnost FVE, a to jak vlivy elektromagnetickými (mohou způsobit degradaci fotovoltaických panelů), tak stíněním ze zařízení, kdy i zdánlivě malý stín od vodičů může podstatně snížit účinnost FVE.

Z těchto důvodů je vysoce nežádoucí umísťovat FVE do prostoru ochranného pásma nadzemních vedení elektrizační soustavy.

--

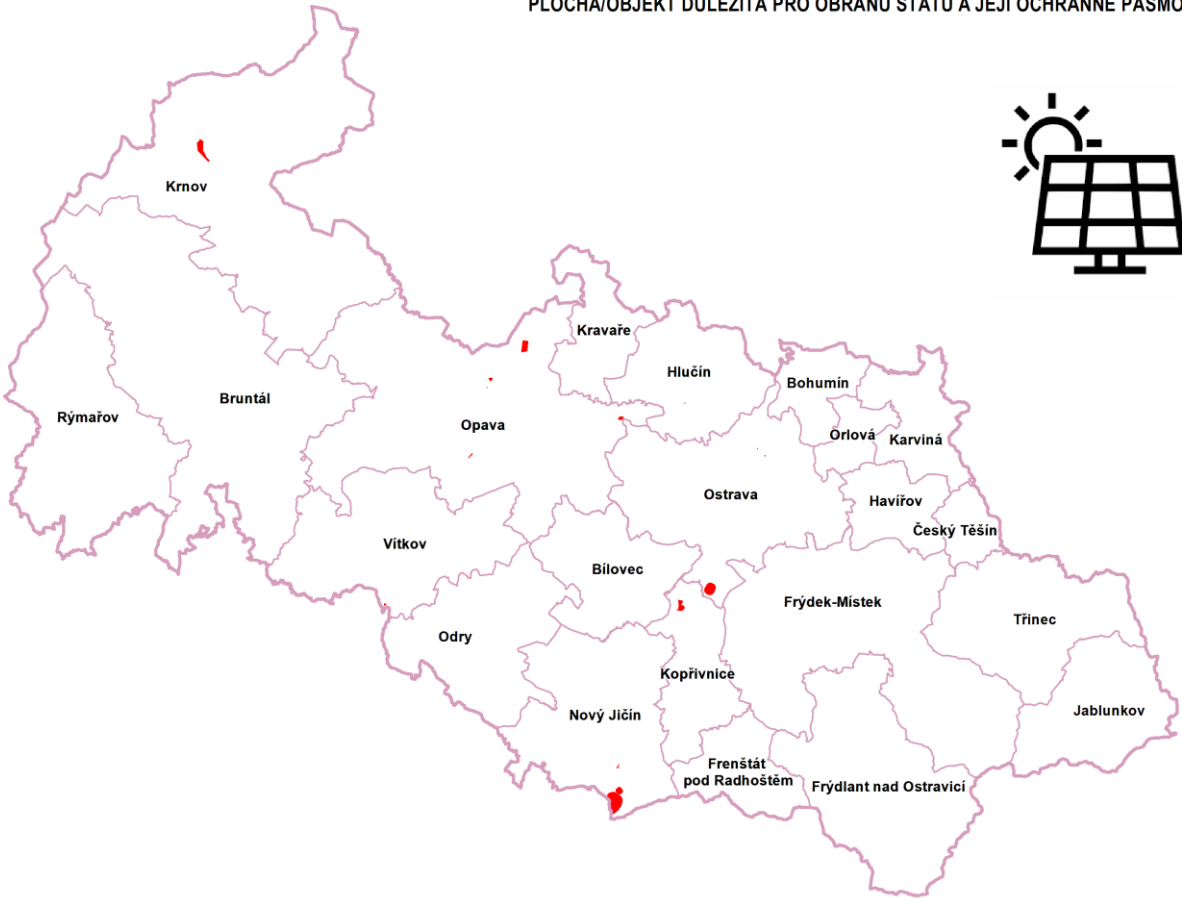
KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

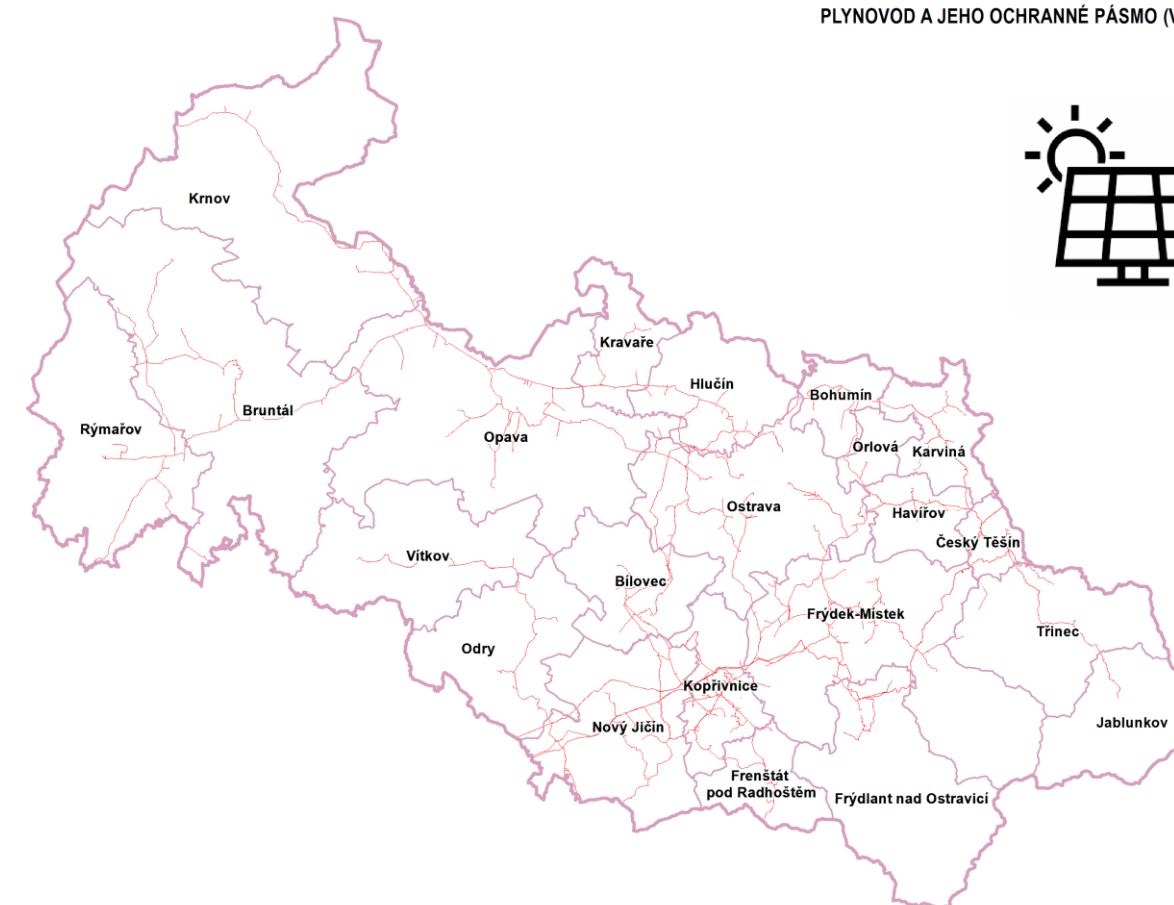
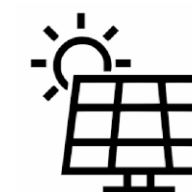
KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

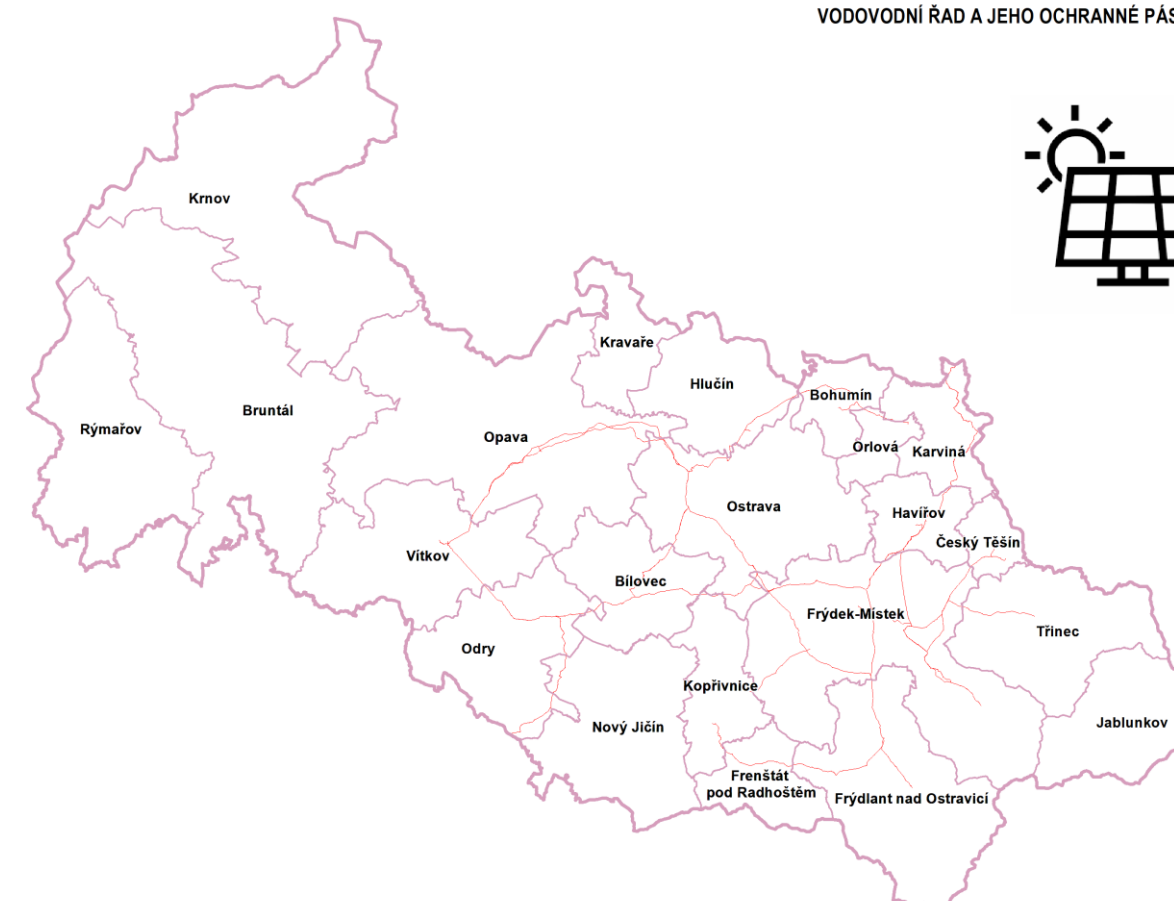
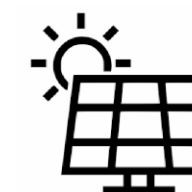
Kód	Jev	Zóna
AF15	Plochy a objekty důležité pro obranu státu a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, § 6, § 29 a § 44. Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 175.		
Definice jevu		
Obrana státu je souhrn opatření k zajištění svrchovanosti, územní celistvosti, principů demokracie a právního státu, ochrany života obyvatel a jejich majetku před vnějším napadením. Obrana státu zahrnuje výstavbu účinného systému obrany státu, přípravu a použití odpovídajících sil a prostředků a účast v kolektivním obranném systému. O hranici ochranného pásma rozhoduje Ministerstvo obrany.		
Komentář		
<p>Součástí jevu AF15 jsou mimo ochranných pásem i zájmová území ministerstva obrany. V zájmovém území vymezeném Ministerstvem obrany lze v zájmu zajišťování obrany státu umístit a povolit stavbu jen na základě závazného stanoviska Ministerstva obrany, které je zároveň dotčeným orgánem při projednávání územně plánovacích dokumentací řešící tato vymezená území.</p> <p>Jev AF15 je tvořen souborem jevů, které lze souhrnně označit za civilizační hodnoty s vysokou vnitřní celospolečenskou hodnotou, zejména hodnotou bezpečnostní. Ochrana civilizačních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. (...)“.</p> <p>Případné umístění FVE v ochranných pásmech ploch a objektů důležitých pro obranu státu je vysoce nežádoucí a zároveň rizikové.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

PLOCHA/OBJEKT DŮLEŽITÁ PRO OBRANU STÁTU A JEJÍ OCHRANNÉ PÁSMA

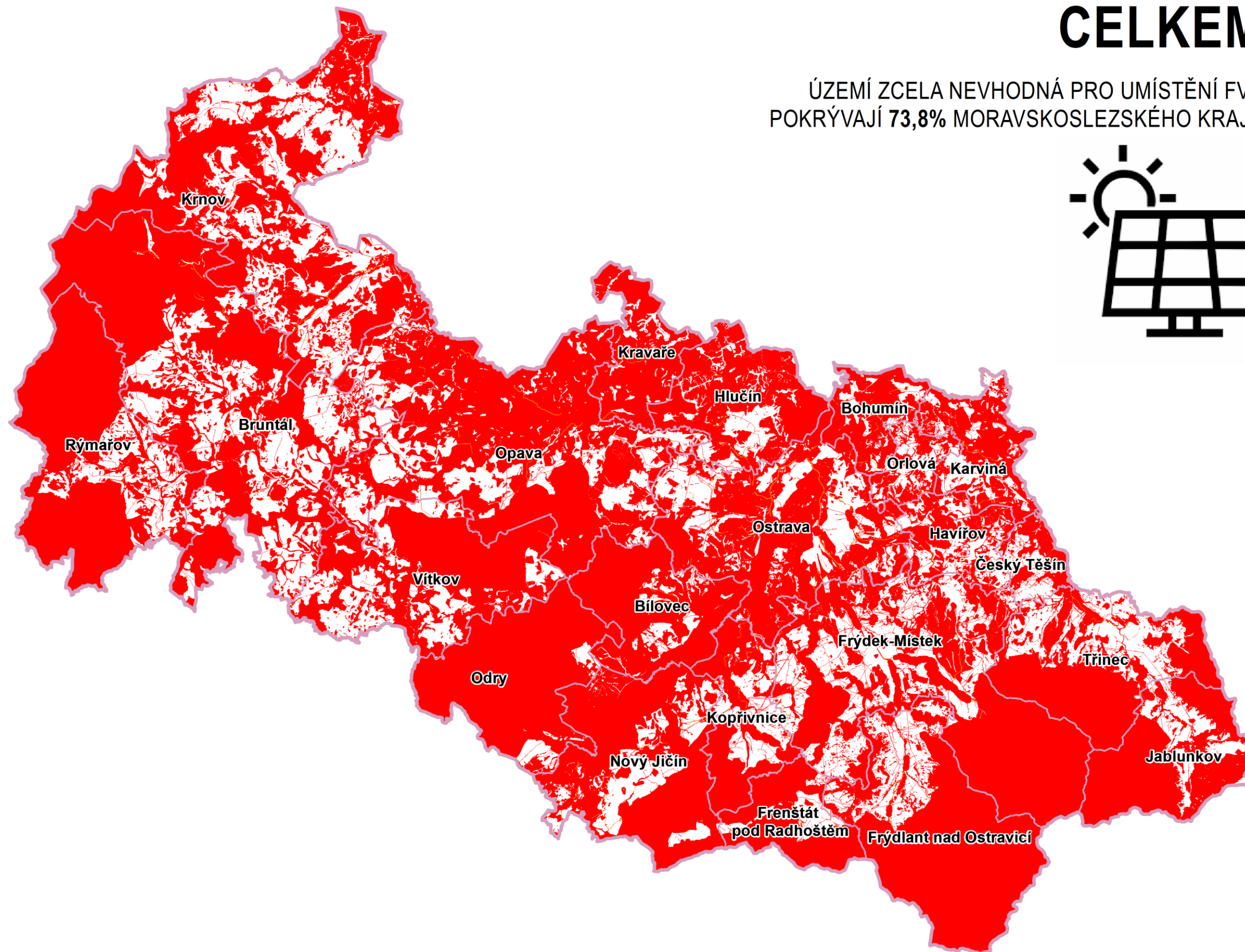
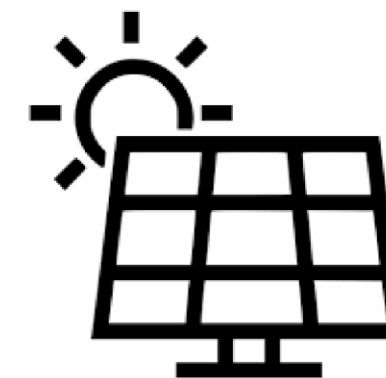
Kód	Jev	Zóna
AF16	Plynovody a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 46		
Definice jevu		
Plynovod je zařízení k potrubní dopravě plynu zejména přepravní a distribuční soustavou.		
Komentář		
<p>Plynovody jsou chráněny ochrannými pásmy k zajištění jejich bezpečného a spolehlivého provozu. Ochranným pásmem se rozumí souvislý prostor vymezený svislými rovinami vedenými ve vodorovné vzdálenosti od půdorysu plynárenského zařízení měřeno kolmo na jeho obrys, který činí 1 – 4 m v závislosti na tlakové úrovni, ve které je plynovod provozován. V ochranném pásmu i mimo ně je každý povinen zdržet se jednání, kterým by mohl poškodit plynárenskou soustavu nebo omezit nebo ohrozit její bezpečný a spolehlivý provoz a veškeré činnosti musí být prováděny tak, aby nedošlo k poškození energetických zařízení.</p> <p>S ohledem na měřítko územní studie jsou v níže uvedeném schématu i výkrese 2.3. <i>Dílčí výkres území zcela nevhodných k umístění záměrů FVE</i> znázorněny pouze plynovody vysokotlakové (VTL), které tvoří přepravní soustavu. Při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru je však potřeba individuálně posuzovat každý záměr FVE i ve vztahu k plynovodům distribuční soustavy v nižších tlakových úrovních a jejich ochranným pásmům, resp. ostatním plynárenským zařízením, s cílem zachovat jejich bezpečnost a provozuschopnost.</p> <p>Při územní koordinaci těchto dvou typů staveb (ev. záměrů) je právě potřeba primárně sledovat spolehlivý a bezpečný provoz přepravní a distribuční soustavy, zejména zajistit možnost volného přístupu k potrubí za účelem správy, údržby či řešení havárií. Z těchto důvodů je vysoce nežádoucí umísťovat FVE do prostoru ochranného pásma přepravní či distribuční soustavy.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

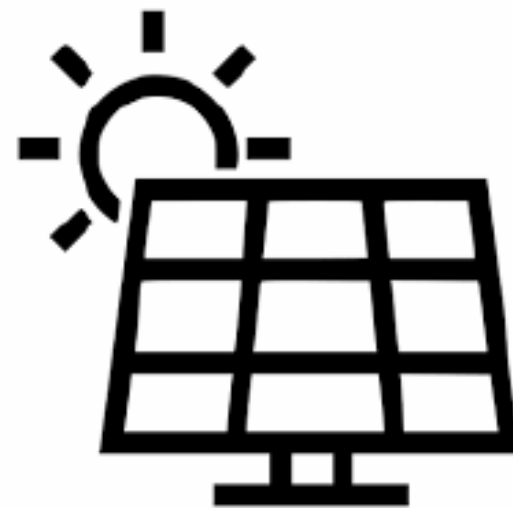
Kód	Jev	Zóna
AF17	Vodovodní řady a kanalizační stoky a jejich ochranná pásma	A
Právní předpis		
Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 23		
Definice jevu		
Vodovodní řad je úsek vodovodního potrubí včetně stavební části objektů určený k plnění určité funkce v systému dopravy vody. Kanalizační stoka je úsek kanalizačního potrubí včetně stavební části objektů určený k plnění určité funkce v systému dopravy (odpadní) vody.		
Komentář		
<p>K bezprostřední ochraně vodovodních řadů a kanalizačních stok před poškozením se vymezují ochranná pásma vodovodních řadů a kanalizačních stok. Ochrannými pásmy se rozumí prostor v bezprostřední blízkosti vodovodních řadů a kanalizačních stok určený k zajištění jejich provozuschopnosti.</p> <p>Ochranná pásma jsou vymezena vodorovnou vzdáleností od vnějšího líce stěny potrubí nebo kanalizační stoky na každou stranu 1,5 – 3,5 m v závislosti na průměru příslušného potrubí.</p> <p>Při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru je potřeba individuálně posuzovat každý záměr FVE ve vztahu k vodovodním řadům a kanalizačním stokám s cílem zachovat jejich bezpečnost a provozuschopnost, zejména zajistit možnost volného přístupu k potrubí za účelem správy, údržby či řešení havárií soustavy. Zvýšenou pozornost je potřeba věnovat přiváděcím (dálkovým) řadům, které napájejí vodárenské soustavy ze zdrojů a úpraven vody, propojují vodojemy a nemají přímou vazbu na spotřební objekty. To samé analogicky platí pro dálkové páteřní kanalizační sběrače.</p> <p>Z těchto důvodů je vysoce nežádoucí umísťovat FVE do prostoru ochranného pásma vodovodních řadů a kanalizačních stok.</p> <p>S ohledem na měřítko územní studie a dostupnost dat poskytovaných v rámci ÚAP MSK jsou v níže uvedeném schématu i výkrese 2.3. <i>Dílčí výkres území zcela nevhodných k umístění záměrů FVE</i> znázorněny pouze přiváděcí (dálkové) vodovodní řady.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

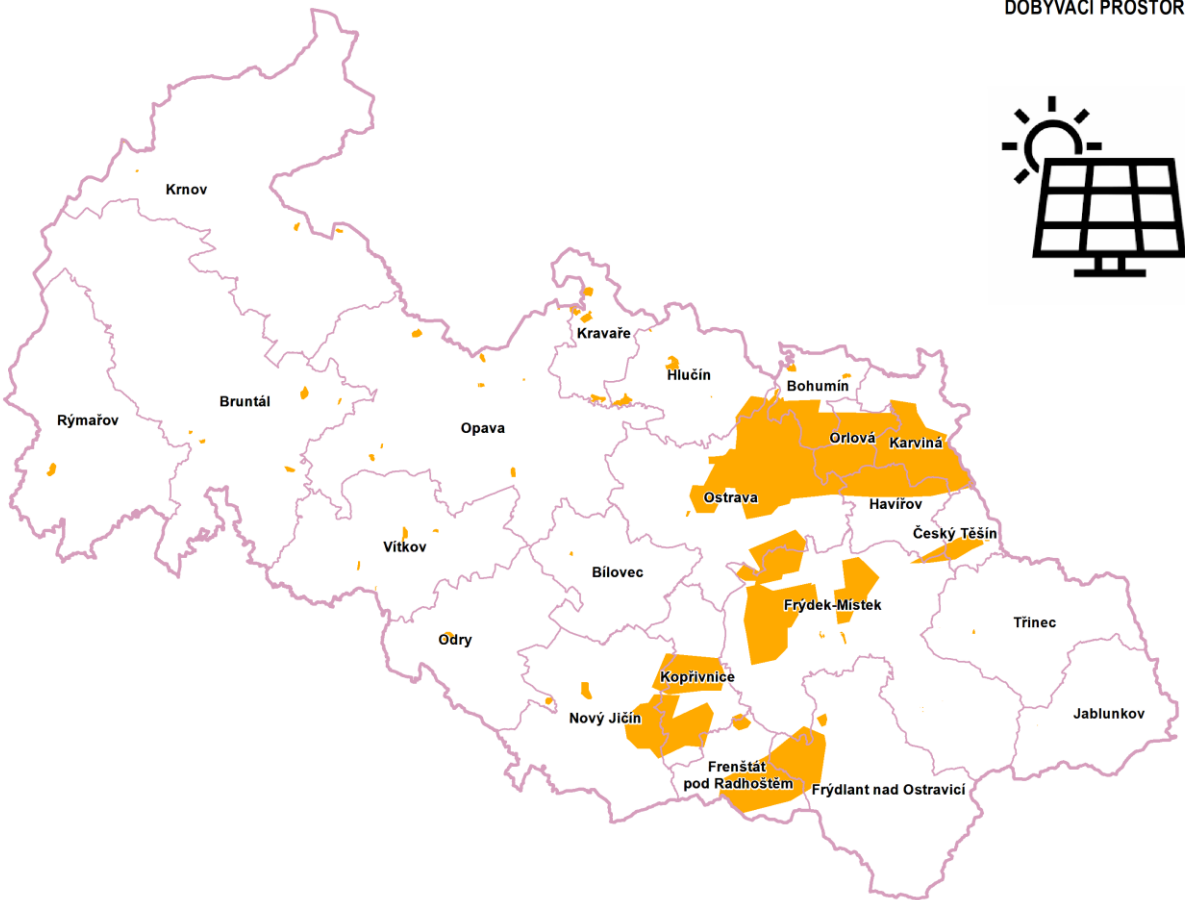
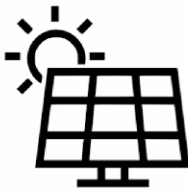
CELKEM

ÚZEMÍ ZCELA NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ FVE
POKRÝVAJÍ 73,8% MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

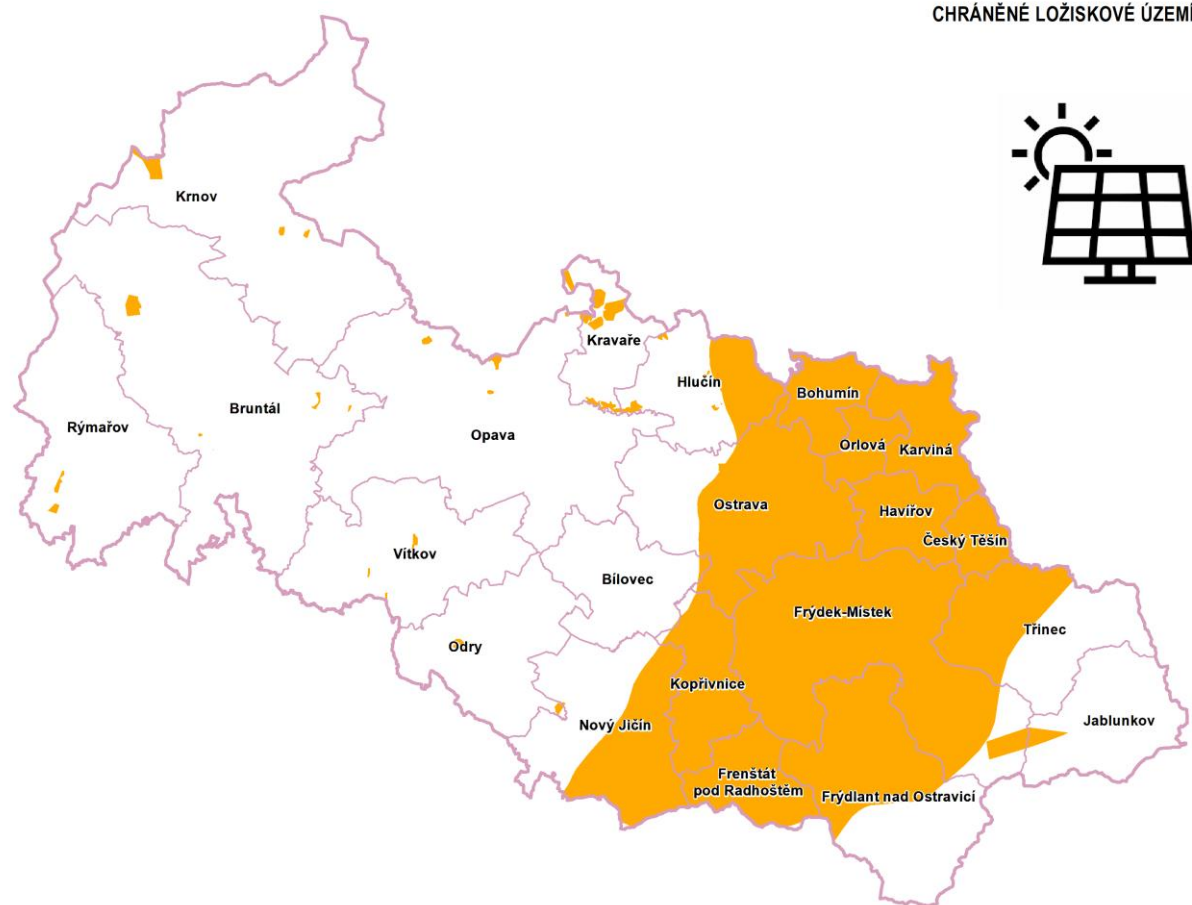
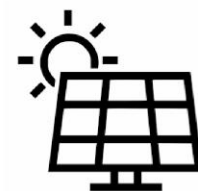

ÚZEMÍ SPÍŠE NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ FVE

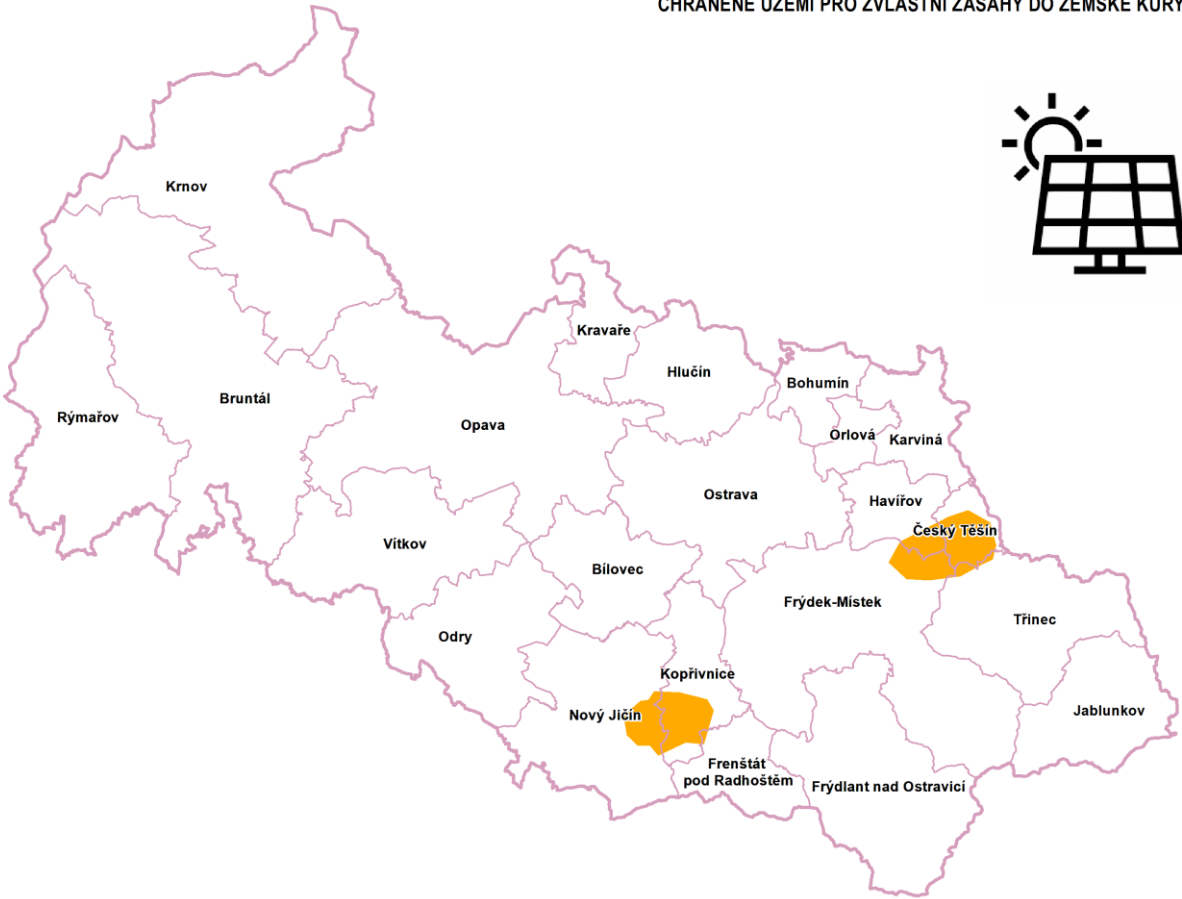
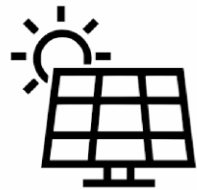

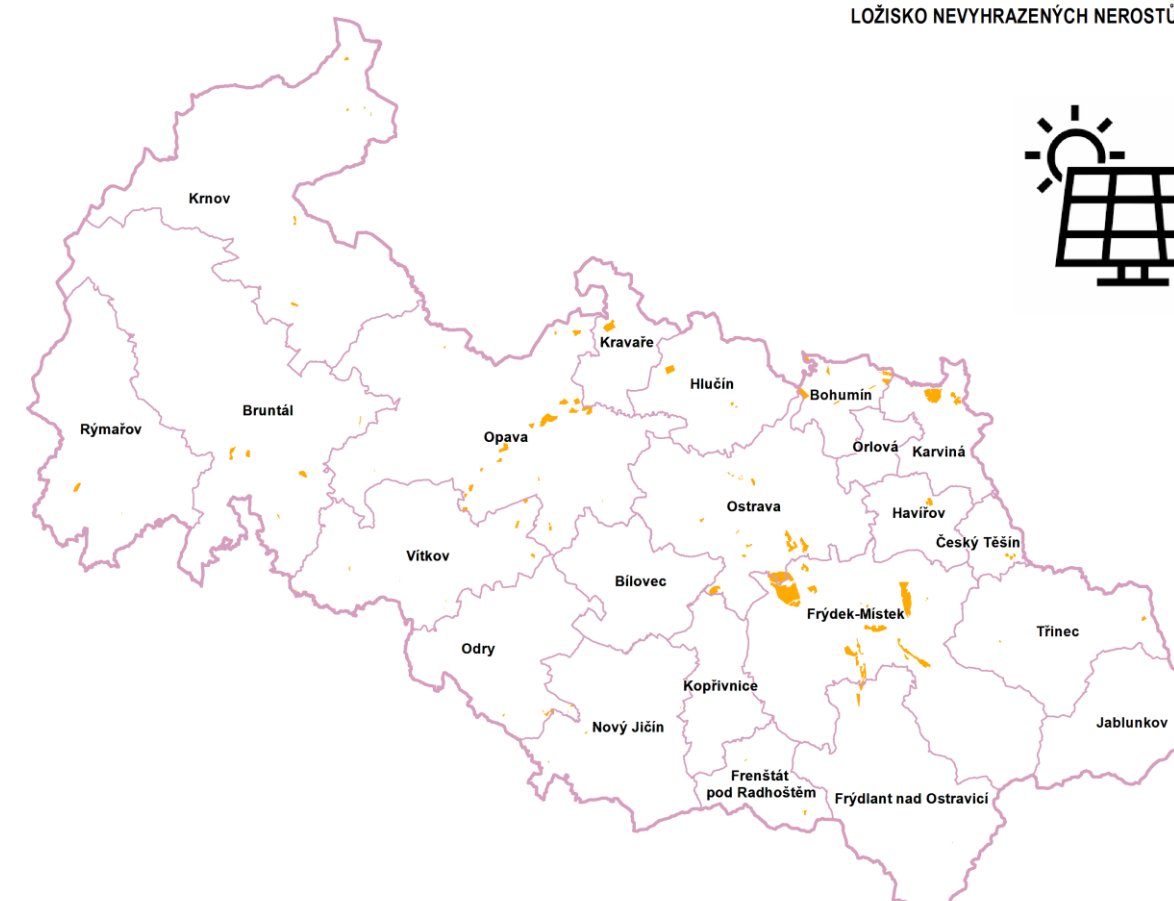
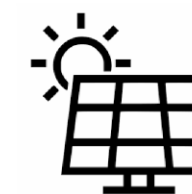
Kód	Jev	Zóna
BF1	Dobývací prostory	B
Právní předpis		
<p>Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 25 až § 27, § 29 a § 43a</p> <p>Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, § 13 a § 17</p> <p>Vyhláška č. 172/1992 Sb., o dobývacích prostorech</p>		
Definice jevu		
<p>Dobývací prostor se stanoví na základě výsledků průzkumu ložiska podle rozsahu, uložení, tvaru a mocnosti výhradního ložiska se zřetelem na jeho zásoby a úložní poměry tak, aby ložisko mohlo být hospodárně vydobyto.</p> <p>Dobývací prostor může zahrnovat jedno nebo více výhradních ložisek nebo, je-li to vzhledem k rozsahu ložiska účelné, jen část výhradního ložiska.</p> <p>Dobývací prostor se stanoví pro dobývání výhradního ložiska určitého nerostu nebo skupiny nerostů. Současně se stanoví, které nerosty výhradního ložiska budou dočasně ukládány.</p> <p>Dobývací prostor může být vymezen i hloubkově.</p> <p>Stanovením dobývacího prostoru vzniká oprávnění k dobývání výhradního ložiska. Zahájit dobývání výhradního ložiska ve stanoveném dobývacím prostoru může však organizace až po vydání povolení obvodním báňským úřadem.</p>		
Komentář		
<p>Dobývací prostor pro dobývání ložisek vyhrazených nerostů nebo skupiny nerostů má zásadní vliv na zastavitelnost tohoto území, ale i na samotné využití území. Stanovením dobývacího prostoru je rozhodnuto o specifickém využití daného území a jakékoliv jiné využití, které nesouvisí s dobýváním, je zde výrazně omezeno. Teprve po zrušení stanoveného dobývacího prostoru například v důsledku ukončení těžby, je možné toto území plnohodnotně využít jiným způsobem.</p> <p>Možnost využití dobývacího prostoru pro účely jiné než pro těžbu a související činnosti musí být striktně vázána na konkrétní stav dobývacího prostoru. V místě, kde jsou zásoby nerostů, pro které byl dobývací prostor stanoven, již vytěženy a nedosahují sem seismické vlivy odstřelů nebo jiné závažné vlivy těžby, lze možné umístění FVE považovat za legitimní znovuvyužití těchto území, nedojde-li tím k zásadnímu narušení plánovaných či již založených rekultivačních procesů.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

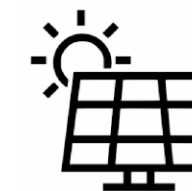
Kód	Jev	Zóna
BF2	Chráněná ložisková území (CHLÚ)	B
Právní předpis		
Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 16 až § 19 a s přihlédnutím k §43a Vyhláška č. 364/1992 Sb., o chráněných ložiskových územích, § 3		
Definice jevu		
<p>Ochrana výhradního ložiska proti znemožnění nebo ztížení jeho dobývání se zajišťuje stanovením chráněných ložiskových území (dále též „CHLÚ,“) přičemž stanovení těchto území provádí Ministerstvo životního prostředí. Chráněné ložiskové území zahrnuje území, na kterém stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, by mohly znemožnit nebo ztížit dobývání výhradního ložiska.</p> <p>V podmínkách ochrany ložiska, uvedených v příslušném rozhodnutí o chráněném ložiskovém území, se stanoví zejména zákaz, omezení nebo způsob zřizování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, které nesouvisí s dobýváním ložiska a které by mohly znemožnit nebo ztížit jeho dobývání, s přihlédnutím k požadavkům dotčených orgánů státní správy.</p>		
Komentář		
<p>Omezení některých činností v chráněném ložiskovém území je upraveno v § 18 horního zákona. V zájmu ochrany nerostného bohatství lze v chráněném ložiskovém území zřizovat stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, jen na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu podle horního zákona. Jestliže je nezbytné v zákonem chráněném obecném zájmu umístit stavbu nebo zařízení nesouvisící s dobýváním výhradního ložiska v chráněném ložiskovém území, je třeba dbát, aby se narušilo co nejméně využití nerostného bohatství. Znemožnit nebo ztížit dobývání výhradních ložisek nerostů uvedených v § 3 odst. 1 písm. a) až d) horního zákona je možno jen ve zvlášť odůvodněných případech, jde-li o mimořádně důležitou stavbu nebo zařízení nebo bude-li stavbou nebo zařízením ztíženo nebo znemožněno dobývání jen malého množství zásob výhradního ložiska.</p> <p>Analogicky je upraveno umístování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území v § 19 horního zákona. Umístění staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, které nesouvisí s dobýváním, může povolit příslušný orgán podle zvláštních právních předpisů jen na základě závazného stanoviska orgánu kraje v přenesené působnosti, vydaného po projednání s obvodním báňským úřadem, který navrhne podmínky pro umístění, popřípadě provedení stavby nebo zařízení.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

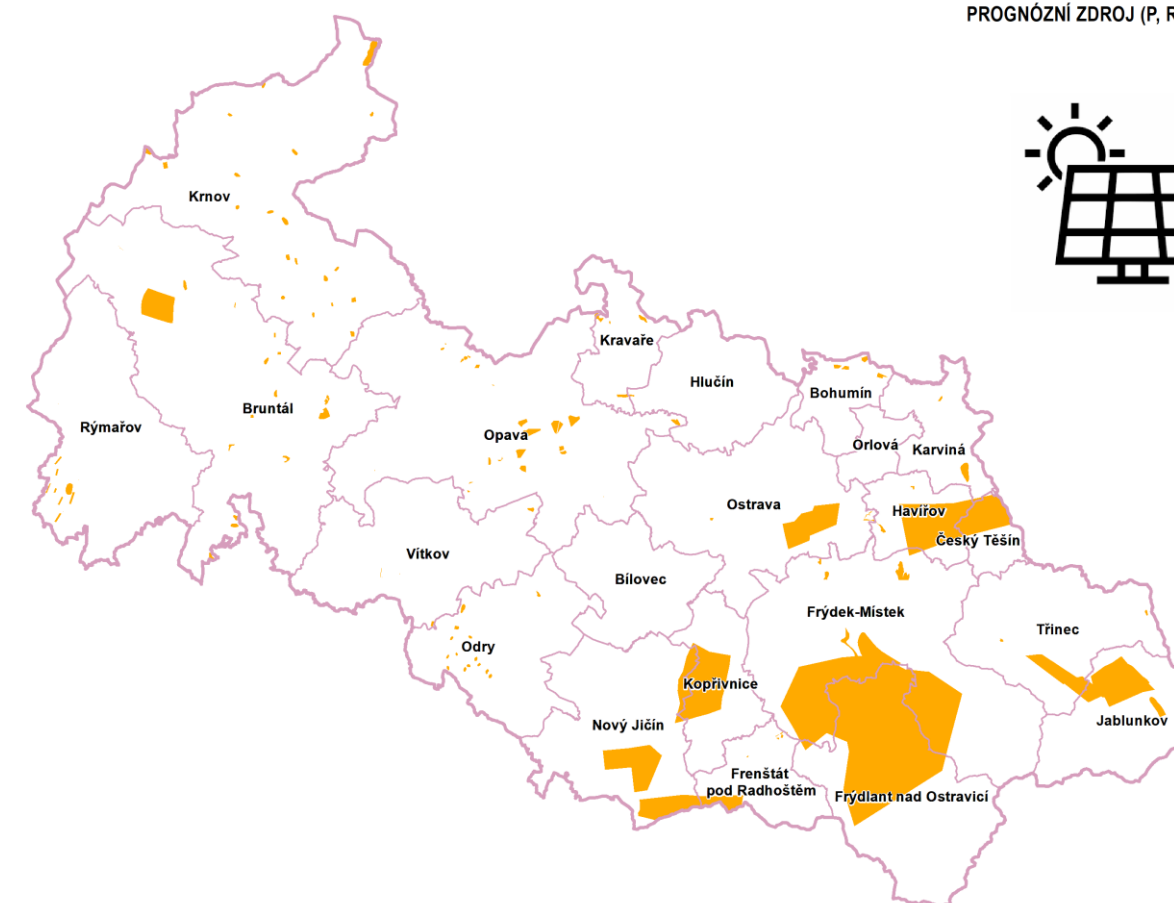
Kód	Jev	Zóna
BF3	Chráněná území pro zvláštní zásahy do zemské kůry	B
Právní předpis		
Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 17 až § 18, § 34 Vyhláška č. 364/1992 Sb., o chráněných ložiskových územích, § 6		
Definice jevu		
<p>Zvláštními zásahy do zemské kůry se podle horního zákona rozumí zřizování, provoz, zajištění a likvidace zařízení pro</p> <ul style="list-style-type: none"> a) uskladňování plynů nebo kapalin v přírodních horninových strukturách a v podzemních prostorech (podzemní zásobníky plynů a kapalin), b) ukládání radioaktivních a jiných odpadů v podzemních prostorech, c) průmyslové využívání tepelné energie zemské kůry s výjimkou tepelné energie vody vyvedené na povrch, d) ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur. <p>Chráněné území stanoví Ministerstvo životního prostředí po projednání s orgánem kraje v přenesené působnosti, a to rozhodnutím vydaným v součinnosti s Ministerstvem průmyslu a obchodu, příslušným obvodním báňským úřadem a po dohodě s orgánem územního plánování a stavebním úřadem.</p>		
Komentář		
<p>V zájmu ochrany zařízení zvláštních zásahů do zemské kůry se nesmějí v chráněném území zřizovat stavby nebo zařízení, které nesouvisejí s provozem zařízení pro zvláštní zásahy do zemské kůry, pokud k tomu nebyl dán souhlas podle zákona.</p> <p>Příslušné údaje zpřístupňuje Česká geologická služba v rámci výkonu státní geologické služby.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

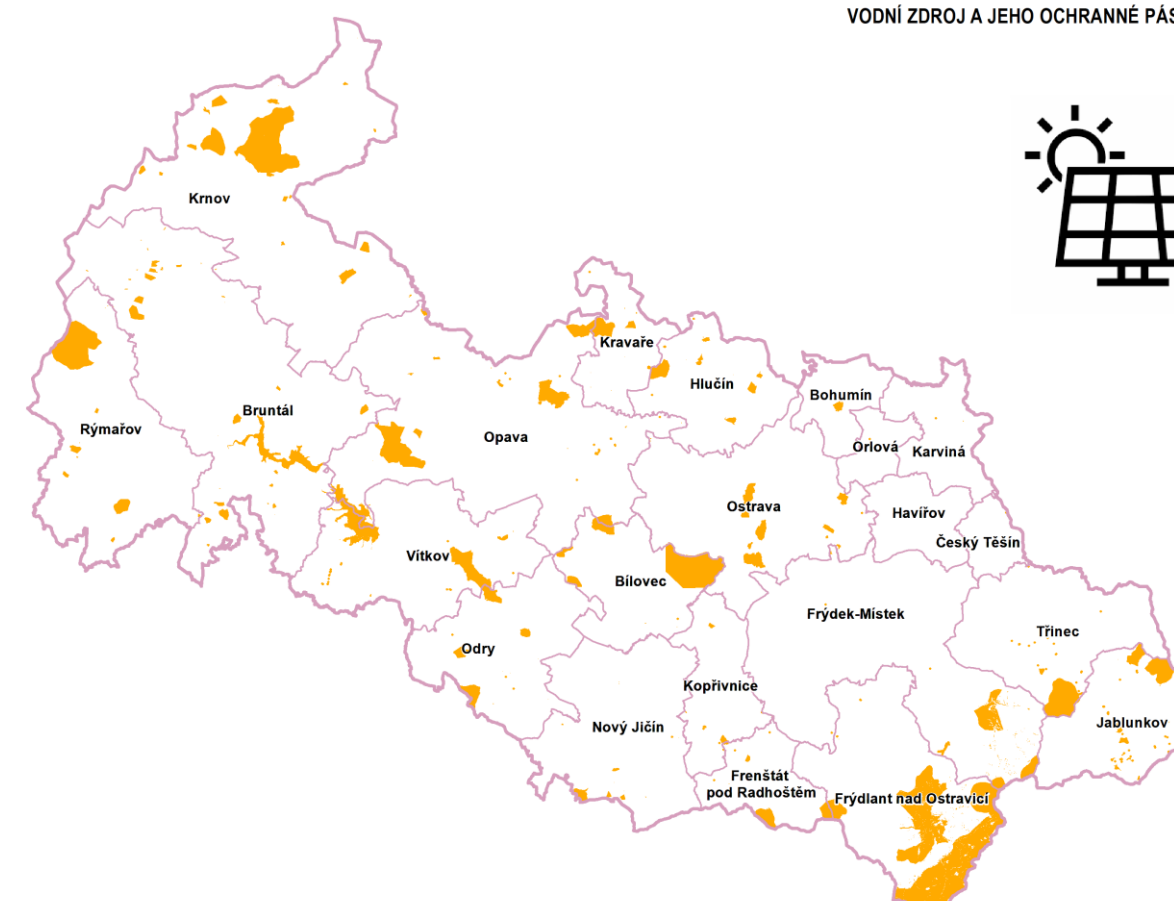
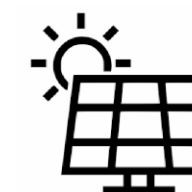

Kód	Jev	Zóna
BF4	Ložiska nevyhrazených nerostů (D)	B
Právní předpis		
Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 4 až § 7, § 15, § 29 a § 43a		
Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.		
Vyhláška č. 497/1992 Sb., o evidenci zásob výhradních ložisek nerostů.		
Vyhláška č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
Ložisko nerostů je přírodní nahromadění nerostů, jakož i základka v hlubinném dole, opuštěný odval, výsypka nebo odkaliště, které vznikly hornickou činností a obsahují nerosty.		
Ložiska se dělí na ložiska vyhrazených nerostů a nevyhrazených nerostů.		
Ložiska vyhrazených nerostů (výhradní ložiska) tvoří nerostné bohatství ve smyslu § 5 horního zákona a jsou ve vlastnictví ČR. Ložiska nevyhrazených nerostů jsou součástí pozemku a jsou zpravidla v soukromém vlastnictví. V případě nevyhrazených nerostů se jedná se zejména o ložiska stavebních surovin (stavební kámen, písky, štěrkopísky, cihlářské suroviny atd.). Ložiska nevyhrazených nerostů, o nichž bylo rozhodnuto příslušnými orgány státní správy, že jsou vhodná pro potřeby a rozvoj národního hospodářství, se považují nadále za výhradní ložiska.		
Komentář		
Ochrana ložisek nevyhrazených nerostů není horním zákonem explicitně stanovena, nicméně i tato území je nezbytné považovat za významné, nepřemístitelné a neobnovitelné zdroje nerostů. Umístění staveb nebo zařízení nesouvisící s potenciálním budoucím ložiska či zdroje lze považovat obecně za nevhodné. Potenciální dotčení těchto území v důsledku umístění FVE je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a při navazujících řízeních. Umístění FVE v plochách ložisek nevyhrazených nerostů je možno povolit s přihlédnutím ke konkrétnímu stavu ložiska zejména v místech, kde jsou zásoby těženého nerostu již vytěženy, nebo je jejich těžba z jakéhokoliv důvodu znemožněna, případně je časový horizont těžby v dané části ložiska natolik vzdálen, že by bylo z ekonomických důvodů možné zde umístit časově omezenou stavbu FVE.		
--		
KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i>		
KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i>		

Kód	Jev	Zóna
BF5	Prognózní zdroje (P, R, Q)	B
Právní předpis		
Vyhláška č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
Prognózní zdroje nerostných surovin jsou dosud blíže neověřené a na základě znalostí o geologické stavbě území a analogii s existujícími ložisky nerostů předpokládáné nahromadění nerostu, u něhož je zjištěnými geologickými poznatky odůvodněn předpoklad ověření zásob ložiska nerostu a jeho budoucí využití. Za prognózní zdroje nerostných surovin jsou obecně považovány akumulace nerostných surovin, které jsou prozkoumány méně podrobně, než aby se daly označit jako ložiska s vyhledanými zásobami.		
Komentář		
<p>Ochrana prognózních zdrojů není horním zákonem explicitně stanovena, nicméně i tato území je nezbytné považovat za významné, nepřemístitelné a neobnovitelné zdroje nerostů. Umístění staveb nebo zařízení nesouvisejících s potenciálním budoucím využitím ložiska či zdroje lze považovat obecně za nevhodné. Potenciální dotčení těchto území v důsledku umístění FVE je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujících řízeních o povolení takového záměru.</p> <p>V plochách prognózních zdrojů je možno povolit umístění staveb FVE na časově omezenou dobu nepřesahující pravděpodobný časový horizont využití ložiska, je-li možno ho odhadnout.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

Kód	Jev	Zóna
BF6	Vodní zdroje a jejich ochranná pásma	B
Právní předpis		
Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 30 Vyhláška č. 137/1999 Sb., kterou se stanoví seznam vodárenských nádrží a zásady pro stanovení a změny ochranných pásem vodních zdrojů		
Definice jevu		
<p>Vodním zdrojem jsou povrchové nebo podzemní vody, které jsou využívány nebo které mohou být využívány pro uspokojení potřeb člověka, zejména pro pitné účely.</p> <p>K ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou s průměrným odběrem více než 10 000 m³ za rok a zdrojů podzemní vody pro výrobu balené kojenecké vody nebo pramenité vody stanoví vodoprávní úřad ochranná pásma opatřením obecné povahy. Vyžadují-li to závažné okolnosti, může vodoprávní úřad stanovit ochranná pásma i pro vodní zdroje s nižší kapacitou.</p>		
Komentář		
<p>Pro účely územní studie se za vodní zdroje považují povrchové nebo podzemní vody, které jsou využívány pro pitné účely. Ochranná pásma vodních zdrojů a omezující činnosti v těchto územích za účelem ochrany vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti příslušných zdrojů jsou stanoveny v § 30 vodního zákona.</p> <p>Dle § 30 odst. 8 vodního zákona je v ochranném pásmu I. a II. stupně zakázáno provádět činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, jejichž rozsah je vymezen v opatření obecné povahy o stanovení nebo změně ochranného pásma.</p> <p>V opatření obecné povahy o stanovení nebo změně ochranného pásma vodního zdroje vodoprávní úřad zejména stanoví, které činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje nelze v tomto pásmu provádět, popřípadě způsob a dobu omezení užívání pozemků a staveb v tomto pásmu ležících.</p> <p>V případě FVE nelze opomíjet potenciální negativní vlivy plynoucí z plošně významného záboru zemědělské půdy, ev. též pozemků určených k plnění funkce lesa, a možného ovlivnění srážkoodtokových poměrů a narušení hydrologického režimu území, zejména v případě podzemních vod (např. snížení hladiny podzemní vody, změny distribuce a proudění podzemní vody, zejména pokud je vyžadováno odvodnění pro stavbu základů). Stupeň rizika je částečně závislý na citlivosti místních receptorů.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: <i>jev není součástí klasifikace</i></p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: <i>jev není součástí klasifikace</i></p>		

Kód	Jev	Zóna
BF7	Výhradní ložiska (B)	B
Právní předpis		
Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 4 až § 7, § 15 a § 29.		
Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění pozdějších předpisů.		
Vyhláška č. 497/1992 Sb., o evidenci zásob výhradních ložisek nerostů.		
Vyhláška č. 369/2004 Sb., o projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací, oznamování rizikových geofaktorů a o postupu při výpočtu zásob výhradních ložisek, ve znění pozdějších předpisů		
Definice jevu		
Ložisko nerostů je přírodní nahromadění nerostů, jakož i základka v hlubinném dole, opuštěný odval, výsypka nebo odkaliště, které vznikly hornickou činností a obsahují nerosty.		
Ložiska se dělí na ložiska vyhrazených nerostů a nevyhrazených nerostů.		
Ložiska vyhrazených nerostů (výhradní ložiska) tvoří nerostné bohatství ve smyslu § 5 horního zákona a jsou ve vlastnictví ČR. Na základě výsledků průzkumu ložiska se stanovuje dobývací prostor podle rozsahu, uložení, tvaru a mocnosti výhradního ložiska se zřetelem na jeho zásoby a úložní poměry tak, aby ložisko mohlo být hospodárně vydobyto.		
Komentář		
Ochranu výhradního ložiska proti znemožnění nebo ztížení jeho dobývání se zajišťuje vymezením chráněného ložiskového území a dobývacího prostoru. Chráněné ložiskové zahrnuje území, na kterém by stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, mohly znemožnit nebo ztížit dobývání výhradního ložiska.		
Omezení některých činností v chráněném ložiskovém území je upraveno v § 18 horního zákona. V zájmu ochrany nerostného bohatství lze v chráněném ložiskovém území zřizovat stavby a zařízení, které nesouvisí s dobýváním výhradního ložiska, jen na základě závazného stanoviska dotčeného orgánu podle horního zákona. Jestliže je nezbytné v zákonem chráněném obecném zájmu umístit stavbu nebo zařízení nesouvisící s dobýváním výhradního ložiska v chráněném ložiskovém území, je třeba dbát, aby se narušilo co nejméně využití nerostného bohatství. Znemožnit nebo ztížit dobývání výhradních ložisek nerostů uvedených v § 3 odst. 1 písm. a) až d) horního zákona je možno jen ve zvlášť odůvodněných případech, jde-li o mimořádně důležitou stavbu nebo zařízení nebo bude-li stavbou nebo zařízením ztíženo nebo znemožněno dobývání jen malého množství zásob výhradního ložiska.		
Analogicky je upraveno umísťování staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území v § 19 horního zákona. Umístění staveb a zařízení v chráněném ložiskovém území, které nesouvisí s dobýváním, může povolit příslušný orgán podle zvláštních právních předpisů jen na základě závazného stanoviska orgánu kraje v přenesené působnosti, vydaného po projednání s obvodním báňským úřadem, který navrhne podmínky pro umístění, popřípadě provedení stavby nebo zařízení.		
Vymezení dobývacího prostoru pro dobývání ložisek vyhrazených nerostů nebo skupiny nerostů má zásadní vliv na zastavitelnost tohoto území, ale i na samotné využití území. Stanovením dobývacího prostoru je rozhodnuto o specifickém využití daného území a jakékoliv jiné využití, které nesouvisí s dobýváním, je zde výrazně omezeno. Teprve po zrušení stanoveného dobývacího prostoru například v důsledku ukončení těžby,		

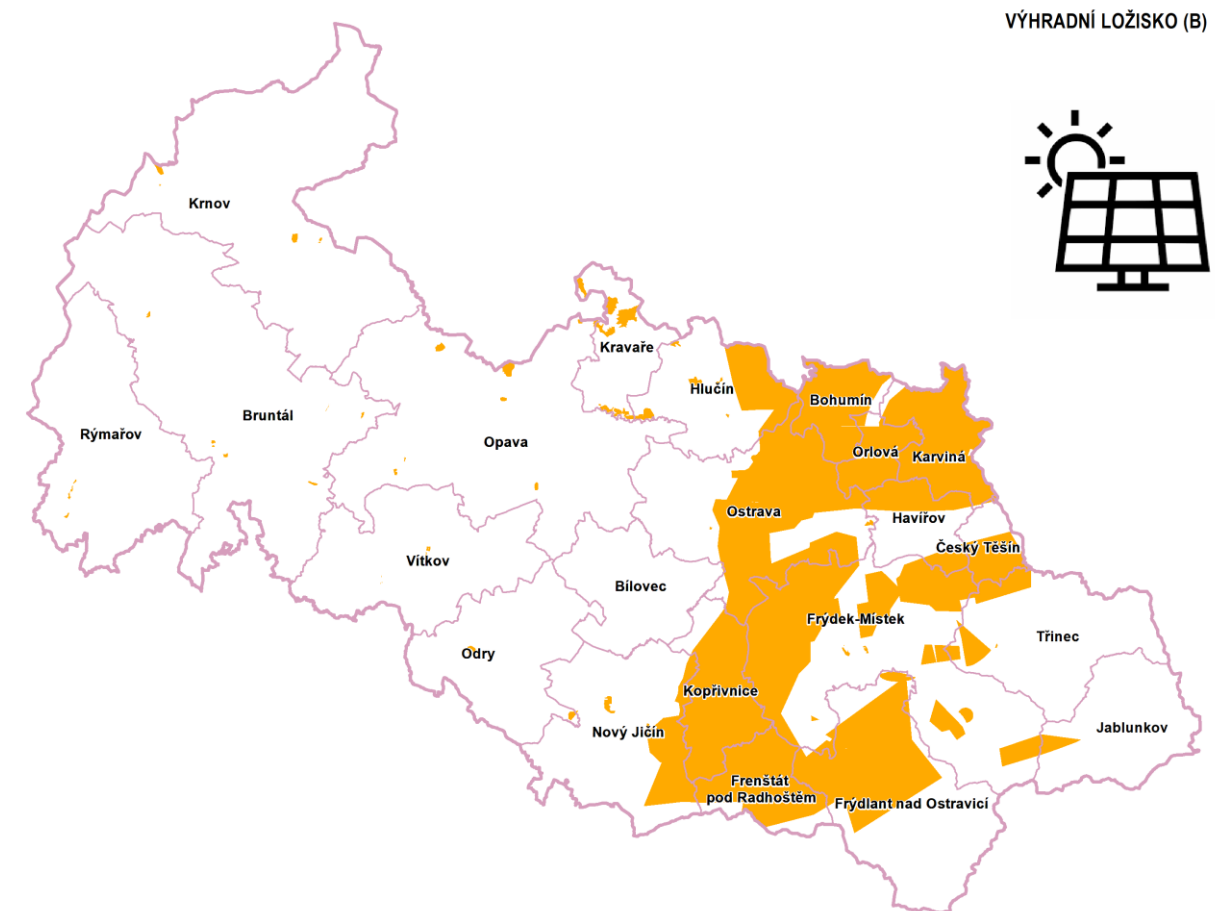
je možné toto území plnohodnotně využít jiným způsobem.

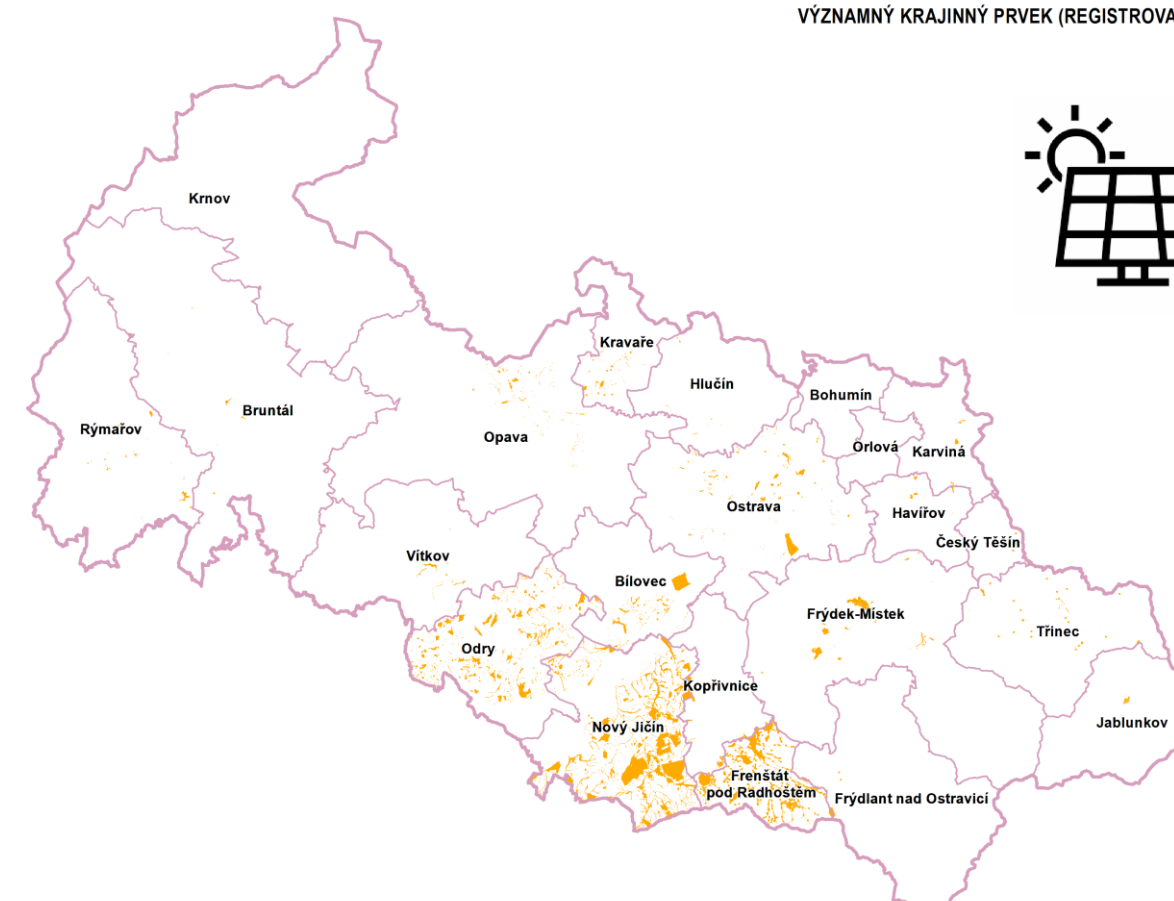
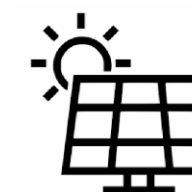
Možnost využití dobývacího prostoru pro účely jiné než pro těžbu a související činnosti musí být striktně vázána na konkrétní stav dobývacího prostoru. V místě, kde jsou zásoby nerostů, pro které byl dobývací prostor stanoven, již vytěženy a nedosahují sem seismické vlivy odstřelů nebo jiné závažné vlivy těžby, lze možné umístění FVE považovat za legitimní znovuvyužití těchto území, nedojde-li tím k zásadnímu narušení plánovaných či již založených rekultivačních procesů

--

KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: *jev není součástí klasifikace*

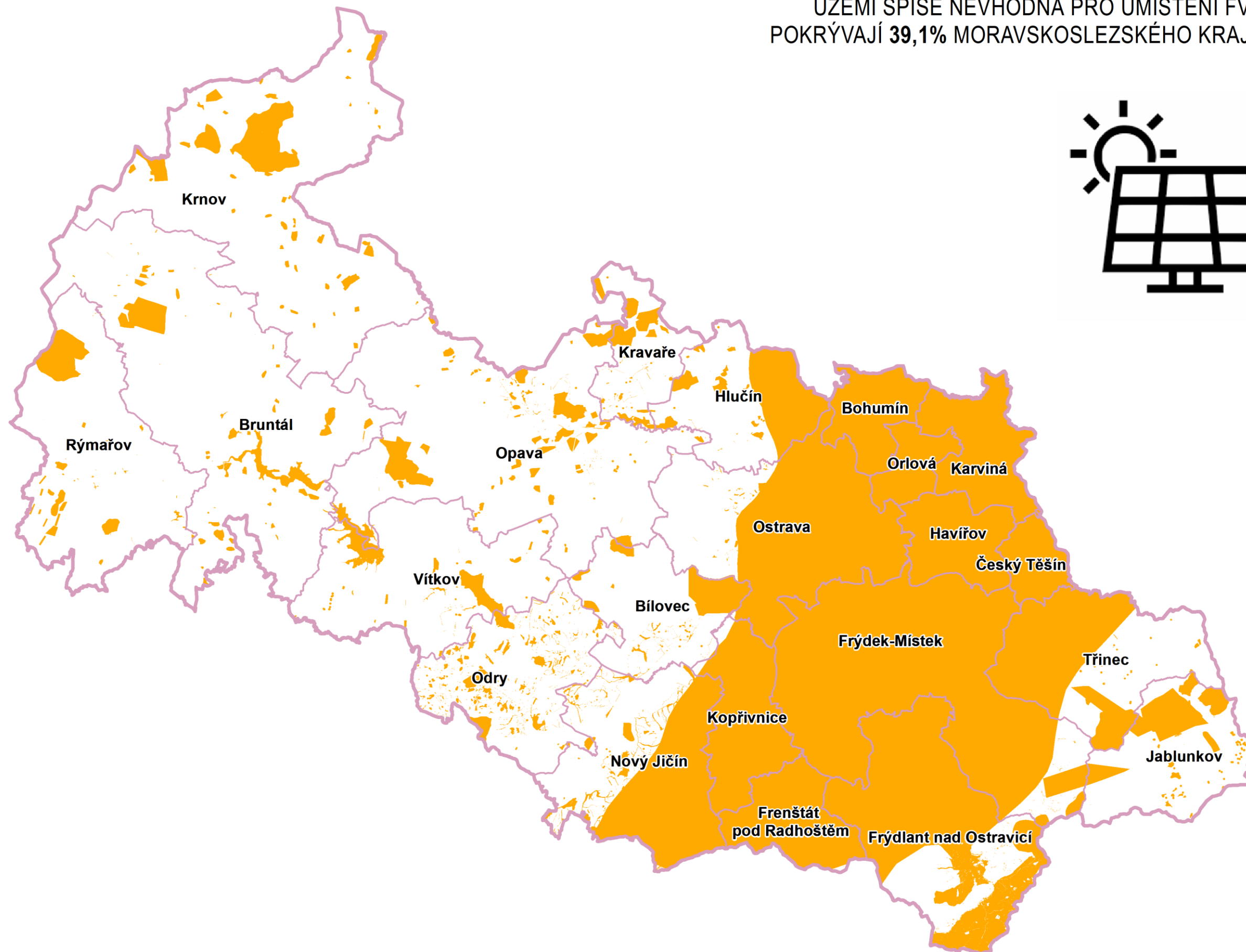
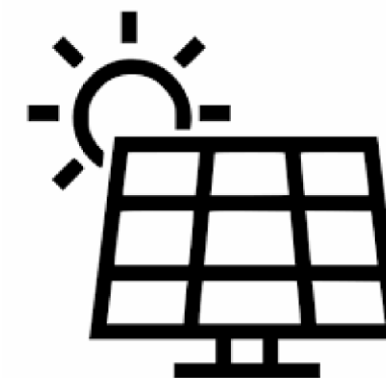
KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: *jev není součástí klasifikace*

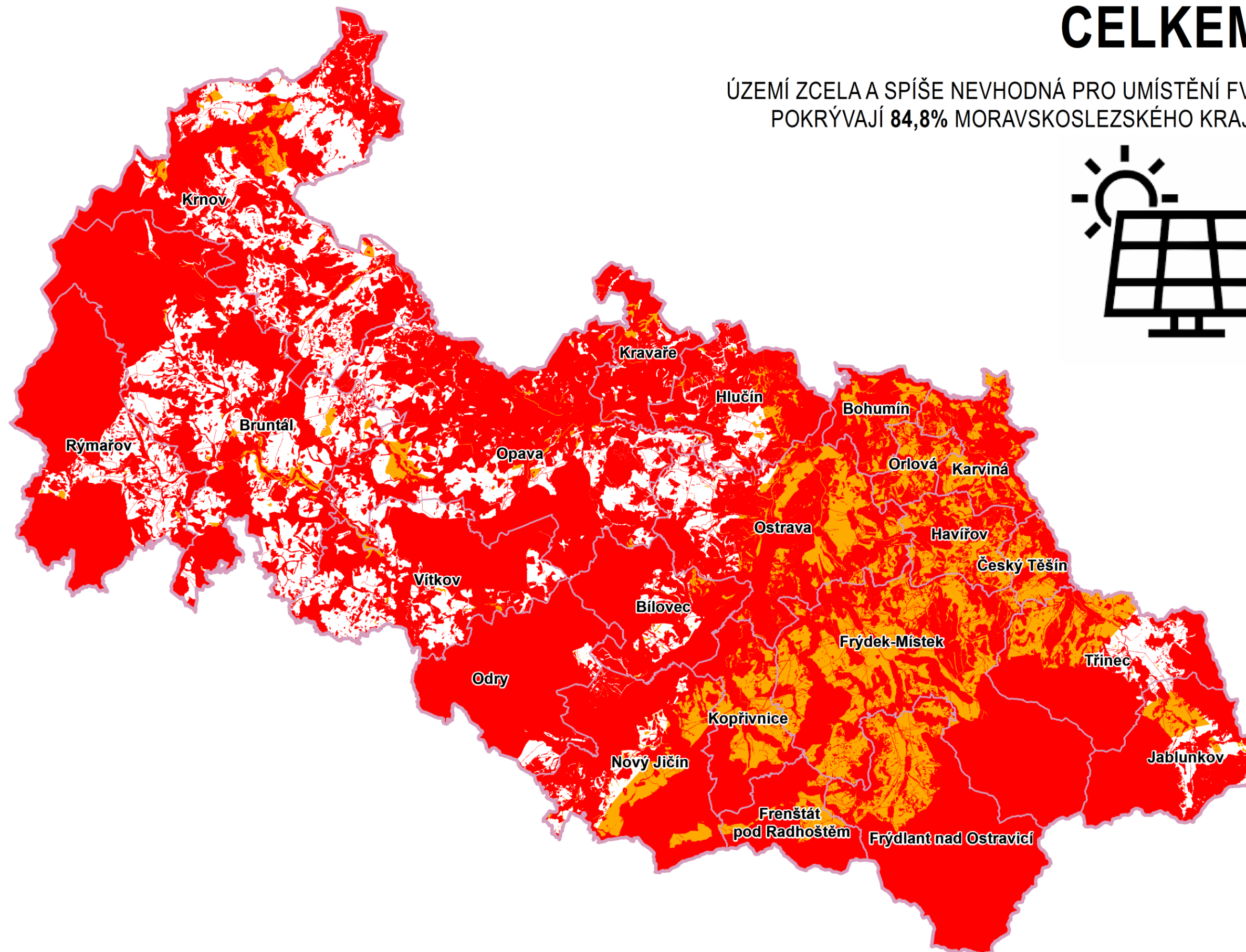
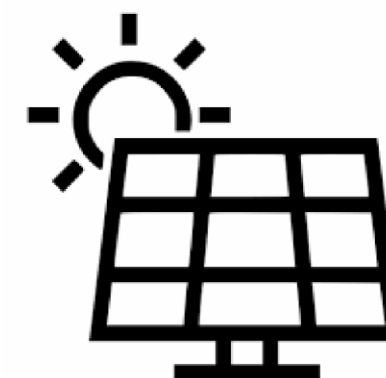
Kód	Jev	Zóna
BF8	Významné krajinné prvky (registrované)	B
Právní předpis		
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 3, § 4 a § 6. Vyhláška č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 7.		
Definice jevu		
Významný krajinný prvek jako ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy (tzv. významné krajinné prvky ze zákona). Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 zákona o ochraně přírody a krajiny orgán ochrany přírody jako významný krajinný prvek (tzv. významné krajinné prvky registrované), zejména mokřady, stepní trávníky, remízy, meze, trvalé travní plochy, naleziště nerostů a zkamenělin, umělé i přirozené skalní útvary, výchozy a odkryvy. Mohou jimi být i cenné plochy porostů sídelních útvarů včetně historických zahrad a parků.		
Komentář		
<p>Pro účely této územní studie se jsou do jevu BF8 zařazeny pouze registrované významné krajinné prvky registrované. Vybrané významné krajinné prvky „ze zákona“ (tj. dle §3 zákona o ochraně přírody a krajiny) jsou řešeny prostřednictvím samostatných sledovaných jevů (např. lesy). Řada významných krajinných prvků ze zákona nemá konkrétní územní průmět a nejsou součástí databáze územně analytických podkladů (např. údolní nivy, rašeliniště, jezera); jejich potenciální dotčení v důsledku umístění FVE je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru.</p> <p>Významné krajinné prvky jsou podle § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny chráněny před poškozováním a ničením. Využívají se pouze tak, aby nebyla narušena jejich obnova a nedošlo k ohrožení nebo oslabení jejich stabilizační funkce. K zásahům, které by mohly vést k jejich poškození nebo zničení nebo k ohrožení či oslabení jejich ekologicko-stabilizační funkce, je třeba závazné stanovisko orgánu ochrany přírody. Mezi takové zásahy patří zejména umístování staveb (tj. včetně FVE), pozemkové úpravy, změny kultur pozemků, odvodňování pozemků, úpravy vodních toků a nádrží a těžba nerostů.</p> <p>Umístěním FVE do registrovaných VKP může konkrétně dojít zejména k záboru – zastavění části plochy těchto VKP a významné fragmentaci VKP. Tím by v důsledku mohlo dojít i k oslabení či k ohrožení jejich stabilizační funkce.</p> <p>--</p> <p>KLASIFIKACE DLE METODICKÉHO NÁVODU MŽP: ŽLUTÁ ZÓNA</p> <p>KLASIFIKACE DLE ZADÁNÍ ÚZEMÍ STUDIE: ŽLUTÁ ZÓNA</p>		

ÚZEMÍ SPÍŠE NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ FVE POKRÝVAJÍ 39,1% MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

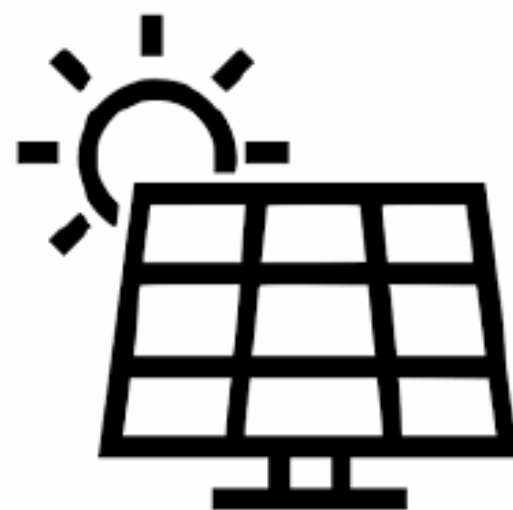

CELKEM

ÚZEMÍ ZCELA A SPÍŠE NEVHODNÁ PRO UMÍSTĚNÍ FVE
POKRÝVAJÍ **84,8%** MORAVSKOSLEZSKÉHO KRAJE

NEZAŘAZENÉ JEVY

Kód	Jev	Zóna		
XF1	Ochranné pásmo vizuálního vlivu na zvláště chráněná území, národní kulturní památky, památkové rezervace a památkové zóny			X

Právní předpis / zdrojový dokument

Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (Ministerstvo životního prostředí, aktualizace 2018) – dále jen „metodický návod MŽP“.

Definice jevu

Ochranné pásmo tvoří plochy, na nichž bude předpokládána stavba VTE viditelná z území zvláště chráněného území či z území památkově chráněných a kulturních památek a může tak negativně ovlivnit krajinný ráz uvnitř těchto území.
 Dle metodického návodu MŽP se tato ochranná pásma vymezují ve vzdálenosti od hranice jednotlivých území v rozsahu 1 – 3 km.

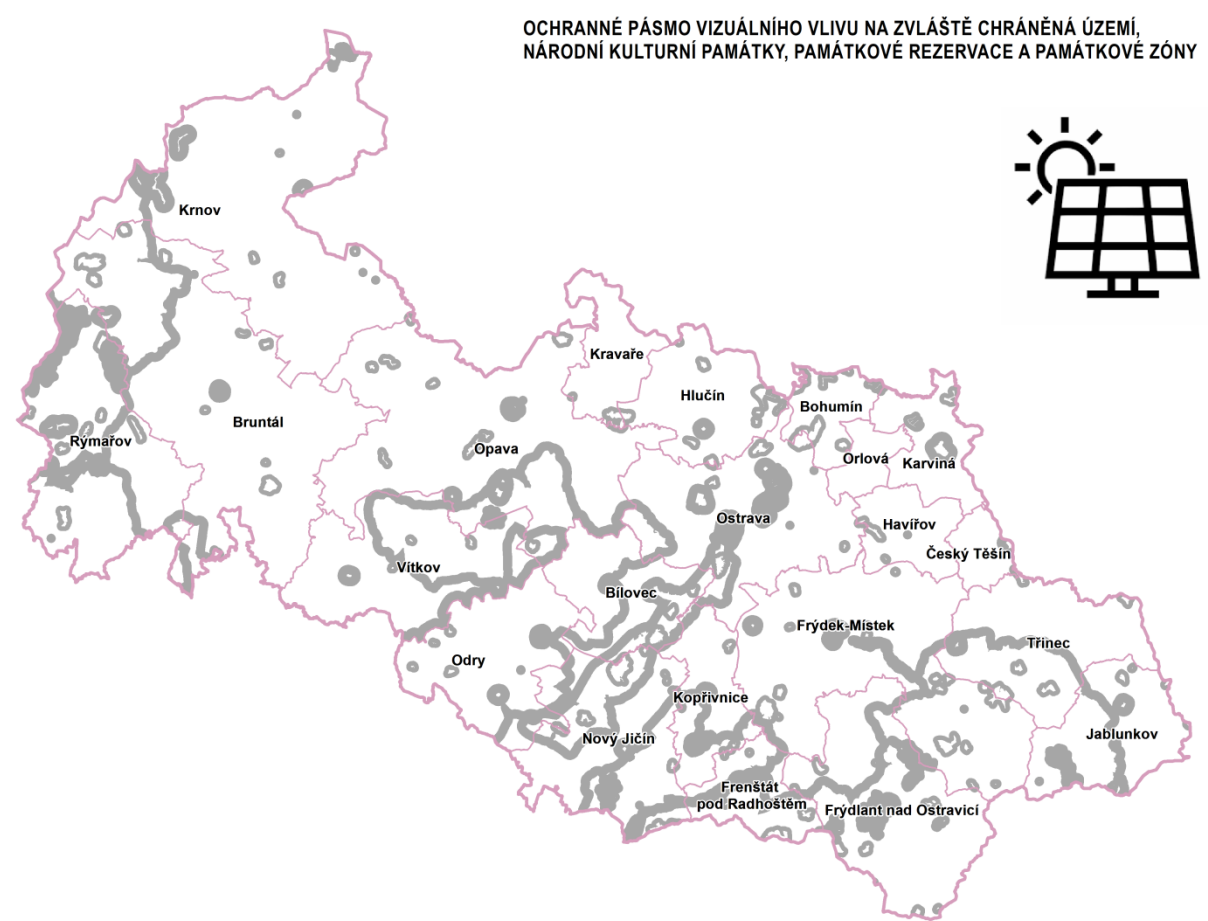
Komentář

Okrajové části zvláště chráněných území (zejména velkoplošných), ale též národní kulturní památky, památkové rezervace a památkové zóny se vizuálně uplatňují i mimo své hranice. Z tohoto důvodu se ve vazbě na hranice těchto jevů zavádí tzv. ochranné pásmo vizuálního vlivu. Uvedené ochranné pásmo je definováno v metodickém návodu MŽP. Vzdálenost FVE od 0 do 1,5 km je označena jako pásmo tzv. silné viditelnosti, tj. prostor bezprostředního působení stavby, ve kterém se stavba uplatňuje v krajinném obrazu zřetelně a jednoznačně. V tomto pásmu bude FVE působit svou velikostí (rozsahem) jako plošná dominanta krajiny. V konfrontaci s jakoukoliv jinou dominantou (krajinnou, historickou, kulturní, civilizační) dochází pak zpravidla ke konfliktu. V rozsahu tohoto pásma vlivem působení FVE se krajina proměňuje na technickou, dochází k degradaci jejího měřítka. Skupinové uspořádání FVE ještě zesiluje popsání působení.
 Hlavním východiskem pro posouzení ovlivnění krajiny a krajinného rázu jsou však vždy konkrétní parametry FVE a morfologie terénu. Ochranná pásma vizuálního vlivu ve vzdálenosti od hranice jednotlivých území v rozsahu 0,5 – 1 km (viz metodický návod MŽP) tak mají pouze orientační charakter.

Tabulka 2: Ochranné pásmo vizuálního vlivu záměru na chráněná území dle metodického návodu MŽP

Kategorie chráněných území	Vzdálenost pro hodnocení vizuálního vlivu [km]	
	VTE	FVE
NP a CHKO	3	1
NPR, NPP, PR, PP	1	0,5
Přírodní park	1	1
Památkově chráněné území	3	1
Národní kulturní památka	1	0,5

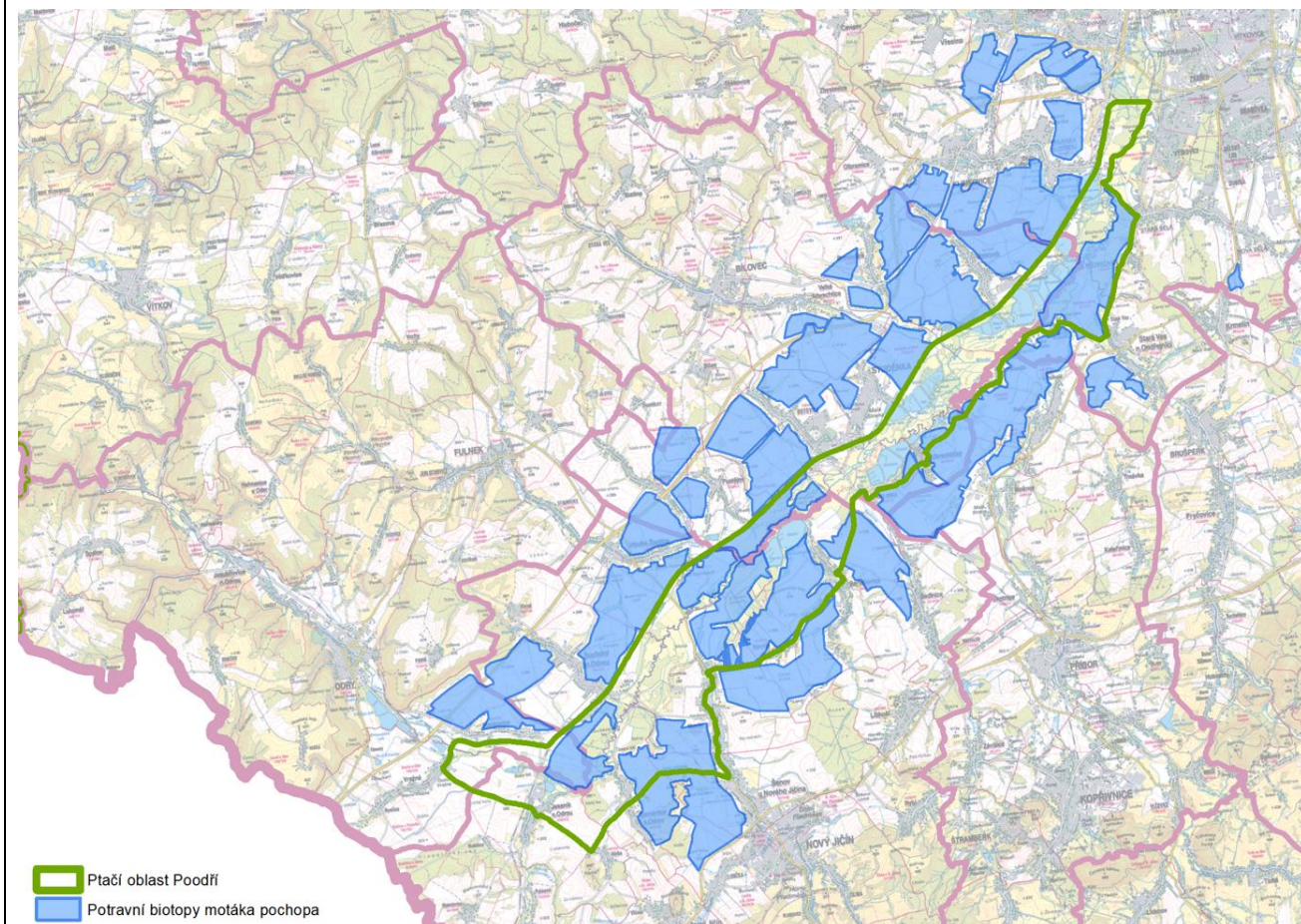
Dle metodického návodu MŽP je ve fázi znalosti konkrétního záměru FVE nezbytné provést analýzu jeho viditelnosti a vizuálního vlivu. Každý takový záměr je potřeba posuzovat individuálně při územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru.

Kód	Jev	Zóna
XF2	Potravní biotopy motáka pochopa	X
Právní předpis / zdrojový dokument		
<p>Vyhodnocení možností umístění větrných a fotovoltaických elektráren z hlediska ochrany přírody a krajiny (Ministerstvo životního prostředí, aktualizace 2018) – dále jen „metodický návod MŽP“</p> <p>Němečková I. & Mrlík V. (2008): Podmínky zachování lokální populace motáka pochopa (<i>Circus aeruginosus</i>) v ptačí oblasti Poodří a analýza faktorů ovlivňujících její stabilitu. – Ms., 2008, 56 pp. (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR & Slezská ornitologická společnost, pobočka ČSO, Ostrava).</p> <p>Slezská ornitologická společnost (2013): Studie vlivů lidských aktivit v potravní zóně pochopa na populaci hnízdící v Ptačí oblasti Poodří. – Ms., 4. 11. 2013, 62 pp. (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR & Slezská ornitologická společnost, pobočka ČSO, Ostrava).</p> <p>Banaš M. (2020): Posouzení vlivu koncepce: „Aktualizace č. 3 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje“ na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.</p>		
Definice jevu		
Stanoviště, které přednostně splňuje potravní nároky pro ptačí druh motáka pochopa (<i>Circus aeruginosus</i>), který je předmětem ochrany Ptačí oblasti Poodří (kód: CZ0811020).		
Komentář		
<p>Metodický návod MŽP stanovuje jako území spíše nevhodná pro umístování FVE tzv. území významná pro ochranu ptáků s tím, že v případě zjištění významných lokalit z hlediska ochrany ptačích druhů musí být provedeno vyhodnocení možného ohrožení těchto lokalit, resp. druhů umístěním a provozem FVE. Uvažovány jsou významné lokality ptačích druhů, a to jak z hlediska hnízdění, tak z hlediska jejich potravních nároků. Pro účely hodnocení je možno využít <i>Metodiku monitoringu a sběru dat k určení významných migračních koridorů ptáků a létajících savců na úrovni ČR (Česká společnost pro ochranu netopýrů, 2016)</i>. Samotné realizaci záměru FVE musí vždy předcházet provedení odborného průzkumu lokality.</p> <p>V rámci citované metodiky nebyly zpracovány mapové výstupy, které by bylo možné relevantně využít pro účely této územní studie v oblasti FVE.</p> <p>Pro dílčí naplnění jevu dle metodického návodu MŽP byla provedena analýza relevantních podkladů ve vztahu k územím významným pro ochranu ptáků na území Moravskoslezského kraje pro jejich možné zohlednění v územní studii. Na základě konzultací se zástupci AOPK ČR – Správy CHKO Poodří bylo přistoupeno k identifikaci jevu „potravní biotopy motáka pochopa“.</p> <p>Jelikož potravní biotop motáka pochopa není explicitně definován zákonem a stejně tak není zákonem omezeno využívání těchto území (biotopů), je tento jev pro účely územní studie evidován jako jev nezařazený. Tím však není snižován význam tohoto jevu, zejména ve vztahu k CHKO Poodří a ptačí oblasti Poodří. Naopak cílem územní studie je na tento jev poukázat a jasně deklarovat potřebu jeho zohlednění při umístění FVE. Pokud totiž existují místa, která plní významnou funkci z hlediska potravních nároků chráněných druhů ptáků, pak je z ochranného hlediska velmi důležité je identifikovat a pokusit se o jejich ochranu. FVE v krajině představuje významný zábor území, které může potenciálně plnit např. funkci potravního biotopu.</p> <p>Moták pochop (<i>Circus aeruginosus</i>) je předmětem ochrany ptačí oblasti Poodří (kód: CZ0811020). Zatímco jeho nároky na hnízdění jsou uspokojovány zpravidla na území ptačí oblasti, potravní nároky jsou saturovány</p>		

zejména mimo území ptačí oblasti (viz obrázek níže).

Potenciální potravní biotopy motáka pochopa byly podrobně zmapovány v odborných studiích (Němečková & Mrlík, 2008; Slezská ornitologická společnost, 2013). Vymezené potravní biotopy byly revidovány a aktualizovány na základě provedené expertízy v rámci *Posouzení vlivu koncepce: „Aktualizace č. 3 Zásad územního rozvoje Moravskoslezského kraje“ na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (Banaš, 2020)*. Takto vymezené a aktualizované potravní biotopy motáka pochopa jsou využity pro účely územní studie a identifikovány jako jev X2 pro FVE.

Obrázek 4: Potravní biotopy motáka pochopa ve vztahu k ptačí oblasti Poodří (Němečková & Mrlík, 2008; Slezská ornitologická společnost, 2013; Banaš, 2020)

Moták pochop je druhem s vyššími prostorovými nároky na hnízdní biotop, potravní základnu i míru rušivých vlivů. Hnízdí na zemi a pro hnízdění u nás vyhledává nejčastěji dostatečně rozlehlé klidové plochy v prostředí s mělkými stojatými vodami a bohatým porostem rákosu obecného (*Phragmites australis*), méně často orobince *Typha sp.* V ČR jsou takové plochy většinou zastoupeny ve větších rybníčných oblastech. Motáci loví v otevřeném terénu v okolí hnízdiště i ve větších vzdálenostech. Je obvyklé, že z hnízdiště v mokřadech zaletují i na vzdálenější pole lovit hraboše. V Ptačí oblasti Poodří je moták pochop hnízděním vázán zejména na podmáčené porosty rákosin. Potravu loví v otevřené krajině v okolí svého hnízdiště, především na travnatých plochách a polních monokulturách s dostatkem potravy, při lovu mění strategii s ohledem na aktuální stav populace hlodavců. Motáci z Ptačí oblasti Poodří zalétávají nejčastěji lovit do nezaplavovaných území na pole s porosty obilnin, na louky o něco méně často, samci přitom zaletují lovit dále než samice. Průměrná doletová vzdálenost samců činí dle dřívější studie z Poodří 3 km od hnízda (Slezská ornitologická společnost, 2013). Reálná doletová vzdálenost motáka pochopa z hnízda činí ve světle dalších studií (např. Glutz et al. 1971, Missbach 1972, Hilden et Kalinainen 1966) i zkušeností s chováním tohoto druhu z Bohumínska, Karvinska a Poodří cca 5 km.

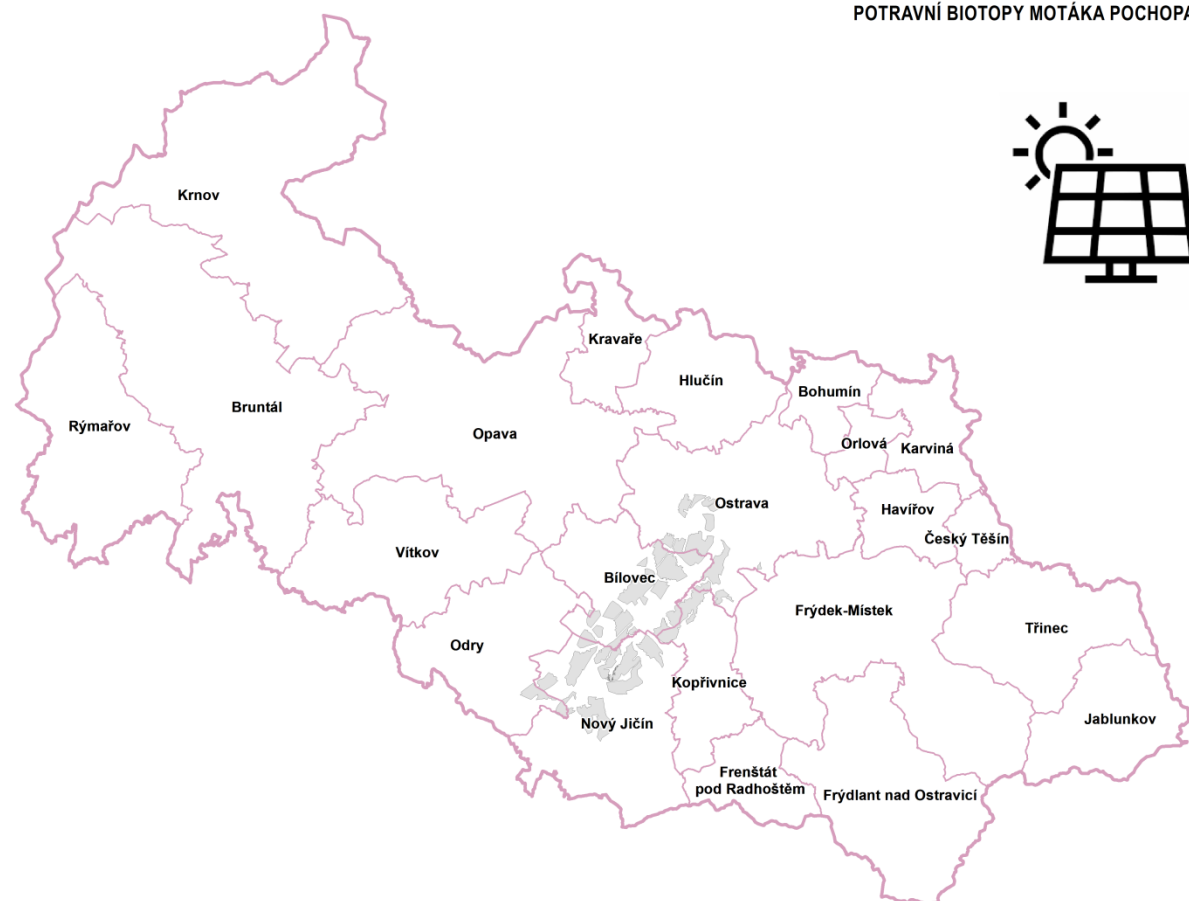
Obecně mezi hlavní ohrožující faktory pro tento druh náleží v současnosti úbytek vhodných stanovišť v době

hnízdění, rušivé vlivy v teritoriích hnízdících párů, odstřel jedinců v hnízdních oblastech, v místech tahu i na zimovištích. Poněvadž má tento středně velký druh dravce vyšší prostorové nároky na areál výskytu při hnízdění, jako značně problematický se v prostoru ptačí oblasti Poodří a v navazujícím okolí ukazuje rostoucí tlak na zábor zemědělského půdního fondu (zábor biotopu), který působí oslabování trofických možností pro populaci. Konkrétně se jedná o výstavbu průmyslových zón, frekventovaných komunikací, rozsáhlých ploch určených pro bydlení apod., jež druhotně produkují tzv. prázdné potravní zóny. Na takto fragmentovaných plochách neumí motáci dobře uplatnit své lovecké taktiky (Němečková & Mrlík, 2008).

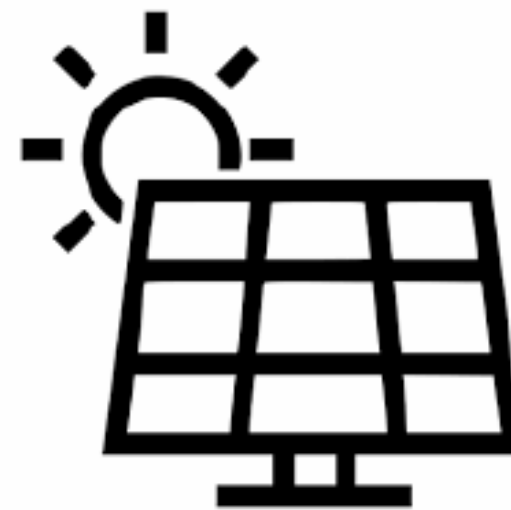
Cílem územní studie je poukázat na skutečnost, že v případě situování záměru FVE do území nemůže být řešen pouze přímý prostorový průmět navrhovaných jevů s plochami lokalit soustavy NATURA 2000, v tomto případě s ptačí oblastí, ale pozornost musí být věnována i těm jevům situovaným v blízkosti hranic evropsky významných lokalit a ptačích oblastí, které mohou generovat možné negativní ovlivnění předmětů ochrany či celistvosti těchto lokalit. V případě zamýšleného umístění FVE je při hodnocení potřeba věnovat zvýšenou pozornost záboru potravních biotopů motáka pochopa v jeho doletové vzdálenosti od hnízdišť, a to i mimo území PO Poodří, a rozsahu potenciální fragmentace těchto potravních biotopů, která může pro motáka znamenat snížení jeho atraktivity pro lov.

Potenciální dotčení potravních biotopů významných pro motáka pochopa v důsledku umístění FVE je tak vždy potřeba posuzovat **individuálně** při posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru, včetně případného hodnocení dle §45i, § 67 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

POTRAVNÍ BIOTOPY MOTÁKA POCHOPIA

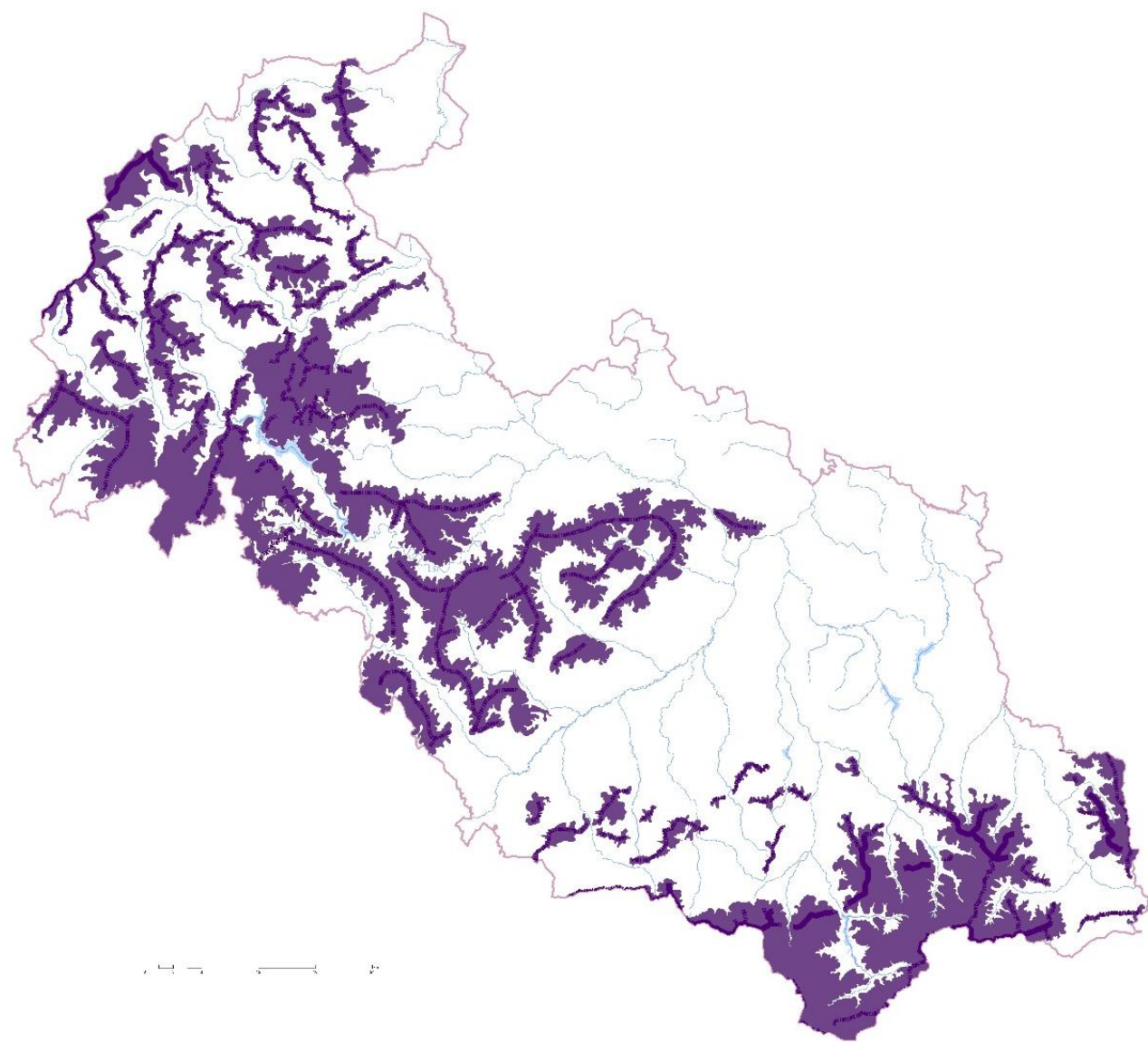

EVALUAČNÍ KRITÉRIA PRO UMÍSTĚNÍ VTE A FVE

Kód	Jev
KR1	Nadregionální a regionální krajinné horizonty a jejich krajinné prostředí
Právní předpis	
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 12. Příloha č. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (jev č. 11 ÚAP)	
Definice jevu	
<p>Nadregionální nebo regionální terénní horizonty jsou linie tvořené strukturami georeliéfu, projevující se významně v obrazu krajiny. Jedná se o prostorové předěly, vymezující vizuálně vnímatelné krajinné prostory a krajinné celky. Krajinné horizonty mohou mít charakteristický výraz (lesnaté, bezlesé, se s dominantními skalními prvky nebo jinými ojedinělými jevy georeliéfu apod.). Mohou v krajinných panoramatech vytvářet typickou (až emblematickou) siluetu, která spoluvytváří jedinečnost a rozpoznatelnost rázu krajiny. Takto významné krajinné horizonty jsou typickými znaky, které mají v dané krajině zásadní význam, určují její charakter a hodnotu. Jejich změna obvykle znamená změnu krajinného rázu rozsáhlého území, ve kterém se horizont vizuálně uplatňuje.</p> <p>Krajinný prostor nebo krajinný celek regionálního měřítka, ve kterém je viditelný pohledový krajinný horizont, tvořící prostorový předěl a siluetární ohraničení krajiny. Podle významu krajinného předělu je možno definovat horizont jako nadregionální (např. rozhraní vyšších geomorfologických jednotek nebo jejich nejvyšší polohy, patrné v dálkových pohledech) nebo regionální (rozhraní nižších geomorfologických jednotek nebo jejich nejvyšší polohy, patrné v krajinných panoramatech).</p>	
Komentář	
<p>Struktura hlavních prostorových předělů a dílčích prostorových rozhraní vymezuje vizuálně vnímatelné a charakterově odlišné krajinné celky. Tvary těchto horizontů, výraznost jejich dominantních bodů, vzájemná poloha (konfigurace) horizontů a dominant vytváří znaky rozlišitelnosti a jedinečnosti krajiny, a to jak v regionálním měřítku, tak i v drobnějším lokálním měřítku. Prostorové předěly – terénní horizonty a terénní dominanty – představují důležité prvky obrazu krajiny, její identity a rozlišitelnosti. Takto s nimi je třeba také v územně plánovací činnosti a v ochraně krajiny nakládat – s ohledem na zachování a ochranu jejich vizuálního významu, event. k dotvoření krajinářsko-estetických kvalit krajiny, orientace a rozlišitelnosti.</p> <p>Vymezení rozhraní a předělů se provádí analýzou odborných podkladů a terénním průzkumem. Zvažují se především aspekty vizuální výraznosti terénních horizontů a jejich rozlišitelnosti vlivem dominant (terénních, event. technických) na základě vyhodnocení jejich vizuálního projevu v krajinných panoramatech. Zvažuje se také výšková výraznost terénních hřbetů vlivem jejich absolutní a relativní výšky v georeliéfu krajiny nebo kontrast vyvýšenin (terénních elevací) a sníženin (terénních depresí) různých morfologických typů.</p> <p>V území pozitivního vizuálního vlivu pohledového horizontu se uplatňuje význam krajinných horizontů jakožto prostorových a vizuálních předělů, které jsou důležité v uspořádání vizuálně vnímatelných prostorových útvarů (konvexních a konkávních tvarů, resp. elevací a depresí – vyvýšenin, hřbetů, údolí, kotlin) a jejich vzájemných vizuálních vztahů – (návnost, oddělenost, průhledy). Jejich vnímání v krajinných panoramatech nebo v ojedinělých dálkových pohledech představuje základní charakteristický rys obrazu krajiny.</p> <p>V území pozitivního vizuálního vlivu pohledového horizontu může být vnímána typická (až emblematická) silueta, která spoluvytváří jedinečnost a rozpoznatelnost rázu krajiny. Krajina zde se vyznačuje identitou a rozlišitelností, ovlivněnou právě viditelností pohledového horizontu a jeho charakterem. Vytvoření nové technické dominanty v tomto území může zásadně snížit význam horizontu – prostorového předělu – a změnit tak ráz krajiny.</p>	

HLEDISKA OCHRANY KRAJINNÉHO RÁZU
<p>Význam nadregionálních a regionálních horizontů pro ráz krajiny je třeba chránit před snížením jejich estetických hodnot a jejich významu v harmonických vztazích krajiny. Jedná se o ochranu před degradací charakteristických znaků utváření horizontů představujících rozlišující a neopakovatelné rysy ve vizuálním projevu horizontů.</p> <p>Ohrožením rázu krajiny jsou zásahy do vlastního horizontu a do poloh, které k nim bezprostředně přiléhají, a to zejména záměry vyznačujícími se velkými rozměry (výšky VTE a plochy FVE). Takové záměry by mohly svou nápadností a vizuální silou změnit vizuální projev, snížit čitelnost charakteristických (někdy až emblematických) rysů terénních horizontů a tím i negativně ovlivnit charakter prostředí, ve kterém horizonty představují nepřehlédnutelné znaky individuality krajiny.</p> <p>Míru snížení nebo změny krajinného rázu je nutno hodnotit také vizualizací záměrů VTE nebo FVE s ohledem na scénérie, ve kterých jsou patrné</p> <p>výrazné a rozpoznatelné krajinné horizonty (včetně terénních dominant a neobvyklých tvarů, např. skalních výchozů) pozorovatelné z území ve vizuálním vlivu těchto horizontů, a to i s ohledem na průhledy a jiné pohledové vazby a řazení horizontů</p> <p>Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit význam nadregionálních a regionálních horizontů v územích přírodních, kulturních a kumulovaných hodnot nadmístního významu, uvedených v kapitole E. platných ZÚR Moravskoslezského kraje – úplného znění po vydání Aktualizace č. 2a. Jedná se zejména o území, uvedená pod body 73, 73a, , 73c, , 73e, 73f, , 73h, 73l, 73n, 73o.</p>
Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování VTE
<p>Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo skupiny VTE je nutno zohlednit míru vizuálního ovlivnění nadregionálních a regionálních horizontů v následujících aspektech:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zásah do nenarušenosti významného terénního horizontu a vytvoření cizorodé technické krajinné dominanty (nebo skupiny dominant) ovlivňujících charakter ohraničení prostoru a uzavření krajinných panoramat, - změna výraznosti charakteristického tvaru horizontu a snížení významnosti konfigurace jeho dominant nebo prostorových akcentů umístěním vysoké stavby technického charakteru v panoramatech krajiny, ovlivněné vizuálním vlivem horizontu, - zásah vysoké technické stavby (nebo skupiny staveb) na horizontu do harmonických vztahů v krajině vzniklých ovlivněním vzhledového souladu v krajině ovlivněné viditelností horizontu charakteristickým utvářením a pokryvem svahů, - degradace estetických hodnot vzniklých řazením horizontů technicky dominujícím objektem na horizontu nebo těsně pod horizontem.
Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování FVE
<p>Při posouzení možnosti umístění fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit míru vizuálního ovlivnění nadregionálních a regionálních horizontů v následujících aspektech:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ovlivnění a degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti obrazu krajiny (dané charakterem a výrazností terénního horizontu) – umístěním FVE v pohledově exponovaném svahu v blízkosti horizontu, - zásah do harmonických vztahů narušením horizontu obrysem FVE, - zásah velké viditelné plochy FVE do jedinečnosti a harmonie charakteru krajiny představující prostředí ovlivněné vizuálním vlivem významného horizontu.

Kód	Jev
KR2	Území s výrazným uplatněním přírodních prvků v obraze krajiny
Právní předpis	
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 12.	
Definice jevu	
Území s převahou či výrazným uplatněním znaků a hodnot přírodní charakteristiky v obraze krajiny, vyznačující se pozitivním vizuálním projevem. Jde o znaky přírodní povahy, které jsou vizuálně vnímatelné v krajinné scéně. Jsou to rysy georeliéfu, přítomnost určitých specifických vodních prvků, které určují charakter dílčích scénérií a projevují se i v celkových panoramatech krajiny, charakter porostů odpovídající přírodním podmínkám toho či onoho místa nebo oblasti apod. Výrazně přírodní nebo přírodě blízký charakter scenerie je indikátorem harmonických vztahů v krajině, přičemž tento rys krajinných scénérií naplňuje odborný obsah právního pojmu „estetická hodnota“ jakožto vlastnosti krajinného rázu dle § 12 zák. č. 114/1992 Sb.	
Komentář	
Obsah jevu	
Území s výrazným uplatněním přírodních prvků v obraze krajiny souvisí s pojmem přírodní hodnoty, jejíž zachování (resp. nesnížení) je jedním z cílů ochrany krajinného rázu dle § 12. Přírodní hodnota krajinného rázu je tvořena hodnotou přírodovědnou a hodnotou vizuální (senzuální). Zatímco přírodovědná hodnota je dána součtem měr vzácnosti (ojedinělosti), dochovanosti a ohroženosti daného přírodního či kulturně-přírodního prvku, složky nebo celého ekosystému, vizuální či senzuální hodnota prvku nebo složky spočívá v podílu na utváření celkového působení krajiny na smysly člověka a velikosti ovlivněného území. Přírodovědná hodnota se nemusí výrazněji projevit v krajinné scéně a ovlivní krajinný ráz pouze omezeně. Proto jsou v rámci tohoto jevu vymezeny zejména krajinné segmenty přírodní povahy, které se v obraze krajiny výrazně uplatňují, neboť krajinný ráz je především kategorií vizuální, byť se význam místa a cennost jednotlivých znaků na výraznosti a zvláštnosti krajinného rázu podílí.	
Kategorie Území s výrazným uplatněním přírodních prvků v obraze krajiny vznikla superpozicí několika vrstev přítomných a vymezených na území MSK:	
<p>a) Chráněné krajinné oblasti – mezi území s výrazným uplatněním přírodních prvků v obraze krajiny byla zahrnuta území všech chráněných krajinných oblastí, což jsou <i>rozsáhlá území s harmonicky utvářenou krajinou, charakteristicky vyvinutým reliéfem, významným podílem přirozených ekosystémů lesních a trvalých travních porostů, s hojným zastoupením dřevin, popřípadě s dochovanými památkami historického osídlení.</i> (§ 25 odst. 1) A priori je zde i bez evaluace jednotlivých jevů v území předpokládána vyšší přírodní hodnota a zvýšený stupeň ochrany krajinného rázu.</p> <p>b) Maloplošná zvláště chráněná území – dle zákona jsou zvláště chráněná území <i>přírodovědecky či esteticky velmi významná nebo jedinečná</i> (§ 14 odst 1). Opět je zde předpokládána a priori zvýšená přírodovědná hodnota. Nemusí zde však být přítomna vizuální (senzuální) hodnota, neboť jako MZCHÚ může být vyhlášen i drobný přírodní útvar např. uvnitř zastavěného území, který se v krajinném rázu projevuje pouze omezeně. Do kategorie Území s výrazným uplatněním přírodních prvků v obraze krajiny byla zařazena taková MZCHÚ, která jsou součástí krajinných scénérií a výrazně se uplatňují v krajinné scéně. To se týká většiny MZCHÚ na území MSK, nikoli však automaticky, ale na základě vyhodnocení.</p> <p>c) Přírodní parky – dle § 12 jsou přírodní parky vyhlášovány <i>k ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami.</i> Protože kategorie Území s výrazným uplatněním přírodních prvků v obraze krajiny byla vymezena ke stanovení území se zvýšenou hodnotou</p>	

krajinného rázu, není zde specificky zkoumán důvod vyhlášení přírodního parku, který musí ze zákona vykazovat zvýšenou hodnotu krajinného rázu. A priori je zde tedy i bez evaluace jednotlivých jevů v území předpokládána vyšší přírodní hodnota a zvýšený stupeň ochrany krajinného rázu. Pro vymezení přírodních parků se vycházelo ze *Studie revize přírodních parků v Moravskoslezském kraji* (LÖW & spol., Brno, 2012)

- d) Lesy – do kategorie Území s výrazným uplatněním přírodních prvků byly zahrnuty větší a v krajině výraznější celky lesů, a to vč. ploch přiléhajících k jejich okrajům (ekoton). Lesy jsou ze zákona významným krajinným prvkem, což je *ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability* (§ 25 odst. 1 písm. b). Byly zahrnuty i lesy, jejichž současný stav je neutěšený (zničené lesní porosty), neboť je předpoklad zachování plochy jako PUPFL a postupného obnovení lesních porostů. Nebyly zahrnuty osamocené remízky a izolované lesní plochy, které nevytvářejí přírodě blízké prostředí. Naopak byly zahrnuty plochy luk a pastvin obklopené lesy a remízky, kde je přírodě blízký charakter scénérií zřejmý (nejvýraznější vliv na krajinný ráz mají lesní okraje).
- e) Vodní toky a plochy a údolní nivy, ze zákona též významné krajinné prvky, byly zahrnuty, pokud měly zachován přírodě blízký charakter, nezastavěnou či jen řídkou zastavěnou nivou a množství bohaté břehové a doprovodné vegetace. Vodní toky protékající silně urbanizovaným územím či vodoteče bez doprovodné zeleně se v krajinných scénériích projevují jako přírodní atribut krajinné scény omezeně a do kategorie zařazeny nebyly.
- f) Území s množstvím nelesní krajinné zeleně byla zařazena, pokud šlo o lokality s extenzivním hospodařením, kde se nelesní zeleň projevuje výrazně a dominantně
- g) Lokality slezské rozptýlené zástavby byly zahrnuty, pokud vykazovaly velké množství nelesní zeleně, výrazné zelené koridory vodotečí a jen řídkou zástavbu. Protože se jedná především o rovinaté krajiny, uplatňuje se v nich zeleň dominantním způsobem, vymezuje jednotlivé dílčí prostory a dává krajině výrazně přírodní krajinný rámeček.
- h) Rekultivované a ruderalizované posttěžební a postindustriální lokality byly místy též zahrnuty, pokud v nich prvky přírodní povahy hrají zásadní či spoluurčující roli oproti stavbám a zařízením.
- i) Terénní útvary (horizonty, krajinné dominanty) byly řešeny v rámci jiné kategorie (KR1, KR8), ač přírodní povahy, nejsou sem zařazeny.

Jednotlivé zde uvedené vrstvy přírodní povahy, byť vytváří Území s výrazným uplatněním přírodních prvků v obraze krajiny, mají různou přírodní hodnotu, cennost, vzácnost, a to jak přírodovědnou, tak vizuální (senzuální), která musí být předmětem konkrétního hodnocení.

Vymezení vrstvy

- a) Vymezení území, které je zařazeno a priori bez evaluace (CHKO, PPK) – a, c
b) Evaluace území mimo CHKO a PPK – b, d, e, f, g, h, i

Hlediska ochrany krajinného rázu

U zásahů do krajin s výrazným uplatněním přírodních prvků je možné vnímat zásahy do přírodovědných hodnot těchto krajinných segmentů (degradace / likvidace přírodních prvků či jednotlivých cenných ekosystémů) i do senzuálních (vizuálních) hodnot přírodních prvků v krajinné scéně (snížení zastoupení či degradace významu přírodních prvků v krajinných scénériích), což je pravděpodobnější.

Míru snížení nebo změny krajinného rázu je proto nutno hodnotit také vizualizací záměrů VTE nebo FVE s ohledem na scénérie, ve kterých jsou patrné přírodní či přírodě blízké segmenty krajiny (lesní a vodní plochy, lokality se soustředěnou nelesní zelení, terénní útvary – horizonty a dominanty, údolí vodotečí atd.), zejména na (kromě delimitačních kritérií, tj. přítomnosti CHKO a PPK):

- Přítomnost specifického terénního reliéfu (horizonty, údolí, svahy, dominanty ad.)

- Přítomnost zřetelných skalních útvarů či výrazně se projevujících půd v krajině scéně
- Přítomnost zřetelně se uplatňujících vodních ploch a toků v krajině scéně
- Přítomnost lokalit výrazně přírodního či přírodě blízkého charakteru
- Přítomnost specifických a cenných prvků vegetačního krytu
- Přítomnost prvků nelesní zeleně ve struktuře zemědělské krajiny

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit území přírodních, kulturních a kumulovaných hodnot nadmístního významu, uvedených v kapitole E. platných ZÚR Moravskoslezského kraje – úplného znění po vydání Aktualizace č. 2a. Jedná se o všechna vymezená území 73 až 73p (zasahuje do nich kategorie KR2), výslovně však jde o území, uvedená pod body 73, 73a, 73b, 73c, 73d, 73e, 73f, 73h, 73j, 73l, 73o, jako např. horská a podhorská krajina, venkovská krajina, zaříznutá údolí, údolí s meandrujícími toky ad.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování VTE

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo skupiny VTE je nutno zohlednit míru snížení přírodního charakteru krajinných scénérií a přírodních hodnot zejména v následujících aspektech:

- zásah do přírodního či přírodě blízkého krajinného rámce (kontextu) a vymezení prostorů přírodě blízkými či přírodními prvky (nezastavěné horizonty, zalesněné svahy),
- zásah do vizuálního významu přírodních a přírodě blízkých prvků v krajině scéně (podíl znaků přírodní a nepřírodní povahy v krajině scéně),
- ovlivnění a degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti obrazu krajiny daného přírodními či přírodě blízkými prvky krajinné scény (přírodě blízký charakter scénérií) – zejména emblematických a ikonických scénérií (terénní útvary, výrazné vodní prvky, konfigurace cenných prvků vegetačního krytu),
- zásah do harmonického měřítka – narušení měřítkově harmonické shody přírodních a přírodě blízkých prvků krajiny vůči zástavbě a dalším znakům antropogenní povahy struktur vlivem výškové dimenze záměru vymykající se z měřítka krajiny a vlivem pohledové exponovanosti umístění,
- narušení harmonických vztahů v krajině – narušení vzhledové harmonie a přirozených, ustálených vztahů v území přírodního a přírodě blízkého charakteru či s četnými prvky přírodní povahy v krajině scéně vlivem nového dominantního prvku nebo souboru prvků (větrný park).

VTE může přímo zasahovat do prvků přírodní a přírodě blízké povahy a tím snižovat nejen význam těchto prvků v krajině scéně, ale přímo je degradovat či zcela likvidovat (např. kácení lesních ploch a nelesní zeleně). Tento zásah je nutné hodnotit nejen ve výše uvedených aspektech vizuální (senzuální) hodnoty, nýbrž i z hlediska přírodovědné hodnoty prvku či celého ekosystému.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování FVE

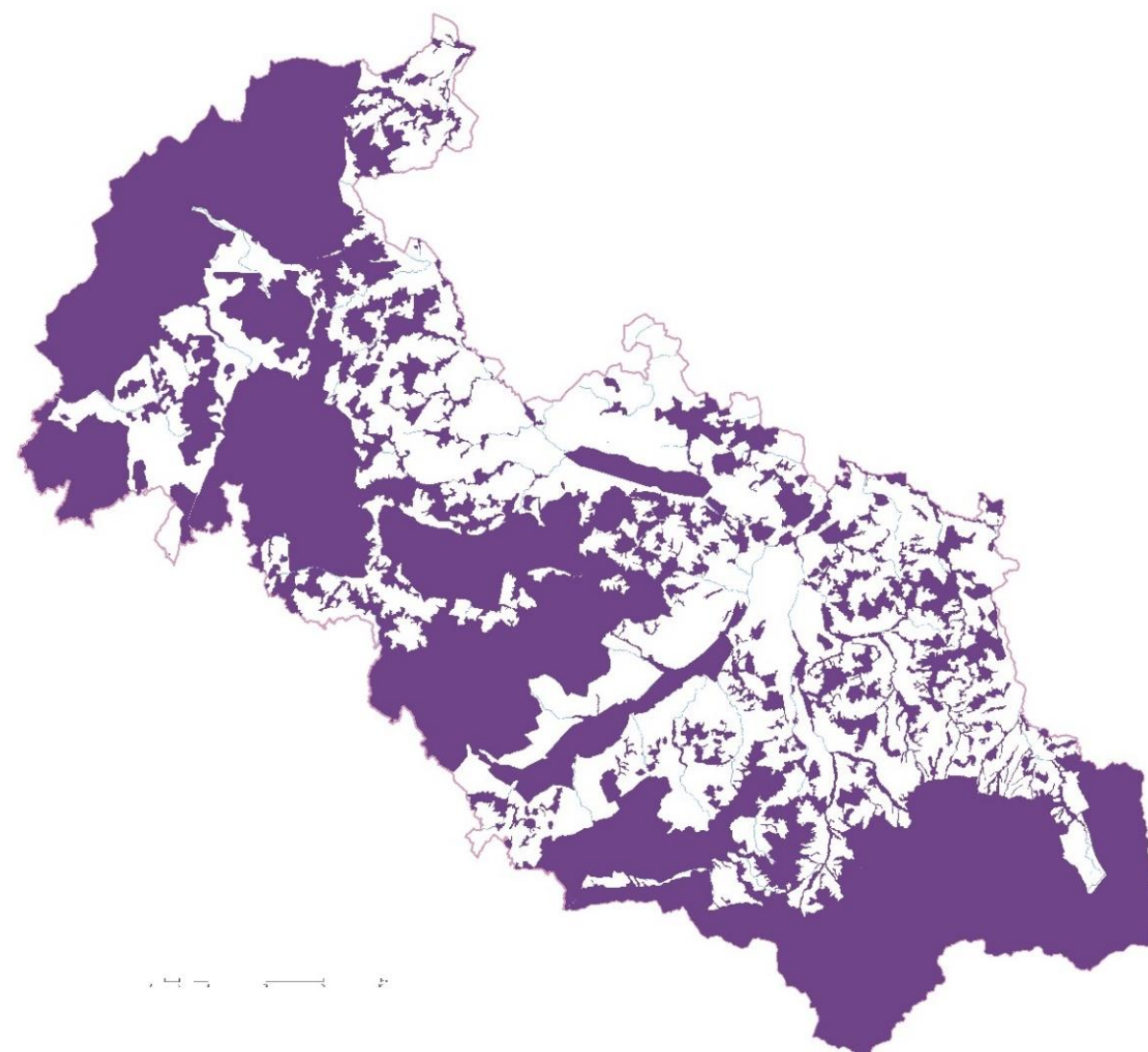
Při posouzení možnosti umístění fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit míru snížení přírodního charakteru krajinných scénérií a přírodních hodnot zejména v následujících aspektech:

- ovlivnění diverzity a zastoupení přírodních prvků krajinné scény (u plošně velké FVE likvidace některých charakteristických prvků krajinné scény) a charakteristické skladby ploch a jejich textur či barevnosti,
- zásah do vizuálního významu přírodních a přírodě blízkých prvků v krajině scéně (podíl znaků přírodní a nepřírodní povahy v krajině scéně),
- ovlivnění a degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti obrazu krajiny daného přírodními či přírodě blízkými prvky krajinné scény (přírodě blízký charakter scénérií) – zejména emblematických a ikonických scénérií (terénní útvary, výrazné vodní prvky, konfigurace cenných prvků vegetačního

krytu),

- zásah do harmonického měřítka – narušení měřítkově harmonické shody přírodních a přírodě blízkých prvků krajiny vůči zástavbě a dalším znakům antropogenní povahy struktur vlivem plošné dimenze záměru vymykajícímu se z měřítka krajiny (členění ploch) a vlivem pohledové exponovanosti umístění,
- narušení harmonických vztahů v krajině – narušení vzhledové harmonie a přirozených, ustálených vztahů v území přírodního a přírodě blízkého charakteru či s četnými prvky přírodní povahy v krajině scéně vlivem nového plošně dominantního technicistního prvku, zaplnění prostoru, ztráta charakteru typických forem využití krajiny (zejména u typické lesozemědělské nebo zemědělské krajiny).

FVE může přímo zasahovat do prvků přírodní a přírodě blízké povahy a tím snižovat nejen význam těchto prvků v krajině scéně, ale přímo je degradovat či zcela likvidovat (např. kácení lesních ploch a nelesní zeleně, drobných vodních toků s doprovodnou zelení). Tento zásah je nutné hodnotit nejen ve výše uvedených aspektech vizuální (senzuální) hodnoty, nýbrž i z hlediska přírodovědné hodnoty prvku či celého ekosystému.

<i>Kód</i>	<i>Jev</i>
KR3	Krajina s výrazně dochovanou krajinnou strukturou
Právní předpis	
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 12. Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 6 Příloha č. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (jev č. 11 ÚAP). Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, Granada, 3. 10. 1985 (Granadská úmluva). V ČR vyšla jako Sdělení MZV pod č. 73/2000 Sb. m. s.	
Definice jevu	
Jedná se o „historické krajinné struktury“ ve smyslu ÚAP – sledovaný jev č. 11 Urbanistické a krajinné hodnoty. Dle metodiky sledovaných jevů ÚAP (MMR, 2019) se obecně jedná např. o uspořádání sídel, cestní sítě a zemědělsky využívaných ploch, lesních komplexů a vodních útvarů vycházejících z přírodních podmínek a historického vývoje osídlení. Tyto krajinné segmenty lze vnímat i jako „části krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty“ ve smyslu Památkového zákona (§6), a cenná území z hlediska přítomnosti znaků kulturní a historické charakteristiky ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny (§12). V kategorii „výrazně dochované“ krajinné struktury se na území MSK výhradně jedná o zřetelně dochovanou strukturu členění historické pluziny (vegetační pásy, snosy kamenů, cesty). I tyto struktury nebývají dochované zcela nezměněné, jsou často narušené a pozměněné, přesto dosud výrazně spoluurčují charakter krajiny. V rámci klasifikace znaků krajinného rázu se jedná o znaky zásadní, tj. rozhodujícím způsobem determinující charakter krajiny, či spoluurčující, z hlediska cennosti jsou často klasifikovány jako jedinečné či význačné.	
Komentář	
Do tohoto evaluačního kritéria jsou zařazovány segmenty krajiny se zvláště cennými stopami historické kulturní krajiny nebo s výrazně se v krajinné scéně uplatňujícími prvky této krajinné struktury. Pozemková struktura spolu s polními cestami vytváří systém krajinných linií, často podpořených výraznými vegetačními doprovody, utvářejících dynamiku a vzájemné estetické souvislosti v krajinné kompozici, počet a prostorové rozmístění pěstovaných plodin podmiňuje barevnost, tvarovost, měřítko a časovou proměnlivost krajinné skladby. Jde především o dochované historické struktury lánové pluziny lineární a radiální (na území MSK zcela převažují lineární), jejichž lány byly odděleny výraznými rozhraničovacími liniemi včetně doprovodné zeleně, a proto nejspíše unikly scelování půdy při kolektivizaci v 50.–70. letech 20. století. Soubor dochovaných území se zřetelnými fragmenty lineární lánové pluziny v podhůří Hrubého Jeseníku a v okolí Slezské Harty na území MSK patří k nejcennějším v rámci ČR. Proto je lze vnímat jako „místa“ ve smyslu čl. 1 Granadské úmluvy z roku 1985 („dostatečně charakteristická a homogenní, aby byly topograficky vymežitelnými jednotkami, která jsou pozoruhodná svým historickým, archeologickým, uměleckým, vědeckým, společenským nebo technickým významem“). Další historické krajinné struktury může tvořit sama charakteristická sídelní struktura (typy sídelní struktury), ale i stopy zaniklých osad a krajinných struktur zejména v regionech, které byly postiženy poválečným odsunem německého obyvatelstva. V řadě těchto oblastí jsou dochované zbytky zaniklých sídel (ruiny, torza zástavby) a struktur (typická vegetace, cestní síť, krajinářské úpravy) ve vazbě na dochované fragmenty historického členění pluziny. Tyto krajinné segmenty se ve větší míře objevují především v podhůří Jeseníků ve východní MSK. Další charakteristické typy historických krajinných struktur vč. komponované krajiny, která zaujímá mimořádné místo v rámci uvedeného jevu, nebyly na území MSK do této kategorie zařazeny – mohou být	

(a obvykle i jsou) neúplné, místně setřené, ač v krajině významné.

Hlediska ochrany krajinného rázu

Výrazně dochovaná historická krajinná struktura – v případě MSK výrazná struktura dochovaného členění lánové pluziny – představuje v krajinném rázu významovou památkovou a krajinářskou hodnotu (obsahové sdělení, výpověď), kterou je v obrazu krajiny nutno chránit jakožto součást estetických hodnot krajinného rázu a hodnot jeho kulturní a historické charakteristiky. Spolupodílí se na harmonickém měřítku a harmonických vztazích v krajině, které vyjadřují soulad tradičních činností člověka a přírodního prostředí (absence rušivých jevů), trvalou udržitelnost užívání krajiny, harmonický soulad jednotlivých prvků krajinné scény. Oproti minulosti jsou vegetační pásy vázané na rozhraničení pozemků tvořené vzrostlou zelení, která dává díky soustředěnosti nelesní krajinné zeleně řadě segmentů přírodě blízký charakter scénérií, proto mohou být tyto lokality vnímány i jako krajiny s přítomnými přírodními hodnotami, které jsou tvořeny hodnotou přírodovědnou a hodnotou vizuální (správněji senzuální).

Zásah do estetických i přírodních hodnot krajinného rázu může být představován ovlivněním charakteristického vizuálního projevu historické krajinné struktury jakožto základu harmonického měřítko a vztahů v krajině i přírodě blízkého charakteru scénérií. Vliv VTE nebo FVE může rovněž snížit významovou (historickou, výpovědní) hodnotu historické krajinné struktury v rázu krajiny.

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit území přírodních, kulturních a kumulovaných hodnot nadmístního významu, uvedených v kapitole E platných ZÚR Moravskoslezského kraje – úplného znění po vydání Aktualizace č. 2a. Jedná se zejména o území, uvedená pod body 73c, 73h, 73j, jako území se strukturami záhumenicových pluzin v harmonické krajině.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování VTE

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo skupiny VTE je nutno zohlednit míru snížení estetických a přírodních (senzuálních) hodnot v následujících aspektech:

- zásah do vizuálního významu liniových prvků vegetačních pásů rozhraničujících strukturu původní historické pluziny (snížení vizuálního významu konkurencí měřítkově se vymykající technické stavby),
- ovlivnění a degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti obrazu krajiny daného specifickou historickou krajinnou strukturou (místa tvořící typické znaky krajiny) – panoramatu, krajinné scény nebo významných dílčích scénérií – zejména emblematických a ikonických scénérií,
- zásah do harmonického měřítko a harmonických vztahů v krajině – narušení harmonické shody přírodních a kulturních prvků a struktur vlivem výškové dimenze záměru vymykající se z měřítko krajiny a vlivem pohledové exponovanosti umístění, narušení vzhledové harmonie a přirozených, ustálených vztahů v území vlivem nového dominantního prvku nebo souboru prvků (větrný park).

Fyzický zásah do historické krajinné struktury snižující její výpovědní (významovou a historickou) hodnotu je málo pravděpodobný. Umístění VTE přímo do plochy vymezené jako krajina s výrazně dochovanou krajinnou strukturou by znamenalo dramatické snížení hodnoty této krajiny ve všech aspektech, byť by nutně neznamenalo setřené historické krajinné struktury.

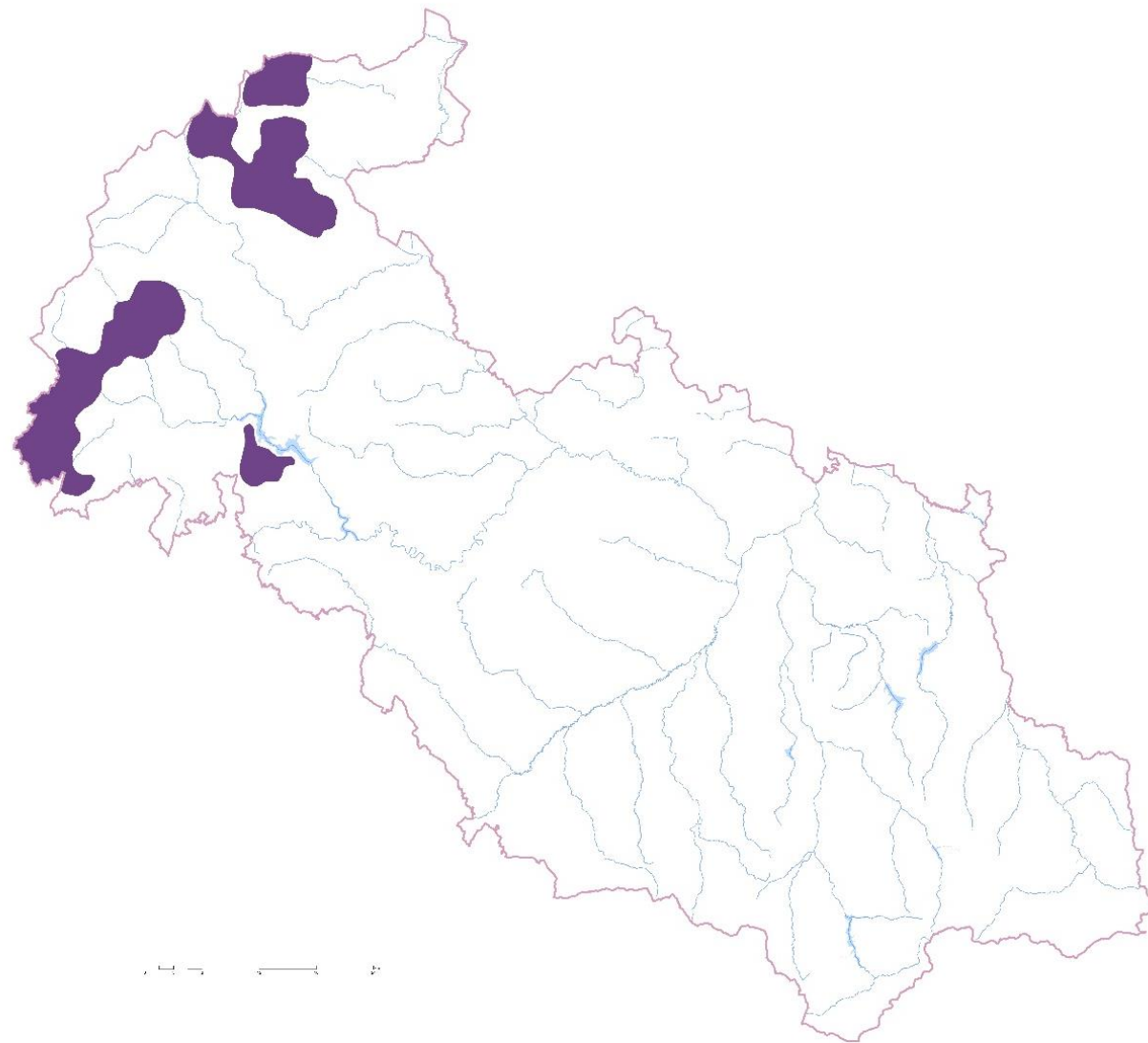
Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování FVE

Při posouzení možnosti umístění fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit míru snížení estetických a přírodních (senzuálních) hodnot v následujících aspektech:

- degradace harmonického měřítko krajiny rozlehlostí plochy nebo půdorysnými rozměry FVE, vymykajícími se z rozměru a měřítko historické kulturní krajiny (měřítko historické krajinné struktury),
- degradace harmonických vztahů v krajině umístěním FVE do pohledově exponované polohy, ve které FVE představuje nápadný technický prvek, konkurující v obrazu krajiny historické krajinné struktury,

- změna charakteru využití krajiny způsobená velkým a nápadným areálem FVE a tím i změna historicky vzniklého souladu využívání krajiny (kterým je historická krajinná struktura výrazem) a krajinného rámce.

Fyzický zásah do historické krajinné struktury snižující její výpovědní (významovou a historickou) hodnotu je málo pravděpodobný. Umístění FVE přímo do plochy vymezené jako krajina s výrazně dochovanou krajinnou strukturou by znamenalo setření historické krajinné struktury a ztrátu krajinné hodnoty.

Kód	Jev
KR4	Krajina s částečně dochovanou krajinnou strukturou
Právní předpis	
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 12. Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 6 Příloha č. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (jev č. 11 ÚAP).	
Definice jevu	
Jedná se o „historické krajinné struktury“ ve smyslu ÚAP – sledovaný jev č. 11 Urbanistické a krajinné hodnoty. Dle metodiky sledovaných jevů ÚAP (MMR, 2019) se obecně jedná např. o uspořádání sídel, cestní síť a zemědělsky využívaných ploch, lesních komplexů a vodních útvarů vycházejících z přírodních podmínek a historického vývoje osídlení. Tyto krajinné segmenty lze vnímat i jako „části krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty“ ve smyslu Památkového zákona (§6), a cenná území z hlediska přítomnosti znaků kulturní a historické charakteristiky ve smyslu zákona o ochraně přírody a krajiny (§12). V kategorii „částečně dochované“ se jedná o historické krajinné struktury, které jsou dosud zřetelné a do značné míry spoluurčují charakter krajiny, nejsou však natolik dochované, či nehrají v krajinné scéně natolik významnou roli, aby byla krajina zařazena do kategorie „krajiny s výrazně dochovanou krajinnou strukturou“. Tyto krajinné struktury mohou být klasifikovány jako znaky spoluurčující či doplňující, z hlediska cennosti jsou nejčastěji klasifikovány jako význačné. Ač tyto struktury nebývají dochované zcela nezměněné, jsou často narušené a pozměněné, přesto dosud často spoluurčují charakter krajiny.	
Komentář	
Do tohoto evaluačního kritéria jsou zařazovány segmenty krajiny s částečně dochovanými stopami historické kulturní krajiny nebo s částečně se v krajinné scéně uplatňujícími prvky této krajinné struktury. V případě MSK jde nejčastěji o fragmenty historického členění plužiny (zejména plužiny lánové, drobné členění jiných typů plužin se obvykle nedochovalo, se vzácnými výjimkami, kdy scelení unikly plochy bezprostředně navazující na intravilán), která ovšem není dochovaná tak intaktně a celoplošně, aby bylo území zařazeno do kategorie „s výrazně dochovanou krajinnou strukturou“ (podhůří Jeseníků, Krnovsko, Vítkovsko, Novojičínsko), na kterou obvykle bezprostředně navazuje. Vedle toho jsou do tohoto typu zařazeny i lesozemědělské krajiny tvořené maloplošnou mozaikou polí, luk, lesů, mezí, remízků a nelesní zeleně s částečně dochovanou cestní sítí, sídelní strukturou a částečně i urbanistickou strukturou sídel (opět ne zcela, ale dosud zřetelně), případně s historickými vodohospodářskými úpravami (doloženými před rokem 1850), případně krajiny s historickými sídly v tradičním a dochovaném krajinném rámci (park, krajinářské úpravy), ale i krajiny s typickou slezskou rozptýlenou zástavbou s množstvím nelesní krajinné zeleně v tradičním krajinném rámci (Třinecko, Karvinsko, Jablunkovsko).	
Hlediska ochrany krajinného rázu	
Částečně dochovaná historická krajinná struktura – v případě MSK především fragmenty dochovaného členění lineární lánové plužiny, maloplošné lesozemědělské krajiny s dochovanou strukturou lesů, bezlesí, sídel a nelesní zeleně, či krajiny s dosud zřejmou charakteristickou strukturou slezské rozptýlené zástavby – představuje v krajinném rázu jistou památkovou a krajinářskou hodnotu (obsahové sdělení, výpověď), kterou je v obrazu krajiny vhodné chránit jakožto součást estetických hodnot krajinného rázu a hodnot jeho kulturní a historické charakteristiky. Spolupodílí se na harmonickém měřítku a harmonických vztazích v krajině, které vyjadřují soulad tradičních činností člověka a přírodního prostředí (absence rušivých jevů), trvalou udržitelnost	

užívání krajiny, harmonický soulad jednotlivých prvků krajinné scény. Některé z těchto částečně dochovaných krajinných struktur mohou vykazovat i jistou přírodní (přírodovědnou i senzuální) hodnotu (fragmenty vegetačních pásů původního členění plužiny, struktura nelesní zeleně, vodohospodářské úpravy).

Zásah do estetických (ev. přírodních) hodnot krajinného rázu může být představován ovlivněním charakteristického vizuálního projevu historické krajinné struktury jakožto základu harmonického měřítka a vztahů v krajině, případně i přírodě blízkého charakteru scenérií. Vliv VTE nebo FVE může rovněž snížit významovou (historickou, výpovědní) hodnotu historické krajinné struktury v rázu krajiny, nakolik je v konkrétních lokalitách čitelná a srozumitelná.

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit území přírodních, kulturních a kumulovaných hodnot nadmístního významu, uvedených v kapitole E platných ZÚR Moravskoslezského kraje – úplného znění po vydání Aktualizace č. 2a. Jedná se zejména o území, uvedená pod body 73c, 73e, 73h, 73l, 73l, jako území s harmonickou lesozemědělskou krajinou s dochovanou krajinnou strukturou záhumenicových plužin či strukturou kulturní krajiny horských samot a usedlostí tvořících rozptýlenou slezskou zástavbu.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umísťování VTE

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo skupiny VTE je nutno zohlednit míru snížení estetických (ev. přírodních / senzuálních) hodnot v následujících aspektech:

- zásah do vizuálního významu liniových prvků vegetačních pásů rozhraničujících strukturu původní historické plužiny, do jemné struktury rozptýlené zástavby slezského typu s množstvím nelesní zeleně či do harmonické maloplošné mozaiky lesozemědělské krajiny (snížení vizuálního významu členité maloplošné krajiny konkurencí měřítkově se vymykající technické stavby),
- ovlivnění a degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti obrazu krajiny daného specifickou historickou krajinnou strukturou (místa tvořící typické znaky krajiny) – panoramatu, krajinné scény nebo významných dílčích scenérií – zejména emblematických a ikonických scenérií, jsou-li přítomny,
- zásah do harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině – narušení harmonické shody přírodních a kulturních prvků a struktur vlivem výškové dimenze záměru vymykající se z měřítka krajiny a vlivem pohledové exponovanosti umístění, narušení vzhledové harmonie a přirozených, ustálených vztahů v území vlivem nového dominantního prvku nebo souboru prvků (větrný park).

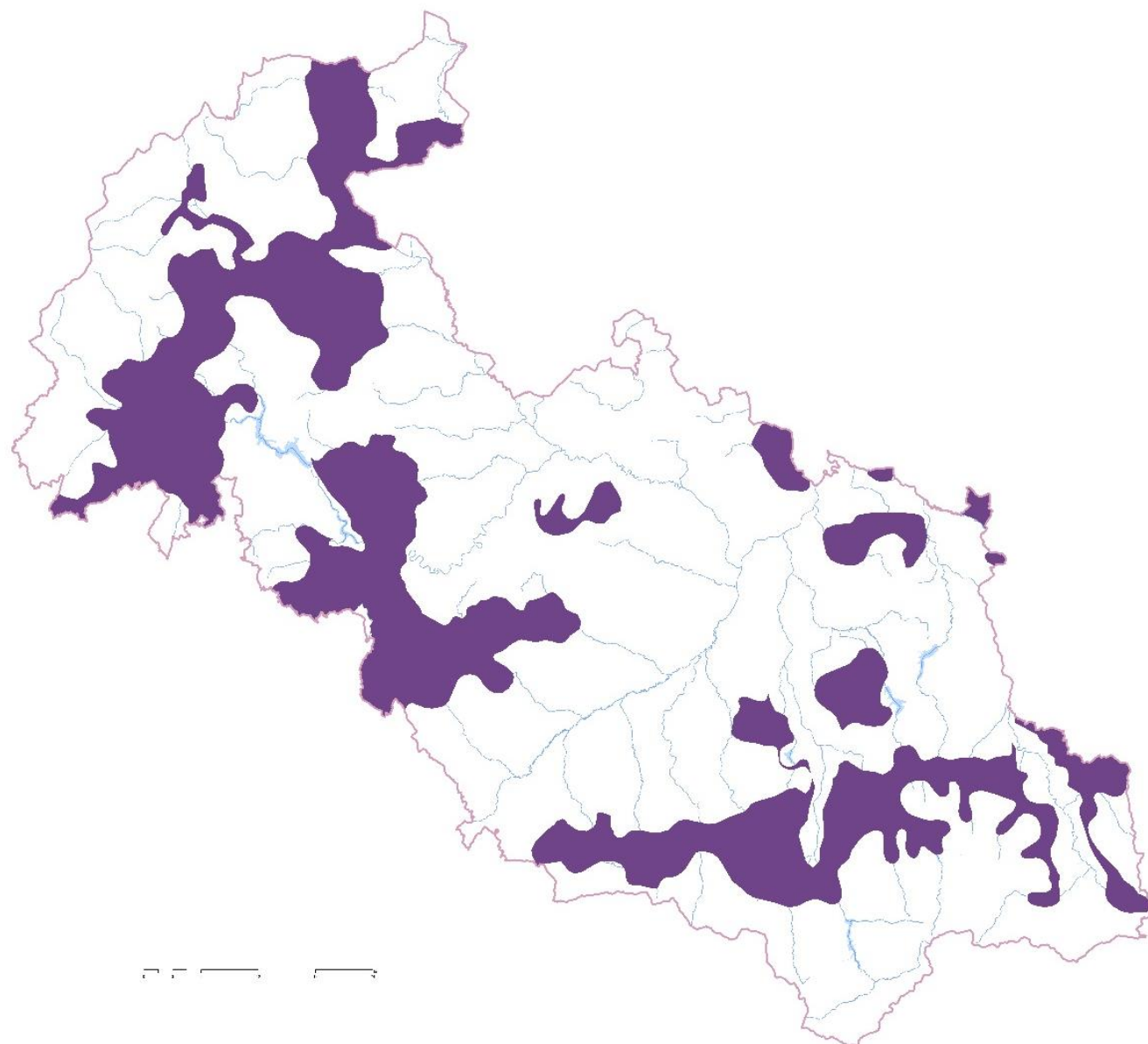
Umístění VTE přímo do plochy vymezené jako krajina s částečně dochovanou krajinnou strukturou by znamenalo snížení její výpovědní (významové a historické) hodnoty, byť by nutně neznamenalo setření této historické krajinné struktury.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umísťování FVE

Při posouzení možnosti umístění fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit míru snížení estetických (ev. přírodních / senzuálních) hodnot v následujících aspektech:

- degradace harmonického měřítka krajiny rozlehlostí plochy nebo půdorysnými rozměry FVE, vymykajícími se z rozměrů a měřítka historické kulturní krajiny (měřítko historické krajinné struktury),
- degradace harmonických vztahů v krajině umístěním FVE do pohledově exponované polohy, ve které FVE představuje nápadný technický prvek, konkurující v obrazu krajiny historické krajinné struktury,
- změna charakteru využití krajiny způsobená velkým a nápadným areálem FVE a tím i změna historicky vzniklého souladu využívání krajiny (kterým je historická krajinná struktura výrazem) a krajinného rámce.

Umístění FVE přímo do plochy vymezené jako krajina s částečně dochovanou krajinnou strukturou by znamenalo výrazné snížení či dokonce setření její výpovědní (významové a historické) hodnoty.

Kód	Jev
KR5	Památkové zóny a rezervace
Právní předpis	
Zákon č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 5, § 7 § 17, § 32, odst. 2, písm. c)	
Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	
Definice jevu	
<p>Z hlediska ochrany krajinného rázu představují památkové zóny (PZ) a rezervace (PR) hodnoty, které se promítají do estetických hodnot, harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině svým vizuálním projevem v obrazu krajiny. Jedná se zejména o rozložení sídla (města nebo vesnice) v krajině (zejména vztah ke georeliéfu, k vodním tokům a vodním plochám), jeho návaznost na obklopující krajinu s vazbami, svědčícími o hospodářském využití krajiny (struktura cest, zemědělské půdy, lesů). Jedná se také o viditelnost a výraznost siluety sídla, o nápadnost a jedinečnost architektonických dominant měst nebo vesnic (PZ a PR), o výraznost architektonických objektů a souborů krajinné památkové zóny (KPZ není v MSK přítomna).</p> <p>Vizuální projev je nositelem obsahového sdělení (výpovědi), která představuje hodnoty kulturní a historické charakteristiky krajinného rázu. Vizuální a obsahová stránka se může projevat výrazem jedinečnosti, zapamatovatelnosti a individuality krajiny. V některých případech PR a PZ se může jednat o emblematické scenérie, které jsou symbolem určitých krajín MSK (např. Nový Jičín, Příbor, Štramberk, Fulnek, Opava aj.).</p> <p><u>Památkovou rezervaci</u> je území, jehož charakter a prostředí určuje soubor nemovitých kulturních památek, popřípadě archeologických nálezů. Taková území vláda České republiky nařízením prohlásí jako celek za památkovou rezervaci a stanoví podmínky pro zabezpečení její ochrany. Tyto podmínky se mohou v potřebném rozsahu vztahovat i na nemovitosti na území památkové rezervace, které nejsou kulturními památkami.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území pak slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové rezervace, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto jsou na území ochranného pásma regulovány stavební činnosti a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou rezervaci.</p> <p>Jde-li o ochranu památkové rezervace a jejího prostředí, vymezí obecní úřad obce s rozšířenou působností ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.</p> <p>Památkové rezervace mohou být městské, vesnické a archeologické. <i>(Pozn.: Na území Moravskoslezského kraje se v současné době nenachází žádná archeologická památková rezervace, a proto není tato kategorie dále komentována.)</i></p> <p><u>Památkovou zónou</u> je území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty. Taková území Ministerstvo kultury prohlásí opatřením obecné povahy za památkovou zónu a určí podmínky její ochrany. Podrobnosti o prohlášení památkových zón stanoví obecně závazný právní předpis.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové zóny, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto jsou na území ochranného pásma regulovány stavební činnosti a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou zónu. Jde-li o ochranu památkové zóny a jejího prostředí, vymezí obecní úřad obce s rozšířenou</p>	

působností ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.

Památkové zóny mohou být městské, vesnické a krajinné. *(Pozn.: Na území Moravskoslezského kraje se v současné době nenachází žádná krajinná památková zóna, a proto není tato kategorie dále komentována.)*

Komentář

Obsah jevu

Hodnotná a cenná mohou být celá města a vesnice, historická centra sídel nebo některé čtvrti, specifické třeba svým vývojem nebo typem architektury nebo i svébytná krajina, ať už komponovaná, zpravidla s řadou architektonicky cenných staveb, nebo „pouze“ krajina svědčící o formách staletými ověřeného obhospodařování či využívání. Cílem ochrany těchto území pak je zachování jejich celkového obrazu, měřítka jejich zástavby a také jejich historického charakteru. Důraz je proto kladen na uchování urbanistické struktury i památkových hodnot zástavby.

Památkové rezervace jsou nejcennější uceleně dochovaná území s řadou kulturních památek, která u nás můžeme najít. V těchto územích platí mimo jiné i zvýšené požadavky i na udržení výškové hladiny nebo uchování architektonických dominant. Status památkové rezervace chrání kvalitní historickou architekturu, ale i podobu související zástavby. Velmi důležité je rovněž zachování panoramatu s hlavními dominantami.

Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové rezervace, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou rezervaci a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.

Památkové rezervace lze s ohledem na jejich jedinečnost a vysokou hodnotu jak z pohledu historického, společenského tak kulturního, považovat za jedny ze stěžejních kulturních hodnot, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění VTE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

Památkové zóny mívají většinou dobře dochovaný půdorys a obvykle i hmotovou skladbu zástavby, ovšem jejich architektonický obraz nemusí být tak ucelený, jako je tomu v památkových rezervacích. Stojí v nich totiž méně kulturních památek a některé části zóny mohly být v minulosti narušeny nějakým rozsáhlejším rušivým zásahem. Zahrnutí takových částí do území památkové zóny umožňuje podílet se na jejich regeneraci.

Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně vnějšího obrazu památkové zóny, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejich bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na památkovou zónu a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.

Památkové zóny lze s ohledem na jejich jedinečnost a vysokou hodnotu jak z pohledu historického, společenského tak kulturního, považovat za jedny ze stěžejních kulturních hodnot, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění VTE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

Ochrana kulturních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivity. Jejich ochrana by měla být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby

byly zachovány její stěžejní kulturní, přírodní a užitné hodnoty“.

Hlediska ochrany krajinného rázu

Vizuální projev a významovou hodnotu (obsahové sdělení, výpověď) památkových zón a rezervací v obrazu krajiny je nutno chránit jakožto součást estetických hodnot krajinného rázu a hodnot jeho kulturní a historické charakteristiky.

Zásah do estetických hodnot krajinného rázu může být představován ovlivněním charakteristického vizuálního projevu památkové zóny nebo rezervace (zástavby a siluety města nebo vesnice u MPR, MPZ, VPR a VPZ) nebo důležitých staveb a jiných komponent KPZ. Takový vliv VTE nebo FVE může rovněž snížit významovou (symbolickou, výpovědní) hodnotu památkově chráněného území v rázu krajiny.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování VTE

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo skupiny VTE je nutno zohlednit míru zásahu do hodnot představovaných památkovými zónami nebo rezervacemi v následujících aspektech:

- míra ovlivnění panoramatu krajiny, ve které se významně projevuje památková zóna nebo rezervace novou vysokou technickou stavbou, která je v krajině nápadná svoji výškou, technickým výrazem a/nebo dominantním postavením v pohledově exponované poloze,
- míra degradace vizuálního významu architektonických dominant památkové zóny nebo rezervace,
- zásah do harmonického měřítka a harmonických vztahů dimenzí VTE, která se vymyká z dimenzí zástavby PZ nebo PR nebo prostorového členění VPZ,
- narušení charakteristického zapojení PZ nebo PR do krajinného rámce, které bude představovat narušení harmonických vztahů v krajině,
- ovlivnění nebo degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti krajinného panoramatu (event. dílčí scenérie) ve kterém PZ nebo PR spoluvytváří ráz krajiny.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování FVE

Při posouzení možnosti umístění fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit míru zásahu do hodnot představovaných památkovými zónami nebo rezervacemi v následujících aspektech:

- degradace harmonického měřítka krajiny KPZ rozlehlostí plochy nebo půdorysnými rozměry FVE, vymykajícími se z rozměrů a měřítka historické kulturní krajiny,
- degradace harmonických vztahů v krajině umístěním FVE do pohledově exponované polohy, ve které FVE představuje nápadný technický prvek, konkurující v obrazu krajiny památkové zóně nebo rezervaci,
- změna charakteru využití krajiny způsobená velkým a nápadným areálem FVE a tím i změna historicky vzniklého souladu PZ nebo PR a krajinného rámce.

Kód	Jev
KR6	Národní kulturní památky
Právní předpis	
Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 2, § 3, § 4, § 7, § 17, § 32 odst. 2 písm. c) Vyhláška č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů	
Definice jevu	
<p>Za kulturní památky podle zákona č. 20/1987 Sb., jsou prohlašovány nemovité a movité věci, popřípadě jejich soubory, které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické a které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.</p> <p>Kulturní památky, které tvoří nejvýznamnější součást kulturního bohatství národa, prohlašuje vláda ČR nařízením za národní kulturní památky a stanoví podmínky jejich ochrany.</p> <p>Nemovitými národními kulturními památkami jsou ve většině případů hrady a zámky, kostely či kláštery, nebo památky lidové architektury, ale mohou jimi být i stavby dopravní nebo průmyslové nebo významné pomníky a památníky. Jsou to takové kulturní památky, které svou hodnotou přesahují regionální význam, dokumentují nejdůležitější etapy historie, kultury a vývoje civilizace.</p> <p>Vyžaduje-li to ochrana nemovité kulturní památky nebo jejího prostředí, je za účelem ochrany nemovité kulturní památky či nemovité národní kulturní památky vymezováno její ochranné pásmo, a to formou územního rozhodnutí o ochranném pásmu.</p>	
Komentář	
<p>Nemovité národní kulturní památky jsou nejhodnotnější a nenahraditelná díla, jejichž zachování je v zájmu celé společnosti. Proto jsou ze zákona chráněny systémem státní památkové péče. Jsou nejvýznamnějším segmentem památkového fondu, kterému je přiznán nejvyšší hodnotový status.</p> <p>Ochranné pásmo památkově chráněného území slouží k ochraně jeho vnějšího obrazu, pro zajištění urbanistické a architektonické kvality jejího bezprostředního okolí nebo i pro uchování pohledových vztahů chráněného území k širšímu okolí. Proto je na území ochranného pásma potřeba regulovat také stavební činnost a další zásahy tak, aby nebyly porušeny nebo ohroženy například panoramatické a dálkové pohledy na nemovitou národní kulturní památku a nebyla ohrožena jejich existence, hodnota a autenticita.</p> <p>Ochrana kulturních hodnot je explicitně zajišťována i prostřednictvím republikové priority územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje stanovené v PÚR ČR v článku (14): „<i>Ve veřejném zájmu chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Zachovat ráz jedinečné urbanistické struktury území, struktury osídlení a jedinečné kulturní krajiny, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Tato území mají značnou hodnotu, např. i jako turistické atraktivitu. Jejich ochrana by měla být provázána s potřebami ekonomického a sociálního rozvoje v souladu s principy udržitelného rozvoje. V některých případech je nutná cílená ochrana míst zvláštního zájmu, v jiných případech je třeba chránit, respektive obnovit celé krajinné celky. Krajina je živým v čase proměnným celkem, který vyžaduje tvůrčí, avšak citlivý přístup k vyváženému všestrannému rozvoji tak, aby byly zachovány její stěžejní kulturní, přírodní a užitné hodnoty.</i>“.</p> <p>Nemovité národní kulturní památky lze s ohledem na jejich jedinečnost a nejvyšší hodnotu jak z pohledu</p>	

historického, společenského tak kulturního, považovat za stěžejní kulturní hodnoty, které jsou výrazem identity území, jeho historie a tradice. Případné umístění VTE či FVE v jejich ochranných pásmech je v přímém rozporu s jejich posláním a vysoce nežádoucí.

S ohledem na měřítko územní studie nejsou součástí tohoto jevu nemovité kulturní památky, tj. bez statutu „národní“. Těchto památek se na území Moravskoslezského kraje nachází dle Památkového katalogu Národního památkového ústavu cca 2000 a jejich využití je pro účely územní studie nereálné. Těmto nemovitým kulturním památkám a jejich potenciálnímu dotčení v důsledku umístění VTE či FVE je potřeba se věnovat individuálně při navazující územně plánovací činnosti, posuzování vlivů záměru na životní prostředí a navazujícím řízením o povolení záměru.

Na území MSK je v současnosti vyhlášeno 21 národních kulturních památek (areály zámků v Bruntále a v Hradci nad Moravicí, kosárna v Karlovicích, Přádelna a sklad v Krnově, kostely Povýšení sv. Kříže a Panny Marie Sedmibolestné v Krnově, Panny Marie Sněžné v Tvrdkově, Navštívení Panny Marie ve Frýdku a Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, soubor strojího zařízení tzv. dezinatury – vzorkovny v Krnově, památníky partyzánského hnutí – sousoší Noční přechod v Morávce, Rudé armády v Ostravě a obětem nacistického teroru v Životicích, bratrský sbor ve Fulneku, rodný dům Františka Palackého v Hodslavicích, vůz motorový železniční "Slovenská strela" v Kopřivnici, kaple sv. Kříže zv. Švédská v Opavě, městský dům kultury Petra Bezruče v Opavě, náhrobek Jana Zajíce ve Vítkově, uhelné doly Michal a Hlubina v Ostravě, vila JUDr. Eduarda Lisky v Ostravě)

Hlediska ochrany krajinného rázu

Vizuální projev a významovou hodnotu (obsahové sdělení, výpověď) národních kulturních památek, nejcennější součásti našeho kulturního dědictví, je nutno v obrazu krajiny chránit jakožto součást estetických hodnot krajinného rázu a hodnot jeho kulturní a historické charakteristiky.

Zásah do estetických hodnot krajinného rázu může být představován ovlivněním charakteristického vizuálního projevu národní kulturní památky (např. siluety, panoramatu), přičemž se může jednat o cenné či emblematické krajinné scenérie, nebo snížením její významové (symbolické, výpovědní) hodnoty v rázu krajiny.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umísťování VTE

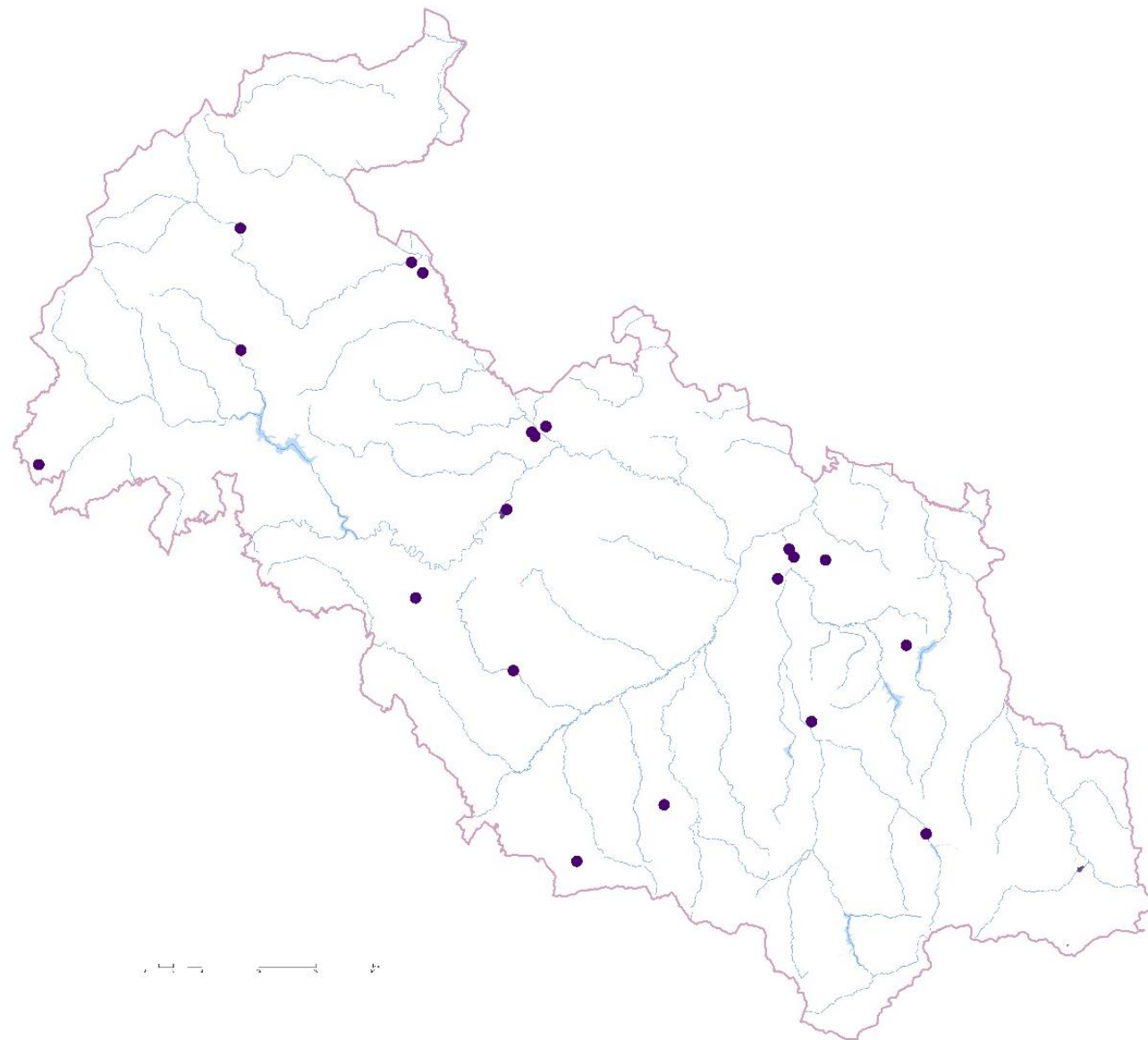
Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo skupiny VTE je nutno zohlednit míru zásahu do hodnot představovaných národními kulturními památkami v následujících aspektech:

- míra ovlivnění panoramatu (či siluety) krajiny, ve které se významně projevuje národní kulturní památka, novou technicistní vysokou stavbou, která je v krajině nápadná svojí výškou, technickým výrazem, dynamikou a/nebo dominantním postavením v pohledově exponované poloze a vytváří vizuální konkurenci (zastiňuje význam) národní kulturní památce (často – ne vždy – kulturní dominantě krajiny),
- míra degradace vizuálního významu národních kulturních památek – architektonických (kulturních) dominant krajiny,
- narušení charakteristického zapojení národní kulturní památky do krajinného rámce, které bude představovat narušení harmonických vztahů (případně harmonického měřítka) v krajině,
- ovlivnění nebo degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti krajinného panoramatu (event. dílčí scenérie) ve kterém národní kulturní památka spoluvytváří ráz krajiny,
- umístění VTE v blízkosti národní kulturní památky může též snížit její významové (symbolické, výpovědní) hodnoty v rázu krajiny.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování FVE

Při posouzení možnosti umístění fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit míru zásahu do hodnot představovaných národními kulturními památkami v následujících aspektech:

- degradace případného harmonického měřítka krajiny, ve které se nachází národní kulturní památka, rozlehlostí plochy nebo půdorysnými rozměry FVE, vymykajícími se z rozměrů a měřítka historické kulturní krajiny,
- degradace případných harmonických vztahů v krajině, ve které se nachází národní kulturní památka, umístěním FVE do pohledově exponované polohy, ve které FVE představuje nápadný technický prvek, konkurující v obrazu krajiny této národní kulturní památce,
- změna charakteru využití krajiny způsobená velkým a nápadným areálem FVE a tím i změna historicky vzniklého souladu národní kulturní památky a krajinného rámce (je-li přítomen).

Kód	Jev
KR7	Kulturně krajinné dominanty a jejich krajinné prostředí
Právní předpis	
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 12. Příloha č. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb. o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (jev č. 11 ÚAP)	
Definice jevu	
Krajinné dominanty jsou zpravidla významné stavební dominanty – stavby a jejich soubory, včetně staveb zapsaných na Ústřední seznam kulturních památek, jejichž umístění v terénu či charakter je činí výrazně viditelné a do velké míry ovlivňující vizuální charakter sídla i krajiny. Jedná se většinou o objekty, jejichž poloha je spojena s exponovanou polohou v krajině, zejména s terénní dominantou nebo s významným bodem terénního horizontu. Takto významné krajinné dominanty – typické znaky, které mají v dané krajině zásadní význam, určují její charakter a hodnotu. Změna takové přírodní či kulturní dominanty obvykle znamená změnu celého krajinného rázu v daném místě. Pohledově otevřené území, ve kterém je viditelná kulturně krajinná dominanta, ovlivňující charakter krajiny. Jedná se o vypočtenou plochu, ze které jsou vyňaty lesní porosty a plochy zástavby – segmenty krajiny tzv. vizuálně uzavřené, neumožňující v celé ploše výhledy.	
Komentář	
Krajinné dominanty představují v panoramatech i dílčích scénériích významné body, které ovládají krajinnou scénu a ozvláštňují vzhled krajiny. Vyjadřují charakter krajinného rámce a jsou připomínkou historického vývoje, jeho duchovních, symbolických a memoriálních hodnot. Jsou spojeny s historií místa, regionu, nebo i státu. Mohou se stát proto pro obyvatele emblematickými znaky, na jedné straně zcela jedinečnými, avšak na druhé straně charakteristickými pro danou krajinu. Vedle dominant architektonických či stavebních se může také jednat o dominantu terénní, jejíž význam spočívá v přírodní hodnotě, ale může spočívat i v hodnotě kulturně-historické či symbolické, podobně jako u dominanty architektonické. Dominantou krajiny obecně je její převládající, hlavní, základní složka, převládající prvek v konfiguraci hmotných prvků krajinné scény určující její ráz, přičemž krajinné dominanty jsou podle původu typizovány na přírodní, kulturní nebo smíšené, dále na historické a soudobé. Dominanta zpravidla ovládá a uzavírá kompozici celku, je vyvrcholením situace. Jestliže jde o mimořádně významnou dominantu, může mít a zpravidla má pro celkovou kompozici prostoru určující, organizující význam (KUPKA 2010). Z hlediska citlivosti krajinných dominant vůči zásahům jsou vedle dominant s emblematickým významem nebo dominant, které jsou součástí známých, zažitých – ikonických – scénérií, dominanty, které jsou výškově spojeny se segmenty komponované krajiny a s osovými vazbami, směřujícími na tento prostorový akcent. Kulturní krajinné dominanty nemusí představovat vždy výškový – vizuálně zásadně se uplatňující prvek, ale mohou mít zásadní význam kulturní, kulturně-historický či symbolický. Poloha této dominanty v krajině, její nenarušenost a její vztahy k historické krajinné struktuře jsou pro obyvatele zásadní hodnotou a symbolem identity. I tyto dominanty jsou neobyčejně citlivé vůči zásahům, které by mohly snížit jejich význam – obsahové sdělení. Fyzický zásah nebo vizuální zásah VTE nebo FVE do vizuálního významu kulturní krajinné dominanty v krajinných panoramatech a dílčích scénériích (včetně typických průhledů) může přinést setření významného znaku krajinného rázu. Jedná se pak o snížení hodnot kulturní charakteristiky, o snížení estetických hodnot a zažitých harmonických vztahů v krajině, vyjadřujících existující rysy identity krajiny.	

Krajinné dominanty představují v panoramatech i dílčích scénériích významné body, které ovládají krajinnou scénu a ozvláštňují vzhled krajiny. Jsou připomínkou historického vývoje, jeho duchovních, symbolických a memoriálních hodnot. Jsou spojeny s historií místa, regionu, nebo i státu. Mohou se stát proto pro obyvatele emblematickými znaky, na jedné straně zcela jedinečnými, avšak na druhé straně charakteristickými pro danou krajinu.

Území, ve kterém se pozitivně projevuje vliv kulturní krajinné dominanty je zvláště citlivé na umístování nových stavebních a technických dominant. Mezi takové dominanty patří i FVE. Jedná se o dominantní prvky krajiny s velkou rozlohou umělého příkrovu terénu, které do vzhledu krajiny vnášejí výrazně technické rysy. To může ovlivnit nejenom projev kulturní krajinné dominanty v krajinných panoramatech, v dílčích scénériích a charakteristických (někdy až „ikonických“) průhledech. Může tak dojít ke snížení hodnot kulturní charakteristiky a ke změně krajinného rázu výrazností nových technických prvků v krajinné scéně. Tím dojde i ke snížení estetických hodnot a zažitých harmonických vztahů v krajině, vyjadřujících existující rysy identity krajiny.

Na území MSK byly krajinné dominanty převzaty z územní studie Cílové charakteristiky krajiny Moravskoslezského kraje (Atelier T-plan, s.r.o., 2013), byly rozděleny do přírodních, kulturních a přírodních a kulturních, a byly doplněny o kulturní dominanty, které jsou stanovené v Zásadách územního rozvoje, konkrétně v kapitole E. jako hodnoty Moravskoslezského kraje.

Hlediska ochrany krajinného rázu

Ochrana krajinného rázu bude spočívat ve vyloučení nebo omezení síly takových vlivů na přírodní a kulturní dominanty, které by vedly ke snížení nebo změně významu těchto dominant v rázu krajiny a tím i ke snížení nebo změně krajinného rázu ve smyslu § 12 ZOPK. Jedná se nejenom o zásahy do vizuálního projevu dominanty, ale též o ovlivnění významu (obsahového sdělení) těchto prvků krajiny v rozpoznatelnosti, jedinečnosti a nezaměnitelnosti obrazu krajiny (zásah do významu symbolu – ikonického či emblematického znaku).

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit území, ve kterých se vyskytují přírodní a kulturní dominanty, uvedené v kapitole E. platných ZÚR Moravskoslezského kraje – úplného znění po vydání Aktualizace č. 2a. Jedná se zejména o území, uvedená pod body 73, 73a, 73c, 73c, 73d, 73e, 73f, 73g, 73i, 73j, 73l, 73n, 73o, zahrnující, přírodní a kulturní dominanty a jejich prostředí – prostor vizuálně ovlivněný těmito dominantami.

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování VTE

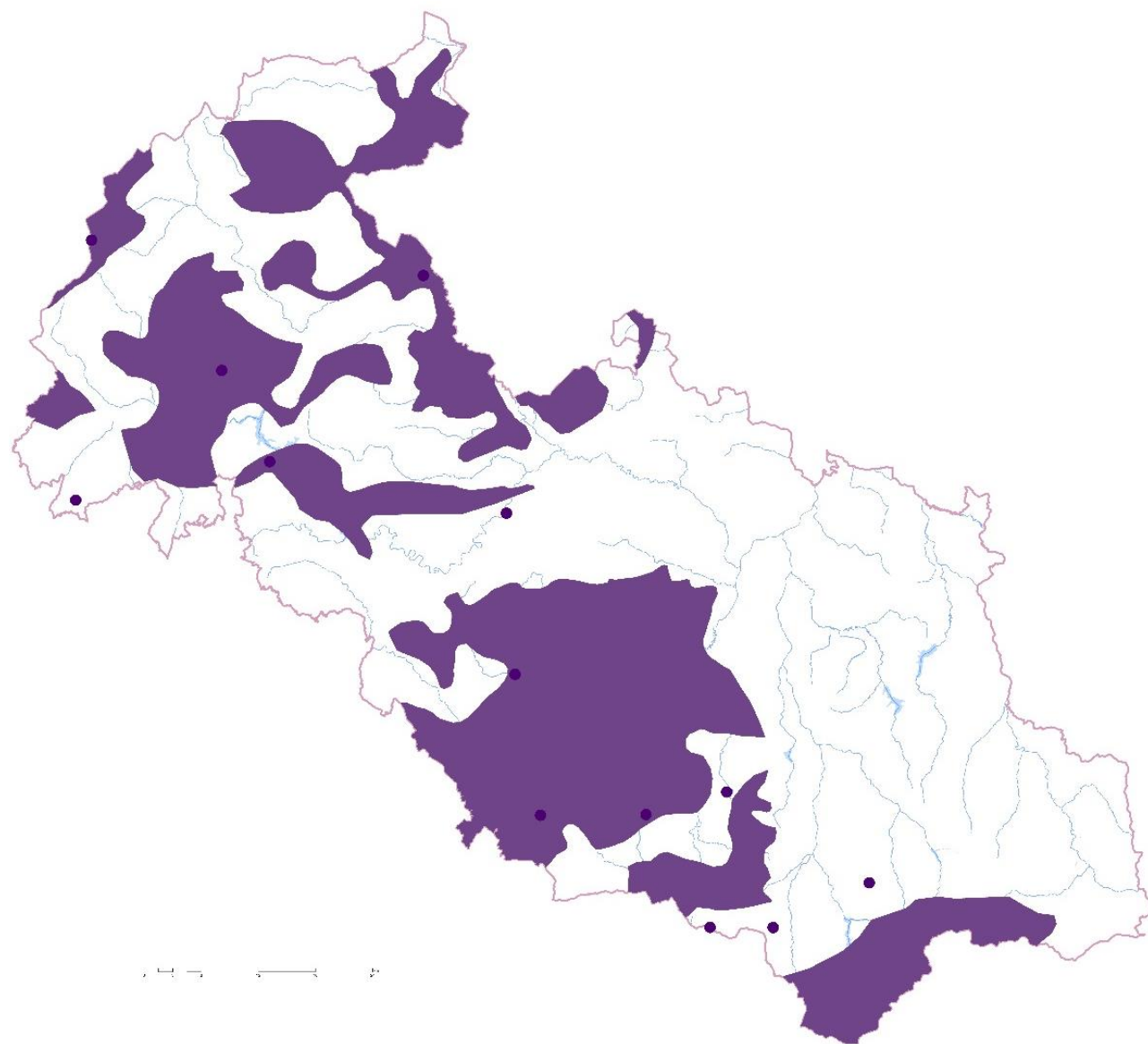
Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo skupiny VTE je nutno zohlednit míru zásahu do kulturně krajinných dominant v následujících aspektech:

- degradace cennosti dominanty a změna charakteristické scénérie umístěním VTE v její bezprostřední blízkosti (v případě kulturní dominanty) nebo umístěním na terénní dominantě,
- degradace cennosti dominanty a změna charakteristické scénérie umístěním VTE v blízkosti dominanty – v prostředí zásadně ovlivněném vizuálním dosahem dominanty,
- potlačení, resp. změna zažitého vizuálního významu dominanty novým a podstatně vyšším technickým prvkem krajiny,
- změna krajinného rázu umístěním VTE na takovém místě krajiny, kde vytvoří novou krajinnou (technickou, civilizační) dominantu a změní tak zažitý vzhledový soulad charakteru krajiny,
- zásah VTE do vizuálního významu dominanty průmětem do její siluety v ose významného pohledu (zákryt, zdánlivé vizuální přiblížení).

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování FVE

Při posouzení možnosti umístění fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit míru zásahu do kulturně krajinných dominant v následujících aspektech:

- ovlivnění a degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti obrazu krajiny (dané významem dominanty) – panoramatu, krajinné scény nebo významných dílčích scénérií – zejména emblematických a ikonických scénérií,
- narušení harmonických vztahů v krajině umístěním FVE v takové poloze, kdy dojde k průmětu siluety (kontury areálu) na dominantu nebo do její blízkosti,
- narušení vzhledové harmonie a přirozených, ustálených vztahů v území plošně dominantním prvkem – novou rozsáhlou plochou technického charakteru (FVE), která upoutává pozornost a degraduje tak vizuální a event. i symbolický význam dominanty,
- zásah do harmonických vztahů v krajině, ve kterých FVE zasahuje do typických forem využití území, které spolu s dominantou tvoří charakteristický obraz krajiny.

Kód	Jev
KR8	Území s vizuálně atraktivní konfigurací krajinné scény
Právní předpis	
Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 12.	
Definice jevu	
Území s četnými rysy atraktivní konfigurace prvků krajinné scény, vyznačující se pozitivním vizuálním projevem.	
Komentář	
Obsah jevu	
<p>Území s vizuálně atraktivní konfigurací zahrnuje části krajiny tvořené jedním nebo více místy krajinného rázu. V nich je pozorovatelná taková konfigurace (seskupení) prvků, která vyniká pozitivním působením atraktivních scenérií a vyznačuje se následujícími rysy:</p> <ol style="list-style-type: none"> působivostí prostorového uspořádání krajiny působivostí jednotlivých vizuálních jevů čitelností harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině a absencí prvků narušujících vzhledovou harmonii tradičních vztahů přírodních a kulturních prvků, přítomností jevů vzniklých kulturním vývojem krajiny a/nebo jevů patrných v přírodě blízkých partiích krajiny <p>Jednotlivá místa v území s vizuálně atraktivní konfigurací krajinné scény vyvolávají příznivě přijímané zážitky pro jejich působivý, neobyčejný a zapamatovatelný vzhled, vnímaný v krajinné scéně a dílčích scenériích. Tyto jejich vlastnosti a výše uvedené rysy atraktivních scenérií naplňují odborný obsah právního pojmu „estetická hodnota“ jakožto vlastnosti krajinného rázu dle § 12 zák. č. 114/1992 Sb.</p> <p>Území s vizuálně atraktivní konfigurací krajinné scény zahrnuje i území <u>chráněných krajinných oblastí</u> (území s harmonicky utvářenou krajinou - § 25 ZOPK), <u>přírodních parků</u> (území s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami - § 12 ZOPK) a <u>maloplošných ZCHÚ</u> (lokality scenérií mimořádných nebo soustředěných přírodních hodnot, event útvarů s estetickým významem (§ 28, 33, 35 ZOPK). Při identifikaci důvodu vymezení území s vizuálně atraktivní konfigurací krajinné scény je tedy nutné zhodnotit i přítomnost zmiňovaných chráněných území a předmět jejich ochrany.</p> <p>Způsob vymezení jevu</p> <p>V krajině Moravskoslezského kraje byla území s vizuálně atraktivní konfigurací krajinné scény vymezena na základě vyhodnocení přítomnosti jevů, tvořících výše uvedené rysy pozitivního působení atraktivních scenérií:</p> <p>Ad a) Působivost prostorového uspořádání krajiny</p> <ul style="list-style-type: none"> charakteristické prostorové vymezení členitými okraji lesních porostů partie s přírodě blízkými scenériemi přirozených toků vodotečí s doprovodnými porosty a nivními loukami <p>Ad b) Působivost jednotlivých vizuálních jevů</p> <ul style="list-style-type: none"> výraznost bodových nebo liniových struktur v obrazu krajiny neobvyklost, působivost přírodních a kulturních prvků (prvky terénu, stavby) 	

<ul style="list-style-type: none"> přítomnost velkých vodních ploch, zejména v rámci vegetačních doprovodů (břehová zeleň, lesnatý rámeček) <p>Ad c) Čitelnost harmonického měřítka a harmonických vztahů v krajině</p> <ul style="list-style-type: none"> morfologie prostorů a jejich dimenze, zejména pozitivně působící zmenšené měřítko prostorového členění lesní a mimolesní zelení či skupinami stromů (maloplošně členěné partie krajiny) výrazně zanořené koridory vodotečí s drobnými vizuálně otevřenými prostory nivních luk, se skupinami vegetace a solitérními stromy a s výrazným ohraničením lesní i mimolesní zelení absence rušivých prvků jakými jsou např. průmět prvku do cenné scenérie, dimenze nebo měřítko vymykající se z měřítka krajiny) <p>Ad d) Přítomnost jevů vzniklých kulturním vývojem krajiny a/nebo jevů patrných v přírodě blízkých partiích krajiny</p> <ul style="list-style-type: none"> přítomnost krajinných dominant (kulturní dominanty) přítomnost přírodních a přírodě blízkých scenérií charakteristická poloha sídel v krajinném rámci
Hlediska ochrany krajinného rázu
<p>Estetické hodnoty krajinného rázu je nutno chránit před zásahy do takových vizuálních (estetických) hodnot, které jsou vytvářeny výrazností, charakterem jednotlivých znaků přírodní, kulturní a historické charakteristiky a jejich vzájemným prostorovým uspořádáním (konfigurací) v obrazu krajiny.</p> <p>Jedná se rovněž o zásahy do harmonického měřítka krajiny velkými rozměry (výšky VTE, plochy FVE), které se vymykají z rozměrů prostorového členění krajiny.</p> <p>Estetické hodnoty krajinného rázu je nutno dále chránit před degradací nebo změnou charakteru přírodě blízkých partií krajiny, zejména v koridorech vodotečí s bohatými vegetačními doprovody a drobnou prostorovou strukturou členění niv.</p> <p>Míru snížení nebo změny krajinného rázu je nutno hodnotit také vizualizací záměrů VTE nebo FVE s ohledem na scenérie, ve kterých jsou patrné</p> <ul style="list-style-type: none"> výrazné a rozpoznatelné krajinné horizonty (včetně terénních dominant a neobvyklých tvarů, např. skalních výchozů) pozorovatelné z území ve vizuálním vlivu těchto horizontů, a to i s ohledem na průhledy a jiné pohledové vazby a řazení horizontů výrazné krajinné dominanty pozorovatelné z území ve vizuálním vlivu těchto dominant, a to i s ohledem na pohledové osy ukončené pohledovými cíli (terénní dominanty, kulturní dominanty) <p>Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit území přírodních, kulturních a kumulovaných hodnot nadmístního významu, uvedených v kapitole E. platných ZÚR Moravskoslezského kraje – úplného znění po vydání Aktualizace č. 2a. Jedná se zejména o území, uvedená pod body 73, 73a, 73b, 73c, 73d, 73e, 73f, 73g, 73h, 73i, 73j, 73k, 73l, 73n, 73o, jako např. významné vrchy a horizonty, kulturní dominanty a další území, která jsou významná vizuální atraktivností krajinné scény, harmonií měřítka a harmonických vztahů přírodních a kulturních prvků a struktur.</p>

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování VTE

Při posouzení možnosti umístění větrné elektrárny (VTE) nebo skupiny VTE je nutno zohlednit míru snížení estetických hodnot v následujících aspektech:

- ovlivnění charakteru vymezení prostoru (ohraničení prostoru),
- zásah do vizuálního významu liniiových prvků a jejich vzájemné konfigurace (nejcitlivějším zásahem je zásah VTE do linie charakteristického významného horizontu),
- zásah do vizuálního významu bodových prvků a jejich vzájemné konfigurace (nejcitlivějším zásahem je zásah VTE polohou v blízkosti charakteristické krajinné dominanty),
- ovlivnění a degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti obrazu krajiny (dané charakterem a skladbou prvků scény) – panoramatu, krajinné scény nebo významných dílčích scénérií – zejména emblematických a ikonických scénérií,
- zásah do harmonického měřítka – narušení harmonické shody přírodních a kulturních prvků a struktur vlivem výškové nebo plošné dimenze záměru vymykající se z měřítka krajiny a vlivem pohledové exponovanosti umístění,
- narušení harmonických vztahů v krajině – narušení vzhledové harmonie a přirozených, ustálených vztahů v území vlivem nového dominantního prvku nebo souboru prvků (větrný park).

Hlediska ochrany krajinného rázu při umístování FVE

Při posouzení možnosti umístění fotovoltaické elektrárny (FVE) je nutno zohlednit míru snížení estetických hodnot v následujících aspektech:

- ovlivnění diverzity prvků krajinné scény (u plošně velké FVE likvidace některých charakteristických prvků krajinné scény) a charakteristické skladby ploch a jejich textur či barevnosti,
- zásah do vizuálního významu liniiových prvků a jejich vzájemné konfigurace (nejcitlivějším zásahem je zásah plošně velké FVE do struktury liniiové zeleně – plušiny),
- ovlivnění a degradace rozlišitelnosti a zapamatovatelnosti obrazu krajiny (dané charakterem a skladbou prvků scény) – panoramatu, krajinné scény nebo významných dílčích scénérií – zejména emblematických a ikonických scénérií,
- ztráta charakteru typických forem využití krajiny (zejména u typické lesozemědělské nebo zemědělské krajiny),
- zásah do harmonického měřítka – narušení harmonické shody přírodních a kulturních prvků a struktur vlivem plošné dimenze záměru vymykající se z měřítka krajiny a vlivem pohledové exponovanosti umístění, kontrast půdorysných rozměrů FVE s rozměry prostorového členění krajiny (zejména u maloplošné mozaiky krajiny),
- narušení harmonických vztahů v krajině – narušení vzhledové harmonie a přirozených, ustálených vztahů v území vlivem nového dominantního prvku, zejména v případě průmětu siluety (kontury areálu) na vizuální horizont nebo do jeho blízkosti,
- narušení harmonických vztahů v krajině – narušení vzhledové harmonie a přirozených, ustálených vztahů v území novou plochou technického charakteru (FVE) měnící plošnou strukturu krajiny a event. prvky jejího areálu – oplocením.

